# Okres Zwykły od 16 września 2026

16 wrz 2026
,,Moja najdroższa Anetko"
Jezu mój ukochany.
,,Czy będziesz tańczyć teraz dokładnie tak jak tobie zagram?".
Jezu, a z czym to się wiąże?
,,Czy pozwolisz, abym Ja cię prowadził? Moja miłość jest zaskakująca, co już zdążyłaś zauważyć. Pozwól, że teraz zaproszę cię do nowego tańca. Dobrze kiedy coś jest planowane od dawna, choćby scenariusz zajęć, trudniej, gdy trzeba rozmawiać z uczniami na tematy niezaplanowane. Dziś jednak, najmilsza, zmieniłaś tok prowadzonych zajęć z uwagi na mądre pytania".
Tak, zachciało im się nagle myśleć na poważnie. Pojawiła się nadzieja, że starają się poznać coś więcej albo przynajmniej chcą.
,,Ja, drobinko, nie tańczę tak jak gra ten świat, gdzie na pierwszy plan wysuwają się sława, pieniądze i pragnienie życia w ciągłej zabawie czy też dorabianie się bez dostrzeżenia potrzeb drugiego człowieka.
Moje kroki zmierzają w kierunku pełnienia woli Ojca zawsze i we wszystkim.
Najmilsza, trudne są te kroki i wielu z was twierdzi, że nie da się nauczyć tańca, w którym Prowadzący wydaje się odchodzić i znów wraca, a wam zdaje się, że zostaliście sami na parkiecie.
Ileż razy chciałem was przygarnąć do Siebie, a nie pozwoliliście bym to uczynił!
Podaję wam kubek wody do picia, lecz nie chcecie przyjąć".
Jezu, kiedy nam podajesz ten kubek?
,,Dziecko Moje, codziennie. Daję wam osoby, które starają się zapewnić wam dobre dostatnie życie na tej ziemi, a równocześnie w Moim Kościele karmię was Sobą samym.
Jeśli tańczysz w rytm tego świata, nie będziesz tańczyć ze Mną w jednej parze. Miłość świata nie może się równać z miłością Ojca i tu trzeba wam wybrać.
Jan Chrzciciel nie jest przyjęty, bo pości bardzo surowo, a Syn Człowieczy nie pości i także nie zostaje przyjęty. Zatem, jeżeli przyłożymy słowa z Ewangelii do waszej egzystencji w dwudziestym pierwszym wieku będziecie mogli szybko poznać, że Kościół nakładając na was ciężar dziesięciu Przykazań i gorliwego ich przestrzegania wydaje się być mało czytelny wobec świata pogrążonego w mroku relatywizmu i kryzysu wartości.
Skoro znów spojrzysz na wspólnoty, które mocno pogubiły się stawiając na osoby liderów beze Mnie i bez Moich pasterzy nazwiecie ich krzewicielami przyjemnej religii bez większych zobowiązań.
O co zatem chodzi, Moja Anetko, z dziećmi mądrości? Czy one nie tańczą ani z Janem Chrzcicielem, ani z Synem Człowieczym?
Otóż nie.
Dzieci mądrości jak nazwa wskazuje pragną więcej i bardziej mądrze mówić i działać, oceniając wszystko w Duchu Świętym, który jest Dawcą wszelkiej mądrości. On daje zrozumienie Boskiego Tańca, który jest synonimem Mego Misterium, a wy wszyscy macie w nim swój udział.
Paweł w hymnie o miłości podaje dokładne kroki tańca, który swym pięknem przyciąga do Mego otwartego Serca braci i siostry, tych, o których nawet nie słyszeliście, że potrafią tańczyć.
,,Oto On, oto nadchodzi, biegnie przez góry, skacze po pagórkach, Umiłowany mój podobny do młodego jelenia".
Gdy miłość Syna osiąga swój szczyt widzicie Mnie przybitego do Krzyża i ta miłość trwa na wieki będąc cierpliwa i łaskawa. Ponieważ pokonuję wasz grzech, nie ma tu mowy o zazdrości, gniewie i pysze, wszystko trwa w nieskończonej harmonii. Wyobraź sobie, Moja drobinko, Tancerza przybitego do Krzyża, czy możliwe, abym was tutaj prowadził, w tańcu, gdzie nogi i ręce nie mają możliwości ruchu?".
Jezu, to jest możliwe!

,,Tak, Moja oblubienico, bo ten nasz taniec dosięga Nieba i pozostaje zupełnie innym niż światowe kroki zgubnych melodii, które pozwalają na liczne obroty i krótką radość tańczenia, a na końcu jest pustka i nicość, i śmierć. Mój taniec, ukochana, on prowadzi do Zmartwychwstania i uzdalnia tańczących wraz ze Mną do miłości nawet nieprzyjaciół".
Jezu, ale żeby tańczyć razem z Tobą trzeba dać się ukrzyżować czyli czynić nie swoją wolę, lecz Twoją?
,,Tak, Moja mała, boisz się, że podam przykład z życia, czy łatwo było tobie wstać dzisiaj rano?".
Nie...gdybyś mi nie pomógł za nic bym nie wstała. Dziękuję Ci, Jezu. Czy podobały się Tobie nasze recytowane rano Psalmy?
,,Drobinko, nie tańczyłaś w rytm Mojej muzyki samodzielnie, ale wbrew własnemu przekonaniu o swoich umiejętnościach, prawda?".
Tak tak...Nie umiem się modlić...
,,Wiedz, że skoro wstałaś ze względu na wspólnotę, dla Mnie samego to uczyniłaś nie dla siebie, dlatego milsza Mi jest ta modlitwa bardziej niż wtedy gdybyś była dumna z siebie, że dobrze się modlisz. Tak wchodzi się na ścieżkę Mojej mądrości, gdzie niektórzy szybko się gubią i nie wiedzą jak iść, kiedy nie słyszą Mego głosu.
Dzisiaj, Moja oblubienico, znów zaprosimy do tańca naszych kapłanów. Stoją w bezpiecznej odległości od Ołtarza Mego Krzyża sądząc, że wystarczy sam obrzęd zewnętrzny i dlatego pragnę, aby dotarła do ich serca inna muzyka. Otóż, nie ma rzeczy małych, kiedy Mój kapłan podejmuje swój codzienny trud modlitwy, obowiązków i odpoczynku. Gdy stara się o dobre relacje ze światem, łatwo o zboczenie z właściwej drogi - tej drogi miłości Ukrzyżowanej i Zmartwychwstałej, na którą go zaprosiłem. Skoro zabiega o wierność w małych rzeczach, Ja przyjdę, aby poprosić go o większe, lecz jeśli zatańczy choć raz jeden w rytm świata, a wzgardzi Moim słodkim jarzmem, wtedy też nie przestanę szukać go i wołać po imieniu, aby wrócił do Mnie.
Moja mała oblubienico, mówiąc do naszych ochrzczonych pogan, powiedz im, że nie da się dwom panom służyć i że teraz jest czas wyborów między miłością Ojca, a tańcem światowym, który jak taniec Salome prowadzi do grzechu i śmierci. Posyłam cię jak owcę między wilki".
Tak się czuję, Jezu, a jednak uwielbiam mówić o Tobie. To takie niesamowicie proste i daje prawdziwą radość.
,,Moja drobinko, taniec ze Mną pozwala na nowe kroki i otwiera zaryglowane serca. Ja jestem z tobą i bardzo cię kocham. Tańcz tak jak gra Moja Opatrzność. Pójdź za Mną!".
Kocham Cię, Jezu. Dziękuję Ci.
17 wrz 2026
Jezu Mój!
,,Moja oblubienico".
Powiedz mi, proszę, skąd się bierze taka postawa bylejakości?
,,Moja drobinko, podobnie jak czytasz: ,,Nie widzi swej winy, by ją mógł znienawidzić".
Czy nie da się nic zrobić?
,,Moja Anetko, pod grubą warstwą ochronną kryje się bieda człowieka, który nie jest gotowy by kochać Mnie bardziej. Bitwa przegrana, najmilsza, ale nie wojna. W jego sercu nie ma tego płomienia, o jakim chciałaś mu powiedzieć, a wilgotny kawałek drewna nie może utrzymać płomienia. Spójrz na Mnie, oto daję wam Ewangelię czynu, a faryzeusz, który zaprosił Mnie na obiad, wykonał konieczne minimum, by tym samym pozostać spokojnym w swoim sumieniu. Dalej, jego zaproszenie nie miało w sobie ni smaku ni zapachu miłości, ale jedynie pewne przekonanie, że jakoś to będzie, bo on zrobił to, co powinien wykonać. Znane metody, sprawdzone schematy, dobre urządzenie sobie własnego życia, to wszystko oznacza jednak koncentrację na sobie i brak żywej relacji ze Mną, Panem i Bogiem twoim. Należy spojrzeć na uniżenie tamtej kobiety, która trzykrotnie wyznaje swą miłość bez słowa, miłując Mnie w całości i do końca bezinteresownie. W jej gestach nie ma samej obrzędowości, lecz jest to Liturgia w najczystszej postaci. Można tutaj dostrzec, Moja drobinko, całą Ucztę Eucharystyczną i Ofiarę. Kocha przez łzy, kocha przez pocałunki, w końcu kocha wylewając olejek, który (uwaga!) napełnia całe Niebo i ziemię zapachem Mojego Eucharystycznego Misterium. Tak, Oblubienica Kościół Święty, ta sama wobec której rozlega się szemranie i pomówienia, że sama grzeszna a ośmiela się ,,wylewać miłość"?!

Szłaś dzisiaj rano do szkoły i przypatrywałaś się kroplom rosy na trawie, pamiętasz? Spytałem z czym się one kojarzą".
Nie odpowiedziałam...Jezu, przypominam sobie, że w Adwencie to zapowiedź Twego przyjścia na ziemię, masz zstąpić jak rosa.
,,Zgadza się, a wy tak często lekceważycie małe sygnały mówiące o Moim zabieganiu wokół waszych spraw i waszego szczęścia. Wciąż pragnę, aby wasze poznanie Mnie i miłość wzrastały. Jednak, najmilsza, wiedz, że są serca tak bardzo skostniałe i nieczułe jak ten, z którym rozmawiałaś, że nie są w stanie dostrzec tych drobiazgów, o jakich im bezustannie mówię. Wobec Misterium, gdzie nie wy, lecz Ja, Pan umywam wam nogi, możecie także zatrzymać się zadziwieni lub też (o zgrozo) przywyknąć do tego, że klękam przed wami jako Ten, kto służy. Czy miłująca Niewiasta klękając za Mną i płacząc nie rozpoczyna udziału waszego w Moim Misterium zawartym w Sakramentach Kościoła. O, przyjrzyj się uważnie: umiera stary człowiek - rodzi się nowy - Chrzest, smutek Apostołów staje się radością w Dniu Pięćdziesiątnicy, w czasie Eucharystii stajecie przede Mną w pokorze, a w czasie Sakramentu Pokuty wyznajecie z żalem wasze grzechy. Najmilsza, ,,błogosławieni, którzy się smucą, oni będą pocieszeni".
Potem ów gest pocałunku, czy nie znajdujesz go podczas Sakramentu święceń kapłańskich, czy małżonkowie nie będą obdarowywać się pocałunkami by wyrazić swą miłość, ale też kto z was kapłanów nie rozpoczyna celebracji Mojego Misterium i nie kończy całując ołtarz. ,,Z drżeniem całujecie Mu stopy" - powie Psalmista, lecz u Mej Oblubienicy Kościoła więcej jest miłości niż lęku. Wreszcie, Moja najmilsza, ten olejek używany w czasie Sakramentu Chrztu będący pieczęcią przynależności do Mojej Rodziny oraz ten olej, którym namaszczony chory odzyskuje zdrowie w Moje Imię, czy to nie jest doskonałe odzwierciedlenie w osobie tamtej kobiety, która skreślona w oczach świata, u Mnie jest wybrana i drogocenna?
Duch Mój, najmniejsza, dotknął cię słowami: ,,Nie podałeś Mi...nie dałeś Mi pocałunku...nie namaściłeś". Zatem tego, co nie uczyniliście wobec braci Moich najmniejszych, tego i Mnie nie uczyniliście. Zaniedbanie w miłości jest grzechem, jakże częstym, popełnianym przez tych, o których powiecie: są dobrze zorganizowani, spełniają swe obowiązki bardzo dobrze, zewnętrznie ułożeni, w rzeczywistości przygnieceni własną samotnością i bogaci w egoizm. Odpowiedzą, że wszystkiego tego przestrzegali od swej młodości, ale nie będą chcieli pójść za Mną dalej. Tak dzieje się Moja Anetko w twojej rozmowie z tym kapłanem. Gotowa byłaś wskazać na Mnie jako najważniejszy Wzór relacji i Tego, który wzywa do wyjścia w kierunku braci, a on tego wszystkiego przestrzegał od swej młodości - tyle i tylko tyle. Wobec twoich łez, pocałunków i olejku przejdzie tak samo jak wobec Sakramentów, które sprawuje jako pewien obowiązek bez miłości. Chciałabyś to zmienić, a nie widzisz w nim Mojego ognia. Ogień kosztuje, raz jeden, czy pamiętasz?".
Tak...Jezu...
brak mi słów...to aż tak?
,,Aż tak, że wasze plany i nadzieje na kapłaństwo bez Krzyża wkrótce doszczętnie się rozwieją. Obyś był zimny albo gorący".
Jezu, zauważyłam, że on umiejętnie omija temat, a ja nie mam upodobania w studiach psychologicznych i nie będę zgadywać co autor ma na myśli.
,,Moja drobinko, w Moim komentarzu do faryzeusza mówię o denarach, prawda? Potrzebował bowiem porównania bliskiego jego sercu, wielkość darowanego długu ma zmotywować do większej miłości. Pytałaś o to wczoraj tamtych ludzi - o doświadczenie większej miłości, lecz zapomniałaś o Sakramentach a dokładniej o Spowiedzi jako sposobności by zachwycić się Moją Miłosierną Miłością.
W Moim spotkaniu mamy, najmilsza, scenę zwiastowania, Kany Galilejskiej i opatrywanego Samarytanina, a kto może pojąć niech pojmuje.
Czy odpowiedź niewiasty obmywającej Mi stopy nie mówi o pokorze Służebnicy Pańskiej, która będzie okrywać Me stopy pocałunkami, kiedy przyjdę na świat?
Czy nie widzicie, że brak wina to nie jest również brak zasług jednej grzesznej która zamiast stągwi wody sama wylewa przede Mną całe swe serce, tak że mogę ją obdarować winem przebaczenia i radości?
Drobinko, jak wiele trzeba tamtemu biedakowi pobitemu przez zbójców nie lekceważenia, lecz miłości szczerej i bezinteresownej - patrz: dłonie Samarytanina i tamta niewiasta płacząca!
Ach, wspomnij na Marię Magdalenę, gdyż i ona przez łzy tęsknoty nie poznaje Mnie u stóp

Grobu aż usłyszy swe imię. Tutaj zamiast: ,,Marii" mamy Szymona, który (to bardzo ważne!): widzi miłość, czy piętnuje grzech?".
On widzi, że to grzesznica ta kobieta.
,,Dlatego, nie mogę go zabrać do swojego domu, gdyż wszystko widzi według starego sposobu patrzenia. To, co się z ciała narodziło jest ciałem.
Cóż, twój rozmówca, ukochana, doświadczył grzechu i bólu z powodu grzeszników, lecz takiego ogromu miłości, który mógłby go wypełnić aż do teraz - tego nie był w stanie przyjąć. Dusza ludzka jest wolna toteż nie da się jej skłonić do miłowania.
Najmilsza i Moja, przeżywaj swą codzienność w kontemplacji miłości, nie cudzych grzechów. Bardzo cię kocham. Pójdź za Mną".
18 wrz 2026 św. Stanisława Kostki
,,Przyjmij, dziecię Moje, Moje Słowo jako żywe i gotowe by jednoczyć, ubogacać i ożywiać. Daję tobie, Siebie samego w całości i pragnę, aby odnaleźli Mnie, Moi bracia kapłani. Jestem zwykle poszukiwany wtedy, gdy dzieje się coś złego albo też chcecie, abym was na nowo obdarował, ale któż szuka Mnie dla Mnie samego?
Teraz powstała dla was godzina powstania ze snu, a Ja przyglądam się waszemu zabieganiu, czekając, kiedy będziecie bliżej, bym też spotkał was bardzo osobiście. Patrz, drobinko, na czym polega dialog Dwunastolatka z Mamą, która aż trzy dni Mnie poszukuje?
Czy jest to wymiana miłości, czy zdziwienie bez zrozumienia?
,,Kto bowiem poznał Moją myśl albo kto był Moim doradcą?".
Każdy kto szuka, znajduje, a kołaczącemu otworzą. Wielu, Moja Anetko, szuka Mnie poza Kościołem, podczas gdy dzisiejsze święto sadza Mnie miedzy nauczycielami właśnie w świątyni, słucham i zadaję pytania, a Moje odpowiedzi są nadzwyczaj trafne. Wydaje się, że we wczesnym wieku posiadłem życiową mądrość, stąd też słuchający i rozmawiający ze Mną są zaskoczeni, lecz Moją duszę wypełnia bezbrzeżna samotność podobnie jak potem w Ogrodzie Oliwnym. Ci, mają uszy, a do końca nie słyszą. Mimo pozornego zainteresowania Moją Osobą, nadal duchowo stoją na dworze, to jest na zewnątrz, pogrążeni w dobrze znanych przepisach Prawa. Wyjaśniam im Pisma, a ich oczy są niejako na uwięzi, utkwione we Mnie, nie mogą pojąć, skąd taka mądrość i dlatego spotkanie z tymi, którzy naprawdę Mnie szukali wypełni cały Mój Kościół Wielkanocnym Pokojem".
Jezu, mówisz, jeśli dobrze rozumiem, że Twoje pozostawanie w świątyni jest obrazem Twojej Męki i Śmierci, a znalezienie przez Matkę i Józefa - obrazem Zmartwychwstania?
,,Dobrze, najmilsza, ale trzeba wam małym bardzo uważnie wsłuchać się w dialog z Moimi, gdy już zostałem odnaleziony. Mama mówi o bólu serca, który towarzyszył im, podczas poszukiwań, pytając o przyczynę Mego pozostania w Jerozolimie. Ja pytam także ,,czemuście Mnie szukali" dodając, że chcę być u Mego Ojca i czemu brak im tej wiedzy, która pomogłaby im bardziej wytrwale Mnie szukać. ,,Ani obrzezanie, ani nieobrzezanie nic nie znaczy, tylko nowe stworzenie". Otóż Moja odpowiedź jest pełna światła i radości, choć teraz jeszcze ich nie dostrzegacie dość wyraźnie. Nie zostałem w świątyni ze względu na Siebie i na Moją tęsknotę za Ojcem, ale ze względu na was małych, słabych i niezdolnych, aby wrócić do Domu Ojca o własnych siłach. Wszak całe wasze ziemskie pielgrzymowanie jest szukaniem Mnie i szukaniem drogi do Domu Ojca Niebieskiego. Dlatego zostałem, abyście nie bali się zostać tak samo blisko i przestać chować się przed Ojcowskim Obliczem. ,,Bóg jest miłością, kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim". Ja pragnę, abyście odnaleźli się w tym miejscu, dokąd zmierzają wszystkie Moje kroki, a więc abyście znaleźli się w woli Ojca i żarliwie jej poszukując, stali się posiadaczami skarbu życia wiecznego.
Najmilsza, wsłuchaj się, jak Moje Serce bije razem z Sercem Mojej Matki, Niewiasty, która szuka i cierpi, a następnie odnajduje i odkrywa, że Jej Syn jest cały w tym, co należy do Ojca. Jednocześnie Maryja składa tutaj ofiarę, ponieważ coraz wyraźniej widzi Mój Krzyż i nadzieję zbawienia dla wszystkich narodów. Jej Niepokalane Serce zaczyna rozważać Słowo i kontemplować Mnie w tej tajemnicy odnalezienia, tak jakby jedną swą stopą już uczestniczyła w Mojej Radości Nieba, to jest była w Domu Ojca.
Zobacz jak ta scena podprowadza was pod bramy waszej nowej Ojczyzny, gdzie Moja Mama już króluje razem ze Mną, stąd też chętnie będzie wam wskazywać drogę dojścia, przez udział w tym, co posiadacie w Kościele jako dostępne; tak, Słowo Moje i Sakramenty. Czy nie wiedzieliście, że powinienem tam być: w Eucharystii, w Sakramencie Pokuty i Pojednania, w Sakramencie Kapłaństwa?

Jeśli nie odkrywacie w nich Mojej Osoby, to znaczy, że nie podjęliście trudu szukania. Zauważ, mała Moja, że ci, którzy Mnie słuchają, a są nauczycielami Prawa, nie musieli Mnie długo szukać, bo usiadłem między nimi. Tymczasem nie potrafili do końca przyjąć Mojej nauki, pomimo zadziwienia Moją mądrością.
Inaczej, gdy spojrzymy na Moich Bliskich - oni przeżyli ból utraty, lęk o Moje życie, trud trzech dni poszukiwań, oto Moja prawdziwa rodzina - bo kto pełni wolę Ojca Mego, Ten Mi jest bratem, siostrą i matką. Ich radość jest znakiem nowego stworzenia, gdyż potrzeba, aby to, co śmiertelne przyodziało się w nieśmiertelność, przez gorycz Mej Męki dochodzicie do chwały zmartwychwstania. Moja Chwała jest waszą nie dlatego, że przesiadujecie ze Mną w świątyni, ale dlatego, że pozbawieni Mej Obecności nie przestajecie szukać Mnie z całego waszego serca. Ty, Moja drobinko, też dzisiaj coś zgubiłaś?".
Tak...na dłuższą chwilę swój telefon.. co mi się raczej nie zdarza...za dużo tych różnych aktywności.
,,Czy szukając telefonu myślałaś o Mnie?".
Nie...to przecież tylko przedmiot ...dość potrzebny...
,,Ja znów, Moja mała, nie przestaję cię poszukiwać na wszystkich twych drogach. Jak sądzisz, czy można Mnie odnaleźć wszędzie tam, gdzie ciebie posyłam?".
Tak, gdybym pamiętała...
,,Zatem, trzeba Mnie utracić, by pragnąć znaleźć?".
Możliwe...
,,Najmilsza, gdy tylko wejdziesz do tej świątyni, gdzie stale przebywam w głębi twej duszy, dostrzeżesz, że posiadamy cenną łącząca nas myśl: kiedy starasz się spełniać wolę Ojca w twej codzienności, wówczas Ja znajduję ciebie, a ty znajdujesz Mnie.
Jeśli dobrze przypatrzysz się jak przychodziłem do różnych osób po Moim Zmartwychwstaniu, zauważysz, że jestem pierwszy. Owe pierwszeństwo praktykowane w myślach, słowach i uczynkach pozwala duszy na dotarcie wprost do Domu Ojca, do Jego otwartego Serca, pełnego czułej i przebaczającej miłości, zawsze.
Cóż, wiem, powiesz, że nie umiesz uczynić Mnie pierwszego w twoim myśleniu, mówieniu i działaniu, lecz nie lękaj się, drobinko, twoje małe pragnienia w Duchu Świętym są możliwe do zrealizowania. Jeśli chcesz. Niektórzy pragnęliby być tak mocno zaprogramowani na niebo, by jak mawiał nasz przyjaciel, lepiej umrzeć niż zgrzeszyć. Jednak we Mnie, nie ma stałych programów, ale trud wolności decydowania podjęty przez współpracę z Łaską. Oto jestem jako Ten, który pozwala się odnaleźć duszy uniżonej i gotowej by słuchać Innego od siebie.
Moja oblubienico, jestem z tobą i bardzo cię kocham. Pójdź za Mną!".
Dziękuję Ci, Jezu. Kocham Cię.
19 wrz 2026
,,Moja drobinko, oto jesteś jako ziarno posiane między ciernie, czy pozwolimy na to, by ciernie wybujały i zagłuszyły twój głód? Zechciej, Moja najmilsza, dostrzec głód tłumów, do których skierowałem Me Słowa, słuchali zapomniawszy o głodzie ciała. Są zatem w cudowny sposób pewni, że nie zostawię ich samych na pustyni. Już trzy dni trwają przy Mnie, a nie mają co jeść. Celowo mówię o tym tobie małej, ponieważ chciałabyś, aby uczestnicy dzisiejszego spotkania najpierw zjedli, bawili się, a potem słuchali; czy to dobra kolejność, Moja drobinko?".
Nie wiem, Jezu, tu też taki sposób ,,łowienia" wybrałam zwłaszcza, że oni nie wiedzą jaki jest dalszy ciąg tego, co zostało zaplanowane.
,,Najmniejsza i Moja, uwierz, że czasami nie chodzi ani o jedzenie, ani dobrą integrację, ale o samą obecność. Gdy Siewca sieje ziarno rzeczywiście nie ogląda się na rodzaj samej gleby, wiedząc przecież że na drodze nic nie wyrośnie. Można mówić o rodzaju szaleństwa, gdyż jak inaczej nazwać czynność z góry skazaną na klęskę. Czy to nie jest rodzaj marnotrawstwa, najmilsza? Zobacz, że pośród rzucanych tu i ówdzie ziaren, wszystkie są bezcenne i ważne. Nie chcę, żebyście obawiali się, że ziarno wydziobane przez ptaki i takie posiane na nieodpowiednie miejsca, że ono zostało przeze Mnie zapomniane.
Wiesz, najmilsza, że droga ziarna jest Moją drogą na wszystkich glebach świata i serc ludzkich. Kiedy ktoś głosi a inny odrzuca głoszone Słowo, mamy śmierć ziarna. Odwrotnie: głoszący odnosi sukces bo ziarno pada na ziemię żyzną i przynosi plon - mamy ,,zmartwychwstanie ziarna". Jedno i drugie jest Moim udziałem, a teraz nadal przechodzę tę drogę razem z wami, tak. W końcu, Moja oblubienico, czy nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A żaden bez woli Ojca nie spadnie na ziemię". Dlatego nie martwcie się o los ziaren waszego wysiłku, nawet gdy

ujrzycie, że nadchodzi śmierć ziarna. To nie koniec. Ja żyję i wy żyć będziecie. Nie chcę, abyście byli na Mnie nastawieni w sposób bezrozumny, to znaczy wybierali pójście za Mną jako wyjście opłacalne, bezpieczne i pełne wygód oraz przyjemności. Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie. Nie będę udawać, że Moja ścieżka od razu jest pełna kwiatów i owoców. Nie. Najpierw oczyszczone ziarno obumiera w ziemi, następnie wyrastając napotyka na pewne przeciwności, jednak jeżeli korzenie pozostały osadzone w Moim Paschalnym Misterium, nie ma możliwości by nie przyniosło plonu.
Opowieść o różnych rodzajach ziaren to Ja Jestem i tutaj odczytujecie każdy fragment z Mego życia, śmierci i zmartwychwstania
Spójrz na Dziewicę w Nazarecie, jest ziemią żyzną, lecz Jej codzienność nie zostanie pozbawiona cierni oraz skwaru południa, a martwe ziarno, będzie trzymać w swoich ramionach. Kiedy przemawiam do ludu, a oni słyszą, że dam im Moje Ciało do spożycia, jedni po drugich zaczynają odchodzić, tak jak odszedł bogaty młodzieniec i jak wygnali Mnie mieszkańcy Nazaretu oraz krainy Gerazeńczyków, ziarno nie ma korzenia...nie może urosnąć. Następnie pojawia się Herod słuchający Jana Chrzciciela, który też niestety potem ulega pokusie i zostaje precz wyrzucony w ciemności, mamy bogacza i Łazarza, z których jeden nie pomaga drugiemu ,,zachłyśnięty" swoim bogactwem, również na śmierć skazany. Tak samo dzieje się z łotrami na Krzyżu tuż obok Mnie - jeden będzie wzięty, drugi zostawiony. Potem też, najmilsza, wszystko co czynię dla Moich uczniów, uzdrawiając i głosząc Ewangelię, w tajemnicy Golgoty wydaje się być ziarnem zmarnowanym, ale taka śmierć zaraz przyniesie nieoczekiwany zwrot i wszystko znów stanie się czyste, i przaśne. Zauważ, najmniejsza, że pewne sprawy noszące znamiona klęski i nieurodzaju mocą Mego Ducha zostają przeobrażone i pełne nowego życia. Gdy Adam zgrzeszył, każde ziarno miało ulec tej samej śmierci, lecz odkąd Ja stałem się nowym Adamem po Zmartwychwstaniu tchnąłem w was Mego Ducha i oto stanęliście na nogach wojsko bardzo liczne, Mój Kościele święty i nowy. W tym czasie, Moja Anetko, powołam wielu robotników na Moje żniwo, ale jak mówiłem tobie niegdyś, będą to ci, którzy już przeszli ciemność, noc i brak plonu. Zaczynając od zera, zdziwią się pełnymi sieciami ryb, o których nawet nie śnili. Ja dam chleb dla głodnego, nakarmię wszystkich. Przyjdźcie do Mnie a wasza dusza zakosztuje słodkich potraw. Zobacz, Moja drobinko, ile ukrytego ziarna mamy jeszcze na waszej polskiej ziemi, czy pozwolisz, aby najpierw obumarło? Kocham cię serdecznie. Pójdź za Mną!".
20 wrz 2026 25 niedziela zwykła r.A
,,Moja najdroższa Anetko".
Mój ukochany Jezu.
,,Czy możesz Mnie odnaleźć poza Moją Winnicą?".
Trudne pytanie...pewnie tak...
W końcu czytamy: ,,W Nim poruszamy się żyjemy i jesteśmy".
,,Tak, najmilsza, ale czy poza Moją Winnicą możliwe jest, abyś poruszała się we Mnie i we Mnie była?
Spójrz na robotników z pierwszej i z ostatniej godziny, dlaczego poddają się lenistwu i bezczynności?".
Jezu, twierdzą, że nie zostali wezwani do pracy przez gospodarza.
,,Nie mogli spotkać gospodarza, Moja drobinko, jeśli Go nie szukali. Stąd też wezwanie proroka:,,Szukajcie Pana, gdy się pozwala odnaleźć".
Rozważ, najmilsza i Moja, czy są takie momenty w ciągu twego dnia, kiedy miałbym cię nie nająć i stałabyś bezczynnie, a zatem bez miłości.
Brak bycia wezwanym znaczy także brak osobistego spotkania ze Mną, który nie tylko jestem Gospodarzem, lecz nadto i przede wszystkim Miłością Wcieloną. Można Mnie spotkać zajętego miłowaniem Moich stworzeń, więcej miłuję was jako Moje dzieci, Moich braci i siostry, a praca w Winnicy to także przyjmowanie i dawanie - te dwie czynności są i trwają we Mnie, w Trójcy Świętej, zaś wy nie jesteście obcymi i przychodniami, aby stać bezczynnie czyli nie przyjmować Mej miłości wciąż aktywnej w Winnicy - w Kościele i nie rozdawać jej waszym bliźnim.
Najmilsza, dlaczego Moi kapłani nie są gotowi do pracy w Mojej Winnicy?
Ja ich wybrałem, ukształtowałem, wezwałem, powiedziałem, że wszystko Moje jest ich własnością, usłyszeli: ,,Idźcie", ale wielu spośród nich nadal stoi w jednym miejscu twierdząc, że nie otrzymali dość Mojej Miłości.

,,Co mam uczynić z tobą Efraimie? Co poczne z tobą Judo? Miłość twa podobna do chmur o świtaniu...".
Winnica jest doskonałym miejscem, gdzie Ja, Pan przechodzę i kocham, tak samo jak przechadzałem się, podczas szabatu między łanami zbóż. O, zgrozo, okazuje się, że jestem niezauważony i ostatni w tym, co w rzeczywistości należy do Mnie. Wydaje się to bardzo niezrozumiałe, aby robotnicy zasnęli, nie zauważyli gospodarza albo wcześniej najęci znów zajmowali się rzeczami niepotrzebnymi, a tego, który ma im wypłacić należność wyrzucili poza obręb Winnicy i dalej także poza swoje życie. Uczyniłem ich królestwem i kapłanami, a oni stwierdzili, że będą pracować, lecz z dala ode Mnie. Widzisz, drobinko, to także odpowiedź dla niedowiarków, którzy twierdzą, że objawienia prywatne nie są dla nich, ponieważ posiadają denar Słowa Bożego, Sakramenty i całą tradycję Kościoła. Cóż, tylko, że wielu spośród nich wzięło ten cenny denar i wciąż szemra przeciw Mnie, ponieważ uważają, że to za mało. Przedziwne, że tacy nie chcą jednak poszukiwać relacji ze Mną, bo nagle okazuje się, że zamiast nici przyjaźni łączą nas jedynie kwestie formalne.
Moja drobinko, czy można Mnie uważać za Gospodarza rodem z kancelarii parafialnej? Albo Tego, który rozlicza was, ilu macie ochrzczonych w parafii i ile ślubów zawartych w tym roku?
Nie, spytam was o denar miłowania, a miłość buduje się w oparciu o relację ze Mną i z tymi ochrzczonymi czy zawierającymi związki małżeńskie, nie przez podpisanie samego dokumentu.
Otóż, Moja drobinko, trzeba podkreślić, że wzajemność w miłości jest związana z poczuciem przynależności do Mnie i do Mojej Winnicy. Im głębiej dusza kapłana doświadczy tego bardzo osobiście, że jest Moja!, tym bardziej odkrywa radość z powodu jednego denara (o którym mówiłem)".
Jezu, a w jaki sposób kapłan miałby doświadczyć tej przynależności do Winnicy?
,,Każdy w sposób nieco inny, Moja drobinko, ponieważ jako człowiek posiada różne wspomnienia, braki i pragnienia, a także powstaje pytanie, czy jego wiara opiera się na samej tradycji bądź pewnym obowiązku, czy też spotkał Mnie już twarzą w twarz".
Jezu, ale oni powiedzą, że można Cię spotkać dopiero po śmierci, tak, twarzą w twarz.
,,Najmilsza, a dzisiaj, tu i teraz już nie możesz Mnie spotkać? A mój denar? Tu macie wszystko! Sformułowanie ,,twarzą w twarz" albo jak powiedziałaś ostatnio jednemu ,,w cztery oczy" jest odbierane przez was na zasadzie doświadczenia zmysłowego, prawda?
Ponieważ wstąpiłem do Ojca, wasze spotkania ze Mną jako ziemskich pielgrzymów mają charakter duchowy, choć nie możemy tu także pominąć zupełnie roli zmysłów. Spotkanie ze Mną, najmilsza, jest naprawdę możliwe zawsze dla tego, kto wierzy, a jak dalej czytacie: wiara bez uczynków jest martwa. Dusza ludzka również posiada swe oblicze, które jest dostrzegalne w waszym spojrzeniu, podczas gdy Ja jestem obecny w Tajemnicy Mej Eucharystycznej Obecności i w Niej także możecie Mnie ,,widzieć", tak, widzieć Moją Twarz.
Pamiętasz słowa tych, którzy spotkali Mnie na żywo po Moim Zmartwychwstaniu?
,,Widzieliśmy Pana", mówią. Jeśli z pomocą Mego Słowa oddzielimy widzenie zmysłowe od duchowego mamy odpowiedź na Moje spotkanie z robotnikami w Winnicy, z tymi, których wzywam by poszli za Mną, by szli i owoc przynosili radując się denarem, jaki spoczywa w ich ręku. Ach, jest to, Moja Anetko, drogocenna perła, tak piękna, że jej widok, blask, zachwyca całe Niebo. Możesz wyobrazić sobie jak cieszą się w Domu Ojca ci, którzy widzą was korzystających z Moich Sakramentów tu na ziemi. Wiedzą, że błogosławieni są ci, co nie widzieli, a uwierzyli.
Najmilsza, napisz, że Tajemnica, w której bierzecie udział jest tak czysta i głęboka, że duchy niebieskie przeglądając się w tym zwierciadle, jakim są Sakramenty Kościoła, podziwiają majestat i równocześnie ukrycie Tego, który jest Pierwszy, a dla was stał się Ostatnim Robotnikiem, Tym, który dzierży w swym ręku wasze życie - życie wieczne. O, nie bójcie się brać, przyjmować i dawać, pozwólcie abym was kochał i spotykał! Ja Jestem Pan. Powiedz im, Moja drobinko, jak bardzo są kochani!".
21 wrz 2026 św. Mateusza Apostoła
,,Moja najdroższa Anetko, wsłuchaj się w Moje kroki, oto nadchodzę, czy wpuścisz Mnie ponownie do swojej komory?".
Jezu, tak, wejdź i czyń co zechcesz.

,,Widzisz, mała Moja, naszemu bohaterowi wystarczy Moje zaproszenie do pójścia i gdy chce - on idzie".
Jezu, mówił mi dziś w czasie Eucharystii, że całe pójście za Tobą okazało się być przedziwne, bo nie bardzo mógł pojąć, czemu do niego przyszedłeś i wzywasz.
,,Zaskoczony, został złowiony w niewidzialną sieć relacji, gdzie nie mając nic, od razu zyskał wszystko.
Najmilsza, czy trzeba przyjrzeć się komorze, którą zostawił?
Tyle tam pieniędzy i dóbr materialnych, ale jeszcze więcej zranionych serc ludzi, którzy zostali skrzywdzeni przez jego uporczywe trzymanie się pewnych przepisów, lecz także wewnętrzne przekonanie o słuszności tego, co robi.
Można powiedzieć, że był ostatnim kandydatem do kastingu na apostoła i że dokonałem bardzo niezrozumiałego wyboru, wiedząc kim jest ten człowiek.
Czy twój Bóg, drobinko, wydaje niesłuszne wyroki? Czy wydałem je kiedyś w twoim życiu albo w życiu jakiejś grupy, czy społeczności? Wiedz, że wiele osób przychodzi do Mnie na modlitwie i mówią, że zabrałem im ich bezpieczne komory celne - nie nazywają ich komorami, a jednak twierdzą, że czegoś lub kogoś im brakuje i to z Mojej winy.
Najmilsza, jeśli tak samo stając przede Mną odkrywasz, że pozbawiłem cię kogoś lub czegoś, czas by skonfrontować się z utratą i złapać znów Moją wyciągniętą ku tobie dłoń. Mateusz nie ogląda się wstecz, ponieważ pójście za Moim Słowem, a i wcześniej odczytanie Mego spojrzenia, które na nim spoczywa, powoduje natychmiastową reakcję wyjścia.
,,Patrzcie na Jezusa, który wam w wierze przewodzi i ją wydoskonala". Moje spojrzenie nie potępia, lecz przyjmuje, ocala, podnosi, uwalnia z kajdan ziemskich przywiązań. Kiedy słyszysz radę, że trzeba spotkać Moje spojrzenie i zetknąć się z nim bardzo osobiście, nie bój się do tego samego prowadzić swoich uczniów w szkole i Moich kapłanów. Jak pracujesz na obrazach posługując się tablicą interaktywną, tak samo zaproś małych, by zobaczyli Mnie z zamkniętymi oczami. Oczywiście nie każdy ma dość rozwiniętą wyobraźnię, ale każda dusza ochrzczona posiada dar, a dokładniej Duch Boży mieszka w niej, zatem jest zdolna by ze Mną rozmawiać. Jak sądzisz, drobinko? Jak długo trwało Moje spojrzenie skierowane na celnika?".
Myślę, że krótko, ale musiało to być bardzo skuteczne.
,,Najmniejsza, słuchaj proroka: ,,patrzyłem w nocnych widzeniach, a oto na obłokach przybywa jakby Syn Człowieczy, podchodzi do Przedwiecznego i wprowadzają Go przed Niego". Czy patrzenie jest krótkie?
Cóż, co innego będzie patrzeć na kogoś, a co innego przekazać mu razem ze spojrzeniem radość bycia miłowanym; dokładniej radość wielkanocnego poranka, gdzie śmierć została pokonana, a z nią grzech i smutek. Szłaś do szkoły i z powrotem przypatrując się z odrazą jak wiatr porozrzucał papiery z otwartego kontenera na śmieci, najmilsza, a Ja wchodząc do miejsca, w którym przebywał Mateusz widziałem jego duszę zaśmieconą, cuchnącą i brudną, tak, na takiej duszy spoczęło Moje miłujące spojrzenie. Dziwisz się?".
Jezu, wiem, że jesteś szalony w miłości do nas...Ale że my tak nie potrafimy...ja nie umiem na pewno.
,,Moja mała, zatem wejdźmy do twojej komory, czy tam wszystko jest poukładane i czyste, takie Moje, zasługujące na uznanie i pochwałę?
Milczysz?
,,Nie przyszedłem, aby powołać sprawiedliwych, ale grzeszników, dlatego, Moja Anetko, pierwsze jest dostrzec Moje spojrzenie i równocześnie słuchać.
,,Miłość cierpliwa jest i łaskawa, miłość nie zazdrości i nie szuka uznania, nie unosi się pychą, nie jest bezwstydna, nie szuka swego, nie unosi się gniewem i złego nie pamięta".
Jezu, ale jak patrzysz na mnie, wiesz, że nie potrafię Cię tak kochać jak mówisz?
,,Wiem, najmilsza. Wróćmy do tej dziewczynki najbardziej dzisiaj niegrzecznej, czy obdarowałaś ją Moim spojrzeniem? A rano, czemu nie usłyszałem ciepłego słowa właśnie z twoich ust, gdy wychodziłaś z domu?
Zatem, ukochana, rozumiesz, dlaczego trzeba wrócić do komory?
Dobrze jest przyjrzeć się swoim bogactwom, ponieważ najbardziej trudno jest tobie kochać bardziej w sytuacjach, kiedy też zapominasz, że już wyszłaś ze swojej dawnej wygodnej komory modlitw będących pożywką dla twej miłości własnej. Tak, tak. Modlitwa będąca darem Ducha dla was i w was może stać się bożkiem, skoro wydaje się wam, że dla Mnie samego wymagane jest odmówienie pewnych formuł bez miłości i w końcu takie modlitwy ustne

zamieniacie na miedź brzęczącą i cymbał brzmiący, nie wiedząc, że tak wogóle wcale Mnie nie spotykacie.
Najwięksi grzesznicy i ateiści są zatem pierwsi, by w przyszłości zdobyć NIEBO, a ci, którzy jadają ze Mną przy jednym stole, często nie chcą nawet jeden raz spojrzeć na Mnie z miłością. Najmniejsza, lubisz włączać dzieci w grę na scenie, ale teraz jest wielka potrzeba, abyś weszła w rolę naszego celnika, umiłowanego Mej Duszy. Gotowa?".
Chyba tak...
,,Pośród tysięcy twarzy, jakie oglądał codziennie, gdy przychodzono do niego z pieniędzmi, widział jedynie smutne i zagniewane, a tu dzieje się rzecz nowa. Nagle staje przed nim Jezus z Nazaretu, wędrowny nauczyciel, wiedział o nim, ale nie miał wcześniej możliwości go zobaczyć, a tu niespodzianka. Wyobraź sobie, najmilsza: przychodzę, aby zapłacić za niego...za nich Moją Krwią...Oto Moje spojrzenie z Nazaretu, kiedy jedna Niewiasta zgadza się, abym w Niej zamieszkał, Moje spojrzenie z ubogiego żłobu, gdy leżałem jako Ostatni na sianie pośród zwierząt, Moje spojrzenie z Krzyża, kiedy dałem Janowi Moją Mamę, Moje spojrzenie z tamtego Ogrodu, które spoczęło na Marii Magdalenie...tak spoczywa na nim tu i teraz, lecz i na tobie małej...Oczy które kochają i płacą sobą swoim życiem za twoje życie, zatem jestem cały twój. ,,Pójdź za Mną!".
O, tyle razy już słyszałaś to wezwanie. Najmilsza, dziś pachnie ono inaczej połączone z Moim spojrzeniem na tobie, jakże nowym. Czy rozumiesz co oznacza nowe spojrzenie?
Młodzi powiedzą wprost: reset systemu!
Wszystko dla Niego albo nic dla mnie.
Jeśli jestem kochany, również ja chcę kochać.
Znamy scenariusz, drobinko?
Wstał i poszedł.
Nagle jego komora została wypełniona takim samym światłem jak dom Maryi w Nazarecie. ,,Dziś zbawienie stało się jego udziałem". Co to za Słowo, które nawet duchom nieczystym rozkazuje i wychodzą?
Moja Anetko, idziemy z Mateuszem do Moich kapłanów, bo trzeba im dziś przypomnieć, że Ewangelię głosi się z wysokości Krzyża i z radością Zmartwychwstania. W praktyce: mówisz jak ten, który widzi swe braki i grzechy, i słabości, ale liczysz się z mocą Mej Zmartwychwstałej Miłości. Jeśli zostałeś ustanowiony pasterzem i nauczycielem, miej na uwadze, że misja głoszenia kosztuje, lecz i ty sam i twój dług już został spłacony.
Gdy porwę cię do człowieka, o którym wszyscy mówią, że jest największym wrogiem Kościoła i potrafi jedynie krzywdzić poszczególne osoby, ty, najmniejsza, patrz z miłością i wezwij go do pójścia za Mną. To nie jest czas na odpoczynek ani na siedzenie w wygodnym fotelu, ale czas walki o dusze. Ja Jestem jedynym Zwycięzcą, spójrz na Mnie, głoś naukę i kochaj tak jak cię nauczyłem. Ja Jestem Pan".
22 wrz 2026
,,Najmilsza, czy zrozumiałaś Moją Ewangelię? Kto tak naprawdę stoi na dworze, a kto w środku? Czy nie jest tak, że JA jestem gotów wyjść do was, a wy chętnie chronicie się przede Mną?".
Właśnie w czasie Eucharystii miałam chwilami wrażenie, że chcesz nam pokazać odwrócenie ról, ale dlaczego, Jezu?
,,Otóż, mała Moja, kto nie chce pracować niech też nie je, a Ja chcę widzieć was we wnętrzu Mego Domu, aby pokazać wam Moje Tajemnice z nieco innej perspektywy. ,,Słowo stało się Ciałem i mieszkało między nami", a wasza wędrówka, cała droga do Mnie, jest uprzedzona Moim wyjściem ku wam, drobinko. Zobacz, że i Ja jestem wam bliski, czyli pragnę przebywać z tymi, co są na zewnątrz i z tymi w środku domu. Różnica polega na tym, że inaczej doświadczysz Mnie w twej codzienności tzw. zewnętrznej, zabiegana o pewne sprawy, osoby, rzeczy, niejasne sytuacje, które wymagają interwencji czy spotkania z ludźmi pełne treści, ale też pytań otwartych. Spotkanie w środku, we wnętrzu Mego Kościoła, zakłada słuchanie Słowa i wprowadzanie go w czyn także ze względu na Mnie. Równocześnie możemy je podzielić na indywidualne i wspólnotowe, istotne i potrzebne, lecz wyjątkowe ze względu na odmienne spojrzenie poszczególnych osób, które Duch Mój następnie jednoczy i buduje w miłości. Wewnętrzne doświadczenie Mej Obecności - trzeba to podkreślić - nie wymaga słów, ale trwania. Na zewnątrz panuje chaos myśli i pragnienie ich wypowiadania, jednocześnie są pytania i domysły czy różne nieuporządkowane pożądania. Tymczasem ci, którzy zdołali wejść

do środka, zasłuchani w Słowo Wcielone nagle przestają pytać. Czy zresztą dostrzegasz już, Moja Anetko, że Ja wystarczę jako Odpowiedź na twe pytania i jest ich coraz mniej?".
Tak, to prawda...wszystko tłumaczysz, objaśniasz...w sumie też porządkujesz.
,,Dlatego, Moja najmilsza, ci, którzy przyszli, aby dowiedzieć się, czy odszedłem od zmysłów, zostają na dworze. Moja nowa rodzina zbudowana na fundamencie Krzyża i Zmartwychwstania, oddycha tlenem Mego Słowa, aby zaraz też spełnić to, do czego została wezwana. Podział na stojących na zewnątrz i w środku mówi też, że niektórzy wołają do Mnie ,,Panie, Panie", a nie znam ich, ponieważ zakładają, że łączy nas stół, obrzędy zewnętrzne, czy też jedna religia. Otóż, znać w Biblii to też kochać, a zewnętrzne przepisy jak wtedy obmywanie kubków, dzbanów i naczyń miedzianych to nie wszystko, Ja wzywam do większej sprawiedliwości i odpowiedzi na zaproszenie Miłości Miłosiernej, by przebaczyć wszystkim, którzy przeciw wam zawinili. Stojąc na dworze Matka i Moi bliscy chcą Mnie zobaczyć ze względu na krążące o Mnie oszczercze wieści, jakby chcieli sprawdzić czy wiem o nich i jak można to uporządkować lub zmienić.
Ja przyszedłem by spełnić wolę Mego Ojca, dlatego myśli człowieka są marnością i wszystkie się rozwieją, przepadną. ,,Kto wypełnia Moją wolę, ten trwa na wieki". Stąd też, Moja drobinko, odpowiedź dana stojącym na dworze to odpowiedź z Krzyża: ,,Tak, naprawdę was kocham w sposób wolny i oddaję życie swoje za przyjaciół swoich".
Najmniejsza i Moja, nie wychodzę do tych Najbliższych, by ukazać nowych Bliskich Memu Sercu, tych, którzy ze względu na Mnie i na Moją Ewangelię są w środku, we wnętrzu Mego Kościoła.
Obojętność i pewien dystans związany z porzuceniem praktyk religijnych jest również złączony z brakiem więzi rodzinnych, które jak widzisz i słyszysz rozpadają się, zanikają, dzielą na wiele części, a tym samym czynią z rodziny znikający twór społeczny, będący przedmiotem walki bądź podziałów: rodzice walczą o dzieci, dzieci nie rozumieją czemu dom jest podzielony, a wszelkie inne relacje są budowane na lęku i podejrzliwości. Najmilsza, takie osoby nie będą mogły wejść do wnętrza domu, by karmić się Moim Słowem i przyjmować Mnie w Sakramentach, dopóki nie uwierzą, że nie obraziłem się na nich i nie jestem źródłem ich życiowych nieszczęść. Jednym ważnym Słowem dotykam ich oczu i serca, ale to Słowo mówię do nich jeszcze nie osobiście, a przez posłańców: ,,Byłem głodny, a nie daliście Mi jeść".
To wskazanie ludzkiego egoizmu, szukania szczęścia poza Mną i Moim Kościołem i uparte trzymanie się swojego projektu na dostatnie życie. Wreszcie trzeba zaznaczyć, że zanim wejdziesz do wnętrza jesteś otwarty na wędrownych głosicieli różnych nauk, dziś spotkasz ich w mediach elektronicznych, lecz w rzeczywistości ich opinie i sądy każą tobie (uwaga!) naprawiać Pana Boga i Kościół.
Już wiesz, najmilsza i Moja, że najtrudniej naprawić swoje pokręcone myślenie i nawrócić się do Mnie całym sercem i duszą. Tymczasem, Moja oblubienico, Ja Jestem żywy i prawdziwy, a ci, którzy zapraszają do wejścia w relację ze Mną, jeśli sami weszli są przekonywujący i wiarygodni. Ich głos nie zostanie zupełnie zapomniany, gdy starają się żyć nauką, którą głoszą. W tym co wam mówię nie ma ,,nie i tak", ale dokonało się wieczne ,,tak", dlatego mówię do tamtej dziewczynki, zmarłej z powodu braku relacji: ,,Talitha cum, tobie mówię: wstań!". A ona wstaje, posłuszna Słowu, które powiedziałem. Mój Dom, Kościół zbudowany na Apostołach i prorokach także opiera się na posłuszeństwie Słowu i pójściu za Słowem: ,,Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi". Wybrałem tych, których chciałem, aby Mi towarzyszyli i abym mógł ich wysyłać na głoszenie nauki. Pozwól, że wytłumaczę wam, czemu także Moja Mama w tej scenie Ewangelii stoi na dworze. Ta, Królowa Męczenników i Wyznawców bierze udział w tym, że nie zostałem przyjęty i stojąc na zewnątrz pokazuje, że jest Ucieczką grzeszników, że ze względu na Mnie i na Moją Ewangelię, zostawia (uwaga!) jako Matka porzuca pragnienie zobaczenia Syna, który jest dla Niej Najdroższym i Najważniejszym, by trwać u boku was nic nie rozumiejących Mojej Obecności w Kościele i niezdolnych, by spełniać z radością wolę Ojca. Moja Mama jest wam niezmiernie potrzebna na zewnątrz, abyście mimo braku zrozumienia Mego Słowa i Moich Tajemnic, wpatrywali się w Jej Niepokalane Serce, które ufa Temu, co powiedziałem i nie znajdzie się w nim szemranie lub skarga. Czysta i Niepokalana zostaje na dworze! Ach jakby już stała pod Krzyżem obok swej nowej rodziny, kiedy Syn odchodzi, a Ona kona z bólu, rodzi się nowe życie, powstaje dom nie ręką ludzką zbudowany, a wy tacy ziemscy odzyskujecie dziedzictwo niebieskie wcześniej utracone.

Patrz na Matkę, kiedy Ja wydaję się być Kimś odległym, a jeśli jesteś w środku, przyjmuj Me Słowa jak Ona w posłuszeństwie i niezachwianej ufności. Ja Jestem Pan i bardzo cię kocham. Pójdź za Mną".
Dziękuję Ci, Jezu. Też Cię kocham.
23 wrz 2026 św. O. Pio
,,Moja drobinko, czy dzisiejsza Ewangelia jest o bogactwie i biedzie?".
Sądzę, że nie...ile tam ukrytych Twych darów i tajemnic, Jezu Mój.
,,Najmilsza, patrz, wysłałem biednych, a wracają nieskończenie bogaci, wysyłam z mocą wypędzania złych duchów oraz leczenia chorób, a oni idą nie rozumiejąc Moich planów i istoty swej misji. Trzeba, Moja oblubienico, abyś ujrzała jak bardzo różnimy się w naszym postrzeganiu głoszenia Ewangelii: Ja skupiam się na osobie głoszącego, oni na efektach zewnętrznych, Ja mówię o nie zabieraniu dodatkowych ciężarów, oni chcieliby mieć zabezpieczenie, Ja mówię o pozostawaniu w domu, gdzie zostali raz przyjęci, zaś oni chcieliby iść do wszystkich miast, w końcu też Ja uprzedzam, że nie każdy będzie chciał ich słuchać, a oni marzą o sukcesie ewangelizacyjnym.
Otóż, Moja drobinko, okazuje się, że ci biedni, ślepi i nadzy w rzeczywistości nie dostrzegli, że dalej niosą za sobą torbę nieuporządkowanych przywiązań do swoich planów, opinii ludzkiej, że chcieliby mieć odmienne stroje, a co wiąże się z tym potrafić zwrócić na siebie uwagę. Dar władzy uzdrawiania i wyrzucania złych duchów odkładają niejako na potem, bo wydaje się być mało ważny, a brak im wiary, by z niego dość często korzystać. Zatem mamy, Moja Anetko, takich bardzo zakochanych w sobie i swoich zamiarach posłańców, którzy usłyszeli, że mają iść, a stoją w miejscu".
Jezu, wiesz, że ja dzisiaj znów nie miałam cierpliwości...
,,Widziałem, Moja mała, a jednak ją otrzymałaś tylko dość późno zabrałaś się za jej używanie, czyżbyś była zbyt bogatą?".
Nie rozumiem...
,,Ukochana, tak lubisz mówić dzieciom o faryzeuszu i celniku, a dlaczego nie próbowałaś ich podzielić na grupy tych, którzy się chwalą i tych, którzy z pokorą biją się w piersi? Równocześnie, Moja Anetko, dziś w szkole miałaś manifestację złego, który dobrze się bawi, kiedy kilka osób czyni sobie z Ewangelii wesoły kabaret, co też wskazuje na treści jakimi karmią się siedząc przed szklanym ekranem".
Dzicz totalna, Jezu...ogólnie byłam przerażona zbereźnymi skojarzeniami w piątej klasie. Mogę się domyślać, że rodzice nie wiedzą, ile czasu chłopcy spędzają w internecie i co tam widzą. Teraz to nie wiem, czy rozmawiać z nimi o reinkarnacji czy o kulturze zachowania...Bo takie tematy trzeba by poruszyć...
,,Drobinko Moja, patrz na Mnie: jestem cały Twój razem z Moją Męką, Śmiercią i Zmartwychwstaniem. Nie bój się chronić w cieniu Moich skrzydeł dopóki nie minie klęska. Znając siebie i swoje reakcje na niewłaściwe zachowania skorzystaj z nowego systemu reagowania".
Czyli?
,,Podejdź do ucznia, powiedz mu o swoich odczuciach i spytaj, czy potrafi inaczej się zachowywać. Za cenę hałasu w klasie, zrób tak z każdym indywidualnie, który ci przeszkadza, a następnie zapewnij ich, że do końca są umiłowani.
Słodycz Mego Słowa jest lepszym plastrem na agresję i biczem na złego niż sam krzyk twój i upomnienia.
Tak, będziesz Mnie pytać, czy przyjąłem twoją intencję o nowe powołania do waszego Zgromadzenia?".
Zwłaszcza jak ta pani podeszła z pytaniem czy wypisanie syna z religii w szkole średniej jest grzechem...mam prosić o powołania jak młodzieży prawie nie ma na lekcji religii i obawiam się, że Księdza to niezbyt obchodzi, bo wtedy przecież ma wolne...
,,Najmilsza, należy najpierw z nim porozmawiać, by potem szukać innego sposobu".
Jezu, ale wypisanie z lekcji religii jest o wiele lepsze dla niektórych przez to, że jest na początku i na końcu...no i znów trzeba zapytać o jakość tych lekcji...dla niewierzących zwłaszcza czy raczej niepraktykujących.
,,Moja drobinko, przyjrzyj się tym, którzy zostali posłani w drogę z konkretnymi wskazaniami; one również odnoszą się do nauczycieli religii. Pierwsze jest: nie wasze widzimisie, ale Moja misja i Moje wezwanie do pójścia. Zobacz jak często o tym zapominacie, myśląc o swoich

korzyściach, dopasowaniu się do świata szkoły różnych zewnętrznych spraw i ciągłego zabiegania o to, by wasza lekcja religii była naprawdę atrakcyjna. Moja drobinko, czy o to chodzi? O wspaniałe efekty, o bycie bardzo pomysłowym nauczycielem, czy raczej o udział w Mojej Męce, Śmierci i Zmartwychwstaniu?
Otóż tu idzie o to drugie. ,,Kto nie bierze swego Krzyża, a idzie za Mną, ten nie może być Moim uczniem". Jesteś znakiem, któremu sprzeciwiać się będą, tak jak Ten, który cię wybrał. Jesteś światłem na oświecenie pogan, tak, współczesnych ochrzczonych pogan. Jesteś wreszcie Moją umiłowaną oblubienicą, która nie tylko dotyka Mego Krzyża, lecz również jest wezwana by ze Mną umierać i zmartwychwstać.
Drobinko, zostaw efekty specjalne, wykonaj dzieło, do którego zostałaś wezwana, pamiętając, że nie jest sługa nad swego Pana. Im więcej przeciwności, tym też większa okazja by dziękować i kochać Mnie bardziej w tych trudnych dzieciach i w ich rodzicach, którzy rzeczywiście nie odróżniają swej lewej ręki od prawej; przejawia się to przede wszystkim w bardzo dużym zaniku wszelkich norm moralnych i podstaw relacji międzyludzkich. Stąd też dzieci wychowane w telefonie, a dokładniej w wirtualnym świecie nie będą kandydatami na kapłanów i siostry zakonne, ale zasilą wielkie koncerny farmaceutyczne i będą klientami salonów odnowy biologicznej oraz psychoterapii, do kościoła pójdą na ślub i pogrzeb bliskiej osoby - co już ma miejsce u was. Dlatego, twe dzisiejsze szkolne trudy pozostają dalej umieraniem i pozostawieniem torb pełnych siebie na rzecz Mojej Ewangelii.
Moja uboga drobinka nie musi oglądać nowych powołań, lecz dobrze, abyś Mnie samego widziała w tych, do których cię posyłam. Cóż, to dopiero jest zasługa odnaleźć ziarno prawdy w świecie kłamstwa. Pozwolić, aby upadł stary świat na rzecz tego, w którym Ja będę Panem i Bogiem waszym. Nie będzie trzeba już was pouczać mówiąc: poznajmy Pana! Bo wszyscy od małego do wielkiego poznają Mnie. Jestem Tym, który przychodzi pośród największej biedy i ucisku, aby was ocalić. Oczekuj Pana, bądź mężny, nabierz odwagi i oczekuj Pana.
Moja drobinko, bardzo cię kocham. Pójdź za Mną!".
Dziękuję Ci, Jezu. Też Cię kocham.
24 wrz 2026
Jezu Mój.
,,Moja oblubienico, czy odczuwasz zmęczenie?".
To zbyt mało powiedziane, Jezu...ale dziękuję Ci za te wszystkie spotkania na mieście dzisiaj...
,,Zobaczyłaś Mnie w tych osobach, które chciały rozmawiać?".
Tak...
,,Otóż, Moja najmilsza, Herod też chciał Mnie zobaczyć, ale po swojemu".
Ale te lekcje dzisiaj...wykończyli mnie...choć w starszych klasach coś jakby drgnęło...zaczęli Cię szukać.
,,Najmilsza, spytali między wierszami, czy Mnie widziałaś. Oto podchwytliwe pytanie".
Tym razem Lena wyjaśniła, czemu wierzy w reinkarnacje...Jezu, to kolejna klasa. Ktoś ich uczy buddyzmu?
,,Siła tego, co jest na świecie to znaczy pożądliwość oczu i łatwość oglądania krótkich filmów ,,pouczających" o tym, co dzieje się po śmierci, z podważeniem prawd wiary.
Moja ukochana Anetko, postaw Moją Ewangelię na świeczniku, a zrozumiesz więcej i będziesz mogła iść, i kochać Mnie bardziej niezależnie od łaski widzenia.
W Moim Słowie pojawiają się opowiadania o tych, którzy utracili zdolność widzenia by ją odzyskać w dwójnasób. Ci, którzy twierdzą, że widzą - mówimy o nich, że ich grzech trwa nadal. Tak.
Pragnienie Heroda miało swoje wcześniejsze korzenie związane z lękiem o wyrok śmierci, który wykonał na Janie Chrzcicielu i szukanie nowej nauki, mającej pomóc mu również zrozumieć swoje postępowanie i je usprawiedliwić. Stąd też powiemy o nim, Moja drobinko, że ,,był ciekawy Jezusa z Nazaretu". Uśmiechniesz się, bo tak samo rodzice z kolejnej klasy, z którymi dziś masz się spotkać są ciekawi, po co to spotkanie dzisiaj na salce".
Jezu, obyś mówił przeze mnie, dając mi znajomość marności tego świata i jego przemijania.
,,Tak uczynię, Moja drobinko, wszak sam umacniam twe kroki, wtedy, gdy odczuwasz własną słabość. Wracamy do Heroda, bo chciał Mnie widzieć nie dla siebie, ale dla zaspokojenia swych egoistycznych potrzeb, żeby też doświadczyć cudu piękniejszego niż taniec Salome i tym samym wskazał, że jego serce już dawno przestało widzieć Mnie i Ojca, ponieważ ci, którzy siedzą w ciemnościach grzechu, nie zbliżają się do światła i ono budzi w nich odrazę.

Najmilsza, będziemy świecić im niejako lampą Mego Słowa po oczach, a dopiero gdy zaniewidzą, wówczas mogę ich przeobrazić duchowo. Pamiętasz, że zaczynamy od dobra, piękna i prawdy, lecz nie mówiąc o ideach, a o Mojej Osobie. Trzeba też zalać umysły taką fontanną miłości, by mogli przyjąć, że są kochani bez względu na swoje przeróżne odejścia, życie w grzechu i brak zainteresowania Moją Osobą".
Jezu, Ty to możesz.
,,Lubię małe, o, bardzo małe narzędzia - mówiłem ci o tym. Najmniejsza, trzeba zapytać co to znaczy widzieć Ojca i widzieć Mnie - Syna Bożego, Światłość ze światłości.
Posiadacie liczne obrazy, fotografie, wyobrażenia, ale Boga nikt nigdy nie oglądał - Ja Jednorodzony Syn o Nim pouczyłem. W końcu, Moja mała, Jestem, który jestem. Wszystko co jest na świecie, a jest pewnym odbiciem Mego piękna, jest też dobre, jednak trudno mówić, że widząc ziemskie piękno oglądacie również niebieskie. Równocześnie wpatrując się w Moje Życie i Śmierć, i Zmartwychwstanie na kartach Pisma świętego, możecie też przyjąć, że jestem Jedynym Dobrym. Jednak pojawia się problem waszego spotkania ze Mną i waszej wiary w moc Mego Słowa. Herod będzie mógł Mnie spotkać, lecz nie może Mnie zobaczyć. Tym razem samo widzenie warunkuje bliskie poznanie i przyjaźń, które mogą zostać zawarte dopiero po odrzuceniu ciężaru jakim jest grzech. W przeciwnym razie, sam stoisz za zamkniętymi przez siebie drzwiami i jesteś dla siebie samego przeszkodą w zobaczeniu Mnie i dalej w doświadczeniu Mej Ojcowskiej Miłości. Prośba Filipa o pokazanie Ojca, to także prośba o pewne doświadczenie kim On jest. Ja zaś tłumaczę, że ta prośba już została spełniona. Moja drobinko, pewne deficyty tego co ujawnia się w zachowaniu dzieci są złączone z brakiem poznania ojca, ale tu mówię o domu rodzinnym. Mężczyźni są jakże często nieobecni duchowo, nieobecni w życiu dziecka, nie zapewniają poczucia bezpieczeństwa z wyjątkiem materialnego wymiaru, uciekają od odpowiedzialności, przytłoczeni obowiązkami, zaniedbują bliskich, w końcu odchodzą, a dziecko traci grunt pod nogami, po tym też w szkole próbuje być najgłośniejszym, by wreszcie ktoś zwrócił na niego uwagę. Macie bowiem takich małych żebraków o miłość, którzy nie widzą ojca w domu razem z rodziną. Jak zatem masz mówić im o Moim Tacie, drobinko?
Gdy sięgasz po Moje Słowa, posiadasz dość talentów, by je puścić w obieg i pomnożyć. Im więcej mówisz powołując się na swoje osobiste doświadczenie tym więcej zyskasz słuchaczy. ,,Widzieć Mnie i Ojca" to także odkrywać ślady Mej miłości Ukrzyżowanej, ponieważ spotykasz się z cierpieniem poszczególnych osób dalszych i bliższych, a również sama cierpisz. Dobrze byłoby mówić, że Bóg jest Wszechmocny i cierpieć nie może, a tu pojawia się Moje Misterium i pewien zadziwiający zwrot: stałem się Człowiekiem i umarłem na Krzyżu dla twego zbawienia. W dotknięciu się Krzyża i dalej Mojego pustego Grobu stykacie się z innym Bogiem, bo najpierw jestem totalnie pokonany, zmiażdżony przez wasz grzech, potem mocą Ducha Świętego, wskrzeszony przez Ojca, wychodzę i czynię wszystko nowym. Gdzie jest o śmierci twoje zwycięstwo?
Zapytaj swych uczniów znajdujących pożywkę w fałszywej wieści o powtórnych narodzinach na tym świecie w innym ciele po wiele razy: czy śmierć nie została pokonana raz na zawsze przez Jednego bez potrzeby ,,kilku wcieleń" by poprawić swe życie na tej ziemi, gdyż ta ziemia nie jest waszym ostatecznym celem. Jeśli ludzie tak łatwo pozwalają sobie na wiarę w reinkarnację oznacza to, że nie wierzą w Moje Bóstwo i Człowieczeństwo, a tym samym w Moje i wasze zmartwychwstanie. Dzieci i młodzież łatwo ulegają takim wpływom wiedząc, że ich rodzice już dawno nie modlą się i nie szukają swego miejsca w Kościele, choć nadal je mają. Kiedy zanika wiara, pojawiają się wierzenia alternatywne, co wyraźnie sygnalizują twoi uczniowie, to oczywiście okazja, by podprowadzić ich pod tajemnicę Mego Krzyża i Zmartwychwstania. Co do tamtej drugiej klasy, w której masz tyle osób stwarzających problemy, pozwól, że dzięki temu zaznajomię cię z ich zagubionymi rodzicami, bo i do nich jest skierowane Moje wezwanie do nawrócenia. Gdy nie będą cię słuchać, strząśnij proch ze swoich nóg na świadectwo dla nich. Jesteś tak bardzo niewygodną ze swoją szczerą wiarą we Mnie, że zostałaś już znienawidzona przez tych, którzy zagarnęli dusze tamtych ludzi i trzymają je na uwięzi. Cóż, to dalej jest Moja wojna, a twój głos jako głos Jana wołającego na pustyni. Odwagi, Moje spojrzenie na ciebie jest pierwsze, ty patrzysz jako druga, dlatego mogę działać. ,,Nie lękaj się, Mój sługo, bo cię wybawiłem, wezwałem cię po imieniu, tyś Moim".
Kocham cię, Moja Anetko, pójdź za Mną!".
25 wrz 2026

,,Przyjmij to, co mówię teraz do ciebie, dziecię Moje, jako pierwsze i ostatnie. Ja bowiem wiem, co kryje się w twoim sercu. Gdy nadeszła pełnia czasów Bóg zesłał Syna Swego, Ja przychodzę, a kiedy mówię i czynię, są ci, którzy z radością zdążają Moimi śladami, ale i tacy, którzy wleką się po Mej drodze i w ich wnętrzu nie ma pragnienia spotkania. Oni zamiast doświadczać jedności, odkrywają bolesny podział i tym samym nie znają odpowiedzi na pojawiające się pytania.
Najmilsza, czemu ponownie pytam was o zdanie na Mój temat? Komu jest ono potrzebne: Mnie czy wam małym, słabym i grzesznym?".
Jezu, pewnie, że nam.
,,Podział na zdanie tłumu o Synu Człowieczym i zdanie Mych uczniów. Czy tutaj, Moja drobinko, możemy już mówić o zjednoczeniu? Okazuje się, że każdy ma jakieś zdanie, jednak nie wie do końca jakie, stąd też potrzeba przyjrzeć się temu, co niedostrzegalne dla oczu, dotknąć i uwierzyć. Czy tłumy ostatecznie posiadają swe zdanie, w czasach, kiedy nikt nie przeprowadzał żadnej ankiety i jedynie rozmowa, a następnie rozchodzące się ustnie wieści były informacją o różnych osobach czy grupach?
Tłum bez twarzy, czy też tłum o bezczelnych twarzach. Najmniejsza, czy rozumiesz, o czym mówię?
Opinia ogółu wydaje się być czymś bardzo ważnym zwłaszcza dzisiaj, gdy każdy coś może powiedzieć na czyjś temat, a powtarzanie różnych wiadomości wydaje się być sprawą konieczną i interesującą".
Teraz wiele się mówi o tym zabójstwie Księdza...
,,Czy zatem pójdziemy za informacjami, które są dla was ciekawe, czy za czystą mąką Mojej Ewangelii, drobinko?".
Jezu, Ty wiesz najlepiej, a Ja chcę bardziej słuchać Ciebie niż ludzi.
,,Otóż, najmilsza i Moja, czy sądzisz, że opinia innych ludzi stoi w centrum zainteresowania Syna Człowieczego? Oto Ja, Pan podtrzymuję twoje życie, a kiedy pytam, co mówią o Mnie inni, chcę usłyszeć jak bardzo ta krucha ludzka sława staje się motorem waszego postępowania i działania w różnych sytuacjach.
Niektórzy powiedzą Mi: ,,Pójdę za Tobą, dokądkolwiek się udasz", lecz kiedy zaczynam mówić o Mojej nadchodzącej Męce, odchodzą, oddalają się ode Mnie, szukając innych nauczycieli.
Możemy śmiało powiedzieć o naszym przyjacielu, który stał się duchownym bohaterem portali społecznościowych, że nie spodziewał się takiego końca swej ziemskiej pielgrzymki.
Czy zauważyłaś, najmilsza? Twój Oblubieniec nie porusza tutaj zbrodni ani jej motywów, lecz zaznaczam (co zresztą już mówiłem), że będę oczyszczać Mą Winnicę dopuszczając cierpienie niewinnych, dlatego zawsze wasze biodra winny być przepasane i zapalone pochodnie.
Tłumy będą chciały ukarać winnego, znaleźć nowe informacje o tym wydarzeniu i nakarmić swój umysł lękiem przed kolejnym domniemanym bądź rzeczywistym atakiem. Gdzie pojawia się strach i lęk, tam Moja Ewangelia pokoju, radości i prawdy zostaje zepchnięta na margines i jakby przygłuszona.
Najmilsza, słucham jak Moi uczniowie wnikliwie przedstawiają sądy tłumów o Synu Człowieczym. Nie nazywam ich z góry nietrafionymi, bo samo poszukiwanie odpowiedzi na ważne pytania może zaprowadzić was w Moje ramiona.
Jeśli zaczniemy, Moja najmilsza, wymieniać osoby, za kogo uważają Mnie tłumy, dojdziemy do Tajemnicy Wcielenia Syna Bożego"
W jaki sposób, Jezu?
,,Najmniejsza i Moja drobinko, Jan Chrzciciel zapowiada Moje przyjście jako Kogoś większego od siebie, prorok głosi, że wyrośnie różdżka z pnia Jessego, a Panna porodzi Syna, Eliasz powstaje jako ogień i zostaje porwany do nieba na powozie zaprzężonym w ogniste rumaki.
Miriam w Nazarecie płonie ogniem Bożego Ducha, który wypełnia Jej Jestestwo w ukryciu, ale w końcu i jawnie. ,,Oto bowiem odtąd błogosławić Mnie będą wszystkie pokolenia, gdyż wielkie rzeczy uczynił Mi Wszechmocny". Tak.
Moja ukochana, tłumy, mimo zmiennej opinii posiadają także pewne duchowe wyczucie, że tu jest ktoś więcej niż Jonasz niż Salomon, niż... Ktoś większy?
Trzeba zatem nazwać po Imieniu Tego, którego Imię jest ponad wszelkie imię i na którego Imię zgina się każde kolano, istot ziemskich, niebieskich i podziemnych. Dawniej lud z napięciem oczekiwał Mesjasza, a teraz w tym czasie Mesjasz stanął pośród oczekujących, przeszedł między nimi i oddalił się. Co to oznacza, Moja najmilsza?

Po dwóch zadanych pytaniach i wyznaniu Piotra, zapowiadam na czym polega Moja droga, droga Mesjasza, droga Męki, cierpienia, Śmierci i Zmartwychwstania. Kto odpowie na tę zapowiedź, która jawi się wam jako trzecie pytanie zwłaszcza w tych czasach, w jakich żyjecie, bo blisko jest Dzień Pański?
Otóż, drobinko, po tym, gdy wypełniłem wolę Ojca Mego, wstąpiłem do Nieba i zesłałem wam Ducha Pocieszyciela, który przekona świat o grzechu, sprawiedliwości i o sądzie. Przyjrzyj się dokładnie:
O grzechu - bo nie wierzą we Mnie.
Powiedz, ile osób, do których głosisz Me Słowa, dotąd trwa w swoim grzechu?
O sprawiedliwości, bo idę do Ojca i już Mnie nie ujrzycie.
Ile razy słyszysz, że ktoś twierdzi, że widząc Mnie będzie mógł we Mnie uwierzyć.
Wreszcie: o sądzie - bo władca tego świata zostanie precz wyrzucony.
Czy twoje głoszenie nie napotyka w wielu miejscach na diabelski sprzeciw mniej lub bardziej głośny, gdyż zły nie może znieść woni Mej Ewangelii?
Zatem, Moja Anetko, trzecia odpowiedź należy nie do tłumów, ale do każdego z was osobiście i we wspólnocie Kościoła. Albo zgadzacie się z ufnością iść za Barankiem, dokądkolwiek was będę prowadził w tym trudnym czasie, gdy występny się pyszni, a biedny jest w udręce, albo też wasze serce skłoni się ku marnościom światowym. Tutaj także nie ma trzeciego wyjścia, Moja mała.
,,Razem z Chrystusem zostałem przybity do Krzyża", mówi Paweł odważnie, wiedząc, że nie idzie już tam, gdzie chciał, ale kto Inny go opasze i poprowadzi dokąd nie chce. Moja oblubienico, zacznij z większą intensywnością zabiegać o sprawy swego Oblubieńca i Mego Królestwa. Zamiast kilku minut w świecie wirtualnym, więcej niż kilka minut - módl się w Duchu".
Jezu, jak mam się modlić w Duchu?
,,Daj się przybić do Krzyża wraz ze Mną: przybij chęć przeglądania komentarzy i czyichś opinii, nowych postów i wyświetleń, a zacznij przeżuwać Moją Ewangelię. Na początku odczujesz gorycz znudzenia, a następnie słodycz Słowa naprawdę dotknie twych wnętrzności. Jestem, Moja najmilsza, bardziej realnym, głębokim i pięknym niż wszystko inne, co chciałabyś jedynie na tym świecie zobaczyć czy posłuchać. Wejdź do swej izdebki i zamknij drzwi - to dzisiaj Moja mała drobinko: tryb offline i przylgnięcie do Mego otwartego Serca bez szukania niepotrzebnych informacji. Ty pierwsza bądź gotowa, aby Mnie kochać i wyjść Mi na spotkanie. Nie w świecie fikcji i licznych obrazów, ale w Duchu i w prawdzie. Bardzo cię kocham. Pójdź za Mną!".
Dziękuję Ci, Jezu. Też Cię kocham.
26 wrz 2026
,,Moja najmilsza Anetko, słuchaj Mego Słowa, aby przynieść owoc obfity. Ja Jestem Pan, który mówi to, co słuszne. Powiedz, ukochana, co oznacza, że Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi? Dlaczego nazywam siebie Synem Człowieczym?".
Jezu, jesteś nim, a wydany w ręce ludzi, czyli pozwolisz na to, aby ludzie uczynili z Tobą wszystko co chcą...
,,Drobinko, ludzie?
Pierwszymi, w których ręce dobrowolnie się wydaję są - Moi kapłani w dniu ustanowienia Eucharystii i Kapłaństwa Sakramentalnego. Tutaj jednak obdarowuję ich Moim zaufaniem, wiedząc, że za chwilę wszyscy Mnie opuszczą. Pomyśl, czy przygotowując spotkanie dla dzieci, wiedząc, że potem zostawią ciebie i nie będą chcieli więcej przychodzić, czy byłabyś gotowa przyjąć ich z miłością i z takim samym zaangażowaniem jak wtedy, gdy spodziewasz się konkretnych owoców wynikających z podjętego trudu?
,,Na darmo i na nic się trudziłem, na nic zużyłem me siły, ale Moja nagroda jest u Pana i zapłata u Boga Mego". Zatem, Moja najmilsza, nie chodzi tu jedynie o wysiłek, lecz o intencję właściwie skierowaną. Jeżeli podejmujesz się głoszenia Mego Słowa, zorganizowania spotkania dla dzieci lub dla rodziców, czy w parafii, czy w szkole, najmilsza, szukaj Mojej chwały, a wstydu nie doznasz. Im głębiej wnikniesz w pragnienia Mego Serca, tym łatwiej zrozumiesz i poznasz, że sprawy wymagające większej miłości, cierpliwości, przebaczenia i bezinteresownej postawy służby - wszystkie są Moimi. Wreszcie kiedy to, co dałem wam za darmo w wasze ręce: czas, środki, słowo poznania i nadmiar Mej Łaski, możesz wykorzystać i tak oddać w Moje ręce jak i Ja wydałem Siebie w ręce ludzi. Nie zauważyłaś jeszcze, Moja ukochana, że lekcje w

szkole czy parafialne spotkania mogą przynieść błogosławione owoce, gdy całe zostaną skierowane ku Mojemu Ojcu. Przyjrzyj się, drobinko, jak Ja czynię wszystko młodym i nowym, abyście wraz ze Mną mogli rozradować się w Duchu Świętym. Wydany w wasze ręce, w Tajemnicy Mego zjednoczenia z Ojcem, jestem nadal cały w Ojcu, a Ojciec jest we Mnie. Ach, nie rozumiesz? Poznasz wkrótce, mała Moja.
Moja relacja z Ojcem (uwaga!) razem z Moją zgodą na wolę Ojca wraz z Moją Męką, Śmiercią i Zmartwychwstaniem dostaje się w wasze ręce. Kiedy czytasz, że jestem wydany w ręce ludzi jako Syn Człowieczy, wiedz, że w najgłębszym ukrytym wtedy dla was sanktuarium Mej Duszy jestem jedno z Moim Ojcem i Duchem. Najmilsza, patrz dalej!
Kiedy zostanę aresztowany, uwięziony, osądzony, bity i ukrzyżowany, w końcu umrę w wielkim cierpieniu, to dla was otwiera się niesamowita szansa, by odkryć, otrzymać i rozradować się Moim Miłosierdziem. Jeżeli wydany w wasze dłonie nie narzekam, nie skarżę się, nie nakazuję Memu Ojcu, by zdjął Mnie z Drzewa hańby i cierpienia, oznacza to, Moja drobinko, że pragnę was uratować dokładnie w taki sposób: ,,znajdując się w waszych dłoniach". Tu dochodzimy do Tajemnicy Mej Obecności w Eucharystii, która jest trwała, nowa i wciąż zachwyca duchy niebieskie i Moich świętych swoim blaskiem i pięknem niewypowiedzianym. Daję się w ręce kapłanów i w wasze ręce, abyście także nie bali się zanieść Moje ułomki do tych, którzy po ludzku nie odczuwają głodu. Oto, Moja drobinko, ważne zdanie: po ludzku nie odczuwają głodu. Głód Eucharystii jest możliwy do odczuwania dla tych, którzy spotkali Mnie bardzo osobiście i we wspólnocie Kościoła. Należy rozpocząć od Mojego Człowieczeństwa, ponieważ łatwiej wam wsłuchać się w Moje Słowa, popatrzeć w Moje oczy, pobyć blisko i w tym co proste dotknąć Tajemnicy Mego Bóstwa.
Tak, będziesz Mnie pytać, mała Moja, ile czasu potrzeba na takie przejście od Tajemnicy Mego Człowieczeństwa do spotkania ze Mną, Bogiem i Człowiekiem.
Najmilsza, każda dusza ma inną pojemność, to też związane jest z jej otwartością na Moje dary i na Mnie samego. W prawdziwej relacji z Synem Człowieczym, dusza dostrzega, że jestem wydany w jej ręce w totalnym ubóstwie i posłuszeństwie; gdy dostrzeże Moje uniżenie, zrozumie, że Skarb złożony w jej dłonie przewyższa wszystko, co mogłaby otrzymać na tej ziemi, wtedy również zamiast zagarniania Mych pociech i poszukiwania ciągłych potwierdzeń Mej Obecności, zaczyna sama widzieć swą bezradność i niezdolność do trzymania Mnie w swoich dłoniach (to do Moich kapłanów, drobinko). Tu usłyszysz Piotrowe: ,,Odejdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiekiem grzesznym" albo też ,,przymusili Go mówiąc: zostań z nami, Panie, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił".
Pamiętasz tamte fragmenty?".
Tak, znam je dobrze, bo i czasem je cytujesz.
,,Wówczas, Moja mała, zobaczysz też wymianę: zamiast chęci pochłaniania Moich darów, zaczynasz szukać Mnie dla Mnie samego, dotykając Ewangelii o wydaniu Mnie w ręce ludzi, spotykasz Boga i Człowieka, który umywa wam nogi i nie potrafisz już zaprotestować, bo zostałaś zanurzona w prawdzie o Mej Miłości. Kiedy połączymy Moje wydanie z mądrością Koheleta, wtedy z nędzy przemijalności, stajesz przed Synem Człowieczym, jako człowiek stary z powodu grzechu i równocześnie powołany do nowości życia w świetle Mego Zmartwychwstania.
Wiesz, Moja Anetko, że ludzie pragną za wszelką cenę pozostać na tej ziemi jako wiecznie młodzi, zdrowi i piękni, a Ja daję obietnicę życia w innej młodości i możliwość cieszenia się nią już tu i teraz w Sakramentach Mego Kościoła.
Wydaję się w wasze ręce Moi kapłani, znając wasze grzechy i słabości, ale też wzywam was do dawania Mnie waszym tak samo grzesznym braciom i siostrom, żebyście przestali martwić się utratą zdrowia, młodości i życia wiecznego na tym świecie. ,,Kto Ten CHLEB spożywa, będzie żył na wieki".
Szkoda, Moja najmilsza, że nikt nie reklamuje Wieczności w Moim Kościele, a doczesnością zachwycają się tłumy nie mając świadomości, że szybko ją utracą".
Jezu, taka reklama Wieczności obecnej w Twoich Sakramentach byłaby nieco dziwna i raczej nikt by jej nie przyjął jako ważną i prawdziwą.
,,Czy dlatego, że nie możecie zobaczyć Mnie i ukrytej w nich Łaski? Reklama zaś sama w sobie jest ciekawa ze względu na zmysł wzroku, ale ten zmysł również ulegnie zniszczeniu w wymiarze fizycznym. Stąd też, Moja drobinko, spotkanie Mojej Osoby bez pierwszeństwa używania zmysłu wzroku jest możliwe, lecz trudne do przekazania z pomocą jedynie ziemskich

środków czy narzędzi medialnych. Ale przecież wystarczy uśmiech, dotknięcie, przytulenie, dobre słowo, wreszcie spotkanie z kapłanem, którego życie całe jest Eucharystyczne, ten bowiem trzyma Mnie w swych dłoniach również poza sprawowaną Liturgią.
Spytasz jak, a Ja wskażę Tobie na Mój Krzyż i on wystarczy.
Staraj się zachować jedność ducha, dzięki więzi jaką jest pokój. Bardzo cię kocham, Moja drobinko. Pójdź za Mną".
Kocham Cię, Jezu.
27 wrz 2026 26 niedziela zwykła r.A
Moja najdroższa Anetko".
Mój ukochany Jezu.
,,Otóż moglibyśmy nie rozmawiać, lecz trwać - ty we Mnie, a Ja w tobie, wówczas nie napisałabyś nic dla Moich kapłanów, a nasza relacja nie mogłaby się ujawnić na piśmie, bo tego, co Boskie nie zna nikt tylko Duch Boży.
Ja jednak pragnę, aby ci, którzy znają Mnie jedynie jako wielkiego i odległego Boga, któremu służą z bojaźnią i szacunkiem, nie obawiali się podejść do Mnie i rozmawiać jak przyjaciel z Przyjacielem. Tak, drobinko, stałem się Człowiekiem, choć oczekiwany przez wieki i wytęskniony, nie zostałem przyjęty, gdyż spodziewano się, że przyjdę na obłokach, zasiądę na świetlistym tronie. Dziecię narodzone w ubóstwie, w Betlejem Efrata, także zapowiadane, doświadczyło waszego:,,Nie chcę!". Trzeba było, abym zaczął wam opowiadać o Ojcu i Jego miłości, a następnie jako Ten, który zmaga się w Ogrodzie Oliwnym, żebym poszedł za wolą Ojca, tak pełną boleści, ale nieskończenie dobrą i piękną.
Drobinko, kiedy nie zostałem przyjęty przez Naród Wybrany, mimo tego cierpienia, niejako zwyciężyłem wasze uparte ,,nie chcę!". Dlatego ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi. Ten, kto stoi, niech baczy, aby nie upadł.
Zauważ, najmilsza, jak twój Oblubieniec przyodziewa szaty jednego i drugiego syna wezwanych do pracy w Winnicy.
Oto obraz niestałej ludzkiej woli, która niczym łódź na wzburzonym jeziorze miotana falami, podczas przeciwnego wiatru, nie wie czy dotrze w końcu na właściwe miejsce. Paweł napisze, że kiedy chce czynić dobro narzuca mu się zło, dodając: któż mnie wyzwoli od ciała co wiedzie ku tej śmierci?
Najmilsza, Syn Człowieczy posłany na świat spełnia wolę Ojca. Wola Ojca jest Moim pokarmem i jestem zupełnie pewny, że ją wypełnię. Ci, którzy poszli za Mną, Moi uczniowie są przekonani, że wola ta oznacza przyjście Mego Królestwa na ziemię i zwycięstwo nad wrogami, a Ja biorę na Krzyżu wasze ,,nie chcę", biorę wasze wszystkie odpowiedzi odmowne, wasz bunt wobec cierpienia na tym świecie, niesprawiedliwości i bólu.
,,Zaufał Panu, niechże Go wyzwoli, niech Go ocali, jeśli Go miłuję". Przebijam do drzewa Krzyża wraz z Moim Ciałem wasze wątpliwości wobec Tajemnicy Mego Bóstwa i zjednoczonego z Nim Człowieczeństwa. Podnoszę z prochu nędzarza i dźwigam z gnoju ubogiego.
Oto, Moja Anetko, podnoszę z błota, ukrytą tam perłę waszej niezgody na Mój Krzyż:,,Nie, Panie, nie przyjdzie to nigdy na Ciebie!"- powtarzacie razem z Piotrem.
Albo inaczej:,,Pójdę za Tobą, ale pozwól mi najpierw pożegnać się z moimi w domu". Mamy zatem waszą oporną wolę, która w tajemnicy Mego Paschalnego Misterium zostaje oczyszczona, podniesiona i udoskonalona by iść, pomimo waszego wcześniejszego ,,nie".
Jeśli przejdziemy do pierwszego czytania również widzisz obraz dwóch ludzi: sprawiedliwego, który może odstąpić od swej sprawiedliwości i niesprawiedliwego, który zastanowił się i nawrócił, a więc będzie żyć. Ja zaś biorę na siebie postawy tych dwóch ludzi, a dokładniej waszą niestałość w wierze i uległość wobec pewnych zmiennych wydarzeń, czy walczących w waszym wnętrzu pożądań.
Zobacz, Moja drobinko, że walka wciąż trwa, a wy stajecie często na tym miejscu, gdzie Ja jestem, oczekując pomocy bardziej od ludzi, którzy są tak samo słabi i niewytrwali w swych dobrych postanowieniach. Gdy spojrzysz na chorągiewkę kołyszącą się na wietrze, możesz ocenić, że przechyli się w przeciwnym kierunku niż wieje wiatr, a kiedy wieje z obu stron, sama jest miotana i wiemy, że dopiero w momencie ustania wiatru, także ona przestanie się przechylać w obie strony. Ty mówię o tym, co widzialne, ale czy zrozumiecie, kiedy powiem wam o tym co niewidzialne?

Otóż dusza ochrzczona także jest jako ta chorągiew na wietrze, żyjąc pod wpływem Mej pełnej napomnień nauki, gotowa, by ulec przekonującemu wiatrowi, to znaczy Miłości czyli Duchowi Świętemu.
Niestety ta sama chorągiew będąc na świecie jest narażona na wiatr przeciwny wiejący ze strony złego, własnych pożądań i marności światowych w końcu chciwości i pychy. Możesz z pomocą tego obrazu, Moja mała, wyobrazić sobie tę biedną duszę, która słyszy niekiedy Mój Boski Wiatr, a jednocześnie czuję wielką chęć, aby spróbować poddać się swoim pomysłom i innemu wiatrowi, który wydaje się być przyjemny i przynoszący chwilowe wytchnienie - czy takim jest w rzeczywistości?
Pamiętasz? Powiedziałem Piotrowi:,,Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną". Piotr wcześniej protestował z powodu pychy, która nie pozwalała mu przyjąć posługi ode Mnie, Mistrza i Nauczyciela. Dziś, kiedy klękam przed Moimi braćmi w kapłaństwie, gdy dotyka ich choroba, cierpienie ze strony ludzi albo niepewność jutra - również głośno protestują wołając, że nie mogę umyć ich nóg i mam nie zapraszać ich do udziału w Moim Krzyżu, bo nie są gotowi.
Cóż, wasze uczestnictwo to nie wasza zasługa, lecz uczestnictwo w Duchu Świętym i w Moich zasługach, w tym, co już dla was uczyniłem. Stąd też możecie być naprawdę pewni, że nie zostawię was sierotami.
Najmilsza, czy spytasz Mnie, co zrobić by dusza ochrzczona była bardziej podatna wobec wiatru Ducha Świętego, nie światowych pożądań?
To już mówiłem, lecz powtórzę raz jeszcze: kiedy dusza wie, że ma puste ręce i nie może nic uczynić beze Mnie, gdy uważa innych za wyżej stojących od siebie, a siebie nazywa sługą nieużytecznym; taka łatwo podda się Duchowi i pójdzie tam, gdzie nie chce ze względu na Mnie i na Moją Ewangelię.
Zresztą, Moja drobinko, pisał i o tym Jan od Krzyża, radząc, abyście starali się iść raczej za tym, co mniej przyjemne dla was, prawda?".
Jezu, w praktyce boimy się radykalizmu. Poza tym, mogę uważać się za niżej stojącą od innych, wtedy gdy odkrywasz przede mną ogrom mojej nędzy, inaczej nie potrafię.
,,Dobrze, uczynię to, o co prosisz, mała Moja, wówczas znajdziesz się na jakiś czas w skórze tego, który nie chce iść za Mną w niczym i nigdy, w pewnej otchłani ciemności i niechęci, gdzie twoja niemoc okaże się ciemnością, a Ja będę Twoim światłem".
Już?
,,Wtedy, gdy będziesz gotowa. Nie przestawaj Mnie kochać, Moja Anetko, Ja Jestem Pan i do szaleństwa ciebie umiłowałem. Pójdź za Mną!".
28 wrz 2026
Oto stoję u drzwi i kołaczę, Moja Anetko, czy zechcesz Mi otworzyć?
Czytałaś dzisiaj rano opowiadanie o słudze Moim Hiobie, a należy przywołać powtarzający się tam refren: ,,Ja sam uszedłem by donieść o tym tobie", mówi sługa Hioba, zwiastun złych wieści, bo tak trzeba go nazwać, przynosi bowiem to, czego nie chciałby nikt z was usłyszeć, prawda? Utrata majątku i najbliższych to jakby pozbawienie człowieka fundamentów życia i skazanie go na pewne cierpienie. Dlatego ze zdziwieniem wsłuchujecie się w odpowiedź Hioba, który zło dobrem zwycięża, tak, najmilsza, już wtedy. Trzykrotnie raniony, błogosławi i uwielbia Tego, który może dać i zabrać, kiedy zechce. ,,Nie ulęknie się złej nowiny, jego mocne serce zaufało, Panu". A ty, Moja drobinko, czemu pozwoliłaś sobie na lęk, jeśli nie ty jesteś panią życia tej Mojej córki?".
Jezu, ale ja się naprawdę martwiłam i nadal martwię...Nie umiem pomóc i nie mogę.
,,Dziecko, ufaj zamiast szukać swoich pomysłów i rozwiązań, wiedz, że Ja jestem Większy od wszystkich. Dopuszczam pewne upadki i zmagania dla planów Mej Opatrzności, która ostatecznie ogarnia wszystkie Me stworzenia z wielką zapobiegliwością o wasze wieczne szczęście. Mówię, najmilsza, celowo nie o szczęściu na tej ziemi, ale w Niebie, jednocześnie mogę i chcę jej pomóc, skoro przestanie liczyć na swe własne sposoby planowania szczęścia na tym świecie.
Wy nadal jako dzieci nieśmiało zbliżacie się do Mnie, uważając, że trzeba zabrać w torbie nieco swych zasług i dobrych czynów, by stanąć tak przede Mną; tym samym zapominacie, że Ja idę za jedną owcą, siadam między celnikami i grzesznikami, a tego, kto do Mnie przychodzi, precz nie odrzucę. Znów, najmilsza i Moja, zechciej dostrzec dziecięce serce Hioba, którego skryłem w cieniu swej ręki - ten bowiem syn Mój nie pokładał swej ufności ani w człowieku, ani w

dobrach tej ziemi, ani we własnym sprycie, gospodarności czy też talentowi świetnej organizacji. ,,Jego mocne serce zaufało Panu". Tutaj trzeba, Moja mała zaznaczyć, że człowiek pokorny jest wolny od ziemskich przywiązań, a ich utrata nie budzi w nim pretensji, postawy złorzeczenia czy narzekania".
Jezu, daleko mi do tego.
,,Moja drobinko, co jeszcze posiadasz, gdyż nie utraciłaś? Powiedz, czym jest zależność twej woli ode Mnie, a czym twa samowola?".
Zwykle łatwiej mi samej coś postanowić czy zrobić niż skonsultować z Tobą i Tobie zaufać.
,,Wspaniale, czyli nazwiesz siebie Zosia Samosia - w waszym potocznym języku?".
Pasowałoby...
,,Drobinko, wracamy do Tajemnicy Mej Męki i Śmierci, tutaj także stawiam przed wami dziecko".
Pod Twoim Krzyżem nie ma dzieci, Jezu...
,,Na pewno? A czy pamiętasz tego chłopca, który dziś odważnie powiedział, że najsmutniejsze wydarzenie w jego życiu to wtedy, gdy był bity przez swego ojca?".
Tak, bo on jest z placówki...dlatego tak powiedział.
,,Drobinko, przyjęcie postawy dziecka pod Moim Krzyżem to niczym nowe narodziny. Gdy bowiem doświadczasz bólu i przeciwności, podchodząc do Mnie z ufnością dziecka i dotykając Moich Ran, natychmiast zostajesz przygarnięta do Mego Serca. Odkąd zmartwychwstałem wszelkie: Moje i wasz cierpienie nabrało innego blasku - ma swój głębszy sens i koniec. Nie mogę wyjaśnić tego tym, którzy spod Mego Krzyża uciekli i uciekają, bo takim zdaje się, że w bólu, odrzuceniu i śmierci są zupełnie sami - taką postawą pozwalają na podsycanie w ich sercu lęku i pretensji: ,,Bóg który pozwala na takie cierpienie nie może być prawdziwy a tym bardziej nie może być miłosierny". Trudno takim uwierzyć, że Ja, Bóg i Człowiek całe wasze cierpienie, ból, samotność i lęk nie tylko, że wziąłem na Siebie, Ja je przeżyłem!!!
,,Nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego Siebie, przyjąwszy postać sługi".
Najmilsza, przypatrzmy się dziecku, które stawiam przed Moimi uczniami, po dyskusji, a właściwie sprzeczce: kto z nich jest największy. Jakoś trudno wam kłócić się o ostatnie miejsce w Moim Królestwie, choć Ja sam wcześniej je dla was zająłem.
Dziecko pozostając proste oczywiście jest przeszczęśliwe, że znany Nauczyciel przytulając go stawia swym uczniom za wzór, lecz (uwaga!) ono nie bardzo rozumie po co i dlaczego, i za minutę pobiegnie, by dalej dobrze się bawić. Czy to mądre z Mojej strony, że tak mało znaczącą osobę stawiam na świeczniku?
O co chodzi, Moja Anetko?
,,Bóg wybrał to, co głupie w oczach świata, aby zawstydzić mędrców", a wam wciąż się wydaje, że trzeba zarobić jakoś na Moją miłość i uwagę, prawda?
Rano zamknęłaś oczy modląc się do Ojca, lecz Ja nie przestałem patrzeć z miłością na ciebie. Drobinko, podobnie patrzę na tych, którzy nie mają w kościele odwagi, by głośno mówić wersy tej modlitwy, dalej: z miłością spoglądam na takich, co nie chcą się modlić i swoją ostatnią modlitwę odmówili w szkole przed pierwszą Komunią świętą; to nie koniec: z ogromną czułością spoglądam na niedawno ochrzczone dzieci, które nie mogą jeszcze odmówić tej modlitwy, bo są zbyt małe.
Jeśli zaczniemy myśleć po ludzku, mała Moja, sporządzimy tabelę, gdzie na pierwszym miejscu znajdą się bardzo pobożni chrześcijanie, na drugim mniej pobożni, potem wielcy grzesznicy, na końcu może niemowlęta bądź też na odwrót.
Tymczasem w Bożej logice nie ma takiego stopniowania i porównywania jednych z drugimi. Nie wystarczy, drobinko, abym jeden jedyny raz powiedział tobie o tym, bo nie tyle masz skłonność do zapominania, ale też oceniając ludzi, sytuacje zaczynasz ulegać pokusie stopniowania. Czy dasz radę stanąć obok tego maleństwa, jako Mego wybranka, całkowicie skierowanego na branie nie na dawanie?".
Tak, Jezu...ciągle mnie obdarowujesz.
,,Toteż weź, mała Moja, ode Mnie więcej i więcej, by zanieść to Moim kapłanom.
Wyrzucanie złych duchów należy do ich posługi uwalniania, a wczorajsza rada co do spowiedzi jest prawdziwą Moją odpowiedzią. Nie ma nic ukrytego, co by nie miało zostać ujawnione. Równocześnie, jeśli Ja, Pan dopuszczam, aby Mój lud walczył ze złymi duchami, konieczne jest duchowe przewodnictwo pasterzy o pustych rękach; ci, bowiem, którzy gromadzą dla siebie

zasługi, zapomniawszy, że wszystko mają ode Mnie, tacy, nie będą dobrymi kierownikami dusz.
Ja jestem Pan, który prowadzę swoje owce przez pustynie, a te, które słuchają głosu Mego idą za Mną wszędzie i Ja daję im życie wieczne.
Bardzo cię kocham, Moja Anetko, pójdź za Mną!".
Dziękuję Ci, Jezu, kocham Cię.
29 wrz 2026 św. Archaniołów Michała, Gabriela, Rafała
"Moja najdroższa Anetko, patrz na Mnie, bo i Ja patrzę na ciebie. Cała trwasz w uwielbieniu Ojca, Syna i Ducha, kiedy starasz się spełniać wolę Bożą. Oddawanie chwały Ojcu kojarzy się wam ze śpiewem Chórów anielskich czy pobożną i długą modlitwą. Podczas kiedy Ja najbardziej raduję się sercem, które szukając Mojego Oblicza, słucha Słowa i zaraz pragnie Je wypełnić.
Czy nie słuchałaś dość uważnie Ewangelii o Moim spotkaniu z Natanaelem, o, najmilsza, już tyle razy?
A teraz nagle dokonuję rzeczy nowej, tak, abyście się dziwili. Lęk Natanaela i jego niechęć, by spotkać się ze Mną to efekt braku doświadczenia w relacji. Zatem możesz mówić dzieciom lub dorosłym, żeby zaczęli się modlić, a oni nie wiedzą i nie chcą wiedzieć po co".
Tak, to w 6 klasie oznajmili mi, że październik kojarzy im się z halloween wcale nie z modlitwą różańcową, bo pewnie w 3 klasie byli zmuszani żeby pomodlić się na różańcu, ale potem szybko zapomnieli i w następnym roku już ich nie było w kościele.
,,Czy to powód do załamania się, Moja drobinko?".
Nie, nie zamierzam się załamywać tylko wciąż myślę o sensie katechezy szkolnej w tych warunkach. Jak mam dzieci niewierzących rodziców podprowadzić do spotkania z Tobą?
,,Drobinko, począwszy od spotkania z rodzicami, które zaczęłaś praktykować. Skoro zawołasz do Ducha Świętego, zobaczysz jak pękają twarde ludzkie serca i pojawia się chęć by Mnie spotkać. Lubię patrzeć gdy zbliżacie się do Mnie jako słabi i grzeszni, i niepewni czy spotkanie się odbędzie, czy nie nazwę was nieprzygotowanymi, czy nie będę wymagać katechizmu ze zdanymi modlitwami.
Dla Mnie jest to przezabawne, ponieważ jedyne czego pragnę, to uczynić was wolnymi i szczęśliwymi w Moim Domu. W tym też pomagają nasi mężni bohaterowie dnia dzisiejszego, którzy w tych czasach mają dość sporo zajęć z uwagi na wzmożone działanie księcia ciemności. On wie, że ma niewiele czasu i dlatego uderza ze zdwojoną siłą, a walka ta niewidzialna o życie poszczególnych dusz trwa. Dlatego znów, Moja Anetko, należy postawić na podejście indywidualne nie na masowe nawrócenia".
Jezu, a co mam zrobić, jeśli chodzi o rozbite rodziny dzieci komunijnych, kiedy tata lub mama odeszli i dziecko co tydzień mieszka z jednym z rodziców...dodatkowe spotkania dla tych, co są po rozwodzie lub w separacji?
,,Moja najmilsza, trzeba tu wielkiej rozwagi, ponieważ skrzywdzony będzie dalej krzywdził z racji przekonania, że wie najlepiej i inni powinni mu pomagać nie upominać. Patrz na Moich ukochanych, którzy śpiewają Mą chwałę w harmonii, jedności, prostocie i prawdzie, nie ma w nich cienia buntu czy zemsty, wszyscy wielbią Mnie w przecudnym języku jako duchy czyste całe zanurzone w Moim Misterium. Otóż, po wejściu grzechu na świat, człowiek nie umie sam z siebie dążyć do zgody, a same uczucia czy wspólne plany i pożądliwość ciała - nie są materiałami do budowania szczęśliwego związku i zdrowych relacji.
Najmniejsza, zdejmij zakurzone książki z nauczaniem polskiego papieża, bo on wskazał drogę do tego jak być odpowiedzialnym za siebie i innych w duchu przebaczenia jedni wobec drugich. Powiedz, że nie da się utworzyć trwałego związku bez Sakramentów i wspólnej modlitwy, ale nie tylko powiedz - podnieś swój głos jak trąba i nie ustawaj. W tym też pamiętaj o szacunku dla każdego ze słuchających oddzielając bardzo wyraźnie grzech niewierności od człowieka, który ten grzech popełnił.
,,Izraelita, w którym nie ma podstępu" jest poznanym wcześniej. Moja znajomość was w waszym zagubieniu i w waszej tajemnicy duszy wyjątkowo innej od pozostałych dusz; ono jest pierwsze. ,,Nie sądźcie, że przyszedłem przynieść pokój na ziemię, nie, powiadam wam, lecz rozłam". Mój rozłam ujawnia się w tym spotkaniu, ponieważ Natanael podchodzi do Mnie, lecz to Ja znam go dużo wcześniej zanim sam zechce się zbliżyć. Każde dzieło nawrócenia grzesznika zostaje zasadzone na Moim Krzyżu i złączone z Moim Zmartwychwstaniem. Trudno mówić, że ktoś sam się nawraca, bo w rzeczywistości jesteście chętni by odchodzić, uciekać i

błądzić. Nawet małe dziecko nie znając jeszcze zasad wychowania ze strony rodziców najczęściej mówi ,,nie", ponieważ ,,tak" wydaje się zbyt trudne i kosztuje więcej.
Wiecie, że po waszej śmierci przypomnę wam naprawdę każdą chwilę z waszego życia i będziecie mogli spojrzeć na nie w całej prawdzie, lecz bez możliwości powrotu na ziemię. Czy nie lepiej, aby każdy z was już teraz wiedział, że jego myśli są Mi dobrze znane? Równocześnie chcę też, abyście byli jako niemowlęta w myśleniu skłaniając się raczej do tego, co daje wam Ojciec niż do swego pomysłu na życie. Otóż, Moja mała drobinko, jeśli idziesz do szkoły oczekując wielkich efektów dydaktycznych lub ewangelizacyjnych, pierwsze nad czym trzeba się zastanowić to poszukiwanie woli Ojca. Gdy Natanael słyszy, że widziałem go pod figowcem, zaczyna wierzyć we Mnie jako Pana i Króla, nie dlatego, że inni mu powiedzieli o Mnie, lecz dlatego, że usłyszał to wprost z Moich ust".
Jezu, ale nie wszyscy chcą Cię usłyszeć i spotkać, i też nie bardzo mogą Ciebie słyszeć.
,,Nadchodzą dni, gdy zawrę z domem Izraela nowe przymierze", a poznanie Syna Człowieczego nie będzie polegało na długich niezrozumiałych frazesach, które mówi się z lęku przed karą, ale na odpoczynku w Mojej Obecności. Widzisz, Moja najmilsza, Moje dzieci wciąż sądzą, że nie wolno rozmawiać z wielkim Bogiem o małych rzeczach, że trzeba używać wyszukanych zwrotów, że nie zajmuję się błahostkami z waszej codzienności.
Otóż czytasz: ,,przed Nim wylejcie wasze serca", a wy składacie ręce i recytujecie modlitwę Pańską nazywając to ,,byciem" lub ,,spotkaniem" ze Mną. Przebywanie w ciszy adoracji nie wchodzi w grę, ponieważ albo jej unikacie, albo jest dla was trudnym obowiązkiem i przy tym walką z napływającymi myślami, prawda?
Możecie godzinami przesiadywać przed migającym ekranem, który swym złudnym urokiem pochłania wasz umysł, oczy i uszy, ale cisza złączona z Moim wpatrywaniem się w was jest dla was nudą i stratą czasu. Zauważyłaś?
Ponownie podkreślam, Moja drobinko, że nie wy pierwsi wpatrujecie się we Mnie żywego w Hostii, bo łaskawie udało się znaleźć chwilę, by wejść do kaplicy. Tak jak nie wy Mnie wybraliście, a Ja was wybrałem, tak też nie wy przyszliście do Mnie i patrzycie na Mnie, ale Ja przychodzę do was w Moim Eucharystycznym Utajeniu i patrzę na was z miłością i w Duchu Świętym. Zostaliście wybrani i umiłowani jeszcze przed założeniem świata, pod figowcem, który wydawał się być najważniejszym w waszym życiu, a Ja sam dla was znalazłem się pod nim - oznacza to Moje pragnienie bycia obecnym w bolesnych momentach waszego życia, by was ocalić i przygarnąć z powrotem do Siebie.
Niebo jest otwarte, a wy dokąd idziecie?
Zobacz, drobinko, Moi Aniołowie z podziwem kontemplują Moją Obecność w Eucharystii i w tym Misterium Paschalnym, które jest i trwa, wy zaś albo staracie się czerpać z Moich darów, albo uznajecie, że nie możecie ich brać co wszakże nie jest pewne, gdyż jedyną przeszkodą pozostaje grzech, a ten został zwyciężony.
Moja mała oblubienico, kochaj Mnie i bądź blisko. Ja Jestem Pan i bardzo cię kocham".
Dziękuję Ci, Jezu. Kocham Cię.
30 wrz 2026
Jezu, proszę powiedz mi, skąd się biorą takie psychiczne kryzysy, że ktoś chodzi zły jak osa i cokolwiek powiesz jest źle i przy tym zamiast mówić o co chodzi, zamyka się w swojej złości i nie da się nic zrobić.
,,Moja najmilsza, wiele wyjaśnia wasz status po grzechu pierworodnym, o którym czytacie w Księdze Rodzaju. Jednym słowem należy ją nazwać polowaniem na winowajców. Dobrze byłoby, gdyby ci, którzy mają uszy zechcieli usłyszeć, co mówię. Wasze zaburzone spojrzenie na Mnie, na bliźnich i na samych siebie sprawia, że każdy będzie dla was potencjalnym przeciwnikiem, takim, który celowo ma wam wyrządzić krzywdę; uwaga: Ja także! Równocześnie nieświadomie spoglądając na siebie i swe życie jesteście przekonani, że macie pęd do czynienia dobra, ale jedynie dla samych siebie, choć i w tym jesteście bardzo mocno zagubieni we własnym egoizmie i małostkowości. Omawiając stan człowieka po grzechu pierworodnym, trzeba przejść na to, co we wspólnotach zakonnych lub w rodzinach postrzegacie jako kryzys psychiczny poszczególnych osób. Dwa rozwiązania, Moja najmilsza: ucieczka albo zabójstwo, niekiedy jedno i drugie. Widzicie to wyraźniej na przykładzie Kaina, który zabija brata i musi uciekać będąc tułaczem i zbiegiem na ziemi. Cóż, człowiek nie potrafiący przeżyć pewnych wydarzeń razem ze Mną i w świetle Mego Słowa, zacznie uciekać

chroniąc się za murem milczenia i nie odzywania się do innych albo też zacznie zabijać spojrzeniem i słowem, każdego kto stanie na jego drodze; nawet Mnie samego".
Jezu i co dalej?
,,Drobinko, tak jak wcześniej mówiłem i tu odrywamy pewne (nazwijmy je) toksyczne zachowanie od osoby, która zaczyna tak właśnie się zachowywać. Następnie przystępujemy do założenia zbroi cierpliwości i miłosierdzia, tak, tejże sama z siebie nie posiadasz i jedynie Inny może cię w nią przyodziać. Uważaj, najmniejsza, bo deklaracja, że pójdziesz za Mną dokądkolwiek się udam, ukazuje twoją nieznajomość Mnie i Mojego Paschalnego Misterium. Dziś założyłaś zaledwie na czubek swej głowy pragnienie by spełniać Moją wolę, dlatego przyprowadziłem to dziecko- kolejnego chłopca poranionego z powodu rozpadającej się rodziny".
Brak słów, Jezu...ludzie sami się wzajemnie ranią i swoje dzieci narażają na ból, lęk i samotność...
,,Wiedz, Moja Anetko, że będzie takich jeszcze więcej, to też odpowiedź na aktualność charyzmatu waszego zgromadzenia, dzieci tracą zdrową pełną rodzinę, a następnie wydaje im się, że muszą szybko być dorosłe, by nie powtórzyć błędu rodziców, który najczęściej tak samo popełniają.
Zatem, Moja mała, nie sądź, że sama z siebie pójdziesz czy już poszłaś za Mną, wszak cała twa dążność jest z góry. Nie mam miejsca, gdzie mógłbym skłonić głowę, nie mam tych, którzy bez pewnych warunków bezinteresownie kochają Mnie dla Mnie samego, jestem sam w Moim pójściu za wolą Ojca. Tak, tak samotny jako Hiob, który zna wielkość Boga, a równocześnie uznaje swą małość w rozmowie ze swym Stwórcą.
,,Przez Słowo Pana powstały niebiosa i wszystkie gwiazdy przez tchnienie ust Jego", zatem nie wy sami z siebie macie siłę i chęć do pójścia za Mną, ale ta możność jest ze Mnie. Pamiętaj, Moja oblubienico, dusza, która nie rozmawia z bliźnimi, nie chce i ze Mną rozmawiać. Ja bowiem mam moc, aby napełnić was Moim Błogosławieństwem i zaprosić do poszukiwania nowego mieszkania nie uczynionego ręką ludzką. Nade wszystko potrzeba wam zamieszkać, ba zakotwiczyć się w woli Ojca - widzisz ona jest twym pokarmem, a gdy dłużej smakujesz objawia się w poszczególnych chwilach dnia i ty również uczysz się ją przyjmować z innym nastawieniem niż dotąd.
Najmilsza, trzeba wam raz jeszcze rozpatrzeć co znaczy, że Ja nie mam miejsca by odpocząć. Okazuje się, że wielu Moim kapłanom wydaje się, iż robią to, co słuszne i prawie nic nie można im zarzucić w ich postępowaniu, lecz gdy przychodzę by skłonić swą głowę na ich sercu, odsuwają się na bok, sądząc, że nie można rozmawiać z Panem i Bogiem, gdyż wybieram sobie do takiego dialogu jedynie świętych i nienagannych. O, jeśli byłoby to prawdą, Moja drobinko, nie powiedziałbym, że nie mam miejsca. Otóż Moje zaangażowanie w wasze sprawy, obowiązki i odpoczynek to nie jest wizytacja, gdzie miałbym sprawdzać wasze odmówione modlitwy. Nie. Szukam serca skruszonego i takiego, które z drżeniem czci Moje Słowo bez dopytywania się o sens Tajemnicy Mego Wcielenia. Tak, mówię o niej w kontekście braku miejsca by głowę skłonić, gdyż pragnę wam mówić o Królestwie Ojca, a wy pytacie Mnie o to jak długo będziecie cierpieć i czy mogę wam dać to i owo, bo tak byłoby lepiej. Zauważyłaś, drobinko, to tak jak twoi uczniowie pytający o możliwość wyjścia do toalety lub dzwonek na przerwę. Trudno, aby byli zainteresowani różańcem, który nie jest dla nich czymś ważnym, ale jeśli tłumaczysz im reguły nowej zabawy, słuchają z wielką uwagą, prawda?
Jak to dzieci, które głośno przymawiają swoim rówieśnikom.
Moja oblubienico, jak oglądałaś na starych zdjęciach z junioratu: te, które chciały pójść za Mną o własnych siłach - już nie ma ich w waszym Zgromadzeniu, czy dlatego, że czegoś im brakowało?
Dom, siostry, udział w życiu wspólnym, konferencje, rekolekcje, rozmowy, formacyjne spotkania, pomoc z każdej strony, nad to Moje żywe Słowo słuchane codziennie, udział w Moim Misterium w Sakramentach Kościoła - jednym słowem miały wszystko, a Ja nie miałem miejsca, żeby spocząć na ich sercu. Dlaczego?".
Wczoraj się zastanawiałam...Jezu...
,,Co zatem wymyśliłaś?".
Nie miały relacji z Tobą, bo tej nie da się nauczyć za pomocą tych wszystkich środków, do jakich miały dostęp bez udziału ludzkiej woli...zresztą wolnej woli.

,,Tak, jednym słowem: umiłowały bardziej siebie samych (egoistycznie) i świat. Owszem powiecie, że tak rozeznały samodzielnie czy też z pomocą innych osób, lecz wykluczacie działanie złego ducha i totalne zobojętnienie wobec Mej nieskończenie czułej miłości. Tak, kto przykłada rękę do pługa, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do Królestwa Bożego.
Moja drobinko, naszemu Hieronimowi przypisujecie znajomość Pisma i znajomość Mnie samego, ale twe siostry, te których nie ma w Zgromadzeniu czytały także Moją Ewangelię".
Nie wiem jak one słuchały ale to smutne...
,,Słuchały według swego krzywego poznania jako te, które wzgardziły najczystszą i najpiękniejszą, bo oblubieńczą relacją ze swoim Mistrzem".
Jezu, a jak zapobiec kolejnym odejściom?
,,Najmilsza, przyłóż rękę do pługa, nie powtarzając błędu żony Lota, która obejrzała się do tyłu. Wasze tzw. oglądanie się na swą przeszłość czy przypatrywanie się życiu innych bez rąk spoczywających na pługu to znaczy na Mojej Ewangelii, przypomina historię tej kobiety, która z ciekawości musiała zobaczyć płonące miasta. O, ile razy upominam was, abyście raczej wspominali cuda, jakie zdziałałem w waszym życiu i w życiu Moich świętych zamiast uparcie starać się naprawić takie czy inne osoby z waszego podwórka.
Zatem, Moja Anetko, pozwól, że opowiem tobie, czym jest Moja darmowa miłość do każdego z Moich kapłanów, a następnie poprowadzę cię tam, dokąd pójść nie chcesz. Bardzo cię kocham, pójdź za Mną".
1 paź 2026
,,Moja najmilsza Anetko".
Ukochany Jezu mój.
,,Przyjdź, aby słuchać Mego Słowa i pozwolić mu się prowadzić - tak w parze. Wiesz, że wysłałem Moich dwójkami, dlatego też trzeba, abyś chętnie podejmowała się niesienia czyjegoś brzmienia. Oto stoję wraz z tobą w jednej parze".
Ty, Jezu?
Moje dzieci by od razu powiedziały, że dobrze jest im z Tobą w jednej parze.
,,Twoje dzieci są równie małe w swym myśleniu jak nasza dzisiejsza piłeczka. Czy nie chciała być niczym zabawka w Moich dłoniach?
Zauważ, Moja oblubienico, że w maluchach jest dużo świeżego zapachu Mojej Ewangelii. Nie znają bowiem trosk życia dorosłych, którzy jak mówią: ,,muszą sobie jakoś poradzić w życiu". Otóż patrz, najmilsza jak nasi wędrowcy słysząc Moje wskazania zastanawiają się, czy należy Mnie słuchać słowo w słowo i tu mamy, Moja Anetko, sporo tych, co w ukryciu chcieliby zostawić sobie jakąś niewielką rzecz, przedmiot, osobę, relacje, ale wciąż wołają, że poszli i tamto, co zechcieli zabrać nie będzie im ciężarem - wszak wyszli w Moje Imię i dla Mnie.
Cóż, odrobina kwasu zakwasza całe ciasto, a jeśli twa prawa ręka jest ci powodem do grzechu, odetnij ją i odrzuć od siebie. Podobnie z waszym zaangażowaniem w różne sprawy wasze i innych, gdzie w tym jest wasza wiara w Moją Opatrzność?
Ostatecznie Ja na ziemi wystąpię jako Ostatni, a jeśli chcesz Mnie zobaczyć w krainie życia o, najpierw zdejmij sandały. Nie obiecuję, że będzie zawsze z górki i że będziecie przyjęci, wysłuchani, uznani za ważnych.
Świadomość bycia owcą posłaną między wilki oraz odrzucenie i niechęć słuchania nie brzmią jako dobra zachęta do podjęcia tego wyzwania. Tak, gdybyście wiedzieli od początku do końca jak będzie wyglądać wasze dziś i jutro, kogo spotkacie, a wszystko to w całej prawdzie, trudno byłoby wyruszyć, by iść i głosić.
Kiedy jednak Ja idę z tobą, Moja mała, czy każdy twój krok jest stawiany w lęku, czy w miłości?"
Jezu, z Tobą w miłości. Dziś również. Dziękuję Ci.
,,Moja drobinko, wobec Misterium Mojej drogi krzyżowej, możesz zdziwić się, czemu ten ogromny ciężar spoczywa na Moich barkach, bo mogliby pomóc Mi Aniołowie, Święci, ci, o których Pismo mówi, że są sprawiedliwi. Fizycznie na pewnym etapie Szymon udzielił mi swej pomocy, duchowo jednoczyła się ze Mną bolesna Matka, psychicznie wsparła Mnie wrażliwa Weronika, a następnie nadzieja pojawiła się w chwili nawrócenia dobrego łotra. Zabrałem w drogę tylko twój krzyż i zaniosłem na górę, pomimo twoich i Moich, zatem naszych upadków. Patrz, Moja mała, nasza droga, trwa.
Wielkanocny pokój jest możliwy potem po twoim przyjęciu Mnie, zaraz przychodzę by w tobie zamieszkać i trwać. ,,Przyjdziemy do niego i mieszkanie u niego uczynimy". W końcu dar

pokoju jest złączony z całą Mą Ofiarą i tym samym z całą naszą wspólną drogą, drobinko. Kochając ciebie podejmuję, podjąłem twą drogę, a tobie pozostaje wstępować w Moje ślady, takie wyraźne, opisane na kartach Mej Ewangelii".
Piękne to świadectwo, które pozwoliłeś mi dziś wysłuchać takie żywe. Myślałam z początku, że to znów odnowa w Duchu Świętym, a jednak było dalej i głębiej.
,,Moja najmilsza, tyle jest nowych i nowszych dróg w Moim Kościele: dziecięctwo lub jak wolisz niemowlęctwo duchowe, droga życia w Mojej woli, ale także wewnętrzne zjednoczenie z Trójcą, które zachwycało Elżbietę i wiele innych. Twoja jest inna i nowa, Moja najmniejsza drobinko. Otóż podobnie jak zbiera się kwiaty na łące, by zrobić z nich piękny bukiet, tak Ja układam przeróżne rośliny w Mojej oblubienicy, a więc w twoim wnętrzu, aby uczynić z nich fantastyczny bukiet dla Ojca tak urzekający Jego Serce, że nie było i nie będzie takiego w Moim Kościele".
Jezu, wzruszyłeś mnie...
,,Tak, mała Moja, ponieważ ci, co sięgają do objawień Faustyny bądź też Moich spotkań z Teresą Wielką czy naszą małą Francuzką będą się doszukiwać podobieństw i różnic. Ach, Ja dokonuję rzeczy nowej, czy nie poznajecie, dotykam i kształtuję duszę Mej Oblubienicy na Mojej ścieżce, abyście mimo cech podobnych lub całkiem odmiennych odnaleźli Moje kochające Oblicze.
Moja drobinko, czy wiesz, że teraz na świecie wielu strzepuje proch z nóg swoich, gdyż odkrywa, że nie są przyjmowani przez tych, którzy powinni słuchać Mojej Ewangelii, a nie słuchają.
Okazuje się, że każda idea, każda myśl w atrakcyjnym opakowaniu jest chętnie aplikowana i przyjęta przez słuchaczy a przed Moim żywym Słowem i przed tymi, których posłałem zamyka się uszy i serca. Czy to oznacza, Moja mała, że należy przestać wołać na pustyni?
Dobrze, abyś sama tak bardzo tęskniła za Moim Słowem, najmilsza, aby też zapragnąć słuchać i dzielić się z tymi, do których cię posłałem: do Moich kapłanów"
Jezu, jak mam się z nimi dzielić? Nie mogę im opowiedzieć, że mówisz do mnie...
,,Najmilsza, kochając Mnie bardziej w drugim człowieku jesteś Moim autentycznym świadkiem i Ja, Pan raduję się widząc, że stajesz obok Moich, abym im służyć w ich utrapieniach nawet gdy tego nie rozumieją lub nie chcą przyjąć. Wobec Tajemnicy Wieczernika wszyscy jesteście wezwani by uklęknąć i pić, gdyż wobec tego Misterium nie można przejść obojętnie jak zwykli wędrowcy. Wezwałem was do współuczestnictwa i dalej wezwałem do takiego zjednoczenia które przekracza wszelkie zmysły i rozum. Nie martwcie się, że jesteście słabymi i grzesznymi narzędziami - Ja w tym do czego was powołałem także jestem blisko i czynię zadość wszelkim waszym brakom. Nie wy mówicie czy sprawujecie Najświętsze Misterium ale Duch Ojca Mego mówi przez was.
Moja najdroższa Anetko, czas, abyś znów podeszła pod Mój Krzyż by pić i dalej nieść Mój pokój aż na krańce ziemi. Kocham cię i jestem zawsze z tobą. Pójdź za Mną".
Dziękuję Ci, Jezu. Też bardzo Cię kocham.
2 paź 2026 piątek
,,Wiesz jak bardzo cię kocham, Moja Anetko?".
Tak, tylko ten mój zbyteczny gniew dzisiaj...
,,Mówiłem, Moja mała, że moc doskonali się w słabości, a ty wolałabyś być silna i mocna od razu, bez zmagania i wysiłku, prawda?".
Nie lubię, gdy wszystko idzie nie po mojej myśli.
,,Tak, drobinko, ale wtedy idzie po Mojej, pamiętasz? ,,Nie zniechęci się ani nie zaśnie, Ten, który czuwa nad Izraelem". Nie zniechęca mnie Twój gniew i smutek, a wszystko co cię spotyka ma swój błogosławiony sens w planach Mej Opatrzności, kwiatuszku. Widzisz, dziś trzeba było, żebyś doświadczyła na własnej skórze tego, o czym opowiadałaś wczoraj rodzicom, pamiętasz?
Grzech pierworodny i te trzy: pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha żywota".
Tak, Jezu...twierdziłam, że sama zmagam się z tymi trzema.
,,Nie obwiniaj dzisiaj twego niebieskiego przyjaciela, że nie zdołał cię powstrzymać w ferworze emocji. Moi słudzy z radością spełniają wolę Ojca, a ty skoro masz takie, a nie inne zadania, w swej bezradności stawiasz uczucia na pierwszym miejscu, zamiast poddać je pod władzę woli i rozumu".

Jezu, wczoraj znów doświadczyłam tego, że każe się odmawiać różaniec dzieciom, których rodzice się nie modlą i mam znów wszystkie nauczyć jak się przesuwa koraliki i równo mówi. Drażni mnie postawa Mej współsiostry, której zależy na pięknie zewnętrznej formy...gdy te dzieciaki tylko w tym roku są w kościele. Dla mnie to nie ma sensu i budzi lęk, i opór.
,,Moja Anetko, znów złap się Mego Słowa: ,,Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do Królestwa niebieskiego". Czyżbym je zamknął? Skąd tak radykalne wezwanie, Moja najmilsza? Odmiana z chęci rządzenia do służby, z tronu własnego zdania do podnóżka stóp Moich. Bycie małym zakłada bolesne cięcia w sposobie myślenia starego człowieka. U Mnie bardzo wyraźnie widzisz to w Ogrójcu, gdzie wołam z głębi Duszy: ,,Ojcze, nie Moja, ale Twoja wola niech się stanie".
Wracamy, ukochana, do tematu ludzkiej pychy, jest ona niczym dziki ogier na pustyni, lubi wierzgać, o, w różnych nierzadko niespodziewanych momentach, dlatego: ,,Czuwajcie!". Odmiana w myśleniu, Moja drobinko, zawsze jest procesem. Nie ma możliwości natychmiastowego wyrwania pychy i pożądliwości z waszej natury, bo i Syn Człowieczy, jak czytasz, musi wiele wycierpieć. Jeśli próby i sama organizacja przedstawienia także są narażone na różne przeciwności, oznacza to, że są Moimi i przyniosą dobre owoce, a ty, najmniejsza i Moja, wdziej płaszcz ufności zamiast lęku o powodzenie przedsięwzięcia. Słuchaj uważnie: odmiana to jedno, a stanie się jak dziecko to drugie. Dziecięctwo oddzielamy od dziecinności czy niedoborów z lat dziecięcych, a stawiamy na inne narodziny: z wody i z Ducha Świętego. Duchowe stawanie się dzieckiem to zanurzenie w Moim Paschalnym Misterium - Męce, Śmierci i Zmartwychwstaniu, a zatem tu każdy z was może i powinien odkryć tajemnice, by razem ze Mną w wolności w niej uczestniczyć. Trzeba przy pomocy Ducha uśmiercać popędy ciała, co jest możliwe we współpracy z Moją Łaską. Nikt nie może przyjść do Mnie, jeśli go nie pociągnie Ojciec. Zauważ, że dziecko, które dopiero przyjęło Chrzest pozostaje czyste do chwili, gdy zaczyna - najpierw jeszcze nie do końca świadomie - używać woli i rozumu. Wcześniej jest jako lustro, w którym po Sakramencie Chrztu, można Mnie samego zobaczyć. Wasze powroty do Ojca potem przez Sakrament Pokuty będą jak zwrot ku chrzcielnicy, choć pozostaje jeszcze wina, która wymaga wynagrodzenia, stajecie się ponownie białymi jak śnieg, lecz wciąż niemowlętami w zakresie relacji ze Mną. Znaczy to, Moja drobinko, że niektórzy potrzebują noszenia na rękach, kolan, kołysania, wózka, buziaków, karmienia, pojenia, przytulania i obecności. One wszystkie są możliwe w doświadczeniu duchowym, ale nie są na stałe, dlatego też tych, którzy nauczyli się raczkować na Mej drodze zapraszam dalej i dalej, a wtedy wydaje się im (ku ich zdziwieniu i niezrozumieniu), że zamiast iść za Mną, wciąż się cofają. Spójrz na swą codzienność: doszłaś w Me ramiona, czy raczej uczyniłaś parę kroków do tyłu?".
Wydaje mi się, że to drugie...
,,Najmilsza, w Moim świetle widać inaczej, gdyż twe słabości nie powodują utraty łaski uświęcającej, a wynikają z nieporządku w ludzkiej naturze. Kiedy pozwalam, abyś osobiście doświadczyła swej nędzy, to dlatego, żebyś zrobiła krok do przodu. Tak, tak, chciałabyś o swoich siłach, a Ja dalej pragnę cię mieć małą i prowadzić w Duchu i w prawdzie. Dzisiejsze wydarzenie jest wejściem Mego dziecka do Mego Królestwa".
Jezu, chce mi się płakać, a Ty mówisz, że to wszystko dobrze? Nie pojmuję!
,,Nie musisz pojmować, lecz wierzyć w Mój doskonały plan wobec twego życia. Nie idealnej siostry zakonnej, ale Mojej ukochanej oblubienicy. O, wy, miłośnicy obrazkowych i bezgrzesznych świętych, jesteście w wielkim błędzie, bo nie rozumiecie Pisma ani mocy Bożej. Moja mała, rozwaliłem stoły handlujących w świątyni, ponieważ wezbrał we Mnie gniew przeciw ich czynom, że z domu Ojca Mego robią targowisko. Tymczasem wy tak tak, w życiu zakonnym i kapłańskim, w życiu duchowym wkładacie na siebie powłóczyste szaty perfekcyjnych realizatorów zleconych obowiązków, nienagannych i pełnych ....pełnych pychy. Gdy pozwalam, że przeżywacie sytuację, podczas której widzicie kim jesteście naprawdę, a więc prochem, od razu wpadacie w panikę, gniew, żal i lęk, prawda, mała Moja? A widziałaś lekarza, który przystępuje do operacji bez skalpela, udając, że nie ma krwi i on nic nie wycina, nic nie czyni, zostawiając chorego na stole operacyjnym bez pomocy?
Taki szybko zostałby zwolniony z pracy, czyż nie?
Tak i Ja nie przyszedłem do was wspaniałych, pobożnych i bez plamy i skazy, nie, przyszedłem by uzdrawiać chorych. Przypomnij sobie, jak zwróciłaś uwagę chłopcu rano, że ma wielką plamę na bluzie, a Ja bardzo chętnie i wielokrotnie przyjmuję was poranionych i zaplamionych

w Moim szpitalu - w Kościele. Nie bój się, mała trzódko, gdyż spodobało się Ojcu waszemu dać wam Królestwo. Nie jest to Królestwo idealnych i nieupadających dorosłych, lecz umorusanych, pełnych siniaków dzieci, które wciąż potrzebują kuracji miłości dobrego Taty. Zauważ, że twój Anioł nadal spogląda z podziwem na Ojca Niebieskiego, wiedząc, że On jeden jest godzien czci i uwagi. Co stoi na przeszkodzie, abyś mu towarzyszyła?".
Jezu, ja? Przecież to on mi wciąż towarzyszy.
,,Tak, najmniejsza, ale on czeka, aż częściej dostrzeżesz jego czułą obecność. Bądź jako siostra, która włącza się w jego modlitwę uwielbienia. O, zobaczysz jakie to proste! Bardzo cię kocham, Moja Anetko, pójdź za Mną!".
Dziękuję Ci, Jezu. Kocham Cię.
3 paź 2026
,,Ukochana Moja drobinko".
Najdroższy mój Jezu. Wiesz, znów czuję, że nie pasuję do tego świata, a przy tym wzrasta we mnie jakaś dziwna ...właściwie nie wiem, co to jest.
,,Chciałabyś umrzeć i być razem ze Mną, dlatego ze zdziwieniem przypatrujesz się tym, którzy cierpią z powodu śmierci najbliższych jak i na dzisiejszym pogrzebie".
Jezu, najpierw rano ...tyle słów...tyle wszystkiego...potem tutaj na tym pogrzebie tyle mówienia...śpiewania...
,,Najmilsza, dziecię Moje, to wyraz ludzkiej tradycji i potrzeby wyrażenia na zewnątrz swoich odczuć i pobożności. Ponieważ odkrywasz Mnie jako Innego, śmierć jest dla ciebie zyskiem. Tymczasem, Moja drobinko, uczę cię innego powolnego zresztą umierania, kiedy naprawdę jęczysz i wzdychasz w bólach rodzenia. Patrz, najmniejsza i Moja, dałem Moim władzę stąpania po wężach i żmijach, i całej potędze przeciwnika, a nic im nie zaszkodzi, lecz oni tak samo jak wy lubujecie się w podziwianiu zła jakie dotyka was i innych ludzi. Co jest przedziwne przypatrujecie się jak trumny z ciałami zmarłych zostają spuszczone do ziemi, lecz odsuwacie od siebie myśl, że tak samo stanie się i z wami.
,,Ciesz się młodzieńcze w młodości swojej", ale pamiętaj, że tu na ziemi nie masz stałego mieszkania. Wiem, najmilsza, że wasze serce uwrażliwione na zło jakie dotyka was i innych ludzi, stara się za wszelką cenę przetrwać jakoś na tej ziemi, niewiadomo dokąd, lecz przetrwać. Staję blisko każdego i każdej z was w czasie waszej codzienności, a nie poznajecie, że Ja JESTEM, jak zatem rozpoznacie Mą Obecność w dniu waszej śmierci?
Ukochana, kiedy zabieram tobie pewne przywiązania, wchodzisz w cień śmierci i drżysz, bo nagle nie masz stałych schematów, których mogłabyś się uchwycić, a jednocześnie widzisz tyle zła, tyle świecących błyskawic w sobie i wokół siebie".
Jezu, co czynisz ze mną?
,,Oto, wysławiam Mego Ojca, gdyż zakrywa wiele przed mądrymi i roztropnymi, a ukazuje swe tajemnice prostaczkom. Jeśli chcę, abyś szła za Mną, najmilsza, wypełniona Mym światłem dopuszczam blask złowieszczy, który odsłania nędzę Mej oblubienicy przed nią samą. Chcę, żebyś zobaczyła Mnie twarzą w twarz. Twe imię zapisane w Niebie mocą Mej Przenajdroższej Krwi zostaje niejako odkurzone z pyłu i naleciałości grzechu pierworodnego, ty zaś odbierasz to jako atak zła z zewnątrz i ze środka".
Nie wiem...co się dzieje...
,,Gdy byłeś młodszy przepasywałeś się sam i chodziłeś, gdzie chciałeś, a kiedy się zestarzejesz, Inny cię opasze", drobinko nie tylko do Piotra, ale też do ciebie mówię. Zobaczysz za chwilę do czego jesteś zdolna sama z siebie i dlatego żyć będziesz, a nie umrzesz".
Nie rozumiem...ale dziękuję Ci.
,,Mój robaczku, wielu próbuje Mnie dosięgnąć samodzielnie, a Ja pierwszy z miłością podnoszę do swego policzka niemowlę. Co to znaczy?
Nie ty masz być pierwszym w dążeniu do Mego Królestwa i poszukiwaniu Mnie. Nie ty masz rozumieć postępowanie innych czy postępujące przeciwności, nie ty, lecz Ja. W końcu też, Moja Anetko, będę mocą Ducha sam umacniał twe powołanie, o, nie tak jak pragnie świat zewnętrzny. Świat Ducha jest nieskończenie większy i otwarta na niego, odczytujesz wszystko wokół jako śmieci, również wielość zewnętrznych obrzędów, gdyż Ja sam jestem dla ciebie Bratem, Siostrą, Ojcem i Matką. Spójrz na Moje uwielbienie Taty - nie ma tu smutku śmierci, choroby, grzechu - tu ocieram z waszych oczu wszelką łzę i kocham was w tajemnicy Mego Bóstwa i Człowieczeństwa. Tak. Można, Moja drobinko, pisać traktaty o uwielbieniu Syna przez

Ojca i Ojca w Synu, podczas gdy Ja i was zapraszam do tej CHWAŁY, która jest bardziej czynem i słowem. Jak zresztą napisze Mój umiłowany uczeń: nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą. Rzeczywiście łatwiej pojąć Mą radosną relację z Ojcem i Duchem Świętym duszom małym, ubogim i bardzo prostym, bo nauczyli się kochać Mnie we wszystkim i ponad wszystko. ,,Moja znajomość" Ojca jest wieczna, wasza rozpoczyna się w czasie, ale Moja najmilsza, dzielimy ją na chwilę, kiedy poczęło się nowe życie, następnie na chwilę otrzymania nowego życia w Chrzcie świętym - w nim rozpoczyna się wasze uczestnictwo w Ojcu, Synu i Duchu Świętym. Podobnie jak mały pączek kwiatu wymaga pielęgnacji, wody i słońca i zabiegów ogrodnika, tak jest z osobą ochrzczoną, o czym wie niewielu, choćby nawet otrzymali o tym informacje na katechezie. Umysł skłonny do zapominania, najczęściej zapomina, że został wybrany i ukochany przed założeniem świata, ale Ja, Moja Anetko, nie zapominam o was. Czy mogę zapomnieć o Moim dziecku?
O, nigdy przenigdy i tutaj można napisać Moim kapłanom to, co mówiłaś w Duchu Świętym, rodzicom, że nie przestanę ich kochać, a Moja miłość jest niezmienna i trwała. Co to oznacza, że wysławiam Ojca?
Tak, stawiam Jego wolę w centrum i wciąż uwielbiam: uwielbiam na Krzyżu i w Dniu Zmartwychwstania, uwielbiam w czasie i przestrzeni ziemskiej, ale i poza nią, uwielbiam w Liturgii Kościoła i w Niebie, w niesamowicie intymnym dialogu pełnym czystej i Boskiej czułości, o której nawet wam się nie śniło, Moi przyjaciele.
Wygląda to tak jakby każdy z was był wezwany, by wskoczyć do kolejki wysokogórskiej przebiegającej ponad górskimi szczytami, a tam w jej wnętrzu byłaby Osoba, która kocha was do szaleństwa. Dusze skłonne do rozmowy mogłyby mówić ze Mną bez końca, a te które umiłowały milczenie, razem ze Mną w radości milczeć.
Drobinko, to, o czym tobie mówię nie jest utopią i nie jest poza waszym zasięgiem. W Sakramentach Kościoła posiadasz pełnię, w której Ja Ojciec, Syn i Duch jesteśmy żywi, prawdziwi i obecni, ale przeszkodą są wasze oczy i uszy, które jeszcze nie potrafią widzieć i słyszeć zupełnie innego od siebie Boga i Pana.
Ja mogę was uzdrowić, lecz konieczna jest tu wasza świadoma decyzja i otwartość na Moje światło i łaskę.
Najmilsza, jeśli obrazy i dźwięki świata budzą w tobie odrazę, a jednocześnie nie możesz się modlić przylgnij do Mego Krzyża - on naprawdę jest twoim tronem i twoim miejscem spotkania ze Mną. Nie bój się! Bardzo cię kocham. Pójdź za Mną!".
4 paź 2026 27 niedziela zw. r.A
,,Moja najmilsza Anetko".
Mój ukochany Jezu.
,,Czas jest krótki, dziecię Moje, a Winnica Moja Kościół Święty stratowana wewnątrz i przez zewnętrzne prześladowania. Ty, zaś, mała Moja, jako wybrane grono w tym czasie i miejscu, gdzie cię postawiłem, możesz razem ze Mną śpiewać pieśń nową".
Nie umiem, Jezu, śpiewać Twojej pieśni.
,,Drobinko, tu nie chodzi o twe umiejętności, lecz zaufanie. Ja bowiem jestem świadomy zamiarów, jakie mam wobec nas. Patrz, dopuszczam ataki na Moje dziedzictwo, cierpienie Moich sług, traktowanie pewnych tradycji i zwyczajów jako jedynie waszej własności bez posłuszeństwa Kościołowi. Tak też dzieje się, Moja Anetko, gdy kapłani sami dodają lub odejmują słowa już od dawna utrwalone jako dar dla Mego Kościoła, bo wydaje im się, że posiadają pełne prawo do ich zmiany. Podobnie wy tyle razy mówicie, że wasza znajomość modlitw czy Pisma świętego pozwala na pewność, że nie trzeba was pouczać, gdyż posiedliście winnicę Mą na własność i nikt nie powinien mieć wam nic do zastrzeżenia, prawda?
Ta pewność to pycha, o której czytasz, że umiera jako ostatnia i ona w swych różnych przebraniach przypomina rolników z Mojej przypowieści. Wy wcielacie się chętnie w role rolników i stajecie się tymi, którzy w swym przekonaniu dzierżą władzę nad swoim życiem, ale też często życiem innych. Dobrze to widać na przykładzie rodziców, którzy są bardzo przekonani o tym, że dzieci są ich własnością i nawet po uzyskaniu pełnoletności nie powinni podejmować decyzji samodzielnych, ponieważ ich rodzice muszą wtrącić swoje zdanie. Tak samo, Moja najmilsza, w małżeństwie, gdzie jeden z małżonków bez rozmowy z drugim, zaczyna poprawiać i porządkować tak, że wyrządza krzywdę drugiej osobie nie zawsze do końca świadomie (czytasz - ,,jednych poobijali").

Gdy dojdziemy do tych rolników szczególnie uprzywilejowanych przez niebieskiego Gospodarza, takich, którzy otrzymali klucze poznania, a zapominają, że sami nie weszli i zabraniają wejść tym, którzy idą, do nich również kieruję Moje napomnienie: zamiast szaty pewności swego, przywdziejcie miłość, która jest więzią doskonałości. Nie poprawiajcie wszystkiego i wszystkich w Moim Kościele, lecz zacznijcie od winnicy waszego serca, aby usłyszeć śpiew Tego, który nazwał was nie sługami, lecz przyjaciółmi.
Najmilsza, żeby włączyć się w śpiew trzeba najpierw znać melodie i słowa".
Nie znoszę tych starych pieśni religijnych...
Czuję się jakbym miała 80 lat, jak je śpiewają w kościele. Wtedy świadomie nie śpiewam.
,,Tak, najmniejsza, masz wówczas odczucie, że ten ,,stary Kościół" odchodzi w dal i nie na samej pieśni zewnętrznej należy opierać swą pobożność. Jednak trzeba to przyjąć w pokorze, że większość ludzi nie ma takiego zdania jak ty, a zatem i tutaj albo zgodzisz się na takie pieśni w parafii, w której jesteś, albo będziesz dalej zmagać się z falami tego, co nie twoje.
Ja już wszystko przeszedłem, Moja Anetko. Sam zostaję przez was wyrzucony z Mojej Winnicy i zabity będąc Ofiarą przebłagalną za grzechy całego świata. Nie potrafisz wyobrazić sobie, że wyrzuciłaś Mnie ze swego życia i zabiłaś, prawda?".
Nie.
,,To chodź pozwolę tobie zaśpiewać pieśń nową razem ze Mną, słowa i czyny są ci znane, a trzeba by stały się także twoimi.
Pamiętasz? ,,Panie, otwórz wargi Moje, a usta Moje będą głosić Twoją chwałę".
Zauważ, najmilsza, że Ja śpiewam tak jak pragnie Ojciec, w Duchu Świętym. Nie omijam winnicy, w której czeka Mnie śmierć i odrzucenie przez swoich. Jak napisane: ,,Uderzę w pasterza, a rozproszą się owce". Zatem, Moja drobinko, możesz i powinnaś śpiewać wspólnie z twoim Oblubieńcem".
Jezu, chcesz, żebym cierpiała?
,,O, nie, chcę, abyś włączając się w Mą melodię tak samo jak Ja piła Kielich woli Ojca niezależnie od jego smaku. Jestem blisko i wszystkie Moje przykazania są prawdą. Zapatrzenie w twe własne plany nie pozwala, abyś śpiewała razem ze Mną. Otóż słuchaj: Nie przyszedłem, aby nakazać wam cierpieć razem ze Mną, ale kochać tak jak Ja was umiłowałem. Jeśli sądzisz, najmilsza, że jestem Dawcą cierpienia i bólu - mylisz się i nie znasz ani Mnie, ani Ojca.
Wyrzucony z Winnicy powrócę, by zamiast szaty smutku, niepokoju i lęku, nałożyć na was szatę Mego Zmartwychwstania i przebaczenia.
Wiesz, że zostałaś wezwana, by przebaczyć wszystkim, którzy przeciw tobie zawinią. A skoro nie masz siły, by tak czynić, pozwól że przyjdę by wspomóc cię swoją Łaską".
Przyjdź, Panie Jezu...Nadal nie wiem, co dzieje się ze mną.
,,Moja najmilsza, nieprzyjazny człowiek nasiał chwastu między pszenicę. Obecnie zostałaś tak bardzo opromieniona Moim światłem, że nic dobrego u siebie i innych nie widzisz. Jednak nie obawiaj się, wszystko to prowadzi do większej miłości, a ty uczysz się być naprawdę małą przede Mną nie tylko z nazwy.
Zaśpiewajmy razem".
Jezu, jak mam śpiewać?
,,Nie, ty sama zamilknij, Ja włożę w twe usta pieśń nową. Tym razem nie chodzi o charyzmat śpiewu w językach, lecz o pełne zjednoczenie ze mną według Mojego planu miłości. Dziwnym wydaje się śpiewać z Tym, któremu zadałaś śmierć, prawda?".
Jezu, to jest nie do pojęcia!
,,Chodź, im mniej twej melodii i twoich słów, planów, myśli, pożądań, tym też Ja mogę panować w Mojej Winnicy.
Widzisz, że wielu Moich kapłanów z usługujących stało się panami, a tu trzeba uklęknąć wobec Tajemnicy, którą złożyłem w ich dłonie. Nie uważać jej za swoją, bo nie ma ,,waszych Mszy", ,,waszych nabożeństw", ,,waszego życia" - wszystko jest Moim, przyjaciele. Tymczasem wasze stopy nie umieją stąpać po Mojej drodze, choć mówicie, że nigdy się Mnie nie zaprzecie i upadacie bardzo bardzo nisko.
Zobacz, Moja drobinko, kto jest tym sługą wiernym i roztropnym, którego postawiłem nad swoim domem?
Szukam takich, którzy nie pasą siebie samych, ale Moje owce.
Przyprowadź ich do Mego Serca.
Przestań się lękać, jestem Pierwszy i Ostatni jak Ja żyję tak i wy żyć będziecie. Pójdź za Mną!".

5 paź 2026 poniedziałek
Nie wiem, Jezu, jak to we mnie uczyniłeś, że Twoja Eucharystyczna Obecność wciąż trwa i trwa, a tyle już czasu minęło od porannej Mszy świętej. Dziękuję Ci.
,,To nie twoje staranie ani dobra pamięć, Moja drobinko, ale twa jeszcze mniejsza od ciebie współsiostra prosiła Mnie o to, a Ja też nie mogę jej niczego odmówić".
Helenka?
Poważniej by zabrzmiało: siostra Faustyna, ale ona nie gniewa się słysząc swoje chrzcielne imię.
,,Wy wspominacie ją w Liturgii jako szafarkę Mego Miłosierdzia, lecz problem przebaczenia sobie i innym wydaje się być dla was nie do przezwyciężenia. Zauważasz, Moja Anetko, niechęć, opór i gniew - one mówią o wewnętrznym sprzeciwie, by nie przebaczać wiele razy tym, którzy wyrządzają wam krzywdę. Jesteście zatem mistrzami w oskarżaniu, wytykaniu palcami i obmawianiu innych, ale słowo wybaczam niezmiernie rzadko wychodzi z waszych ust i serca. Pytanie: „kto jest moim bliźnim?” nie dotyka waszego sumienia, gdyż wybieracie sobie osoby życzliwe i te, których nie lubicie, nazywając tych drugich niegodnymi przebaczenia. Należy tu zaznaczyć, Moja Anetko, że ta wasza postawa zwykle nie jest do końca przez was uświadomiona.
Pomyśl, mała Moja, jeśli co chwilę słyszałabyś ode Mnie zapewnienie, że cię kocham, czy taką samą miłością jesteś w stanie obdarować kogoś trudnego z twego otoczenia?".
Jezu, oczywiście, że nie potrafię i raz powiedzieć czy pomyśleć byłoby ciężko, a co dopiero co chwilę.
,,To jak odpowiesz na pytanie z Ewangelii: ,,kto jest moim bliźnim?". Czy tylko osoby dla ciebie miłe, przyjazne, gotowe pomóc? Dlaczego i kiedy, za czyim pozwoleniem, Moja najmilsza, dokonałaś w swym sercu podziału na jednych i drugich?".
Jezu, przez zewnętrzne doświadczenia.
,,Czy Ja tak samo spostrzegam was wedle waszych przewinień?".
Nie, Ty nam zawsze przebaczasz.
,,Moja oblubienico, zechciej zatem wejść w taką relację ze Mną, aby spoglądać na innych Moimi oczami. Zacznijmy od pobitego przez zbójców, mijają go po kolei: twoje oczy, uszy i... dodalibyśmy i serce, lecz to ostatnie zostaje uwrażliwione mocą Ducha Świętego, dlatego Ja pochylam się najpierw nad leżącym przy drodze, po to, abyście wy sami umieli w nim dostrzec Moje poranione Oblicze.
Moja drobinko, jeśli osoba, której tak bardzo nie lubisz, czy nie potrafisz znieść cierpliwie jej grzesznego zachowania została mocno pokiereszowana przez grzech - czy będziesz ją omijać, czy zatrzymasz się wraz ze Mną tuż obok tej biednej duszy?".
Jezu, a jak ona nie chce pomocy?
,,Pokaż jej, że leży, Moja Anetko. Jeżeli od przypowieści o miłosiernym Samarytaninie przejdziemy do paralityka leżącego u stóp sadzawki Siloe, mamy doskonałe lustro. Jeden jęczy błagając o łaskę, drugi twierdzi, że nie ma człowieka, który by mu pomógł. Obaj cierpią, obaj leżą, obaj skazani na samotność. Tymczasem, najmilsza, Moją wolą jest ratunek wobec każdego z nich, lecz ich dusza jest w gorszym stanie niż ciało. Pomoc zawsze będzie związana z konkretnym czynem. Jak czytasz: ,,jedni drugich gorąco czystym sercem umiłujcie".
Moja drobinko, już teraz powoli dostrzegasz działanie Ducha Świętego, który czyni cię dzisiaj pełną Mej Eucharystycznej Obecności. Ci, którzy we łzach sieją żąć będą w radości. Moje pocieszenie nie jest jedynie dla ciebie małej, ono jest dla tych, do których cię posyłam - Moich pobitych i poranionych kapłanów. O, jak często mówią, że nie mają pomocy ni wsparcia znikąd. ,,Wznoszę swe oczy ku górom, skąd nadejść ma dla mnie pomoc?". Jednak miłości, jaka płynie ze stołu Mej Najświętszej Ofiary, nie chcą pić i przyjmować albo czynią to w pośpiechu i w niewierze.
Postaw im przed oczy biedaka pobitego przez zbójców, który zostaje wrzucony w pośpiechu na osła, a następnie szybko przetransportowany do gospody, w której nie ma nikogo i tak zostawiony. To też czynisz ze Mną, gdy sprawujesz Moje Tajemnice jak tylko da się prędko, by potem zostawić Mnie samego. Potem masz dużo spraw i obowiązków, które czynisz samotnie, ponieważ już wcześniej nie potrafiłeś zbudować ze Mną bliskiej relacji i ani na chwilę nie przyjrzałeś się Moim Ranom. Czy na końcu swych dni nie usłyszysz bolesnego oświadczenia: ,,Byłem spragniony, a nie dałeś Mi pić?".

Niestety, Moja Anetko, paralityków pośród kapłanów także nam nie brakuje, bo są gotowi oskarżać wszystkich od biskupa, papieża aż i do Mnie samego twierdząc, że nie otrzymali wsparcia i pomocy, choć byli tak blisko Mnie i dobrze realizowali swoje codzienne obowiązki".
Jezu, dzisiaj dwa razy spotkałam się z taką niezdrową sympatią czy przywiązaniem do kapłanów.
,,Najmilsza, to bardzo ludzkie, aby widzieć w nich Moich przyjaciół lub wrogów rozbijających owczarnię, jednak osądy osób z zewnątrz nie mają w sobie prawdy. Ja znam serce i Moje spojrzenie sięga dalej i głębiej. Ci sami pasterze nie byli w stanie skierować uwagi parafian na Mnie jako jedynego Pana i Władcę parafii, miasta i świata, a nie jest sługa nad swego Pana. Jeśli Mój kapłan od początku nauczyłby się postawy umniejszania siebie samego, wtedy też i jego słuchacze zaczęliby z tęsknotą poszukiwać Tego, z Kim ich proboszcz najczęściej rozmawia.
Otóż, Moja drobinko i ty powinnaś z miłością praktykować częsty dialog ze Mną, tak by z radością wyznać tym, którzy cię pytają, że warto rozmawiać z Jednym jedynym, który naprawdę jest. Im bardziej będziesz całą uwagę tych, którzy cię słuchają, kierować na Moją Osobę, dostrzeżesz, że już nie ciebie szukają, ale odkrycia takiej relacji ze Mną, która przenika poza zasłonę.
Nasza sekretarka niebieska tyle o mnie napisała po swych trzech latach nauki w szkole, a ty mała Moja, kiedy usiądziesz w ławce, by pisać jak bardzo cię kocham?".
Jezu, ale przecież wciąż piszę! Wiesz sam, jak dużo tych notatek od kilku lat...nie wiem ile by tomów książek z tego było - Twoich książek nie moich.
,,Drobinko, Mojej miłości jeszcze nie opisałaś, bo jest niewypowiedziana. Uśmiechnij się, bo wiele różnic dzieli cię z Helenką, ale jednego macie Oblubieńca, prawda?
Dobrze, żebyś dziś posłuchała, co ma jeszcze do powiedzenia twoja mała przyjaciółka".
Nie wiem czy znajdę czas.
,,Nie martw się, ukochana. Ja jestem ponad czasem i co powiedziałem uczynię. Kocham cię bardzo. Pójdź za Mną".
Dziękuję Ci, Jezu. Kocham Cię.
6 paź 2026
,,Moja najdroższa Anetko".
Mój ukochany, Jezu.
,,Czy dobrze odczytałaś już Moją Ewangelię w twojej codzienności?".
Czyli? Bo nie bardzo rozumiem?
,,Czy siedzisz u Moich stóp, czy pragniesz coś więcej dla Mnie przygotować lub zrobić?".
Trudno jest mi tak ogólnie określić, Jezu, gdy sam nie rzucisz nieco światła nie będę widzieć Twej Ewangelii w codzienności.
,,A Słowo Ciałem się Stało, Moja najmilsza. Powiedz, kto pierwszy jest obojętnym wobec Mej niezmierzonej miłości? Marta twierdzi, że jej siostra, która zostawiła ją samą przy usługiwaniu, a równocześnie nakazuje Mi - Królowi wszechświata: ,,powiedz jej, żeby mi pomogła!".
Tak, marzy wam się Bóg, który spełnia wasze pragnienia: zmienia zachowanie pewnych osób i czyni dokładnie według waszego scenariusza, prawda? Gdy zaś dzieje się inaczej, jęczycie głośno: ,,Nic Cię to nie obchodzi, że giniemy".
Aktywizm i bierność, a w środku sędzia człowiek, który uznaje, że powinien być pierwszym, lecz nagle znalazł się na końcu. Cóż za bolesne pominięcie! O, nie lubicie być lekceważeni i pomijani przez innych. Jednak choć Ja kocham was i znam dogłębnie, wiele razy także pod Moim adresem wypowiadacie obojętny osąd, dodając przy tym: ,,Widziałeś Panie? Więc nie milcz dłużej!".
Czy nie jest tak, Moja Anetko, że bawicie się ze Mną w dyktando, sądząc, że powinienem zapisać w waszym życiu wszystko tak jak wy zechcecie, według waszego tak ,,Martwego pomysłu". Pewni swego wciąż nie potraficie pojąć, czemu dopuszczam pewne przeciwności - choćby ta niedziałająca muzyka dzisiaj na waszej próbie. Nasza pokorna niewiasta siedząca u Moich stóp jawi się wam jako egoistka, gdyż powinna przecież pomóc swojej siostrze, czemu nie stara się również usługiwać, czyżby sądziła, że Gość nie jest głodny? Pochwała wobec Marii będzie ciosem dla jej siostry, która naprawdę jest przekonana, że musi czynić dużo więcej, bo przyszedłem z drogi i jestem zmęczony.
Wiesz, najmilsza, że przekonanie o słuszności waszego zdania bardzo mocno związane z waszą pychą, ono jest największą przeszkodą w słuchaniu i w odpowiedzi na Moje Słowo. Bo

zanim porzucisz swe ,,projekty Boga, który ma spełnić twe plany", minie sporo czasu i twoje liczne zabiegi by Mnie poznać, mogą okazać się bezskuteczne.
,,Dołóżmy starań by poznać Pana", czytacie, lecz wasze liczne modlitwy i stałe obowiązki nieraz zataczają kółko i dalej tkwicie w punkcie początkowym - jakby wasze sprawdzone schematy stały się jak miedź brzęcząca, w swej istocie puste i hałaśliwe.
Najmilsza, czasami trzeba pewnego oczyszczenia złączonego z wypowiedzią Marty pełną żalu, że Ja nie wpłynąłem w żaden sposób na postawę jej siostry i nie powstrzymałem (tak napisz) zła ,,nic nierobienia". Zatem po kolei, co mogłem wam uczynić, a nie uczyniłem: nie uwolniłem Jana Chrzciciela z więzienia i nie powstrzymałem tańczącej Salome, ani kata w więzieniu, nie pozwoliłem aby synowie gromu ukarali niegościnnych mieszkańców Samarii, nie uczyniłem spektakularnych cudów w Nazarecie, bo nie zostałem tam przyjęty, nie powstrzymałem zdrady Judasza, ucieczki uczniów z Wieczernika, ani tych, którzy Mnie aresztowali i wydali na śmierć.
Czy trzeba, Moja drobinko, dalej wymieniać?
Słyszysz od niektórych oskarżenia pod Moim adresem, dlaczego nie wstrzymam wojen, cierpienia niewinnych dzieci i rodzin, wszystkich chorób i niesprawiedliwości? Spytacie Mnie znów: ,,Czy Ci to obojętne, że jestem sam w mojej walce o dobro w życiu swoim i innych ludzi?".
Czy przypadkiem nie postawiłeś siebie na Moim miejscu, mówiąc: wiem, co jest dobrem, co złem?
Czy tu, Moja najmilsza, nie wracamy do Ogrodu Eden, gdzie to zechcieliście jak Bóg znać dobro i zło, sami decydując o swoim losie i uciekając przed Mym wzrokiem?
Maria jak nowa Ewa, niczym Niewiasta roztropna z Nazaretu z lampą napełnioną po brzegi oliwą słuchania siada u Moich stóp by słuchać i zachowywać w swoim sercu Me Słowa. Ona utkana z woli Bożej, zostawiła wszystko by odpowiedzieć na Słowo miłością słuchającą. Wie, że Ten, który karmi ptaki podniebne i przyodziewa lilie polne, pragnie nie ziemskiego pokarmu, ale miłującej obecności i dlatego angażuje całe swe ciało i duszę, na przekór światu, w służbie Miłości, która nie umiera. Maria zewnętrznie wydaje się być ignorantką wobec swej siostry, która tak chce być zauważona i jak twoi uczniowie w szkole - zwraca na siebie uwagę przez swoje zachowanie. Marta będzie miłośniczką długich nabożeństw i dużych akcji charytatywnych, jednak nie zobaczysz na jej twarzy uśmiechu pokoju, dopóki nie stanie u stóp Mego Krzyża.
Tak, tu spotykają się nasze siostry zdziwione, że są tak różne, a Ja łącze je innymi więzami, nie ludzkiej sympatii i nie z tego świata. Mówię o najlepszej cząstce tak żywej i prawdziwej w Moim Kościele, kto ją obierze jako swoją nie będzie jej pozbawiony. Tą cząstką jest Moja Obecność w Sakramentach Kościoła. ,,Znacie Mnie i wiecie dokąd idę" - powiedziałem Moim uczniom, a oni jednak nie poznali ani Mnie ani Ojca.
Najmniejsza, gdy to Ja zatrzymuję się, by z miłością popatrzeć na ciebie, czy jest potrzebny twój wysiłek?".
Nie...
,,A twoje przyjście do Mnie?".
Nie.
,,Twoje mądre słowa?".
Nie.
,,Co jest potrzebne z twej strony?".
Przyjąć...przyjmować.
,,Każdy z was w swym życiu przechodzi drogę od Marty do Marii, ta w dniu ostatnim waszego życia dojdzie wreszcie do głosu, a wówczas zrozumiesz, że nigdy nie byłem obojętnym wobec ciebie.
,,Wyście widzieli jak wiodłem was na skrzydłach orlich i przywiodłem was do Siebie", do was należy: ,,Słuchaj Izraelu, Ja Jestem Bogiem Panem jedynym", stań naprzeciw Pana, by słuchać, oto przechodzę. Kocham cię i zawsze jestem z tobą. Pójdź za Mną!".
Dziękuję Ci, Jezu. Też Cię kocham.
7 paź 2026
Moja najdroższa Anetko".
Mój ukochany, Jezu.
,,Patrz, jak prędko mija czas, czy zdołacie weń włączyć tajemnice z życia Mojego i Mojej Mamy?

W jakim celu został wam dany różaniec? Powiedz, Moja uczennico!".
Jezu, ja? Przecież wiesz, że nic mi z tego nie wychodzi.
,,Tak, a co chciałabyś, żeby ,,wyszło"?
Jezu, uczono mnie, to znaczy wiem od dawna, że różaniec jest modlitwą, w której rozmyśla się nad tajemnicami.
,,Co dalej, najmilsza?".
Mówimy pozdrowienie Anielskie. - Czuję się jak w szkole.
,,Tak, drobinko, co dalej z różańcem? Wy modlicie się sami, czy razem z Moją i waszą Mamą?".
Razem z Tobą i Twoją Mamą.
,,Kto jest pierwszym w tej modlitwie, Moja mała?".
Duch Święty, Ty, Jezu, Twoja nasza Mama.
,,Dlatego, Moja drobinko, nie wy się modlicie, ale możecie pozwolić Duchowi Świętemu by modlił się w was. Czy zauważyłaś, że wczoraj na modlitwie różańcowej z dziećmi byłaś zewnętrznie zajęta, by uczyć dzieci jak przesuwać koraliki w różańcu, ale gdy na chwilę zaczęłaś jedynie mówić ,,Zdrowaś" twoja dusza szybko złapała wiatr Ducha Świętego niczym chorągiew zawieszona na maszcie łodzi. Zatem nie chodzi jedynie o rozmyślanie, Moja Anetko, lecz o pewność bycia kochanym. Dziecko jakże często mówi swej mamie, że ją kocha; zresztą spytaj swoich uczniów. Pozdrowienie Anielskie będzie samo w sobie nastrajać dusze ludzkie, by uchwyciły słodki powiew Ducha Ożywiciela.
Słyszysz wszakże: módlcie się w jakiejś intencji, prawda? Ale czy dusza miłująca ma jedynie swoje intencje zwłaszcza skoro pragnie tego, czego i Ja pragnę. Powiedziałem tobie dziś rano: daj Mi pić, a ty czy pamiętasz o Mojej prośbie?".
Jezu, okazuje się, że pamiętam o tym, ale Ty jesteś Sprawcą dobra we mnie ..sama pamiętam krótko, a wystarczy, że Ty chcesz żebym pamiętała i wtedy Twoją mocą - pamiętam.
,,Tak, znów dochodzimy do prawdy, że jesteś druga.
Moja Mama mówiła z wielką miłością nie tak dawno, że Jej spotkanie z Gabrielem jest obecne i żywe we wszystkich tajemnicach różańcowych. Ponieważ Jej pokorne Fiat trwa i trwa rozciągając się na całe Moje życie i życie Niepokalanej.
Widzisz, drobinko, że różaniec będzie taką wielką przygodą, w której możecie nauczyć się odpowiadać na Moje Słowo i zachowywać Je wiernie - podobnie jak Mama, św. Józef, Symeon i inni, którzy poszli za Mną. Różaniec nie będzie modlitwą nudną dla tych, którzy wcześniej poznali choćby jedynie przez lekturę Biblii i Katechizmu Kościoła wydarzenia z codzienności Mojej i z życia Mej Mamy, idącej zawsze razem ze Mną. Ona to powtarza bezustannie: ,,Uczyńcie wszystko cokolwiek wam powie Mój Syn". Nie będziecie jednak mogli czynić, jeśli nie poznacie Ojca i Mnie. Dlatego Duch Miłości prowadzi was przez wszystkie tajemnice gdy szepczecie ,,Zdrowaś Maryjo" jakby na nowo kontemplując prawdę o Moim Wcieleniu i piękno waszego człowieczeństwa wezwanego do Wieczności. Zauważ, Moja drobinko, że niektóre osoby koncentrują się na mówionych słowach, inne potrzebują obrazów, by lepiej spotkać Mnie w danej tajemnicy. Ale tego, czego wam brakuje, dopełnia działanie Ducha Świętego, który w was mieszka. On to zstępuje na Maryję w Nazarecie i czyni w Niej Cuda, o których trudno jest opowiedzieć, ponieważ pozostają niewysłowione i nie do zrozumienia przez słaby ludzki umysł.
Modlitwa różańcowa będzie przekraczać w pewnym momencie wasze możliwości pojmowania i należy zgodzić się na jej nieprzeniknioną głębię.
Wiesz, drobinko, że łatwiej jest wielbłądowi przejść przez ucho igielne niż bogatemu wejść do Królestwa niebieskiego. Dlatego trudno, żebyście dzisiaj stwierdzili, że już umiecie modlić się na różańcu, gdyż znaczyło by to, że jesteście bardzo bogaci. Taka zarozumiałość na modlitwie zamyka na Moją Łaskę. ,,Bóg pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daję".
Nie możecie również dzielić ludzi na tych, którzy często mówią różaniec i takich, którzy nie wiedzą jak on wygląda i do czego służy, a jednocześnie nie starają się szukać relacji ze Mną i z Moją Mamą. Ja znam jednych i drugich. Wobec pokory Mojej Matki, przed którą drży całe piekło, wielu chwyci za różaniec dopiero w ostatnim momencie swego życia i zostaną ocaleni. Inni zaś, będą twierdzili, że często odmawiają różaniec i bardzo kochają te modlitwę, ale do końca swoich dni będą żywić niechęć wobec swoich krzywdzicieli - Moja Mama przyjdzie im także z pomocą, ale niestety czeka ich po śmierci piec utrapienia. Jeśli wasze codziennie mówione ,,Zdrowaś" nie prowadzi do poprawy relacji w kontaktach z bliźnimi, nie tylko nie

wiecie o co prosicie, ale też zamykacie swe serca na Ducha Świętego i Moje wielkie Miłosierdzie.
Ach, Moja Anetko, w różańcu są ukryte wszystkie tajemnice Biblijne i wszystkie skarby Kościoła świętego, a ty martwisz się, że ta modlitwa nie jest możliwa do ,,odmówienia".
Tak, Jezu, bo ja naprawdę wiesz zresztą nie potrafię sama...
,,Dziecię Moje, a czy jest coś, co możesz sama beze Mnie uczynić?
O, zapytaj o to, co chciałabyś wiedzieć?".
Jezu, czy ta moja ucieczka z obiadu wtedy to była dobra decyzja? Co zrobiłbyś na Moim miejscu?
,,Moja Anetko, dwóch ludzi przyszło się modlić do świątyni: jeden był faryzeusz, drugi celnik. Potem jak czytasz zostałem zaproszony na obiad i też był tam Szymon i kobieta, która łzami obmyła Moje stopy.
Co dalej?
Każdy kto się wywyższa będzie poniżony. Owszem poszedłbym na obiad razem z tobą, ale ty tamtego dnia widziałaś jedynie swoje płaczące serce i nie byłaś zdolna, by kochać kogokolwiek poza sobą, dlatego dobrze, że nie uczyniłaś tego, co postawiłoby ciebie znów na miejscu faryzeusza, który zaprosił Mnie na obiad, ale nic poza tym i zdążył jeszcze osądzić tamtą jedną kobietę, która bardzo Mnie umiłowała.
Najmilsza, modlitwa różańcowa ma was uzdolnić do nowych relacji tak ze Mną jak z innymi, a ty niezależnie od swojej nędzy i słabości, uklęknij by umyć Mi nogi jak i Ja to uczyniłem".
Nie bardzo rozumiem...
,,Najmilsza, weź ten różaniec na którym sama nie potrafisz się modlić i módl się z tymi, którzy albo czynią z siebie bardzo pobożnych chrześcijan, albo też nuży ich monotonia mówienia tych samych słów, a chcieliby coś zmienić w swym życiu.
Lepiej, żebyś została na końcu Mej świątyni, w przedsionku jako najmniejsza niż sądziła, że posiadasz wspaniały dar modlitwy ustnej, myślnej i kontemplacyjnej
Oto nie masz nic. Z tymi pustymi rękami stawaj przede Mną, a twój różaniec szybko dosięgnie Nieba trzymany bardziej w dłoniach Matki niż w twoich. Bardzo cię kocham, Moja Anetko. Pójdź za Mną".
Dziękuję Ci, Jezu. Też Cię kocham.
8 paź 2026
"Moja najdroższa Anetko, czy zgłębiałaś dzisiaj Moje Słowo?".
Jeśli sam mi nie objaśnisz nie jestem w stanie nic zgłębić.
,,Trzeba, abym Ja wzrastał, ty zaś się umniejszaj, Moja oblubienico. W nocy niewiele widać, ale gdy wzejdzie prawdziwa Światłość, wówczas wszystko będziecie widzieć jasno i wyraźniej. Tak, Moja najmilsza, również wydarzenia z twojego życia i z życia innych ułożą się w jedną zdumiewającą dla was całość.
Ci, co stają na zewnątrz znajdą się w środku, a ci, którzy twierdzili, że są z domu, będą zmuszeni do wyjścia i ukazania się na zewnątrz. Nie ma bowiem nic ukrytego co by nie miało zostać ujawnione, a co szeptacie na ucho w izbie, głosić będą na dachach.
Jak sądzisz kto jest przyjacielem proszącym o chleb w środku nocy?".
Jezu, Ty pewnie.
,,Dlaczego przychodzę w nocy?
Pamiętasz Moje narodzenie? Oto jak Gwiazda wskazująca drogę oświeca Dom chleba to jest Betlejem, a zdążacie na tę górę wszyscy, o ile zobaczyliście Mój znak na Niebie. Wcześniej byliście bowiem umarli z powodu grzechu i samo kołatanie ludzkości do bram Nieba wydawało się być bezskuteczne do chwili, kiedy Miriam sama pierwsza otworzyła dla Mnie całe swe serce. Nie tylko użyczyła Mi gościny w swoim wnętrzu, ale zamieszkałem w Jej Niepokalanym Łonie, Ja, Pan wszechświata, Dawca wszelkiego pokarmu, który sam stałem się Chlebem.
Dzisiaj kołaczę do waszych serc, pytając, czy mogę prosić o miłość, uwagę i twoją obecność.
Cóż, bywa, że otwieracie drzwi, po to by znów szybko zamknąć je z powrotem, bo nie usłyszeliście, że Moja prośba jest skierowana do was. ,,Bramy podnieście swe szczyty, unieście się odwieczne podwoje, aby mógł wkroczyć Król chwały".
Widzisz, najmilsza, szukacie Mnie nie dlatego, że widzieliście znaki, ale że jedliście chleb do sytości.
Tak, jak słyszysz od rodziców: ,,bo Ksiądz jest fajny, dobra atmosfera w kościele, dużo pomysłów, nie ma nudy - przyjdziemy". Tylko, Moja drobinko, to zbyt mało i oznacza

budowanie na piasku doczesnych radości, a dokładniej chwilowej przyjemności. Lecz skoro upadnie domek z piasku, bo usłyszą, że konieczne jest nawrócenie czyli zmiana myślenia, że trzeba zgodzić się na trud pewnych relacji, że nie zawsze będzie z górki i miła atmosfera - jedni po drugich będą odchodzić. Należy zatem zaczynać od prawdy, która oczyszcza, może być bolesna, ale daje prawdziwy pokój i wolność. Zauważ, Moja Anetko, że nie mówię w Mojej przypowieści o tym, że te trzy chleby w końcu znalazły się w dłoniach tego, który prosił. Mówię o natarczywym błaganiu przyjaciela, który nie wiecie do końca, czy zechciał wstać i dać chleby temu, który prosił.
Przenoszę was jednak natychmiast do Mego pustego Grobu, jasno i wyraźnie: ,,Każdy kto prosi otrzymuje, kto szuka znajduje, a kołaczącemu otworzą". Wyrażenie w formie ogólnej w rzeczywistości dotyczy Mojej relacji z wami, a konkretnie Mojego Daru dla was; Tego Daru, który nie tylko jest obietnicą - to raczej pewność nie do podważenia. ,,Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem, a kto wierzy we Mnie choćby umarł, żyć będzie". Tu, Moja najmilsza, docieramy do pełni prawdy: Ja zawsze wysłuchuję proszących i daję tak jak pragnie Ojciec. Każdy kto Mnie znajdzie, znajdzie życie. Kto będzie kołatał do Mego Serca, wiedząc, że już został przyjęty, wejdzie do Mnie, a Ja będę z nim wieczerzał.
Wróćmy, najmilsza, do naszych trzech chlebów: miłość, uwaga i obecność.
Sami z siebie niezdolni do miłości nikogo poza sobą samym i w tym także bardzo zagubieni, możecie prosić Mnie i Ojca naprawdę o wiele rzeczy, ale na swój sposób, to znaczy bez zabiegania o to, co naprawdę jest dla was dobre.
Jeśli proszę was o miłość, bo pragnę jej bardziej niż ofiary, o, Moje wołanie zostaje bez odpowiedzi.
Uwaga połączona z miłowaniem to także słuchanie Słowa i podejmowanie trudu wytrwania w odpowiedzi na Słowo, tu także jesteście wewnętrznie podzieleni, niestali i gotowi bardziej do zdrady niż przylgnięcia do Mnie i Moich Przykazań. Wreszcie Moja drobinko, proszę was o obecność, lecz zobacz: fizycznie jesteście, a nie myślicie o Mnie lub też staracie się wykonać ze Mną obowiązki, a nie są udane i doświadczacie niepowodzeń, bo przecież staraliście się być ze Mną.
Dlaczego te trzy chleby, o, wasze chleby, zostają z wami, ale nie umiecie podejść do Mnie, po to, by spoczęły w Moich dłoniach. Przypomnij sobie, najmilsza: ,,Jest tu jeden chłopiec, który ma pięć chlebów i dwie ryby, lecz cóż to jest dla tak wielu?".
Tamten jakże mały chłopiec bez lęku oddaje swe chleby Nauczycielowi, abym mógł je rozmnożyć i nakarmić tłumy.
Co zatem trzeba, Moja drobinko, zrobić z trzema chlebami: twoją miłością, uwagą i obecnością?".
Oddać Tobie, a wcześniej otworzyć drzwi.
,,Jednak, Moja Anetko, gdy Mi już otworzyłaś, Ja znów widzę, że odwracasz się plecami, by podejść po chleby i złożyć je w Moje ręce".
Jezu, to logiczne, bo jak inaczej wrócić po nie?
,,Drobinko, a jak czytasz? Kto przykłada rękę do pługa, a wstecz się ogląda nie nadaje się do Królestwa Bożego".
Jezu, to jak mam je przynieść?
,,Czy potrafisz?
Moja ukochana, rozciągnę swe dłonie na Drzewie Krzyża podobnie i Moje stopy, i pozwolę, abyś Mnie przybiła swą pychą, chciwością, pragnieniem bycia dla siebie i naprawy innych. Jak zatem chcesz Mi przynieść miłość, uwagę i obecność, których sama z siebie nie posiadasz?".
Czy ja mam poczekać aż otrzymam je od Ciebie?
,,Drobinko, zmartwychwstałem, dlatego wszystko jest już twoje i Moje, nasze, te chleby, które miałabyś dla Mnie przynieść także należą do nas. Jednak pamiętaj, że w twej duszy toczy się walka między prawem ciała i ducha, lecz im częściej składasz broń i pozwalasz Mi działać, tym bliżej jest zwycięstwo. Zostaw wszystko, co posiadasz i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w Niebie, potem przyjdź i chodź za Mną. Trzeba, Moja drobinko, pozwolić Duchowi Świętemu na władanie trzema chlebami. On rozlewa miłość, On też zwraca wasze serca ku Moim obietnicom, On napełnia pokojem Mojej Obecności, takiej, jakiej świat nie zna i nie może zaoferować. Będziesz dziś pytać rodziców o ich tęsknotę za Moimi Sakramentami?
Zapytaj, czy rozumieją po co Je wam zostawiłem i co otrzymują. Sama wiedza intelektualna bez tęsknoty za Mną jako za Osobą, nie przyprowadzi nikogo do konfesjonału. Trzeba najpierw

umrzeć dla swego egoistycznego ja i swoich bożków, a jeszcze wcześniej nazwać swój grzech po imieniu.
Najmilsza, głoś odważnie. Jestem razem z tobą i bardzo cię kocham".
Dziękuję Ci, Jezu. Też Cię kocham.
9 paź 2026 piątek
Mój najdroższy Jezu.
,,Moja ukochana drobinko, czy pamiętasz jak mówiłem tobie niegdyś kilka lat temu, że nie będzie już tak samo jak było?".
Tak, pamiętam po tej fikcyjnej epidemii lęku. Teraz mamy część drugą wymierzoną w kierunku najmłodszych.
,,Jak zatem wcześniej każdy bał się o swe zdrowie i życie, tak obecnie wzrok wasz kierujecie ku najbardziej bezbronnym, lecz i tym, którzy pozwolili, aby zły duch zamieszkał w nich na stałe niezależnie od wieku. Czy zauważyłaś, mała Moja, że nikt nie mówi, czy młodociani zabójcy to osoby ochrzczone, nikt również nie wie od jak dawna stały się narzędziem w ręku szatana i innych złych duchów?
Najmilsza, zaraz też usłyszysz oskarżenia wobec hierarchii Kościoła, która nie robi niemal nic, aby powstrzymać ów diabelski chichot, jaki rozlega się w waszej Ojczyźnie i na świecie. Tak, nie oznacza, że się nie modlą, a nawet niektórzy podejmują pokutę, lecz czy sami są niewinni, skoro twierdzą, że to rodzice powinni wychowywać dzieci, ale kto zacznie być blisko i rozmawiać z rodzicami by też trwać razem z nimi w ich przeciwnościach - nie za ekranem najnowszych wiadomości, lecz tam, gdzie można spotkać się i wzajemnie wysłuchać.
Moja Anetko, gdy padają oskarżenia, że Ja mocą Belzebuba wyrzucam złe duchy, dobrze przyjrzyj się twej reakcji na wczorajszą sytuację".
Jezu, miałam ochotę płakać z bezradności i krzyczeć.
,,Ja również".
Jezu, Ty?
,,Tak, mała Moja, wszystko mamy wspólne, dlatego i nasze przedstawienie musi przejść przez ogień i wodę. Wiem, że nie rozumiesz zbieżności wydarzeń i tak bolesnej zmiany planów - utraciłaś na chwilę i aktorów, i widzów, a wasze przygotowania wydają się być daremne wobec sytuacji w szkole, prawda?"
Gdybym mogła wyłączyłabym ludziom i sobie internet.
,,Czy sądzisz, że to właściwe rozwiązanie? Patrz na Mnie, Ja przewodzę wam w wierze i ją wydoskonalam. Nie staję przed wami jako Ten, który oskarża, ale ocala i broni. Najmilsza, dobrze jest odkryć wcześniej i wydobyć na światło dzienne wasze oskarżenia wobec Mnie: ,,Czemu nie tańczyłeś, gdy graliśmy? Dlaczego jesz i pijesz z celnikami i grzesznikami? Gdyby On wiedział kim jest ta kobieta!". Potem: ,,Jeśli jesteś Synem Bożym, zejdź z Krzyża". Pozwalam na wasze oskarżenia, drobinko, aby one poraniły Moje oczy i Serce".
Czyli? Jak to ,,oczy"?
,,Moja mała, ponieważ stworzeni na obraz i podobieństwo Boże oskarżając Mnie o zło w waszym życiu sprawiacie sami, że Moje oczy krwawią z bólu Duszy, która szuka pocieszycieli, a znajduje stojących w kolejce zażaleń i pretensji wobec Króla, który miałbym być niesprawiedliwy i pragnąć waszej zguby. Patrz, drobinko, jak sytuacja dzisiejsza obnaża brak zaufania jednostek i grup wobec Mojej wszechmocy i Mojego Miłosierdzia, podważa też wiarę w Moje Zmartwychwstanie i zwycięstwo nad złym duchem, którą przecież wyznajecie. ,,Nie każdy kto mówi Mi, Panie, Panie, wejdzie do Królestwa niebieskiego". Oszczerstwo skierowane wprost wobec Mnie wskazuje nie tylko na brak wiary i relacji ze Mną, lecz dosłownie na związki oskarżających Mnie ze złym duchem. Wczoraj mówiłaś na spotkaniu z dorosłymi, że zły nie kusi nigdy złem, lecz nazywa zło dobrem, a dobro złem i to pierwsze przedstawia wam w atrakcyjnym opakowaniu.
Przyjrzyj się, najmilsza, jak prędko demon wykorzystuje ludzkie uczucia do swoich celów. Lęk sam w sobie mówi o grożącym niebezpieczeństwie, a podniesiony do bardzo wysokiego poziomu powoduje w konsekwencji zgubne decyzje, bolesne słowa wobec innych i mnóstwo błądzących w waszym umyśle myśli o prawdziwym bądź fikcyjnym zagrożeniu. Przypomnij sobie człowieka opętanego przez Gerazeńczyków, do którego nikt nie chciał podejść a on nocą tłukł się po górach i podniósł ogromny wrzask, kiedy Mnie zobaczył. Otóż, Moja najmilsza, wiedz, że im głośniej demony ryczą, tym też bliższy jest ich koniec. Ja mocą Mego Bóstwa i zjednoczonego z Nim Człowieczeństwa wyrzucam złe duchy, będąc w doskonałej jedności z

Ojcem i Duchem Świętym. Wszelkie działania mające na celu zburzenie jedności w rodzinie, w społeczeństwie, w Moim Kościele nie pochodzą ode Mnie. Ja bowiem działam dla chwały Ojca i mocą Ducha Prawdy. Jeśli teraz, dzisiaj wobec przeciwności w szkole i przeciwności wymierzonych wobec ciebie i tych, którzy podlegają twej pieczy, uzbroisz się w serdeczne Miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość i cierpliwość - wówczas zły sam nie będzie miał u ciebie najmniejszej szczeliny, by sączyć jad narzekania, gniewu i pretensji. Postaw Moje Słowo przed swoim gankiem, to znaczy, nie sądź, że masz rację, gdy zaczynasz kogoś oskarżać. Więcej staraj się milczeć niż mówić. Trwa duchowa walka w Niebie i na ziemi. Kościół pielgrzymujący jest jej uczestnikiem, ale nie walczycie w samotności. Pamiętasz Paweł już pisze:,,W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiary ustrzegłem". Lecz również:,,Nie toczycie bowiem walki przeciw ciału i krwi...ale przeciw duchowym pierwiastkom zła na wyżynach niebieskich". Nabierz ducha i podnieś głowę! Najdzielniejsza z niewiast jest razem z wami, Ona miażdży swą stopą głowę starodawnego węża. Waszym zadaniem, Moja drobinko jest być roztropnymi i nieskazitelnymi, a przebywając w Moim Domu, nie ustawać w czuwaniu. Zabieganie o zewnętrzne obrzędy, przepisy, pięknie wyglądające modlitewniki czy to zdoła was uratować przed najazdem szatańskim?
Diabeł najbardziej boi się duszy posłusznej i pokornej, taka też nie przelęknie się złej nowiny - Najmilsza, raz jeszcze powtórzę: nie przelęknie się złej nowiny - tych słów nie znajdziesz w najnowszych informacjach dnia, należy je porzucić jako niepotrzebne śmieci - zobacz, że łatwo przyklejają się do twego umysłu sącząc powoli lęk, smutek i oskarżenia.
Szkoła zaufania Mojej Opatrzności to zawsze szkoła tracenia. Radujcie się bracia, ilekroć spadają na was różne przeciwności!
Moja Anetko, dla ochrony kapłanów, nie będziesz czytać informacji w mediach, bo one nie mają nic Mojego w środku. Otchłań internetu przypomina dzisiaj dosłownie dół bez dna pełen nieczystości wszelkiego rodzaju tak obrzydliwy, że wasze umysły i serca już od dawna powinny nim wzgardzić jako najgorszym nieprzyjacielem tak kapłanów jak i osób konsekrowanych. Celowo to mówię, Moja Anetko, gdyż tam w wirtualnym świecie znajdziesz jeden procent dobra przemieszany z ogromną papką zła o różnych barwach, odcieniach, dźwiękach i trzeba być bardzo blisko Mnie, żeby umieć na czas oddzielić ziarno od plew i pozostać czystym przed Moim Obliczem.
Pragnij poznania jedynie Mnie i Ojca, a wszystko inne będzie tobie dodane.
Zamiast pytań i smutku - zaufanie. Zamiast śledzenia nowinek - Moje Słowo. Zamiast naprawy świata i ludzi - kontemplacja Mojego Misterium.
Bardzo cię kocham, Moja drobinko. Pójdź za Mną".
Dziękuję Ci, Jezu. Kocham Cię.
10 paź 2026
,,Widzisz, Moja drobinko, wiele jest zmysłów w sercu człowieka, lecz Moja wola się spełni, dlatego też zaczynaj i kończ swój dzień przy użyciu kubka ufności. Skoro bowiem pijesz w nim herbatę czy kawę, dlaczego nie miałabyś napić się czegoś duchowego?".
Jezu, Ty tak lubisz porównywać.
,,Tak, zwłaszcza gdy wydaje się wam, że zasiadam na tronie z ognistych płomieni bardzo bardzo daleko od was i nie wolno wam zbliżyć się, by się nie poparzyć. Owszem siedzę na tronie z ognistych płomieni, co nie wyklucza tego, że znajduję rozkosz przechadzając się między wami i przypatrując się waszych zwykłym codziennym czynnościom; mając na uwadze nie samą czynność, ale zawsze osobę. U was znów jest odwrotnie, Moja najmilsza, bo choćby w tym waszym przedstawieniu nie tyle zwracasz uwagę na to, by aktor dobrze się czuł na scenie, lecz na wykonanej roli, prawda?".
Tak, bo żeby dobrze zagrać musi się w nią wczuć no i w miarę zapamiętać swój tekst. Ale trzeba przyznać, że te wszystkie przeciwności jakoś te dzieciaki łączą ze sobą wzajemnie, mimo wszystko, nie dzielą...
,,Najmilsza, a twoje serce, czy jest zawsze ze Mną, czy raczej podzielone na: tak i nie?".
Jezu, wiesz jak to wygląda, jestem sama z siebie niezdolna, by być na tak dla Ciebie nawet przez krótką chwilę. Nie wiem, czemu dzisiaj przyprowadziłeś na Oazę dzieci z innego miasta, ale wiesz, że z dojazdem to będą mieć kłopot ci rodzice...
,,Moja mała, ty nie martw się o to, jeśli zechcą znajdą czas, by przyjechać i nawet uczestniczyć raz wspólnie z wami, bo to zawsze dla dzieci coś nowego".
W sumie można by spróbować. Dziękuję Ci, Jezu.

,,Moja Anetko, powiedz kim jest ta kobieta, która tak głośno chwali Moją Mamę?".
Nie wiem...
,,Pochwała, która napotyka na nową i niezrozumiałą wówczas odpowiedź. Z tłumu, który zewsząd napiera na Mnie i krzyczy, te słowa jakby zostały wydobyte i zapisane na kartach Ewangelii. Wszystko po to, abyście dzisiaj mieli życie i mieli je w obfitości. Otóż ta właśnie niewiasta w imieniu ludzkości chwali Świętą Bożą Rodzicielkę, zanim jeszcze usłyszycie, że Maryja jest Matką Boga i Człowieka. Jej macierzyństwo mające być szczęśliwym, jak mówiła tobie dzisiaj, zostało poranione, a dokładniej Moja Mama uczestniczy w Moich cierpieniach od momentu kiedy odpowiedziała na wolę Ojca w Nazarecie aż do Mojej haniebnej Śmierci na Krzyżu i złożenia do Grobu.
Pomyśl, Moja ukochana Anetko, czy wołająca kobieta zdaje sobie sprawę z tego, że udział w Moich Tajemnicach oznacza także ból, cierpienie i wzgardę. Zatem dziś mogłaby krzyknąć: ,,Błogosławiona, która nosiła Tego, co został zawieszony na drzewie i przy Nim do końca wytrwała".
Moje dzieciństwo, drobinko, tak pełne prostoty i cichej modlitwy Mej Mamy nie przypominało melodramatów oglądanych w kinie, czy wzruszających kościelnych pieśni, ale złączone z wami pielgrzymami tej ziemi, nie wyróżniało się niczym szczególnym. Narodziłem się ubogi, aby was swoim ubóstwem ubogacić, a ubogacić również na sposób duchowy. Zobacz, Moja drobinko, że kobieta krzycząca z pewnością pragnęła zwrócić na siebie Moją uwagę, choć Ja już wcześniej widziałem ją pod znanym nam figowcem".
Jezu, znów łączysz znane fragmenty Pisma świętego.
,,Tak, woła głosem donośnym niczym Jan Chrzciciel na pustyni judzkiej, lecz równocześnie wskazuje tym, że sama nie zna dobrze Mojej Mamy. Jeśli Ja mówię, Moja Anetko, że tu jest coś więcej, że jest Ktoś większy, o, jakże trzeba zamilknąć by usłyszeć. Pośród tłumu, rozlega się odpowiedź, Moja odpowiedź na jej błogosławieństwo. Powinienem wyrzec pochwałę, że dobrze mówi, ponieważ bardzo kochałem Moją Mamę i tu wszyscy wokół spojrzą na Mnie z niemym pytaniem w oczach. Nie zaprzeczę, że Maryja jest błogosławiona, ale, drobinko, przechodzimy już ku sprawom niebieskim - nauczam was przez Apostoła: ,,Szukajcie tego, co w górze". Błogosławieni są ci, którzy słuchają Słowa Bożego i zachowują Je". Wiemy, że nie wszyscy słuchają, a jeszcze mniej mamy tych, którzy Je wiernie zachowują. Moja Mama oczywiście jest Piastunką Słowa i nową Arką Przymierza, nosząc Mnie Wcielone Słowo w swym łonie i potem karmiąc Mnie, Boga i Człowieka swoją piersią. Drobinko, czy nie zadrży twa ręka, gdy spisujesz, co mówię?".
Jezu...!
,,Zobacz, ukochana, Maryja karmi Mnie Dziecię, który jestem z tego świata i nie z tego świata, a Ja karmić was będę Słowem i Ciałem i Krwią za was przelaną. Najmilsza, Moja Mama, wiedziała o tym, podczas karmienia Mnie, stąd też nie przestawała uwielbiać Ojca całym swym Sercem, dlatego pokarm, jaki otrzymałem od Niej był zaiste przewybornym, bo przypominał Jej, że ,,Jestem, który jestem" i zszedłem do was o, tak blisko. To również, Moja Anetko, dla ciebie, takie zaproszenie, abyś rozpoznawała Mnie w dzieciach, które cię przytulają. Jestem Mistrzem w okazywaniu wam czułości i delikatności posługując się osobami, które kochasz najczęściej - najmniejszymi tego świata".
Jezu, każde dziecko, to ciekawe, przytula się w inny sposób.
,,Jestem z wami tak blisko, abyście przez Tajemnice Mego Człowieczeństwa dotarli do głębin ukrytych w Moim Słowie - Tu bowiem wchodzicie na poziom wyżej niż zewnętrzne doświadczenia ciepła i miłości z Mojej strony. Oto skarby wiedzy, mądrości i prawdy, bezustannie chcę was nimi karmić i czynię to zwłaszcza w Liturgii, w czasie każdej Eucharystii. Tak, Słowo, które wypowiadam, nie wraca do Mnie bezowocnie, zanim pomyślnie nie spełni swego posłannictwa. Odpowiedź, jaką otrzymała niewiasta roztropna znów wskazuje na pierwszeństwo przyjęcia Słowa przed rozpoczęciem jakiegokolwiek działania nawet takiego, które z gruntu wydaje się być dobre i potrzebne. Otóż Moje żywe Słowo, drobinko, jest niczym lupa czyli szkło powiększające - gdy przyłożysz Je do jakiejkolwiek sytuacji z twej codzienności, wszystko staje się jasne i widoczne".
Tak, to prawda, Jezu, ale sama i tak nie umiem od razu zobaczyć.
,,Znów, Moja Anetko, najlepiej jest oddać lupę w Moje dłonie, boś zbyt mała, by utrzymać ją samodzielnie. Moja lupa, najmilsza, posiada dodatkowy reflektor złączony w tajemniczy sposób z Moim Misterium Męki, Śmierci i Zmartwychwstania, dlatego dopiero z taką pomocą, możesz

wszystko dobrze odczytać. Jednak jeszcze pozostaje konserwacja, prawda? Zachować czyli zatrzymać na stałe i żyć Słowem, używając Go, zawsze i mając Je niejako pod ręką - tak jak obecnie trzymacie przy sobie swój telefon. Czy nie przydałby się tylko telefon Słowa Bożego?". Świetny pomysł, Jezu.. dzieci by zaraz chciały go użyć.
,,Cóż, ale on, Moja drobinko, jest naprawdę dostępny, choć jak wiemy niełatwy w obsłudze. Okazuje się, że najpierw trzeba dobrze znać Właściciela.
Zostawiamy naszą niewiastę i Moją odpowiedź na jej pytanie, by pozwolić Duchowi Świętemu, aby sam działał w życiu poszczególnych dusz i objaśniał Me Słowa wszystkim pytającym.
Moja drobinko, bardzo cię kocham. Pójdź za Mną!".
Kocham Cię, Jezu. Dziękuję Ci.
11 paź 2026
,,Moja najdroższa Anetko".
Mój ukochany Jezu.
,,Kieruję do was, Moje zaproszenie na Ucztę, czy dotarło ono i do ciebie?".
Tak...tylko dzisiaj jest tyle rzeczy do zrobienia.
,,Najmilsza, postaw udział w Mojej Uczcie miłości na pierwszym miejscu, a wszystko inne będzie Moją własnością, wówczas przestaniesz niepotrzebnie się zamartwiać. Pamiętasz Moje Słowa: ,,Szukajcie najpierw Królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a wszystko inne będzie wam dodane".
Wobec Mojego zaproszenia pojawią się na scenie Ewangelii różne osoby. Patrz!
Odpowiedzi odmowne wskazują na ukryte i jawne przywiązania do osób, rzeczy i (uwaga!) czynności. Ten, który kupił woły chce je wypróbować, dlatego nie przyjdzie. Zauważ, drobinko, że trzy występujące w przedstawieniu dziewczynki także dzisiaj nie mogą przyjść do kościoła. Przypadek?
Uważnie posłuchaj, co zrobił król wiedząc o zlekceważeniu zaproszenia.
Jego gniew wskazuje na zabójcze i niszczące działanie grzechu Adama. Okazuje się bowiem, że często nie chcecie przyjąć woli Mego Ojca, twierdząc uparcie, że wy macie rację i ważniejsze sprawy niż choćby (tak napisz) chodzenie do kościoła na Mszę.
Uczta w interpretacji Kościoła to Eucharystia, lecz idąc dalej również Uczta w Domu Mego Ojca, gdzie mieszkań jest wiele - tam też macie swe miejsca przy stole nadal wolne, Moja Anetko.
W końcu wchodząc do domu syna marnotrawnego z innej Mojej przypowieści także zobaczycie zajęte miejsca, usłyszycie wesołą muzykę i tańce, i jedno miejsce wolne... Oto starszy syn stoi pod drzwiami i nie chce wejść, ten także uniósł się gniewem, o podobnie jak ci, którzy znosili spiekotę dnia a dostali tylko jeden denar. ,,Tyle lat ci służę, nigdy nie przekroczyłem twego rozkazu, a ty...!".
To, Moja najmilsza, tym razem jawny i głośny sprzeciw syna, który uważał, że jest sprawiedliwy i pogardzał swym bratem, który znalazł się we wnętrzu domu i teraz ucztuje z biesiadnikami.
,,Czy na to złym okiem patrzysz, że ja jestem dobry?". Zastawiam stół na twoich oczach, a kielich twój pełny po brzegi, skąd zatem wziął się ten chwast - dlaczego gniewasz się stojąc na dworze?
Moja drobinko, czy słyszysz jak głębia przyzywa głębię hukiem wodospadów jak po jednym Słowie pojawiają się inne?
,,Nie chcę, aby wybuchnął płomień Mego gniewu i Izraela już więcej nie zniszczę. Bogiem jestem, nie człowiekiem i nie przychodzę, aby zatracać". Dlatego wychodzę na zewnątrz w ciemności do Mego zagniewanego syna, tłumacząc mu, że ciągle jest kochany i jest przy mnie, choć nie rozumie, co znaczy miłować za darmo. To Moje wyjście, Moja Anetko, to Męka, Śmierć i Zmartwychwstanie, co też oznacza, że Ja ratuję was od śmierci smutku i gniewu, od waszych krętych dróg prowadzących do ciemnej doliny według waszych dawnych żądz.
Uczta jest gotowa. ,,Wykonało się". Grób jest pusty. ,,Nie ma Go tutaj, zmartwychwstał jak powiedział. Czemu szukacie Żyjącego wśród umarłych?".
Trzeba wam powrócić do Wieczernika, również wy, Moi kapłani jesteście wezwani by tam przebywać razem z Moją Matką. Wyjście na zewnątrz grozi zgubą związaną z waszymi pożądaniami i egoizmem, tym, co dla was wydaje się być łatwe i przyjemne. Moi słudzy na Moje wezwanie wychodzą, nie po to by zaspokoić swe zachcianki, ale przyprowadzić na ucztę złych i dobrych, tak by sala zapełniła się biesiadnikami.
,,Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu".

Czy nie będziesz Mnie pytać, Moja najmilsza, dlaczego źli i dobrzy mają wejść na ucztę króla?".
Pewnie sam wyjaśnisz, Jezu. Dlatego nie pytam.
,,Trzeba znów pochylić się nad tajemnicą Mojej Opatrzności wobec której większość was staje z listą pytań typu: ,,dlaczego" i ,,po co". Przypomnijcie sobie żonę Lota, a następnie Me Słowa:,,Kto będzie starał się zachować swoje życie, straci je".
Zauważ, drobinko, że nie wy decydujecie o wydarzeniach na świecie, w Polsce, w waszym domu i w końcu nawet sami podejmujecie je często pod wpływem tzw impulsów czy emocji, podczas gdy we Mnie nie ma podziału i nie ma możliwości błędu. Ponieważ nie potrafisz zaufać do końca Moim planom, bo wydaje się tobie, że wiesz lepiej, kto powinien wejść na Moją Ucztę, to od razu – decydując - dokonałabyś eliminacji Judasza i Piotra z Mojego Wieczernika, potem też pozostałych tchórzliwych uczniów, a dzisiaj niektórych letnich kapłanów i biskupów, prawda?
Taka egoistyczna czystka - celowo nazywam ją po imieniu, aby pokazać w świetle Słowa wasze projekty naprawy świata i człowieka po swojemu.
Cóż, szkoda, że samych siebie w swym stylu myślenia nie jesteście w stanie zmienić i poprawić.
Słudzy Słowa są posłuszni Słowu - na Ucztę wchodzą źli i dobrzy, a ja zaczynam przechadzać się między ucztującymi.
Znów mamy, drobinko, osobę przeciwną, to znaczy niepasującą do reszty, znów nie nazywam go sługą, ale przyjacielem. Niestety on nie podejmuje dialogu ze Mną, mimo że nie chcę, aby odrzucił Moją darmową miłość. Rozkaz by wyrzucić go za drzwi w ciemności to dla was bardzo wyraźne ostrzeżenie przed upartym trwaniem w grzechu ciężkim, gdyż Ja nigdy nie odwracam się od grzesznika, ale jego bezwzględne trzymanie się zła grzechu i śmierci czyni go biednym, ślepym i nagim. Nie dlatego nie może ucztować, że nie został zaproszony, lecz ze względu na jego bogactwo. Bogactwem w sensie duchowym jest przywiązanie do grzechu i brak pragnienia spotkania, i dialogu ze Mną. Nic nie odpowiedział na Moją miłość, drobinko, nic.
Szata godowa była też dla niego przygotowana, lecz posiadał inną całą spowitą cieniem grzechu, nie mogłem założyć nań szaty Moich zasług, bo nie zostawił swego grzechu, nie pragnął przebywać ze Mną na ziemi, nie mógł też napić się z Mego Kielicha.
Gdy mówię, że czas jest krótki, to i wy nie sądźcie o swej nienaganności, Ja bowiem i Mój dzień rozjaśni co w ciemnościach ukryte i wyjdą na zewnątrz wasze zamysły.
Jaką szatę założyłaś dzisiaj, Moja Anetko i kim jest Ten, który cię raz przyodział?
Tak, nie lubisz czarnego koloru, lecz pomyśl, że masz czas, by umierać dla świata, a Ja będę bardziej widoczny. Bardzo cię kocham, Moja Anetko, pójdź za Mną!".
Kocham Cię, Jezu. Dziękuję Ci!
12 paź 2026
,,Wsłuchaj się w Moje Słowo, najmilsza Mi drobinko, oto mówię do Mojej Oblubienicy Kościoła świętego. Nie starajcie się samodzielnie zrozumieć tego, co dzieje się na świecie i w waszym kraju, ale przyłóżcie ucha do Mojej Ewangelii. Ja czynię wszystko nowe, o ile jest w was pragnienie spotkania ze Mną, to również najmniejsze wydarzenia z waszego życia i z życia waszych bliskich mogą nabrać nowych barw i świeżości.
Spójrz, Moja drobinko, na tych dwóch bohaterów, którzy niczym dwa świeczniki przebijają się przez karty Mego Słowa i rzucają światło na waszą codzienność. Jonasz w niewoli wielkiej ryby jako znak dla mieszkańców Niniwy, lecz o ileż bardziej Ja sam będę Znakiem, któremu sprzeciwiać się będą aż do dzisiaj. Jonasz co prawda nie chciał słuchać i próbował uciec do Tarszisz, ale ścigany już wtedy przez Miłość Wcieloną okazał się być bardzo opornym i dopiero po przygodzie z rybą zdecydował się być posłusznym Memu wezwaniu.
O, czy pamiętasz?
O Mnie także napisano: ,,nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał", a zatem mamy, Moja najmilsza, Tego, który wywyższony na Krzyżu sam jest Znakiem dla wszystkich, którzy wierzą.
Królowa z Południa jawi się jako osoba znakomita - potwierdziła bowiem, że nie ma na świecie wówczas nikogo mądrzejszego niż król Salomon, ale tamta mądrość nie była jeszcze Mądrością ukrzyżowaną, a jej nikłą zapowiedzią. Dziś nikt z was nie ma problemu, by wziąć do ręki Moją Ewangelię i czytać, ale nie czynicie tego z różnych przyczyn. Nie musicie przebywać setek kilometrów, by usłyszeć Me Słowa, lecz słysząc je nie dajecie im wiary i nie staracie się wprowadzić Słowa w czyn.

Zobacz, Moja najmilsza, że wystarczy, jak ktoś płynnie i wyraźnie, do tego ciekawie przemawia, od razu posiada mnóstwo wyświetleń w mediach społecznościowych, lecz kiedy zaczynacie czytać Biblię, bo ktoś umieścił fragment Słowa Bożego tam, gdzie wszyscy zaglądają, szybko dopada was zniechęcenie i brak chęci by zrozumieć. Jednak znaki mówiące o tym, że Ja jestem z wami, o, chętnie byście wszyscy zobaczyli. Czyżby wzrok był ważniejszy niż słuch?
Otóż, Moja najmilsza, takie pragnienie znaków zewnętrznych, potwierdzeń i pewnych widocznych dla was komunikatów o Mojej Obecności nie wynika z relacji ze Mną, Ojcem i Duchem Świętym; ta bowiem już ich nie potrzebuje. Czy rozumiesz co mówię, Moja drobinko?".
Tak, Jezu. Ja też nie chcę Twoich potwierdzeń i znaków, nie chciałam ich wtedy gdy zacząłeś Mnie obdarowywać...
,,Najmilsza, a teraz?".
Widzę, że mnie prowadzisz.
,,W jaki sposób, dziecię Moje?".
Po jakimś czasie okazuje się, że wszystko co się dzieje w Tobie ma sens i jest mi łatwiej przyjmować przeróżne doświadczenia, ale wiem, że ciągle muszę zaczynać od nowa.
,,Tak, ale czy znajdujesz się na statku podczas burzy, we wnętrzu wielkiej ryby, czy przed tronem Salomona?".
Wciąż słucham Ciebie, Jezu.
,,Oto, najmilsza, pewien rodzaj drogi: wzywam duszę do pójścia za Mną, a ona broni się rękami i nogami niczym Jonasz, tłumacząc się, że musi jeszcze pożegnać pewne osoby, prace i zadania, aby odpowiedzieć na Moje powołanie. Następnie gdy wybuchną przeciwności podejmuje ryzyko uznania swej słabości i niemocy, abym mógł oczyścić ją w piecu utrapienia. Wreszcie wyrzucona na brzeg idzie i głosi napomnienie, a słuchają jej mieszkańcy Niniwy podobnie jak Saba słucha Salomona. ,,Umilkły morskie fale i nastała cisza". Mówię tu o pewnej duchowej drodze, którą podejmują się przede wszystkim dusze mężne pragnące miłować Mnie bardziej i bardziej.
Jak sądzisz, dlaczego rano tak bardzo wyraźnie powtórzyłem, że trzeba kochać nad wszystko? Najmilsza, bo zły duch cieszy się widząc was zalęknionych, zamkniętych, pełnych obaw o jutro, wówczas stajecie się jako zamknięci w niewoli nie wiadomo jak strasznej przyszłości.
Moje Słowa mówią o życiu i nadziei, a ten, który chce zabijać, kraść i niszczyć mówi o grożącym wam niebezpieczeństwie raz z jednej, raz z drugiej strony.
Miłość, która usuwa wszelki lęk i smutek mieszka w sercach mieszkańców Niniwy, którzy wcześniej przyoblekli się w wory pokutne przyjmując wezwanie do nawrócenia. Ta sama miłość mieszka w sercu Królowej zasłuchanej w słowa mądrości Króla - mówię tu o Mojej Oblubienicy Kościele Świętym.
Uwierz, że pośród największych tarapatów Kościół oparty na fundamencie Apostołów i proroków cieszy się niezwykłą wolnością. Nic bowiem nie zdoła go odłączyć od Mojej Miłości. Nic!
To nic powinno wybrzmiewać w waszych umysłach i w uszach zamiast medialnych doniesień o nadchodzącej zagładzie. Czy znacie może naród, który miałby bogów tak bliskich jak blisko jestem Ja dla wszystkich, którzy Mnie wzywają?
Zobacz, najmniejsza, tyle zapowiedzi w informacjach, niektóre nawet się sprawdziły inne nie, a dotąd na świecie są dusze, które łakną i pragną sprawiedliwości ziemskiej bo nie znają tej z Nieba od Ojca pochodzącej.
Oddal od swego serca: gorycz, lęk i zniechęcenie - te trzy najczęściej stają na przeszkodzie duszy, kiedy ta chce uwierzyć Mojemu Słowu.
Gorycz mówi, że i tak nie możesz Mnie spotkać, a wszystko wokół jest zaprawione złem tego świata. Lęk nakazuje cofać się we wszelkim czynieniu dobra, a zniechęcenie dopada słuchających Me Słowo, by ziarno, które pada na glebę ciernistą, nie mogło przynieść owocu.
Ja chcę, abyście kosztowali słodyczy Mej Łaski i miłości zawartych w Sakramentach Kościoła, na łonie waszej Matki, gdzie jest pełnia dóbr wszelakich podobnie jak na dworze Salomona.
Pragnę, abyście trwając pod Moim Krzyżem pozwolili na napełnianie Moją mądrością i ogromem Mej siedmiorakiej Łaski. Jestem Znakiem na Krzyżu i Znakiem po wyjściu z Grobu, a jak powiedział jeden z twoich uczniów: jestem nieśmiertelny.
,,Jeśli Bóg z nami, któż przeciwko nam?". O jak często zapominacie o tych słowach stawiając na swoje własne sposoby radzenia sobie. Ja Jestem z wami przez wszystkie dni aż do

skończenia świata, a będąc ze Mną zawsze, zawsze jesteście wolni. Bardzo cię kocham, Moja drobinko, pójdź za Mną!".
Dziękuję Ci, Jezu. Też Cię kocham.
13 paź 2026
,,Moja najdroższa Anetko, nadszedł czas, aby słuchać. Dziś dla ciebie powinny wybrzmieć słowa: ,,ci, którzy we łzach sieją, żąć będą w radości", prawda?".
Tak, ale to jest podobnie jak pisał św. Ignacy, że po strapieniu przychodzi pocieszenie.
,,Stąd też, Moja najmilsza, zechciej wejść na obiad, tam, gdzie Ja Jestem, wszak zostałem zaproszony na posiłek. Tutaj także ścierają się ze sobą dążność ciała, która prowadzi do śmierci i dążność ducha, która prowadzi do życia i pokoju. Trzeba zatem dokonać pewnego ich rozdzielenia w mocy Bożego Ducha.
Jestem, Moja drobinko, Tym, który nie umywa rąk, ale tu nie chodzi o samą higienę, a o przepisy Prawa bardzo skrupulatnie przestrzegane przez faryzeuszy. Zostałem zaproszony nie po to, aby się spotkać i po prostu być razem z tym, który zaprasza, lecz dla oceny Mego postępowania. Najmilsza, jestem wolny od opinii innych, od starania się o ludzką uwagę czy aprobatę, jestem czysty od chęci sądzenia osoby, mimo, że sam jestem surowo sądzony.
Czy mogę nie umyć rąk przed posiłkiem?
Cóż, kto jest czysty, a kto potrzebuje obmycia, aż za cenę Mojej Krwi?
Moja drobinko, trzeba oddzielić kłamstwo od prawdy i ukazać wartość prawdziwej wolności, opartej na miłości Ojca i drugiego człowieka. Patrz, najmilsza, na zdziwienie obecne na twarzy tamtego na widok zaniechania przeze Mnie ważnego przepisu. Trochę podobnie jakbyś zaniedbała pewnego elementu bardzo istotnego w obrzędach zewnętrznych jedząc dla przykładu łyżką zamiast widelcem. Lecz tu mamy także dość silne przekonanie o świętości obrzędów zewnętrznych, których Ja celowo zaniechałem. ,,Gdybym mówił językami ludzi i Aniołów, a miłości bym nie miał, o, stałbym się jak miedź brzęcząca", pisze Paweł, lecz, Moja drobinko, Ja pragnę więcej i bardziej, abyście zajęli się swoim wnętrzem dokładniej niż tym, co zewnętrzne i przemijające. ,,Przemija bowiem świat, a z nim jego pożądliwość. Kto wypełnia wolę Bożą, ten trwa na wieki".
Trzeba było, abym Ja jeden wykazał błąd w myśleniu faryzeuszy, lecz, Moja drobinko, Moje Słowa i dzisiaj są nadzwyczaj aktualne. Nie mówię tylko o zewnętrznych obrzędach w kościele, ponieważ lubicie ich blask i niektórzy potrzebują tych znaków zewnętrznych, by dojść do Mego Serca i Serca Mej Matki.
Drobinko, sięgamy głębiej do tych, którzy sami stając przede Mną na modlitwie, wciąż sądzą, że nie brakuje im nic, aby zostać świętymi, bo wypełniają przykazania, modlą się, czynią wiele dobra wobec innych, nawet starają się przebaczyć, gdy ktoś ich skrzywdzi.
Otóż, to pewna powłoka, zewnętrzna strona misy bardzo wypolerowana i względnie czysta, podczas gdy nie znając głębi własnego ja, szybko można wpaść w pułapkę pychy. Mówicie bowiem, że jedni jesteście Pawła, inni, Kefasa, Apollossa, inni Chrystusa- należycie do różnych wspólnot w Kościele, czy żyjecie w samotności lub w małżeństwie, ale kiedy napełniam wasze dusze Moim światłem, nagle okazuje się, że nie macie nic z czego moglibyście się chlubić.
Moja drobinko, skrajna nędza, podobnie jak w czasie niewoli babilońskiej, gdzie Mój Naród wybrany na wygnaniu prawie nic nie posiadał, będąc bardzo biedny i bez środków do życia.,,Ci, którzy nas uprowadzili żądali od nas pieśni". Trudno śpiewać, gdy dusza jest pogrążona w bólu utraty, lecz utrata jest potrzebna, aby następnie odzyskać wszystko odnowione i uporządkowane. Wy dbacie o czystość zewnętrznej strony, czyli podejmujecie wysiłek: modlitwy, postu, czynienia dobrze wobec braci - wszystko to (uwaga!) zewnętrznie dla was samych i dla innych wokół wygląda bardzo dobrze, ba nawet jako zasługujące na pochwałę, miejsce w Niebie i podziw u ludzi, prawda?
Tylko, że to nadal pozostaje jedynie waszym wysiłkiem wspieranym Łaską uświęcającą otrzymywaną w Sakramentach Kościoła. Dalej, Moja drobinko, jeśli przyjdzie Inny i pokaże, czym jest twa modlitwa, jaki jest twój post i co to jest jałmużna - czy dalej będziesz twierdzić, że jesteś czysty?
,,Kto łączy się z Panem jest z Nim jednym duchem". Ja modlę się do Ojca w całkowitym oderwaniu od swojej korzyści, posłuchaj: ,,Ojcze, nie Moja, lecz Twoja wola niech się stanie". Kiedy poszczę na pustyni jestem wiedziony przez Ducha, nie swoje plany i nie wtedy, gdy wydaje mi się, że będę bliżej was i Ojca. Dopiero po wielu latach życia ukrytego rozpoczynam swą działalność także w Duchu Świętym, niosąc wam miłość Ojca bez szukania własnej

korzyści; gdy chciano Mnie obwołać królem oddaliłem się od tłumu, ale potem pozwoliłem, aby Mnie pojmano. ,,Moja zewnętrzna strona misy", Moje Oblicze, Moje Ciało zostało zmasakrowane tak, że twarz moja była niepodobna do ludzi, wyszydzony i opluty (jak widziałaś w czasie Eucharystii dzisiaj) bez oznak czci i szacunku, umieram jako złoczyńca na Krzyżu. Ostatni, nie pierwszy.
Czy nadal chcecie starać się być sprawiedliwymi przede Mną i przed ludźmi?
Zauważ, że w Moim życiu nie ma szukania własnych rodzajów i sposobów modlitwy, nadzwyczajnych postów czy dzieł Miłosierdzia skierowanych ku oczom ludzi. Wszystko, zupełnie wszystko wypływa z wnętrza Mego Serca zjednoczonego z wolą Ojca.
Przyznaj, Moja mała Anetko, że nie potrafisz się modlić, pościć i czynić dobrze wobec innych bez chęci uzyskania jakiejkolwiek pochwały".
Masz rację, Jezu, przyznaję, tak jest, dlatego ucieszyłam się dzisiaj tą nieoczekiwaną nagrodą i inną niespodzianką.
,,Najmilsza, nie chcę, abyś była smutną i raduję się razem z tobą. Jednak celowo kieruję Me Słowa do Moich kapłanów i tych, którzy słuchają, i pragną usłyszeć, że trzeba wam się powtórnie narodzić do innego przeżywania modlitwy, do relacji ze Mną jako żywym i prawdziwym Bogiem, i Człowiekiem, który nie tylko umarł i zmartwychwstał, ale umiera i zmartwychwstaje codziennie. Moja Ofiara trwa raz dokonana, jest uobecniana codziennie w Liturgii, a wy albo chcecie jeść i pić jako ci, którzy są Moimi sługami, albo jako przyjaciele. Przyjacielu, przesiądź się wyżej, wtedy, kiedy dostrzeżesz swą nędzę i niemoc w poznawaniu Mych Tajemnic i przestaniesz sądzić, że po latach bycia ze Mną, cokolwiek sam jesteś w stanie uczynić.
Moja drobinko, zewnętrzna strona przepisów przejdzie już niedługo bolesne przeobrażenie, ty zaś nie martw się, śmierć druga nie wyrządzi tobie krzywdy. Bardzo cię kocham. Pójdź za Mną".
Dziękuję Ci, Jezu. Też Cię kocham.
14 paź 2026 środa
,,Moja najdroższa Anetko".
Mój ukochany Jezu.
,,Odpoczywasz dzisiaj, a Ja odpoczywam razem z tobą.
Patrz na Moich umiłowanych kapłanów, którzy mieszkają w mroku i w cieniu śmierci".
Jezu, czy wszyscy?
,,Najmilsza, Moje Serce zabiega o życie każdego z nich, lecz owca najbardziej poraniona przez ciernie grzechu, wymaga częstszej i dokładnej pielęgnacji. Trudno byłoby nie zastosować środków tak bolesnych jak napomnienie, gdyż jedynie ono może być skutecznym antidotum na duchową martwicę i obojętność.
Znam twoje skojarzenia, drobinko. Mówicie bowiem o martwicy skóry czy innych zewnętrznych rzeczy, ale w przypadku Mojego ,,biada" zawiera ono duchowy zastrzyk leczący najbardziej niszczącą duszę chorobę, to jest pychę. Ponieważ nie znacie jej wszystkich odmian i zakamuflowanych rodzajów, toteż nie umiecie jej rozpoznać tak w swoim wnętrzu jak też w sercu tych, którzy na zewnątrz wydają się być nienaganni.
Dawanie dziesięciny, w tamtym czasie złożonej z ziół leczniczych było pewnego rodzaju obowiązkiem, lecz faryzeusze wraz z jałmużną nie dawali absolutnie nic ani dla Mego Ojca, ani dla swych bliźnich. Krzyczeli na pokaz, że po raz kolejny składają ofiarę i zawsze znajdowali osoby, które z podziwem patrzyły na ich zewnętrzne przejawy religijności.
Znamy to dobrze również w dzisiejszych czasach, prawda, Moja Anetko?".
Zbyt dobrze, Jezu.
,,Jednak, Moja ukochana, nie da się odmienić serca, które jest zakochane w sobie i nie wie, a właściwie nie chce wiedzieć o tym.
Najmilsza, działanie złączone z pokazowym, ważnym dla oka ludzkiego poświęceniem czasu, pieniędzy, czy konkretnych przedmiotów, po to, żeby inni mogli to w jakikolwiek sposób docenić i abyś czuł się lepiej, to jest jak mówię: duchowa martwica.
,,Zbudź się, o śpiący i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus".
Wiele trudów, jakie podejmujesz w tym celu, aby inni cię pochwalili, zauważyli, powiedzieli miłe słowa i żebyś był podniesiony nieco wyżej w świecie ludzi, którzy przemijają podobnie jak ty przemijasz; wszystko to marność i pogoń za wiatrem.

Wiedz, Moja drobinko, że w czasie Mej Męki raz na zawsze zmiażdżyłem starodawnego węża, który pragnął być jak Bóg i nadal pragnie być panem i zagarnąć dla siebie dusze owładnięte przez pychę i chęć bycia na piedestale.
Po to umieram, wywyższony na Krzyżu, abyś spoglądał nie na siebie, ale na Mnie. Mówiłaś uczniom, że smutkiem jest zapatrzenie w siebie, bo tak pisał mały Carlo, ale, najmilsza, ile wysiłków musisz codziennie podejmować, by twój wzrok spoczywał na Mnie - nie na tobie; czyż nie?".
Tak, Jezu. Chyba, że sam zabierasz mi chęć patrzenia na siebie, wtedy jesteś Najważniejszy. Wczoraj na tym ,,zewnętrznym różańcu" ze świecami i innymi zewnętrznymi ozdobami pilnując dzieci, wiedziałam, że czynisz to przeze mnie, kochałam tych, których rodzice nie chcieli być z nimi i nie mieli wcale różańca, bo też nie modlą się na nim.
,,Najmilsza, sieroty duchowe, których rodzice nie umieją pokazać, że Ja JESTEM i dlatego wymagają szczególnej troski. Rzeczywiście są niczym pobielane groby, pełne uschłych kości i niezdolne do modlitwy, i tym samym zaprowadzenia swych pociech do Mojego Serca".
Jezu, czy sądzisz, że ten pomysł by powiedzieć im krótką katechezę o różańcu jest dobry?
,,Tak, najmniejsza, pod warunkiem, że porzucisz całkowicie szukanie efektów po takiej katechezie i postarasz się, by nie była oderwana od twojego życia. Im bardziej się uniżysz, mając na uwadze stan ducha słuchaczy (opłakany stan), tym bardziej dostrzeżesz, że są bardzo bliscy ciebie i nie są obcymi. W końcu, Moja Anetko, Ja chętnie otwieram nawet pobielane groby i wydobywam was z grobów. Można powiedzieć, że jesteście miłośnikami używania pięknej białej, czystej farby, a jak kobieta nie wyjdzie z domu bez makijażu, tak wy nakładacie kilka takich warstw na siebie, zanim pójdziecie na modlitwę i następnie zanim staniecie wobec ludzi.
Ojciec chce, abyście byli święci i nieskalani przed Jego Obliczem, ale z pomocą ,,Jego farby", nie waszej własnej.
Tak, spytasz zaraz co to za farba?
Drobinko, to nade wszystko pokora, która zakłada twoją stałą niemoc w byciu nienagannym w Moich oczach i w oczach świata. Dlatego w Mojej Ewangelii często daję wam przykłady ludzi różniących się od siebie: faryzeusz i celnik, Marta i Maria, bogacz i Łazarz, dwóch braci oraz wiele innych, których tu nie wymienię.
Przykłady ludzi, które pokazują, jak można zadbać o relację ze Mną i z innymi ludźmi albo ją też zniszczyć.
Zastanów się, najmniejsza, na kogo dzisiaj zdążyłaś już zrzucić jakiś ciężar, że powinien to lub tamto zrobić, a nie czyni tego? ,,Marto, Marto, potrzeba tylko jednego". ,,Dziś ze Mną będziesz w Raju". ,,Powiedział, że pójdzie, ale nie poszedł".
Czasami, nieświadomie w myślach stajecie się tymi, co dobrze znają obowiązki, jakie powinni podjąć inni, a ich nie czynicie sami, bo mówicie: ,,To do mnie nie należy". Czy tak jest na pewno?
Moja Anetko, najbezpieczniej patrzeć na Mnie Ukrzyżowanego i myśleć o radości Mojego i twojego Zmartwychwstania - jeśli nasiąkniesz taką właśnie farbą, wówczas nie będziesz mieć potrzeby używania tej białej świecącej, którą mieliby inni widzieć, aby cię pochwalić.
Ostatecznie Paweł radzi, abyś starała się bardziej podobać Ojcu niż ludziom - oni są bowiem zmiennymi w swych poglądach i nie możesz być pewna, że chwalący ciebie, za chwilę nie zaczną na ciebie narzekać.
,,Dobrze jest dziękować Panu".
W Moim Imieniu narody nadzieję pokładać będą i we Mnie możesz znaleźć pełnię wszelkiego Błogosławieństwa.
Moje potrójne ,,biada" jako miecz przeszywa serca Mych kapłanów i Mojej bolesnej Matki, kiedy stoi pod Moim Krzyżem konając duchowo razem ze Mną. ,,Biada" może uzdrowić Moich braci, skoro przyjmą dziś te trzy ciosy bardzo osobiście, lecz we wspólnocie Kościoła. Moja Mama zaś nie przestaje wstawiać się za nimi, nawet jeśli sami nie widzą sensu w odmawianiu różańca, gdyż stracili wiarę w Moją Obecność w ich życiu.
Kiedy różaniec nazwiemy codziennością, a poszczególne koraliki będą waszymi myślami, słowami i czynami, cóż stanie się, kiedy Moja Mama weźmie je w swoje przeczyste dłonie?".
Jezu, nie wiem...Uświęci je? Przemieni?
,,Najmilsza, staną się wtedy Jej i wasze oraz Moje. Dlatego nie martw się, że podobnie jak dzieci w kościele i dorośli nic nie masz podczas modlitwy różańcowej swojego - wystarczy, że

Mama modli się z tobą, ty zaś otwieraj swe usta i serce. Bardzo cię kocham i jestem z tobą. Pójdź za Mną!".
Kocham Cię, Jezu. Dziękuję Ci.
15 paź 2026
,,Moja najdroższa Anetko, cała ziemia jest pełna Mojej chwały, choć jeszcze tego nie dostrzegacie. Jakże chciałbym opowiedzieć Wam o Mojej odwiecznej miłości wobec każdego i każdej z was, ale jeszcze nie jesteście zdolni, by pojąć, co do was mówię.
Trzeba, Moja mała, znów zdjąć sandały, bo miejsce na którym stoisz jest ziemią świętą".
Co to znaczy, Jezu?
,,Moja drobinko, oto przyjmujesz Me Słowa, mimo twej nędzy, gdy zdejmiesz sandały pozwalające tobie samodzielnie kroczyć ścieżkami Słowa Bożego, wtedy będę mógł cię podnieść i unieść nieco wyżej".
Nie chcę znów oglądać i słuchać informacji ze świata, Jezu. Co mam zrobić, kiedy mi je wysyłają?
,,Najmilsza, obejrzyj je razem ze Mną, wiesz, że jestem Wcieloną Prawdą, dlatego szybko wykażę słuszność oglądanego przez ciebie materiału, jeśli zechcesz Mnie słuchać".
Tak, mów, Jezu, Ty bądź pierwszy.
,,Drobinko, usłyszałaś dzisiaj ulubione słowa twej karmelitanki, które są i Moimi, lecz, o ile pragniesz je uchwycić w dłonie i zanieść Moim kapłanom?
Kręcisz głową w swej bezradności, czy zostałaś napełniona wszelkim błogosławieństwem duchowym? Czy rozumiesz, że wszystko Moje należy do ciebie? Wreszcie, Moja najmilsza, czy można to pojąć samym umysłem?
Wylewam na was swe siedmiorakie Błogosławieństwo obecne w Moim Paschalnym Misterium. Niegdyś słyszeliście: ,,Niech cię Pan błogosławi i strzeże. Niech rozpromieni swe oblicze nad tobą i niech cię obdarzy pokojem".
Teraz słyszysz: ,,Pokój wam zostawiam, pokój Mój wam daję, nie tak jak daje świat, Ja wam daję". O ile Mój pokój nie jest z tego świata, o tyle też nie przychodzi z powodu braku przeciwności, chorób i cierpienia, lecz dosięga wyżyn duchowych, które są złączone z Moim Krzyżem. Nasza bohaterka dnia dzisiejszego mówiła, że mam mało przyjaciół, gdyż postępuję z nimi w sposób nie dla wszystkich łatwy i wygodny. Moje Błogosławieństwo nie przychodzi z powodu samego głoszenia Królestwa, lecz przez Moją i waszą odpowiedź na słowo raz ogłoszone. Trzeba zatem dotknąć Tajemnicy od wieków we Mnie dostępnej i żywej dzięki Sakramentom Kościoła. Wybrani przed założeniem świata nie jesteście obcymi i przychodniami.
Najmilsza, borykasz się wciąż z brakiem zrozumienia ze strony rodziców, że ich dziecko nie przygotowuje się do pierwszej Komunii świętej po to, by potem przestać przychodzić do kościoła, bo przyjęło kolejne Sakramenty. Zobacz, że ci właśnie ludzie czują się jako przechodnie na ulicy - tak czują się w Moim Kościele. Powiem im: ,,Czy nie dlatego jesteście w błędzie, że nie rozumiecie Pisma ani mocy Bożej?".
Drobinko, czy największa odpowiedzialność za formację zagubionych przechodniów, którzy nie poczuwają się do tego, że wybrałem ich przed założeniem świata, nie spoczywa na Moich pasterzach? Dlaczego nie szukacie owiec zagubionych? Czemu nie opatrujecie chorych? ,,Biada wam", bo budujecie piękne świątynie, a nie dbacie o dusze raz ochrzczone w Moim Kościele, które od dawna nie mają z wami żadnego kontaktu. W świecie, gdzie można komunikować się z innymi na drugim końcu świata, na terenie jednej parafii mieszka spora grupa ludzi ochrzczonych, bez świadomości swej przynależności do rodziny dzieci Bożych i obowiązków, jakie z niej wynikają. Wychować dziecko w wierze to nie tylko wysłać je na religię w szkole czy do kościoła, ale pokazać im, kim Ja jestem przez własny przykład życia.
Zauważ, drobinko, że obowiązek wychowania dzieci w wierze spoczywa na rodzicach nie żyjących na co dzień wiarą. Obowiązek znów, by odnaleźć zagubiony skarb wiary i relacje z parafianami, którzy nie szukają prawdy w Moim Kościele, wciąż spoczywa na kapłanach i biskupach.
Do nich też odnosi się Moje biada, gdyż nie słuchają świeckich proroków, których do nich wiele razy posyłam. Nazywając siebie nauczycielami nie nauczają Mej Ewangelii w całej prawdzie, gdyż boją się głosić twarde upomnienia tym, którzy czynią wiele zła na terenie Mojej owczarni i poza nią. Trzeba, abyście sami przejęli się Moim odwiecznym wyborem. Moje klucze są w

waszym ręku, ale sami wejść nie możecie i nie potraficie; paradoksalnie drzwi dla was są naprawdę szeroko otwarte.
Cóż, trudno, żeby ślepy prowadził ślepego.
Moja Anetko, czy świętość jest przeznaczona dla nielicznych, czy dla wszystkich? Jeśli dla was wszystkich, to dlaczego ciągle rezerwujecie miejsca w Moim Królestwie dla osób nienagannych i tych, którzy nie upadają?
Otóż, napisz wielkimi literami, że BYCIE ŚWIĘTYM NIE OZNACZA BRAKU UPADKÓW, gdyż inaczej nie mógłbym was podnosić i obdarowywać Moim Miłosierdziem. Święty nie będzie wolny od utrapień, gdyż wówczas nie mógłby czerpać łaski z Mego Paschalnego Misterium. ,,Przybrane synostwo" to niesamowita przygoda z Ojcem, Synem i Duchem Świętym otwarta mocą Chrztu świętego dla wszystkich was, którzy chcecie słuchać i przyjmować.
Najmilsza, koniecznym jest tutaj, aby przytoczyć obraz osoby, która po wielu latach dowiedziała się, że jest adoptowana, a jej rodzice prawdopodobnie żyją i zaczęła poszukiwania, by dotrzeć do swych korzeni, pomimo, że nie było to łatwą sprawą. W końcu, udało się odnaleźć rodziców, a oni czuli ogromne zawstydzenie i zapragnęli spotkania z wcześniej porzuconym już dorosłym dzieckiem. Jak sądzisz, drobinko, czy dziecko wybaczyło im tamten czyn?".
Jezu, nie wiem...pewnie tak.
,,Ja jeszcze bardziej chcę spotkać się z tymi, którzy porzucili Mnie w Moim Kościele i przestali przyjmować Sakramenty. Opowiedz im tę historię i powiedz, że kocham ich od wieków, i nigdy się ich nie wyrzeknę".
Jezu, o Twej Odwiecznej Miłości już im mówiłam.
,,Najmilsza, nigdy zbyt wiele. Ile razy w ciągu dnia słyszysz, że cię kocham?
Toteż pomóż innym usłyszeć i uwierzyć w prawdę o Mojej miłości. Bądź tą, która zanosi Moją chwałę tym, co nie widzą jej i nie usłyszeli jak bardzo są kochani. Istnieć ku chwale Mojego majestatu mogą ci, którzy złożyli we Mnie nadzieję, a złożywszy ją nie przestają już teraz radować się spotkaniem ze Mną. Otóż, najdroższa i Moja, powstań i świeć dzisiaj nie swoim, a Moim światłem. Bardzo cię kocham. Pójdź za Mną!".
Dziękuję Ci, Jezu. Też bardzo Cię kocham.
16 paź 2026
„Przyjmij Moje Słowo, drobinko, nie jako słowo ludzkie - to bowiem przemija, gdy zostanie wypowiedziane. Moje Słowo jest żywe i trwa na wieki. Pragnę, abyś zaniosła Je dalej i dalej, a im bardziej ukryte i małe, tym większa możliwość, że najmniejsi tego świata przyjmą Je jako swoje. Patrz, ukochana, słońce powoli wschodzi nad światem, a Moi jeszcze żyją w mroku i cieniu śmierci. Odmówienie jutrzni nie uratuje ich na sposób automatyczny, gdy nie myślą o wypowiadanych słowach i dokładnie jak mówię też traktują je na sposób ludzki. Modlitwa Psalmami jest Moją modlitwą, lecz traktowana jako trudny obowiązek cichnie najpierw w izbie serca, które chcę posiadać dla Siebie. Jakże Mój kapłan miałby świecić w świecie Moją Obecnością, gdy tak często zajmuje się nie Moim Słowem, ale tym, co jest na świecie i ze świata. Chętnie wdrapujecie się na dach, by wiele usłyszeć i zobaczyć, ale nie strzeżecie Mego Słowa i nie traktujecie Go jako najcenniejszej perły, która może wam zostać skradziona, skoro zaczniecie zabiegać o światowy poklask.
Wreszcie trzeba, Moja Anetko, posłuchać uważnie, Moich ostrzeżeń przed kwasem, który od dawna zakwasza Oblubienicę Kościół Święty w różnych odcieniach i w tak zakamuflowany sposób, że trudno rozpoznać, czy to jedynie obłuda, czy brak zrozumienia pewnych osób, spraw, rzeczy.
W końcu, Moja najmilsza, mamy spore grono dusz pośród kapłanów i osób konsekrowanych, które są przekonane o swej nienaganności i nie wolno im zwracać uwagi, ponieważ uważają siebie za chodzących świętych. Tymczasem duszy pokornej nie znajdziesz zbyt szybko, ponieważ jej pokora, czyli prawda w jakiej żyje nie rzuca się w oczy, pozostając nieco z boku, tak, że dusza sama nie potrafi stwierdzić czy jest pokorna, bo oderwana od potrzeby bycia chwaloną, żyje w radosnym zjednoczeniu ze Mną".
To już taka chodząca święta, Jezu.
,,Wtedy, Moja drobinko, Ja wypełniam ją codziennie słodyczą Mego Słowa, aby zlikwidować nieco odór kwasu pozostałego po grzechu pierworodnym - w całości na tej ziemi trudno do końca go usunąć, ale nie jest to zupełnie niemożliwe. Tak jak czytasz, najmilsza, wszystko jest

możliwe dla tego, kto wierzy, ale w waszym wnętrzu wciąż toczy się walka między dążeniami ciała i ducha. Chętnie wchodzicie na dach, aby inni widzieli wasze dobre czyny i was samych, a nie po to, by chwalić Ojca, stąd też niebezpieczeństwo pychy bezustannie wam zagraża. To taka nieprzyjaciółka, która niejako wypycha was na zewnątrz, żebyście znajdowali potwierdzenie w oczach świata o swej sprawiedliwości i dobroci. Podczas gdy Psalmista powie inaczej: ,,Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze przede mną".
Jeśli chciałem, abyś wstała dziś tak wcześnie, zanim zadzwonił budzik, to właściwie w tym celu, by uchronić cię mocą Mego Słowa przed obłudą, czyli chęcią, by pokazać innym bardziej siebie niż Mnie.
Otóż, Moja mała; teraz nastała dla ciebie godzina powstania ze snu, ale nie chodzi jedynie o sen fizyczny. Grzech bowiem powoduje śmierć duchową, a wstanie rankiem będzie podjęciem się trudu i zmagania, by tym samym poznać motywy działania, myślenia i mowy, które zwykle szukają własnych korzyści.
Kto będzie starał się zachować swoje życie, straci je, a kto straci je dla Mnie i dla Ewangelii, ten je zachowa.
Zauważ, ukochana, że boicie się prześladowania ze strony ludzi, tych co zagubili się w wierze, albo są wyznawcami innych religii, a duchowej walki codziennej subtelnej i niewidocznej, tej się nie obawiacie. Nie toczycie bowiem walki przeciw ciału i krwi, ale przeciw duchowym pierwiastkom zła na wyżynach niebieskich. Dlatego, powiadam wam wielokrotnie: czuwajcie!
Patrz, twe czuwanie wręcz musi rozciągnąć się na wszystkie zmysły, lecz i sam umysł, pamięć i wyobraźnię, dopóki nie oświecę je swoimi Blaskiem, trudno o bardziej niesforne towarzystwo - będą najczęściej kręcić się wokół siebie i swoich spraw, i dążeń. Mimo wypowiedzianej rano modlitwy Pańskiej, wolę Ojca będą stawiacie raczej na ostatnim miejscu. Jeśli podnoszę głos i pokazują prawdę o tobie, jedynym ratunkiem będzie ucieczka do Mego Serca i do Moich Ran, tam zawsze jest miejsce, aby ukryć się przed wrzawą tego, co jest i twoje, i nie twoje. Widzisz najmilsza, człowiek duchowy, ten naprawdę wolny, taki nie będzie się lękał niczego, bo jego wróble te najbardziej głośne już zostały sprzedane".
Jezu, mówisz i żartujesz...Bo jakie wróble?
,,Drobinko, te najgłośniejsze a więc wasze pożądania i pycha - one to mają najwięcej do powiedzenia już od rana, gdy zamilknę usłyszysz jak mówią, że trzeba zająć się tym czy tamtym, ale rozum i pamięć nie umieją same z siebie pożądać i szukać Mnie, Boga żywego. Posiadasz zatem liczne skłonności ku temu, by Mnie nie słuchać bardziej niż słuchać, by szukać własnej woli, nie tego, co pragnie Ojciec. Wychodzę tobie dziś naprzeciw tak wcześnie, jak wyszedłem w dniu Mego Zmartwychwstania na drogę przed niewiastami. Zaskoczone pustym grobem nie rozumiały co się stało i w takim duchowym zdziwieniu stanąłem na ścieżce by je przywitać. Oczywiście chciały, abym z nimi został, a Ja nadal jestem w drodze. Zostały posłane, by opowiedzieć uczniom, że żyję, a one Mnie widziały. Zostały przeze Mnie skazane na pewną porażkę, która jednak przeorała serca uczniów zwykle nieskłonnych, by wierzyć słowu kobiety. Słowo niewiasty w tamtym czasie nie posiadało znaczenia i trudno było wierzyć, że mogą mówić prawdę. Dlatego, Moja najmilsza, Ja zbudziłem cię dziś rano, abyś oznajmiła światu, a i napomniała sama siebie, że teraz nie jest czas na odpoczynek, lecz idź i głoś Me Królestwo w mocy Ducha bez oglądania się na własne korzyści. Oto posyłam cię jak owcę między wilki, ale pamiętaj, że te wilki pochodzą z wnętrza nieoddanego woli Ojca. Trzeba, abyś pozwoliła Duchowi Świętemu na takie działanie, które ukryje ciebie i twoje korzyści, a Ja będę bardziej widoczny. Bardzo cię kocham, Moja Anetko, pójdź za Mną".
Dziękuję Ci, Jezu. Też Cię kocham.
18 paź 2026
"Miłuj Mnie, pragnę być od rana miłowany przez Moje dzieci. Nie chodzi tu o wielkie i nadzwyczajne rzeczy, ale o serce całe zwrócone ku woli Ojca Niebieskiego".
Mgła za oknem przypomina mi tę inną mgłę, która prawie codziennie pojawia się przed moimi oczami.
,,Twoja mgła zasłania w Mojej drobince zbyteczne pragnienie samodzielności. To nie twoje Słowa są zapisane w Księdze życia, byś czyniła z nimi, co chcesz.
Patrz na pytających, którzy posługując się pochlebstwem w mowie, uważają, że znaleźli dobry argument, by pochwycić Me Słowa dla siebie i uczynić z nich materiał do oskarżenia Mnie. Cała sytuacja w waszym rozumieniu stoi na ostrzu noża, ponieważ w centrum wydaje się znajdować mamona. Zauważyłaś, że są osoby jakby bardzo wrażliwe wobec tematu pieniędzy, sądząc, że

każdy człowiek jest potencjalnym zagrożeniem dla ich finansowego zaplecza. O, głupi i ślepi. Zajęci sobą i tym co zgromadzili na tej ziemi, nie wiedzą, że w każdej chwili mogę zażądać od nich duszy, a za tę nie są w stanie zapłacić tym, co zebrane na tym świecie.
Najmilsza, ale do pytania o pieniądze i podatki dochodzi ukryte pytanie o władzę, co jasno pokazuje kto lub co liczy się dla ludzi w tamtej epoce. Czy u was nie jest podobnie albo i tak samo?".
Oczywiście że tak, Jezu.
,,Pieniądze wydają się rządzić życiem jednostek i narodów, a ludzie mający ich bardzo wiele są najczęściej niezdolnymi by służyć, ale raczej już na tej ziemi panować. Jednak, Moja drobinko, w pytaniu o płacenie podatków Cezarowi możemy dostrzec, więcej tajemnic, ponieważ od dawna na świecie istnieje zależność finansowa, a tam, dokąd się udasz bez pieniędzy, niekiedy musisz wrócić nie zostając przyjęty. Ziemskie sprawy nie są tym samym co wasze wybranie i sposób w jaki zapłaciłem za każdego i każdą z was. Tu nie ma żadnych wątpliwości, że jesteście niezwykle cenni, choćby wasz portfel był pusty i nie ma potrzeby płacenia podatków Ojcu Niebieskiemu. Możesz się zatrzymać na chwilę, Moja Anetko, ponieważ to bardzo ważny wątek: wasze próby płacenia Ojcu nowych podatków. Tak, uśmiechniesz się, czując się bardzo nędzna, bo ich nie płacisz, choć wiesz, że większość to czyni".
Mówisz, Jezu o tych długich modlitwach mówionych, które są dla mnie obce?
,,Podatek od miejsca, podatek od obowiązku, podatek od posiadanej funkcji, w końcu to do czego zwykle rzadko się przyznajecie: ukryty podatek, mówiący o chęci bycia zauważonym i docenionym. ,,Czemu to umartwialiśmy siebie, a Ty na nas nie wejrzałeś?". ,,Wołamy we dnie i w nocy, a nie słuchasz?". Takie i inne pytania wynikają, najmilsza z braku poznania Mnie i Ojca. Kto bowiem Mnie zobaczył, widzi i Ojca. Odwracamy role?
Otóż, wyobraź sobie, że staję przed wami pytając o inny podatek, ten niematerialny, co Mi odpowiecie? Jedyną monetą jaką za was zapłaciłem jest Moje życie, a skoro płacę dwa denary gospodarzowi, by opiekował się rannym pobitym przez zbójców, płacę za was Moją Męką, Śmiercią i Zmartwychwstaniem.
Jakże Moja moneta różni się od tej z wizerunkiem cezara, bo znajduje się na niej, Moja drobinko, twój obraz i napis widoczny jedynie dla Tego, który za ciebie płaci. Trudno byłoby ustalić podatki w królestwie niebieskim, gdyż panuje tutaj wolność miłowania. Ty wiesz, Moja drobinko, jakie pytanie zadaje Oblubieniec twej duszy".
Pytasz: ,,czy miłujesz Mnie więcej?".
,,Na Mojej monecie jest wygrawerowany napis mówiący o miłości i proklamujący miłość tak wobec Ojca jak i braci, dlatego tak trudno wam przyjąć taką monetę z Mojej ręki i odpowiedzieć śmiało na Moje pytanie.
Co jest najdziwniejsze, Moja Anetko?
Pewność tamtych, że tym razem nie będę umiał odpowiedzieć, a jeśli nakażę by nie płacić podatku, szybko uznają Mnie za wroga cezara i będą mieć podstawę do aresztowania. Ja znam ich myśli, nie ma w nich miłości, lecz lęk. Lękają się, że ich plan może zostać zniszczony, a od dawna czekają na jakieś niewłaściwe słowo, które wyjdzie z Moich ust na ich korzyść.
Tak, przejrzałem ich myśli.
,,Przyglądam się jak spoczywasz i chodzisz, i znam wszystkie twoje drogi".
Otóż, dziś także, chcielibyście, aby słowa tu zapisywane miały w sobie jakieś nadzwyczajne znaki, by inni czytając natychmiast odnajdywali drogę do Mnie. Ja działam i Ojciec Mój działa. Odkąd stałem się Człowiekiem, znam wszystko co wasze, oprócz grzechu. Posługuję się waszym językiem i waszym sposobem myślenia, można powiedzieć obrazowo - mam tę samą monetę: życie. Ale Ja tę właśnie monetę dobrowolnie oddaję. Mam moc oddać swoje życie i mam moc znów je odzyskać - taki nakaz otrzymałem od Mego Ojca. Wy znów, Moja drobinko, nie zawsze chętnie składacie tę monetę - wasze życie - w Moje dłonie, twierdząc, że nie mogę z nią czynić co zechcę; jak twierdzili ci, którzy otrzymali po denarze za dzień pracy. Chcielibyście sami rozporządzać swoim dziś i jutro, a nie możecie jednego swego włosa uczynić białym lub czarnym, prawda?
Zobacz, Anetko, że Moja Ewangelia oscyluje wokół wolności w miłowaniu, gdyż Moja transakcja o nazwie życie wieczne już dawno została zrealizowana, dlatego wasze płacenie, to raczej, najmilsza, odbiór środków przelanych na wasze konto".
Zabawnie brzmi jak mówisz. Znaczy to, Jezu, że nie zarobimy na Twoją miłość, bo już nas umiłowałeś.

,,Tak, drobinko, możecie brać, czerpać do woli, środki tutaj nigdy się nie skończą".
Moje dzieci w szkole by powiedziały, że to zaczarowany bank, Jezu.
,,One mają tam pierwszeństwo, Moja drobinko, bo zamiast pytań, ile mogą wziąć, wybierają wszystko niczym nasza karmelitanka i wychodzą bardzo bardzo szczęśliwe, tak jak niektórzy od jezuitów, czyż nie?".
U mnie Jezu, szczęście miesza się ze zdziwieniem, ale tak...zwłaszcza, że ja za ten pobyt nie płacę, bo nie jestem przełożoną.
,,Dziecię Moje, wzrost w miłości Ojca, Syna i Ducha Świętego nie polega na ciągłym płaceniu, to raczej radosne przyjmowanie tego, co jest waszym na wieki. Bardzo cię kocham, Moja Anetko. Pójdź za Mną".
19 paź 2026 poniedziałek
,,Moja drobinko, czy jesteś przede Mną bardzo bogatą, czy raczej uboga? Powiedz, czy posiadasz pełne spichlerze dóbr odłożone na długie lata i nie brakuje tobie zupełnie nic, aby Mnie kochać i też dzielić się z innymi Moim bogactwem?".
Jezu, ale pytanie, czy to jest Twoje, moje, czy jak czasem mówisz nasze?
Bardzo mnie przeraża, że tak bardzo mnie obdarowujesz!
,,Najmilsza, sama z siebie nie posiadasz nic z czego miałabyś się chlubić. Zechciej jednak rozradować się w Duchu Świętym razem ze Mną i we Mnie. On jest Tym, który zakrywa pewne rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a objawia je prostaczkom. Dzisiaj dziwisz się, że tak bardzo cię obdarowuję, lecz jutro będziesz wiedziała komu i dlaczego są konieczne dobra duchowe. Gdy pójdziemy razem za Słowem: ,,Beze Mnie nic uczynić nie możecie" wówczas zrozumiesz, mała Moja, że jestem Panem tych spichlerzy, które zostały zapisane podczas naszych rozmów i tych, które dla zmysłów i umysłu ludzkiego nie są dostępne i uchwytne. W końcu ich wewnętrzna natura jest ściśle duchowa, stąd też, najmilsza, nie można ich pokazywać tym, którzy nie są z Mojego Ducha - jak czytasz: ,,Nie rzucajcie pereł przed świnie".
Czy dobrze rozumiesz, że są dusze, które na tym świecie gromadzą dobra materialne, a nie wiedzą, że zostali pochłonięci przez chciwość, która skoro zwiąże duszę swymi pętami, trudno jest je rozwiązać bez pomocy Mojej Łaski?
Jeśli Mamona zaślepi oczy i serce, mamy Moja Anetko, biedaka, o którym Pismo powie, że ma oczy, a nie widzi i uszy, które nie słyszą. Wasze ręce dobrze przyklejają się do dóbr tej ziemi, a jeszcze ściślej próbujecie posiąść na własność pewne miejsca czy osoby, sami będąc zniewoleni tym, co przemijające.
Kiedy dusza oświecona Łaską, przyjmie z wiarą, że istnieją dobra duchowe, dostępne w Moim Kościele dla wszystkich, zaczyna ich pożądać i poszukiwać. Przypomina wtedy wygłodniałe zwierzę, które może rzucić się na zdobycz, kiedy to widzi ją przed sobą i wie, że może być jego własnością. Otóż, Moja Anetko, wtedy też zaczyna się polowanie na dobre rekolekcje, miłego kapłana, udane pełne uniesień spotkania modlitewne, wspaniałe lektury i wszystko to, co nosi na sobie znamię religijności. Wtedy jedyne co potrzebne tejże duszy to właściwy umiar. Zamiast budowania spichlerzy modlitwy - mała izba i pragnienie spotkania ze Mną. Potem także pokorne przyjmowanie trudów dnia codziennego, by też starać się odkryć, że Moja wola przychodzi i jest obecna w tym, co proste i nie zawsze związane z modlitwą czy religijną egzaltacją. Potem, najmilsza, trzeba po prostu odpoczywać w Mojej obecności, pytając Mnie cierpliwie i czekając na odpowiedź. Pamiętasz? Zapytałem tamtego: ,,Co chcesz, abym ci uczynił?".
Wiedziałem, że Mnie nie widzi. Czemu zadałem mu pytanie, Moja Anetko?"
Chciałeś wejść z nim w dialog, zbudować relację, usłyszeć z jego ust, czego potrzebuje.
,,Tak, drobinko, bardzo chcę spotkać się z wami, zwłaszcza, kiedy rozpoczynacie tzw zbieractwo czyli gromadzenie dóbr. Niezależnie czy idzie o dobra materialne, czy duchowe, najmilsza, najistotniejszym jest to wasze przywiązanie do nich, mówiąc inaczej: wasze przyklejenie.
Dajmy tu sytuację dzisiejszą, gdy chłopiec przybiega, żebyś pomogła mu odkleić naklejkę z obrazkiem Biblii, nieźle się porwała, prawda?".
Tak...taki klej w tej książce dla pierwszaków...a jak to się ma do tego co mówisz, Jezu?
,,Najmilsza, tak bardzo jesteście złączeni z pewnymi ,,dobrami", że samo ,,odklejenie się" od nich kosztuje sporo bólu, łez, lęku z powodu ich przyszłej utraty. Psalmista wyrazi to słowami: ,,Ciałem przylgnęliśmy do ziemi".

Wiesz, najmilsza i Moja, że Ja sam upadałem na drodze krzyżowej, a ból, jakiego przy tym doświadczyłem i Moje przylgnięcie do prochu ziemi, było dla was konieczne, po to, abyście zwrócili swój wzrok ku Mojej Osobie i szukali tego, co w górze. Najpewniejszym będzie oddanie klucza do twoich spichlerzy Większemu od ciebie i tutaj, drobinko, wpisz ważne pytanie: czy jesteś gotowy oddać Mi klucze do twoich spichlerzy? Gdzie jest twoja wiara i ufność w Moje prowadzenie?".
Jezu, człowiek boi się oddać klucz od swego spichlerza, bo ...
,,Dlaczego, Moja Anetko?
Czy ty też się boisz?
Czy na to złym okiem patrzysz, że Ja jestem dobry?
Wreszcie, co masz, czego byś nie otrzymał?
Najmilsza, spójrz w głębie Mego Słowa: czy widzisz jasno i wyraźnie? Tutaj także kryje się pycha nakazująca wam decydować o sobie bez niczyjej pomocy i wsparcia, i dlatego należy znów udać się do Nazaretu.
Miriam, pełna Łaski, nie posiada licznego dworu, bogactw materialnych, nie jest osobą znaną i poważaną, nie zajmuje żadnego stanowiska w swoim miasteczku i nie jest kimś kto miałby znaleźć się na ustach wszystkich mieszkańców kraju. Możesz stwierdzić, że nic nie zdołała zgromadzić w spichlerzach. Nie ma nic zamkniętego, drobinko, wszystko jest otwarte. Otwartość rodzi błogosławieństwo, gdyż Duch bez przeszkód zstępuje na Nią, by pełną Łaski i Błogosławioną uczynić Arką Nowego Przymierza, żywą Monstrancją i Domem Złotym w końcu również Królową Nieba i ziemi. Jak sądzisz, czy Moja Mama oddała swe klucze w ręce Ojca, czy też Ojciec już wcześniej przygotował Jej Serce?
,,Strącił władców z tronu, a wywyższył pokornych. Głodnych nasycił dobrami, a bogatych z niczym odprawił".
Moja drobinko, bezpiecznie jest nic nie posiadać, ponieważ wtedy Ja, Pan sam mogę dawać tobie i Moim kapłanom ponad miarę - jak czytacie: ,,Miarę dobrą, natłoczoną, utrzęsioną i opływającą wsypią w zanadrza wasze".
Dobrze, abyście mając wiele, tak korzystali z tego świata jakbyście go nie używali. Przemija bowiem postać tego świata. Wasze spojrzenie zawsze we Mnie utkwione zabezpiecza przed rdzą duchową, takim rodzajem chciwości duchowej, która poszukuje pociech na modlitwie zamiast woli Ojca i chciałaby, żeby wszyscy widzieli jej wysiłki w dążeniu do Mnie, a zapomina, że sama z siebie nie jest zdolna do czynienia dobra, ale że ta dążność jest ze Mnie.
Moja drobinko, co chcesz mówić dzisiaj o modlitwie różańcowej?".
Jezu, nie jestem przygotowana.
,,Tym lepiej, pozwól Mi mówić, przecież nawet usta dzieci i niemowląt są w stanie oddawać Mi chwałę, a ty, o ileż bardziej, drobinko najmniejsza?
Nie bój się. Jestem z tobą i bardzo cię kocham".
Kocham Cię, Jezu.
20 paź 2026 wtorek
,,Moja najdroższa Anetko".
Mój ukochany Jezu.
,,Spotkałaś się ze Mną w drodze idąc razem z Moim przyjacielem, czy trzeba, abym Wam coś wyjaśnił?
Pamiętasz? Poznali Mnie, gdy połamałem dla nich chleb, a wcześniej w Słowie Bożym. Oto Ja, Pan daję się usłyszeć i charyzmatykom, i mistykom, Moja drobinko, ale trzeba wam zwrócić swe oczy i serca na Osobę Ducha Świętego bardziej niż na same Jego dary.
Najmilsza i Moja, biodra przepasane prawdą to gotowość głoszenia Dobrej Nowiny. Wiesz, że bez pasa trudno poruszać się w długiej szacie, prawda?
Gotowość na Moje przyjście, Moja Anetko, można nazwać taką miłością, która czuwa we dnie i w nocy, żyjąc błogosławioną pewnością spotkania ze Mną".
Jezu, czy możesz wyjaśnić co się ze mną stało?
,,Drobinko, zaczęłaś widzieć, czy nie dałem tobie Mojej pochodni? Ostatecznie przepasałem cię Moją Męką, Śmiercią i Zmartwychwstaniem, i uczyniłem cię bliską przez Moją Krew. Ten mur grzechu, który oddzielał Mnie i ciebie oraz tych wszystkich, którzy oddalili się od Domu Ojca, on runął, został zburzony. Tym razem Jerycho nie upadło z powodu trąb, lecz mocą Ofiary Baranka Niepokalanego i bez skazy. Jestem Tym, który otwiera odwieczne podwoje, najmilsza; podwoje Słowa, podwoje bliskiej relacji ze Mną, podwoje relacji z innymi, podwoje, które

oznaczały wcześniej waszą niemoc w przyjściu do Mnie. Patrz na Moje wezwanie do wyjścia z łodzi - usłyszałaś je dziś rano, gdy kapłan czytał Ewangelię.
,,Chodź!". Przychodzę krocząc po falach jeziora, a ty, czy chcesz wyjść z bezpiecznej łodzi swoich planów i zamierzeń?
Najmniejsza, jak Moje wezwanie do czuwania łączy się z zaproszeniem do wyjścia z wygodnej łodzi?".
Trzeba pokonać lęk...uwierzyć Tobie.
,,Najmilsza, raz jeszcze posłuchaj: ,,niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie". Niegdyś to wezwanie oznaczało pełną gotowość do wyjścia w nocy. Noc i ciemność mówi o doświadczeniu grzechu i śmierci - kiedy w nie wchodzicie beze Mnie, możemy mówić o nieprzepasanych biodrach. W końcu też samodzielnie nie jesteście w stanie zapalać waszych pochodni, ponieważ wasza skłonność do trwania w śmierci, bolesnym żądłem tkwi w tym, co nazywacie doczesnością. Tymczasem, Ja przychodzę - w zwoju Księgi jest o Mnie napisane: ,,Radością jest dla mnie pełnić Twoją wolę, Mój Boże". Moje przyjście jest pewne jak świt poranka, ale czy macie już w ręku pochodnie? Otóż bez przepasanych bioder trudno jest wam pójść za Mną, a poruszanie się bez światła przypomina błądzenie ślepca pośród zaułków miasta bez przewodnika. Tutaj, Moja drobinko, chętnie wrócę do waszej dzisiejszej rozmowy: charyzmaty czy dary mistyczne, co jest większe lub bardziej potrzebne w Moim Kościele na dzisiaj?
,,Gdybym mówił językami ludzi i Aniołów a miłości bym nie miał, powie nam Apostoł". Wyobraź sobie, najmilsza człowieka, który uzdrawia w Moje Imię, prorokuje i stara się przyjmować słowa poznania z pokorą, i poddaje się pod rozeznanie pasterzy Mego Kościoła, powiemy o nim: ,,jest gotów do głoszenia Dobrej Nowiny, można go posłać w drogę". Zauważ, że tenże posłany poza przygotowaniem charyzmatycznym powinien posiadać światło żywej i głębokiej relacji ze Mną Ukrzyżowanym i Zmartwychwstałym.
,,Łaska i wierność spotykają się ze sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój". Znów Moja najmilsza Anetko, pozwólcie, aby wasze dary przeszły konieczną próbę. W nocy pełnej światła, gdzie Moja Obecność staje się południem dusza zapomina o darach, jakie otrzymała, bo nagle pośród nocy dostrzega zarys swego Umiłowanego. Mamy tu, Moja Anetko, dynamiczne i zdecydowane przejście od otrzymanych darów do Osoby Dawcy. Stąd też czytacie w Ewangelii: przepasane biodra i zapalona pochodnia. Moja oblubienico, to tak jak w innych miejscach Pisma: dwóch synów, dwie niewiasty, dwóch uczniów wyrusza, by opowiadać o Mnie. Dobrze, abyście wiedzieli, że dary charyzmatyczne i mistyczne nie są waszym największym skarbem, ale mają prowadzić was i Moich braci do spotkania ze Mną. Czy rozumiesz, najmilsza i Moja?
Jeśli charyzmatyk bądź mistyk, z całego swego serca szuka Mnie i woli Ojca, w jego dłoni zapłonie pochodnia, żywa pochodnia wiary, nadziei i miłości, która tak bardzo rozświetli jego drogę, że przestanie koncentrować się na falach albo na wietrze przeciwnym; jak to było w tamtym czasie, gdy przyszedłem do Moich krocząc po jeziorze. Twoje, wasze pytania i pragnienie zrozumienia różnorodnych darów Ducha w Moim Kościele, kiedy prowadzi do Mnie jest płodne i pomoże wam również inne owce przyprowadzić do Mojej owczarni".
Jezu, co Ty ze Mną zrobiłeś?
,,Moja Anetko, wziąłem cię za rękę i poprowadziłem dokąd nie chcesz. Z wysokości Mego Krzyża możesz wszystko zobaczyć".
Jezu, ale ja widzę... że Ty jesteś...wszędzie i nie bardzo umiem to wyjaśnić.
,,Zamknij oczy, pokażę tobie więcej. Otóż, Moje przychodzenie do Kościoła w dniach przedostatnich przybrało na sile, dlatego doświadczacie wylewania się Ducha Miłości na Moje stworzenie w różnych miejscach świata. W końcu też każdy kto jest spragniony, a wierzy we Mnie, niech przyjdzie do Mnie i pije. Trzeba, Moja mała, wyjść z łodzi bylejakości życia i duchowego marazmu. Potrzeba wam powtórnie się narodzić, a przedtem umrzeć dla ,,obcości", o jakiej pisze Paweł. Nie jesteście obcymi dla Mnie, waszego Brata i Mistrza. Bliskość Boga, który stałem się Człowiekiem, dotyka każdego skrawka waszej rzeczywistości, o, nawet twojego uśmiechu. Pewne oddalenie, o którym niektórzy twierdzą, że nadal istnieje, zostało raz na zawsze zastąpione zaproszeniem was synów marnotrawnych, przybranych dzieci Bożych do bliskiej relacji z Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Nie relacji obcej, formułkowej i takiej, która ma rodzić w was respekt, opór i lęk, ale nieskończenie bliskiej i prostej jak czytasz: ,,brał je w objęcia i błogosławił".

Sądzicie, że czyniłem tak jedynie z dziećmi? Otóż nie, czynię tak nadal. Podnoszę ciebie, choćbyś miał osiemdziesiąt pięć lat do policzka, bo nadal jesteś dla Mnie jako niemowlę. Najpewniej stać się podobnym do dziecka, wówczas zapalona pochodnia i przepasane biodra nie będą waszym dziełem, lecz Moim.
Trzeba, Moja oblubienico, żebyś przyjmowała wszystko, co daję wciąż jako dar dla Moich kapłanów i nie przestawała im mówić jak bardzo są kochani i do jakiej bliskiej relacji zostali zaproszeni. Jestem Tym, który uświęca Izraela. Bardzo cię kocham. Pójdź za Mną".
21 paź 2026
,,Moja najdroższa Anetko".
Jezu, czemu wciąż mnie obdarowujesz?
,,Najmilsza, boś Moja na wieki, a twoje serce zostało otwarte i tak łatwo jest napełnić je Moimi dobrami. Powiedz, drobinko, o jakim złodzieju, mówię w Mojej przypowieści?".
O Sobie, Jezu.
,,Co miałbym Wam ukraść, drobinko, czy wasze przemijające życie? Jakieś dobro, które posiadacie z myślą, że jest jedynie wasze? Moja ukochana, po co miałbym przyjść niepostrzeżenie?".
Lubisz robić niespodzianki.
,,Czy mogę ukraść coś twojego?
Czynię to, gdy piszesz, bo mija twój ziemski czas, a ty będąc mała zapełniasz swój notatnik Moim Słowem".
Jezu, ale to Twój dar...sama z siebie nie umiem...ogólnie to nie wiem jak na przestrzeni lat to wszystko się rozwinęło...Ty tak obdarowujesz.
,,Moja Anetko, zauważ, że Moja Osoba jest postrzegana jako Ktoś niechciany, dlatego mówię, że potraficie skutecznie zabezpieczać swój dom, to znaczy własne wnętrze przed Moim przyjściem. Najmniejsza Moja, wyjdźmy na plan filmu, w którym złodziej dobrze zaplanował, o której przyjdzie godzinie, by dokonać rabunku w bardzo bogatym pięknym domu, jego właściciel zapadł w głęboki sen, a kiedy się obudził okazało się, że zniknęły jego pieniądze i wartościowe rzeczy. Złodziej zostawił odciski palców, dlatego będzie ścigany przez policję, a kiedy go złapią okaże się, że wszystko, co zabrał, zostało dobrze zapakowane i można to odzyskać. Szczęśliwym wydaje się być ten człowiek, bohater filmu, odzyskawszy skradzione pieniądze i przedmioty, ponieważ były dla niego bardzo ważne.
Moja Anetko, to nie tylko scenariusz starego filmu, gorszej produkcji, ale Ja, Pan, mówię o innej kradzieży, w której Ja jestem sługą narażonym na niebezpieczeństwo utraty. Ja jednak mam moc oddać nawet swoje życie i z powrotem je odzyskać. Cały pozwalam na tajemniczą kradzież Mojej prawdziwej Willi jaką jest Dom Ojca. Jak czytasz istniejąc w postaci Bożej nie skorzystał ze sposobności, by na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego Siebie, przyjąwszy postać sługi. Moja drobinko, ,,kradzież" tym razem posiada charakter niezgłębionej dla was tajemnicy. Słowo przychodzi do swoich, pozbawione zewnętrznych oznak godności królewskiej, bo nie mam korony, służby, bogactw duchowych, leżę na sianie w zimnym miejscu i wylewam łzy jako Dziecię dopiero narodzone. Jak śpiewacie w kolędzie: ,,Cóż masz niebo nad ziemiany, Bóg porzucił szczęście swoje". Zatem pojawia się, najmilsza i Moja, nowa perspektywa, Moje uniżenie pomoże wam dostąpić tego, co wcześniej było niemożliwe - zapraszam was do Mojego Domu".
Jezu, dziwne jest Twoje porównanie, bo nie bardzo rozumiem co to ma wspólnego z kradzieżą?
,,Moja drobinko, świadomie opuszczam Dom Ojca, narażając się na odrzucenie, zamknięcie i wreszcie więzienie, i śmierć. Mówiąc symbolicznie jestem Złodziejem, który wcześniej także sam dla was porzucił wszystko, by dla was wszystko znów odzyskać, ale jakże pięknie odnowione. Moja kradzież, ukochana Moja Anetko jest opłacalna. Uśmiechniesz się, ponieważ na tym też polega Moja Opatrzność, że nawet trudności, choroby i cierpienia, mogą zostać włączone w misję Boskiego Złodzieja.
Czy zatem chcesz dzisiaj zostać okradziona?".
Jezu, jeśli zabierzesz coś, co przeszkadza w bliskości z Tobą, to na pewno chcę.
,,Moja oblubienico, gdybyśmy zwiedzali komnaty twej duszy, czy znajdziemy tam miejsce, by odpocząć?".
Nie wiem...Jezu...Ty znasz lepiej moją duszę.
,,Patrz, mieszkają tam również słudzy z naszej przypowieści. Pierwszy, który okazał się roztropny i ten, który zasłużył na chłostę, czy można ich pogodzić ze sobą?".

U Ciebie, tak, wszystko jest możliwe...ale wiesz, Jezu, ja czasem boję się, jak mnie tak obdarowujesz, bo...
,,Wydaje się tobie, że nie zdołasz udźwignąć Moich łask. Moja Anetko, wystarczy ci siły, a tymczasem zanieś Moim kapłanom Moją miłość Ukrzyżowaną i Zmartwychwstałą. Otóż zakładam na siebie szaty sługi, który wszystko uczynił, co zostało mu zlecone. Lecz zaraz potem biorę szaty drugiego, wszak napisane: spadła Nań chłosta zbawienna dla nas, a w Jego Ranach jest nasze zdrowie. Ja pierwszy, najmilsza, łączę w sobie postaci sług i ukazuję Mój tajemniczy plan zbawienia ukryty od wieków w Ojcu, który was umiłował.
,,Jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy samych siebie wzajemnie miłować". Zobacz jak trudno jest wam miłować braci Moich winnych chłosty, oraz tych, którzy Mnie systematycznie obrażają swoimi grzechami jak i tych, którzy twierdzą, że nie mają grzechu a ich dusza cuchnie z powodu różnych nieczystości i braku udziału w Moich Sakramentach.
Wychodzę, drobinko, by okraść jednych i drugich. Najpierw zabieram im to, co stało się ich jedynym bożkiem, potem także to, o czym nie wiedzieli, że mogą utracić. Uwierz Mi, że niektórzy wówczas zaczynają cierpieć głód i niedostatek, i próbują wołać do Mnie po Imieniu".
Jezu, było to słychać dzisiaj na tym różańcu rodziców za dzieci...dziękuję Ci, jak inaczej, gdy oni się modlą...
,,Najmilsza, Duch Prawdy pomógł im odkryć jak bardzo są potrzebni w Moim Kościele jedni drugim, rodzice dzieciom i dzieci rodzicom. Któż kazał tobie dokonać dziś takiej kradzieży?".
Jezu, nie rozumiem, jakiej kradzieży?
,,Wyrwałaś im z serca przekonanie, że to ich dzieci potrzebują przygotować się na pierwszą Komunię, a zaszczepiłaś chęć modlitwy".
Jezu, to nie ja...Ty jakoś tak działasz...nakłaniasz mnie do tych dziwnych pomysłów...
Ostatecznie ja tego nigdy wcześniej nie robiłam.
,,Najmilsza, pójdziemy teraz do naszych kapłanów z taką samą misją kradzieży. Pamiętasz co należy dalej uczynić?".
Tak.
,,Moja miłość do nich polega na zabraniu modelu wygodnego kapłaństwa, w którym nie ma miejsca na bliską relację ze Mną. Kiedy przyjdę do duszy kapłana, on też będzie albo w stanie czuwania, albo też śpiący w swoim grzechu. Dobrze, aby najpierw każdy usłyszał, że Moja kradzież daje duszy wolność i prawdziwą radość, gdyż im mniej ziemskich przywiązań, tym głębsze pragnienie Nieba. Tak, powiedz im, drobinko jak bardzo są kochani przeze Mnie, ich Pana i Nauczyciela. Otóż znów klękam by umyć im nogi, a oni nie widzą, że jestem u ich stóp, pochylony i spragniony miłości i uwagi.
Oto cały daję się wam, bracia Moi, nie śpijcie zatem, Ja przyjdę, aby was obdarować. Moją wolą jest wasze uświęcenie".
22 paź 2026 czwartek
,,Moja najmilsza Anetko".
Mój ukochany Jezu.
,,Mój ogień drzemie w twoim sercu, uczynię wszystko i nieskończenie więcej, aby już zapłonął. Widzisz on drzemie w sercach tych Moich kapłanów, którzy słuchają Mego Słowa i zachowują Je wiernie".
Jezu.. nie mogę pisać...
,,Oto będziemy razem uwielbiać Ojca".
***
Jezu, wczoraj nie mogłam znieść tego żaru miłości ukrytego w Twoich Słowach. Nasza Ojczyzna potrzebuje Twojego ognia.
,,Moja Anetko, on już zapłonął na Moim Krzyżu i wciąż płonie na ołtarzach świata. Niektórzy zbliżają się do niego bardzo ostrożnie, niczym Mojżesz do płonącego na pustyni krzewu, który się nie spala. Inni wchodzą w sam środek bez lęku, jak trzej młodzieńcy śpiewają pieśń nową. Jeszcze inni, o, Moja drobinko, chowają zapaloną lampę pod korcem zamiast postawić ją na świeczniku. Patrz jak różne są postawy wobec Mego ognia, Moja mała.
Sposób rzucania to jak wiesz pewien rodzaj tajemnicy, która jednak już została odkryta. Dobrze, abyście byli gotowi, gdy nadejdzie Słońce nie znające Zachodu.
Moja Anetko, omówmy najpierw właściwości ognia, gdyż to pomoże nam podprowadzić do niego Moich kapłanów.

Dzieci szybko stwierdzą, że jest gorący, żywy i daje światło, ale i ciepło. Niestety ma także siłę niszczenia jak też czytacie na kartach Pisma świętego.
Czy wreszcie nie należy przypomnieć, że Ja sam jestem Ogniem pochłaniającym, bo nie tylko rzucam ogień na ziemię, ale też chcę, aby on płonął w sercach tych spośród was, którzy wierzą?
Kiedy wypełniłem to wszystko, co Ojciec dał Mi do wykonania, wróciłem do Domu i posłałem wam od Ojca Ducha Prawdy, który świadczy o Mnie. Apostołowie zapaleni tym Ogniem poszli na krańce świata, aby chrzcić, uzdrawiać i uwalniać oraz głosić Dobrą Nowinę o zbawieniu.
Trzeba wam powrócić do tych początków, kiedy Duch Mój wypełnił okrąg ziemi, ponieważ On wciąż działa na świecie i pragnie do was przychodzić bezustannie.
Tak jak Mój Namiestnik zawołał, podobnie trzeba wam wołać o Dar Ducha Ożywiciela dla wszystkich, którzy wierzą jak i dla tych, którzy Mnie nie poznali.
Zauważ, Moja oblubienico, że Duch Mój staje się Tym, który wciąż inspiruje do obecności w świecie na kształt zaczynu dobra, prawdy i pokoju, ale gdy trzeba dokonuje bolesnych podziałów w waszym wnętrzu, które jednak prowadzą do radości nowego życia.
Patrz, ukochana: Mojżesz podchodząc do płonącego krzewu wchodzi w dialog z Nieznanym i Innym od siebie.
Trzej młodzieńcy w piecu doświadczają Mej zwycięskiej i zmartwychwstałej miłości. Wreszcie jako pewne przeciwstawienie się obserwujemy tych, co sięgają po Moje żywe Słowo i postanawiają Je schować w miejscu niedostępnym niczym Jeremiasz, który twierdzi, że postanawia nie mówić w Moje Imię i ogień nieugaszony trawi jego lędźwie.
Apostołowie będą odważniejsi: ,,Nie możemy nie mówić tego, cośmy widzieli i słyszeli". Znów, Moja mała oblubienico, wstąp na Moją Górę! Na Syjonie płonie ogień, zapłonie on w Betlejem, na Taborze i na Golgocie, a najwyraźniej widoczny stanie się w Wieczerniku Zmartwychwstania. Zatem sama tajemnica Ognia zawiera w sobie cierpienie i śmierć oraz zjednoczone z nimi Moje zmartwychwstanie. Dlaczego zatem słyszysz o podziale w jednym domu?
Spójrz na podziały w Kościele, w twojej Ojczyźnie, w szkole, w rodzinie, we wspólnocie, w twoim sercu.
Najmilsza, czy Duch jest wam dany po to, abyście żyli jakby podzieleni? Co stało się w Dniu Pięćdziesiątnicy?
Oto pragnę was na nowo zgromadzić w jednym domu i uczynić z was jedną Moją rodzinę. Skąd wziął się podział?
Moja Anetko, znów na przykładzie z twego życia: cokolwiek rozpoczynasz czynić dla Mnie, pojawia się ogień, prawda?".
Tak...aż do końca trudno mi było uwierzyć, że w końcu będzie to przedstawienie, ale i tak nie było z nami Ani...
,,Zatem, trudno byłoby mówić, że udział w Moim Misterium nie kosztuje i nie jest złączony z tym, czego chcielibyście się pozbyć raz na zawsze: z grzechem.
Dobrze byłoby usunąć go z pomocą jednego kliknięcia jak to czynisz z wiadomością, której nie chcesz wysłać dalej. Potem, Moja Anetko, znów pojawia się pragnienie, o którym już mówiłem, żeby zlikwidować wszelkie podziały. Widać to na przykładzie osób, które będąc w związku nagle postanawiają się rozstać, bo więcej ich dzieli niż łączy. Nie pamiętają dobra, jakie wcześniej przeżyli, lecz zło, które teraz jest ich udziałem. Chcieliby budować nowe trwałe relacje, ale bez poprawy siebie, bo ich zdaniem wszystko wokół wymaga naprawy. Czyżby nie weszli do wnętrza Mego Ognia?
Wróćmy do naszych trzech młodzieńców, którzy zamiast uciec albo oddać pokłon obcym bóstwom, decydują się na heroiczny akt wierności. Ile w nich ognia, Moja Anetko! Takich to świadków trzeba wam i dzisiaj, którzy nie ulękną się gniewu monarchy.
,,Cóż ci jest morze, że uciekasz? Czemu bieg swój odwracasz Jordanie?".
Otóż sam radykalizm w pójściu za Mną okazuje się być udziałem w Moim Ogniu.
Moja najmilsza, ale to bardzo ważne więc mówię raz jeszcze: Ja nie tylko rzucam Ogień, Ja w Nim uczestniczę. ,,Mieć uczestnictwo z nami to znaczy mieć je z Ojcem, Synem i Duchem Świętym", napisze Jan, a wy sami przez Chrzest zostaliście naprawdę zanurzeni ba wrzuceni do Mojego Ognia.
Jakże zatem miałabyś się dziwić, że płoną w tobie święte pragnienia?

To Duch jest w was Sprawcą działania i chcenia zgodnie z Moją wolą. On też pomaga wam poznawać Moją wieloraką w swych przejawach miłość, która nie waha się oddać życia za przyjaciół swoich. Moja drobinko, wszedłem do rozpalonego przez was ognia grzechu, a zatem stałem się Człowiekiem i podjąłem się niesienia waszego Krzyża i waszego buntu, by wszystko na tym samym ołtarzu spłonęło w innym nieskończonym ogniu Mej Miłości. Oto umieram i zmartwychwstaję - to Ten Ogień, który nadal płonie. Moja najmniejsza Anetko, w Nim wszyscy jesteście zdolnymi, by zbliżyć się do Mnie jako dzieci umiłowane, wcześniej podzielone i nadal na tym świecie doznające ucisku, ale nie bójcie się: Ja świat zwyciężyłem.
Moja Anetko, kiedy widzisz, że Duch Mój układa pewne wydarzenia w twoim życiu w nową całość i objawia swoje tajemnice, wejdź do wnętrza Tego Ognia i tam też uwielbiaj Moje Wielkanocne Misterium.
Kto może pojąć, niech pojmuje.
Jestem razem z tobą jak Ten, kto służy i bardzo cię kocham".
Dziękuję Ci, Jezu. Też Cię kocham.
23 paź 2026
,,Moja najdroższa Anetko, patrz na Moje znaki i odczytuj je w Duchu Świętym. Oto przychodzę, a Moja Obecność ukryta w świecie, staje się widoczną w Sakramentach Mego Kościoła, o ile chcesz pojąć i zrozumieć. Jestem Tym, który stworzył plejady i Oriona, lecz i Tym, który nie zgniecie trzciny nadłamanej i nie zgasi knotka o nikłym płomyku. Możesz odkrywać Mnie w tym, co nikłe i prawie niezauważalne, ale też w wielkich dziełach, jakie czynię tam, gdzie najmniej się spodziewasz. Otóż, Moja najdroższa Anetko, pośród dobrze rozwiniętych stacji meteorologicznych, które pomagają wam odczytać pogodę w danym miejscu na świecie, macie także stację, gdzie pojawia się wracające pytanie o sens. Mówię o pewnych miejscach, gdzie pojawiają się kataklizmy i anomalia pogodowe, a wy pytacie: ,,Gdzie jesteś Panie? Dlaczego śpisz?". Z jednej strony wydaje się wam, że dzięki zdobyczom nauki i techniki panujecie nad wszystkim, z drugiej jednak szukacie winnego, co miałby rządzić światem, ale nie pojawia się i dlatego sądzicie, że posiadacie prawo ingerować w sam klimat i tym samym określać, co stanie się w danym czasie i miejscu. Równocześnie nikt z was nie wie, o której godzinie przyjdę powtórnie na ziemię i zastanawiacie się, czy rzeczywiście człowiek sam może się zbawić. Mówi się, najmilsza o zupełnej ignorancji, jeśli chodzi o Moje działanie na świecie i dlatego też nie umiecie dostrzegać znaków Mego przyjścia.
Czy kiedy przyjdę powtórnie znajdę jeszcze wiarę na ziemi? Zauważ, Moja najmniejsza, że Moje znaki są delikatne i zarazem mocne. Pierwszy: ,,Oto Dziewica pocznie i porodzi Syna i nazwie Go Imieniem Emmanuel, to znaczy Bóg z nami". Pismo mówi o znakach towarzyszących Mojemu przyjściu na ziemię, ale ludzie już wtedy, gdy słyszą o nich, nie potrafią łączyć wiedzy z doświadczeniem. Skąd to znamy, Moja Anetko?".
Z autopsji, to znaczy ze szkoły.
,,Dlatego, Moja najmniejsza drobinko, Dziecię złożone w żłobie i narodzone w Betlejem sprawia, że wszyscy dotąd skłóceni siadają do jednego stołu.
Drugi znak, Moja ukochana, to ten, o który pyta uwięziony Jan: ,,Czy Ty jesteś Tym, który miał przyjść, czy Innego mamy oczekiwać?".
Dałem odpowiedź posłańcom Jana Chrzciciela, że niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, głusi słyszą, a ubogim głosi się Ewangelię. Wszystko co czynię, czynię ze względu na Tego, który powiedział do Mnie: ,,Tyś Moim Synem, Ja Ciebie dziś zrodziłem".
Jednak, gdy mówię, że dam wam swoje Ciało do spożycia, wielu zaczyna odchodzić ode Mnie i już wtedy oczyszczam tych, których wybrałem.
Wreszcie trzeci znak, bo ,,oto powiedzie się Mojemu Słudze, wybije się i wywyższy, o jak nieludzko został oszpecony Jego wygląd". Zatem pojawia się nowa szansa, każdy kto spojrzy na Wywyższonego na Krzyżu, odzyska zdrowie. To Znak, któremu sprzeciwiać się będą.
Dziś Iga złapała za twój zakonny krzyżyk po raz drugi pytając o jego pochodzenie".
Tak, to ta dziewczynka, której rodzice nie chcą, by chodziła na religię.
,,Pozostajesz znakiem przez zewnętrzny strój, lecz jak słyszałaś wczoraj nie tylko ze względu na habit".
Tamta pani mnie zawstydziła. Jezu, nie lubię jak ludzie się podlizują, zwykle nie jest to szczere zachowanie...
Potem wyszło, że ma wyrzuty sumienia, ponieważ nie może się spowiadać...kolejna osoba...

Przydałoby się nam duszpasterstwo osób żyjących w związkach bez możliwości zawarcia sakramentalnego małżeństwa, by obudzić w nich tęsknotę za Tobą...
,,Moja Anetko, to nie takie proste jak sądzisz, bo czy wejdziesz do głębokiej studni pełnej błota, by poszukać tam perły?".
Jezu, sama nie, ale z Tobą oczywiście tak...
,,Porozmawiaj z kapłanem, który może pomóc tej osobie rozeznać sytuację, pytając najpierw czy ona sama wyraża zgodę na takie spotkanie. Przypomnij sobie Moje spotkanie z Samarytanką, ta kobieta również miała bardzo skomplikowaną historię, a jednak usłyszała Moje pragnienie: ,,Daj Mi pić!".
Zatem, konieczny jest dialog niosący uzdrowienie, ale też pewna otwartość na słuchanie. Zasiałaś ziarno nadziei, nie obawiaj się dalej głosić Mego Słowa w radości i w zaufaniu w Moją moc".
Wczoraj, Jezu, znów coś niezwykłego uczyniłeś z tymi ludźmi...słuchali, chcieli rozmawiać, byli tacy chętni, żeby budować relacje. Zdziwiłam się naprawdę pozytywnie.
,,Tak, najmilsza i Moja, zobaczyli Mój znak w sercu tak małej drobinki i dlatego chcieli pozostać. Czy nie byliście razem w Emaus, bo usłyszeliście słowa z Ewangelii: ,,Pozostań z nami, Panie, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił".
Taki niewielki obłok unoszący się nad ziemią, a wszyscy patrząc na niego, mówią, co będzie dalej. To znak zewnętrzny. Gdy wejdziemy do Wieczernika, pod osłoną znaków zewnętrznych mamy Misterium Mojej Męki, Śmierci i Zmartwychwstania, lecz wy dalej nie poznajecie o co chodzi.
Połamię dla was Chleb i dam wam do picia Mój Kielich, a wy pójdziecie w ciemność nocy, zapomniawszy o Mnie, będziecie szukać nowych ścieżek życia, podczas gdy Ja pokazałem wam jedną jedyną wiodąca wprost do Mego Ojca".
Jezu, wiele błędów tych życiowych u niektórych też wynika z braku wiedzy. Wczoraj nikt z dużej grupy dorosłych nie wiedział skąd wziął się Sakrament Pokuty i Pojednania. Jedna pani nawet oznajmiła, że na pewno nie ma tego ,,w Testamencie".
Oczywiście na pewno wszyscy chodzili kiedyś na religię - i co z tego? Dziś nic nie wiedzą.
,,Moja Anetko, kto tu jest winien i kto jest waszym przeciwnikiem? Ciało, szatan, świat, wasza zraniona grzechem natura, inni ludzie? Kogo postawisz przed ludzkim trybunałem by go osądzić?".
Jezu, to zbyt złożony problem, żebym teraz kogoś sądziła...
,,Moja Anetko, ty głoś naukę, nastawaj w porę i nie w porę, nie obawiaj się, że napotkasz na przeciwności, one są potwierdzeniem, że to Ja szukam Moich zagubionych owiec i czekam na nie z miłością. Najmilsza, czy ten przeciwnik, z którym jesteś w drodze dzisiaj nie powinien usłyszeć od ciebie pewnego słowa?".
Hm...Jezu, żartujesz czy mówisz poważnie?
,,Tak, zrozumiałaś. Pogódź się ze swoim przeciwnikiem. ,,Wszystko co z Boga zrodzone zwycięża świat".
Bardzo dobrze, gdy dostrzegasz w sobie walkę, ponieważ ona mówi o Tym, że Duch Mój potężnie działa w tobie i pozwala na oddzielenie dobra od zła. Twój przeciwnik jest Przyjacielem, bo przez Mój Krzyż raz na zawsze zwyciężyłem bolesny oścień śmierci. Jeśli nie masz w sobie żadnej jasnej myśli, chęci by dobrze mówić o innych; jeżeli nie starasz się czynić wszystkiego w Moje Imię - widząc swą słabość - uznaj ją, wstań i chodź za Mną.
Nasze dojście do dozorcy i sędziego okaże się błogosławionym, gdy tylko zgodzisz się, że moc doskonali się w słabości.
Najmilsza i Moja Anetko, bardzo cię kocham. Pójdź za Mną!".
Kocham Cię, Jezu. Dziękuję Ci.
24 paź 2026
,,Moja najdroższa Anetko".
Mój ukochany Jezu.
,,Patrz jak bardzo jesteście skłonnymi do mówienia, a niechętni, by słuchać Słowa i Je wypełniać. Tak, mowa jest waszą stałą czynnością, bo przez słowa wyrażacie swe pragnienia, potrzeby, plany, a to, co wewnątrz ukryte, staje się widoczne w wypowiedzianym słowie. Jednak, najmilsza, jeśli zamilkniesz przed Moim Obliczem i w Mojej Obecności, wówczas usłyszysz więcej niż możesz pojąć i zrozumieć, prawda?".

Tak, wczoraj przyszła mi myśl, że w naszej relacji z mojej strony jest ...przyjmowanie. Mogę mówić do Ciebie, Jezu swobodnie, ale moje słowa są niczym wobec Twej miłości i tego, co sam mówisz obdarowując.
,,Zatem cała jesteś przyjmowaniem, a Ja Dawcą, Moja drobinko. Im bliżej Mnie, tym mniej mowy, więcej słuchania. Słowo Wcielone chce przenikać i przemieniać twą codzienność, a skoro umrze stary człowiek, będziesz jak nowo narodzone niemowlę w relacji do Mnie, ale też prostsze i bardziej otwarte staną się twoje relacje z innymi. To, co zburzył grzech pierworodny, zostało uporządkowane przez Moje Paschalne Misterium, tak, że wszyscy macie śmiały przystęp do Ojca dzięki wierze we Mnie.
Najmilsza, czym zatem będzie Moje podwójne ostrzeżenie z dzisiejszej Ewangelii? Mową, czy milczeniem?".
Jezu, to jasne, że jak ostrzegasz wzywając do nawrócenia, to jest to Twoja mowa, nie milczenie.
,,Czy na pewno, Moja drobinko?".
Już rozumiem...
,,Z rąk Piotra uwięzionego, opadły kajdany i wyszedł z więzienia, prowadzony przez Anioła. „Bramy podnieście swe szczyty, unieście się odwieczne podwoje". Trzeba było, abym cierpiał, umarł i zmartwychwstał, tak wszedł do swej Chwały i tam was wprowadził. Gdy oddałem ducha w ręce Ojca, świat pokrył się na krótką chwilę ,,milczeniem Boga". Ciemności zapanowały nad ziemią, a wszyscy, którzy wcześniej szukali kontaktu z Ojcem przez Syna, odczuli dotkliwą stratę i niemoc w relacjach.
Widzisz, najmilsza, kiedy opowiadam o tych, co zginęli będąc grzesznikami, zaraz też pragnę zwrócić wasze oczy na Mnie Ukrzyżowanego i na Moje milczenie, którego nie rozumiecie. Skoro nie słyszycie tego, że mówię do was bardzo osobiście, ale i wspólnotowo w Moim Kościele i wzywam was do zmiany myślenia o Ojcu i o Mnie, w końcu dopiero, kiedy doświadczycie przerażającego głodu więzi duchowych, głębokich i żywych, wtedy też napełnię was radością zmartwychwstania.
Moja Anetko, może się okazać, że rodzice twoich uczniów, którym głosisz Moje Słowo, nigdy nic do Mnie nie powiedzieli. Zdziwiona?
Zatem to nie tylko kryzys słuchania, lecz także kryzys mowy. Ostatecznie Ja pierwszy pytam Adama: ,,Gdzie jesteś?". On nie wskazuje na miejsce, w którym się ukrył, ale na ukrycie i swoją nagość, a więc nie potrafi już ze Mną rozmawiać.
Jeśli postawimy czteroletnie dziecko naprzeciw prezydenta bądź króla, trudno, aby rozmawiali ze sobą o przyszłości państwa i problemach finansowych. Możesz powiedzieć, że różnica wieku to duża przeszkoda w relacji, prawda?
Ale Moja drobinko, Ja jestem wieczny, ty zaś istniejesz w czasie, dlaczego rozmawiamy razem?".
Jezu, bo Ty się tak bardzo uniżasz do mnie!
,,Dobrze odpowiedziałaś, mała Moja. Dlatego na modlitwie czyli na rozmowie ze Mną ważnym jest poznanie swego Rozmówcy, bez chęci zbyt szybkiego wycinania figowców. Wy bowiem prędko rezygnujecie z dialogu ze Mną, sądząc (uwaga to ważne!), że nie jestem dość wszechmocny, by wam pomóc, że nie chcę was wysłuchać, albo że jestem dokładnie tak bardzo ważną Osobistością, bardziej ważny niż król czy prezydent, toteż nie będę wam chciał odpowiedzieć.
Mamy tutaj, Moja Anetko, zanik chęci dialogu, co zresztą uwidacznia się w zaniku więzi międzyludzkich, kiedy nie potraficie słuchać jedni drugich i mówić do nich tak, aby ich podnieść na duchu i podźwignąć. Co dalej wynika z tego bałaganu i pustki?
Słowne utarczki, głośne spory, kłótnie, brak umiejętności wypowiadania swojego zdania i obrażanie się na tych, którzy mówią wam przykre dla was słowa.
Moja Ewangelia daje wskazówkę: ,,Niech mowa wasze będzie ,,tak, tak", ,,nie, nie", a co nadto jest od złego pochodzi".
Wy jednak zatrzymujecie się na ,,tak", gdy idzie o wasze dobro i wasz interes i na ,,nie", kiedy trzeba pogodzić się z drugim człowiekiem. Wasze ,,nadto" na modlitwie będzie systematyczną pracą zarobkową na modlitwie, która wygląda tak:
,,Odmówię tę lub inne słowa, na modlitwie będę nieco dłużej, na pewno Pan mnie wysłucha bo tak ,,dużo się pomodliłem".

Instrumentalizacja modlitwy albo lepiej jej enteryzacja, czyli przekonanie, że wasze słowa mówione do mnie działają niczym przycisk enter na klawiaturze komputera - to dalej powrót do ogrodu Eden i grzechu pierwszych ludzi.
Należy zatem rozpocząć nowe poszukiwanie relacji ze Mną od uschłego figowca, który bez chęci do wydawania słodkich owoców, podda się pracy pielęgnacyjnej samego Ogrodnika. Choćby niewiadomo jak był wysuszony z powodu grzechu, mam sposób, aby przywrócić go do życia, a figowiec sam z siebie jest skazany na śmierć.
Oznacza to, Moja drobinko, że nie ty mówisz na modlitwie, bo nie jesteś zdolna do dobrej mowy, ty słuchasz i przyjmujesz. Podobnie Moi kapłani. Nawet gdy sprawują Najświętszą Ofiarę, nie oni mówią, ale Duch Ojca Mego mówi przez nich.
Wreszcie, gdybyś pragnął usłyszeć Moje milczenie i sam przemówić, pozwól, że najpierw pokażę tobie jak wiele trzeba wycierpieć, by naprawdę radować się dialogiem z Synem Człowieczym.
Sam Apostoł napisze: ,,Krew moja ma być wylana na ofiarę a chwila Mej rozłąki nadeszła. W dobrych zawodach wystąpiłem".
Podczas biegu, trudno jest rozmawiać, prawda?
Jednak, Moja Anetko, gdy dusza dotrze na właściwy przystanek, już nie biegnie, ale trwa. Ja sam czynię w niej swoje mieszkanie tak że dołącza bez dawnego lęku do wiecznie żywej rozmowy z Ojcem, Synem i Duchem Świętym, co uwidacznia się w jej relacjach z innymi, którzy także biegną.
Biegnij i ty, mała Moja po nagrodę, która ma swoje Imię i zajęła pierwsze miejsce dla ciebie. Bardzo cię kocham. Pójdź za Mną".
25 paź 2026 30 niedziela zwykła r.A
,,Moja najdroższa Anetko".
Mój ukochany, Jezu. Twoja mowa wciąż rozbrzmiewa w moim sercu.
,,Czy możesz ją wyciszyć, Moja drobinko, jak powiadomienia na Messengerze?".
Przez grzech...odejście od Ciebie, Jezu.
,,Cóż, twoja słabość jest wielka, ale gdy zanurzymy ją w Moim Sercu, znika w ogniu miłości, prawda?
Widzisz, wielu też chciałoby ze Mną rozmawiać, nawet posiadają ku temu predyspozycje, a jednak nie mogą Mnie usłyszeć. Jak sądzisz, co jest dla nich przeszkodą?".
Trudne pytanie. Jeśli żyją w grzechu to na pewno grzech, a jeśli nie, to pewnie umiłowanie świata i wszystkiego co jest Tobą...może brak otwartości?
,,Najmilsza i Moja, kiedy chodziłem po ziemi, każdy kto usłyszał o Jezusie z Nazaretu mógł do Mnie przyjść (mimo braku nowoczesnych środków komunikacji), wtedy również nie wszyscy byli zainteresowani spotkaniem ze Mną. Nawet ten pytający o największe przykazanie w Prawie, nie tyle pragnął relacji, ale został wysłany przez innych, sądząc, że powiem coś niestosownego i będzie można pochwycić Mnie w mowie.
A zatem spójrzcie na intencje, bo gdy dusza szuka Mnie po to, żeby zaspokoić swe głody i znaleźć odpowiedź na swoje pytania, nie szuka Mnie dla Mnie samego, dlatego nie może usłyszeć jak mówię do jej serca.
Wróćmy znów do Samuela, który nie słyszał Mojego głosu w swym wnętrzu, ale głośne wołanie w środku nocy. Głos Mój nie był dla niego rozpoznawalny, dlatego sądził, że woła go Heli. Potrzebował objaśnienia, a po jego otrzymaniu, odpowiedział na Moje wezwanie. Najmilsza, Samuel nie znał Mnie ani Ojca, wy zaś znacie. Jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, ludem świętym. Odkąd wstąpiłem do Ojca, nasza relacja nie została zaburzona ani też nie doznała uszczerbku bądź unicestwienia. Nie, teraz dopiero możesz ze Mną rozmawiać, tak tak nawet o największym przykazaniu.
Gdyby ludziom w XXI wieku oznajmić, że największym przykazaniem jest Miłość, czy skierowaliby ku Mnie swe oczy i serce? Czy raczej zajęliby się relacjami z innymi osobami, które jednak miałyby na sobie znamię grzechu i w konsekwencji one same rozpadłyby się niczym bańka mydlana, będąc nietrwałe?
Zauważ, najmilsza, że stworzenia, ba Moje ukochane stworzenia, prędko wchodzą w relację przywiązania, zakochania, zauroczenia, fascynacji. Pominiemy zgubne ideologie mające na celu atak, demoniczny atak na człowieka, który nie wie dokąd zmierza i wpada w szatańskie sidła.

Miłość nazywana w świecie ludzkim uczuciem, okazuje się bardzo ulotną, biedną i nieuporządkowaną, mówicie nawet, że zaślepia, sprawia, że nie umiecie podjąć mądrej decyzji, a pożądanie drugiej osoby rządząc waszą wolą czyni was samych bezradnymi i gotowymi zrobić wszystko byle ,,mieć" nie zaś ,,być".
Tymczasem Miłość Ojca, Syna i Ducha Świętego jest nieprzedmiotowa i nie ma nic wspólnego z pożądaniem, jest bowiem cała Osobowa i nastawiona na obdarowywanie w wolności. Najbardziej widoczna na Krzyżu, gdy Ja oddaję życie za Moich przyjaciół, nikt mi go nie zabiera, Ja sam je oddaję. W miłości nie ma lęku, także lęku relacyjnego, że trzeba coś ukryć przed drugą osobą, że nie można wszystkiego powiedzieć. Jest taka przejrzystość w relacji, że Ojciec przegląda się w Synu, Syn w Ojcu, a Duch pozwala na radosny przepływ czułości, ciepła i prawdy, co jest dostępne także i dla was w Moim Kościele.
Najmilsza, jeśli poszukasz przyczyny kryzysu bliskich, szczerych i pięknych relacji w rodzinach i we wspólnotach, po dłuższym czasie dotrzesz, że odeszliście od tajemnicy Boga w Trójcy Jedynego. To nie chodzi o samo wyznawanie wiary, credo, wypowiadane mechanicznie czy bezrefleksyjny znak krzyża, wykonywany z pobożnością bądź też w pośpiechu, tu wciąż idzie o relację.
Skoro zrobimy krótki test katolika, chrześcijanina, jaką masz relację z Ojcem, jaką z Synem i jaką z Duchem Świętym, wiemy co będzie odpowiedzią?
Najczęściej, najmilsza i Moja, ludzie pytani powiedzą, że starają się o relację ze Mną, bo jestem Bogiem i Człowiekiem. Jednak kiedy przyłożymy tutaj papierek lakmusowy relacji z innymi ludźmi, pojawi się zgrzyt, ponieważ dobrze jest modlić się do uśmiechniętego Pana Jezusa, a o wiele trudniej znosić brata lub siostrę, którzy wyrządzają wam krzywdę.
Tutaj brak poznania Mego Misterium i brak chęci, by wziąć udział w Moich trudach i przeciwnościach, to, Moja Anetko, powoduje kryzys relacji z Jezusem Chrystusem.
Czy zatem relacja z Moim i waszym Ojcem jest lepsza i jest relacją miłości stworzenia ze Stwórcą albo lepiej dziecka z Ojcem?
Tyle razy mówiliście już modlitwę Ojcze nasz, tyle razy mówiłem wam o Tacie, pokazałem wam Ojca, chciałem i chcę, żebyście Go poznali. Moja drobinko, jaki jest efekt?".
Marny...Jezu... można by dołożyć kryzys ojców w świecie...
,,To na pewno kwestia relacji waszej z Duchem Świętym będzie lepsza. Tyle wspólnot odnowy w Duchu Świętym, ruchów charyzmatycznych, wyjątkowych spotkań modlitewnych. Jak wygląda, najmilsza, przyjaźń ludzi z Duchem Świętym? A twoja z Nim relacja?".
Jezu, ostatecznie nie wiem. Te wspólnoty na pewno są otwarte na Ducha Świętego, wzywają Go, ale czy żyją z Nim w relacji miłości- nie potrafię odpowiedzieć.
Jeżeli chodzi o mnie...tu wszystko widzę jest Twoją Łaską, nie moim wysiłkiem. Jak mi mówisz, że mam kochać bardziej, czuję się bezradna.
,,A czy jesteś, Moja drobinko, w domu czy na dworze? Kiedy weszłaś do domu, wszystko mamy wspólne, kwiatuszku, również obdarowywanie jest twoim udziałem. Co będzie znakiem wejścia do wnętrza domu?
Uproszczenie w relacji z Trójcą, Moja drobinko, ponieważ nie będziesz Mnie pytać o to, czy to Ja Jestem czy Ojciec czy Duch, żyjąc w Miłości Jednego w Trzech Osobach. Pytający o największe przykazanie w Prawie, pyta o jedno najważniejsze, mając świadomość, że pozostałe także są ważne. Ja odpowiadam, że miłość Boga i miłość bliźniego są największe i najistotniejsze, w tym Przykazaniu miłości jest obecne wszystko inne. Jednak także tu słyszysz, że jedno ma swój zewnętrzny podział na dwa: kochać Ojca i kochać ludzi, lecz po wejściu w tajemnicę Mego Serca, dusza odkrywa, że nie ma podziału w miłości, że jest jedna.
Moja najmilsza, czy zrozumiałaś? Kiedy weszłaś do wnętrza domu zaraz rodzi się w tobie, twoje i nasze pragnienie, by inni wejść mogli, choć nie mogą bądź nie chcą usłyszeć. Pojawia się tu radosna harmonia między przykazaniem miłości Boga i bliźniego jak wtedy, o, pamiętasz, kiedy głos kobiety i mężczyzny śpiewa jedną wybraną pieśń, a wszyscy wokół są zachwyceni zgodnością i pięknem tego utworu".
Jezu, czy mogę Cię o coś jednak zapytać?
,,Oczywiście, mała Moja, wszystko jest otwarte i obecne w naszej relacji".
Ta wczorajsza sytuacja...czułam się niezręcznie...
,,Moja drobinko, uszanuj różnice, które będą w waszej relacji bardzo wyraźne. Jestem obecny w drugim człowieku, ale w nim trzeba Mnie kochać roztropnie bez narzucania swej woli. W praktyce będzie to zrozumienie, że jedna będzie czynić dużo i nie pojmie tego, że można

czynić mało lub nic, a być szczęśliwym. Druga znów spojrzy z pewnym dystansem, że nie potrafi, nie chce czy znów boi się pomóc, co nie będzie totalną ignorancją, ale raczej odbiorem rzeczywistości zewnętrznej przez inne okulary.
Wystarczy, Moja Anetko, że Duch miłości i prawdy stanie w waszej relacji na pierwszym miejscu, wtedy ktoś jeden będzie kochać przez wielość działania a drugi przez odpoczynek ze Mną. Marta zrozumie Marię, a Maria nie będzie martwić się, że usłyszy reprymendę".
Jezu, daj nam Ducha Świętego do tej naszej relacji, bo tak bardzo się różnimy, że ogólnie czasem jest mi z tym ciężko.
,,Najmilsza, JA także różnię się od was, a zobacz jak się uniżam by mówić i kochać, kochać i mówić. ,,Jeśli Bóg tak nas umiłował to i my winniśmy siebie wzajemnie miłować".
Drobinko, nie bój się dzielących was różnic. Ja jestem Tym, który jednoczy. Żyjcie we Mnie, a wasze relacje będą żywsze i głębsze.
Bardzo cię kocham, Moja Anetko. Pójdź za Mną".
Dziękuję Ci, Jezu. Kocham Cię.
26 paź 2026
,,Moja najdroższa Anetko, czas słuchania już nadszedł. Czy jesteś dość przygotowana by podnosić leżących w grzechu kapłanów?".
Nie wiem, Jezu, Ty wiesz sam, zresztą ja nic nie mogę bez Ciebie uczynić.
,,Otóż, Moja najmilsza Anetko, gdy podchodzę do pochylonej niewiasty zbliżam się do każdego i każdej z was, bo nie zawsze stoicie przede Mną wyprostowani i gotowi by nieść innym Moją miłość, i czynić więcej niż jesteście zdolni by uczynić. Pochylenie związane z niemocą grzechu dotyka małych i wielkich. Jedyną wyprostowaną Niewiastą jest Dziewica z Nazaretu. Jej spojrzenie proste i szczere nie potrafi spoglądać ku ziemi, gdyż całe jest utkane w Mojej Obecności. Cóż to znaczy?
Jak czytasz w Psalmie: ,,utkałem cię we wnętrzu twej matki", mówię tu także o Twojej Mamie, stojącej pod Krzyżem, która nie wahała się cierpieć i tym samym kochać razem ze swoim Synem. Maryja nie skłoniła swej duszy ku marnościom, dlatego wasze uciekanie się pod Jej płaszcz pozwala odzyskać nowe spojrzenie - to ku górze.
Jeśli policzysz dokładnie osiemnaście lat życia w stanie pochylenia, możesz także przyjrzeć się tym spośród Moich kapłanów, którzy twierdzą, że stoją prosto, a są pochyleni ku ziemi. Jak to rozpoznać?
Otóż, Moja Anetko, prędko zajmują się rzeczami tego świata, choć wybrałem ich na wyłączną swoją własność. Podejście do jednego, by spojrzeć w jego oczy, jest pewnym ryzykiem, że nie zobaczysz w nich Mojego odbicia. Nie oznacza to, że nie żyję w jego sercu i nie posługuję się jego dłońmi, ale jego uciekający wzrok wskazuje na służbę i Bogu, i Mamonie.
Niewiasta pochylona, to taka, którą trawi ból i pretensje, brak więzi ze Mną i z innymi ludźmi. Zagubienie. Tęsknota. Pustka. W waszym modnym języku musiałbym użyć słowa depresja, prawda?
Nazywacie ją chorobą cywilizacji sądząc, że nie dopuszczam jej w życiu niektórych dla oczyszczenia i wypróbowania.
Okazuje się, że ten co przeszedł przez ogień i wodę, może zacząć żyć wyprostowany i w innej relacji ze Mną i z braćmi. Jak dla niewiasty z Mojej Ewangelii zmienia się perspektywa patrzenia, tak dla innej, skazanej na ukamienowanie, zmienia się całe życie. Nikt jej nie potępił, ponieważ wszyscy byli grzesznikami i takimi, którzy zamiast sądzić, zaczęli powoli odchodzić. Podniosłem ją ku Niebu przez przebaczenie. Ocalona idzie by nie grzeszyć, a wyprostowana uczy się żyć w nowej postawie, bardziej ludzkiej. Większość bowiem zwierząt porusza się na czterech nogach, a ich postawę rzadko można nazwać wyprostowaną. Dlatego Ja, Pan odnawiam wasze człowieczeństwo, czynię was dla Siebie nawzajem braćmi i siostrami".
Jezu, wybacz, że przerwę...męczy mnie znów ta kwestia w naszym zgromadzeniu.
,,Najmilsza, o czym mówisz?".
Wywodzimy się z różnych rodzin, mamy różne życiowe historie i w Zgromadzeniu, i poza nim. Powiedz jak budować relacje, jak ktoś jest zamknięty albo świadomie się zamyka z powodu naprawdę drobiazgów?
,,Moja ukochana, kochając uczysz się miłować. Czy zauważyłaś, że podchodząc do tamtej kobiety nie pytałem jej, czy chce być zdrowa?
Są bowiem osoby, które lubią być pochylone i nikt nawet Syn Człowieczy nie może im nakazać, by się wyprostowały".

Jezu, jak Ty możesz nie nakazać? Ty przecież możesz wszystko.
,,Moja drobinko, nie zabiorę wam wolnej woli, bo ona jest wasza i nie mogę was zmusić do miłości ani też do tego, abyście będąc w jednym Zgromadzeniu miłowały się wzajemnie. Powiesz Mi, mała Moja, że skoro jestem w centrum i służycie Mi jako siostry od razu powinienem was uświęcić i udoskonalić, prawda?
Niestety niektórzy trwają w przekonaniu, że sama duchowa formacja wystarczy i zawsze ta osoba konsekrowana jakoś będzie sobie egzystować. Tymczasem bardzo mało zwracacie uwagę na jedność w różnorodności, jedność, którą nie możecie same sobie stworzyć i zagwarantować przez życie pod jednym dachem i wspólne modlitwy - to jedynie pewne stopnie w waszej wspinaczce. Nade wszystko tutaj idzie o wewnętrzne zrozumienie, że każda ma inną drogę i zanim zapragnie żyć w Duchu Świętym, może ulec pochyleniu, zgarbieniu bądź upadkom. Mamy wtedy karykaturę osoby konsekrowanej, która na zewnątrz przypomina pobielany grób z Mojej Ewangelii. W środku leżą kości jej egoistycznego postrzegania Ojca, życia modlitwy i wspólnoty, a gdy otwieram jej grób by wpadło tam Moje Światło, wije się w bólu i zaczyna samodzielnie wychodzić do niego by nikt i nic nie przeszkadzało jej w robieniu swego.
Brakuje wam, Moja Anetko, reakcji na czas, a więc takich, które tną bardzo radykalnie. Czytacie: ,,Jeśli twe oko jest powodem do grzechu wyłup je". Do waszej codzienności należałoby dodać i język, bo jeśli nie ma w nim miłości, trzeba aby inni nazwali ten grzech po imieniu, nie po to by daną osobę pogrążyć, ale uratować. Ponieważ nauczyłyście się zostawiać życie wewnętrzne w waszych wspólnotach pieczy kapłana, który będąc narzędziem Moim, nie rozwiąże waszych wspólnotowych konfliktów, dlatego też macie taki oto kwas we wspólnotach, że jedna nie chce z drugą rozmawiać i zostawiacie ją samą, wiedząc, że próby dialogu są bezskuteczne. Trzeba było wcześniej zadbać o szczerość w relacjach, a nie wtedy, gdy już tych relacji nie ma.
Zatem, Moja drobinko, nie znajdziesz tu skutecznego lekarstwa poza udziałem w Moich cierpieniach. Dobrze, abyście nie bały się nazywać zła złem i zamiast atakować jedna drugą, podniosły swój wzrok ku Temu, który was pierwszy umiłowałem.
Najmilsza, Moje uzdrowienie niewiasty zostało zakończone sprzeciwem dostojników żydowskich, dla których ważniejsze jest prowadzenie wołu czy osła, by mógł się napić niż pomoc jednej wybranej niewieście. Pragniecie dyktować Mi sposób i dzień, w którym miałbym ratować, ale Ja cały jestem Dniem i Światłem, wy zaś często żyjecie w ciemnościach.
Apostoł mówi o byciu w światłości, ale do niej dochodzicie dopiero wtedy, gdy po zetknięciu z grzechem, wracacie do Ojca, z sercem pokornym i skruszonym.
Nasza kobieta, ta którą uzdrowiłem tryska radością zmartwychwstania, mimo szemrania Żydów, w jej oczach przegląda się Niebo, a ona wyprostowana widzi wszystko jasno i wyraźnie.
Trzeba, Moja drobinko, abyście z coraz większą tęsknotą spoglądali ku Niebu, gdyż czas jest krótki, a ziemskie pragnienia szybko przemijają.
Chcę, aby każdy z was trwając przy Moim Słowie jak przy lampie, pozostawał w stałym podziwie i wdzięczności za to, że dałem wam Siebie za darmo, a wraz ze Mną, macie życie wieczne w obfitości.
Bardzo was kocham i zawsze jestem blisko".
27 paź 2026 wtorek
,,Moja najmniejsza Anetko, czy bierzesz pod uwagę ziarno chwili obecnej - to ona jest najcenniejsza i teraz chcę także, aby ziarno Mego Słowa padło na glebę serc Moich kapłanów. Czy jestem słyszany, chciany i kochany? Zobacz, drobinko, że nie potraficie jeszcze poszukiwać Mnie w waszej codzienności, a szukając i goniąc za wielkością łatwo lekceważycie to, co proste i bez większego znaczenia. Ja zaś mówię do was przez wszystko. Zauważ, że serce samo jest zdradliwsze niż wszystko inne i niepoprawne. Dlatego ktoś tuż obok podejmuje decyzję, następnie ją zmienia i znów podejmuje coś nowego. Brak stałości czy też procesu oczekiwania nie należą do ziarna. To bowiem maleństwo będąc niepozorne w rzeczywistości posiada drzemiące w jego wnętrzu życie. Patrz, Moja Anetko, Ja Jestem razem z wami jako ukryte w ziemi Ziarno gorczycy. Mały, a niezmiernie wielki, wrzucony w ziemię świata, trwam w ukryciu, aby na koniec rozwinąć swą działalność, w końcu zakończyć ją pewną pozorną klęską, to jest obumarciem. Zobacz, najmilsza, że po trzech dniach wstaję i wy we Mnie możecie przynosić owoc obfity. W końcu jesteście czyści dzięki Słowu, które

wypowiedziałem do was. Pozwalam, aby także wasze serca doświadczały bólu niezrozumienia czy przeciwności, chorób a wreszcie i śmierci, ale miejcie odwagę Ja świat zwyciężyłem. Powiedz, najdroższa i Moja, czy dziś widziałaś Moje działanie i Mnie samego?".
Tak, Jezu, Ty zawsze działasz w taki zaskakujący sposób, że tylko się dziwię.
,,Czy łatwo jest Mnie spotkać?".
Zależy...trzeba wiary na pewno i Twojej Łaski.
,,Najmilsza, im mniej dusza zajęta jest sobą i swoimi planami, sprawami, dążeniami, tym bardziej może zobaczyć Mnie obecnego w swym wnętrzu i w świecie, w którym żyje. Pamiętasz? Usłyszałaś od ucznia, że on siebie nie lubi w lusterku, czy pozostałaś obojętna?".
Nie...tylko muszę uważać bo starsze dzieciaki zaraz mnie wciągają w swoje pogadanki. Ciągle pytają o kapłana na którego spadł krzyż w kościele...siła przekazu medialnego...dla mnie ten ksiądz to szczęściarz, ale nie mówię bo tego nie zrozumieją... Wreszcie Jezu, tacy szukają znaków, nie Ciebie.
,,Drobinko, oto kropla drąży skałę. Niektórzy czytają znaki w Duchu Świętym, inni na zasadzie ciekawej sensacji, a jeszcze inni sadzają Mnie Boga na ławie oskarżonych - tak jest najprościej; oni to nie znają Mnie ani Ojca. Ostatecznie królestwo, które ma swój początek w biedzie, maleńkości i ciemności, posiada zdumiewające właściwości, tak, że ptaki powietrzne będą gnieździć się w gałęziach drzewa, które wyrośnie.
Otóż, mała Moja oblubienico, cała twa codzienność złożona z małych słów, gestów, wydarzeń, spraw, a równocześnie pozostajesz w niej jako siewca nadziei nowego życia albo mroku śmierci..
Nikt z was nie może rzucać ziarna niosącego śmierć, a jednak możecie przez swe postępowanie pokazywać, że żyjecie, a jesteście wewnętrznie umarli. Po czym poznamy, że ktoś niesie śmierć?
Drobinko, będzie rozsiewał wokół siebie smutek narzekania, goryczy i wiecznych pretensji. Gdy usłyszy Moją Ewangelię uzna ją za mądrą i ważną, ale nie wprowadzi jej w życie. Będzie niczym dziki krzew na pustyni, nie rozpozna, że zbliżam się do niego.
Otóż, Moja drobinko, kto sieje dobre i życzliwe słowa albo stara się myśleć o innych jako o swoich braciach i siostrach, powołanych do Wieczności, ten także pośród największego bagna dostrzeże świecącą perłę. Wreszcie, Moja drobinko, znów koniecznie pamiętaj, że beze Mnie nic nie możesz uczynić, a gdy uczyniłaś jakieś dobro, Ja sam jestem Jego autorem.
Słuchaj: ,,Panie, obdarz nas pokojem bo Ty sam dokonałeś wszystkich naszych dobrych czynów". Czytacie także: ,,Kto przykłada rękę do pługa a wstecz się ogląda nie nadaje się do Królestwa Bożego". Wy zaś nie przykładajcie ręki do ,,waszych dobrych uczynków", bez świadomości, że Ja sam działam w was i przez was, a zatem twój pług kto inny prowadzi i nie przykładaj do niego ręki twierdząc, że możesz coś sam z siebie uczynić.
Wiem, Moja mała, że miłość własna Moich stworzeń czeka na pochwały, miłe słówka i karmi się przekonaniem: ,,Już tyle dla Ciebie zrobiłem w swym życiu, Panie Jezu!".
Tyle?
,,Dziś w nocy zażądają twej duszy", czy nie okaże się, że nic dla Mnie nie uczyniłeś?
Wiesz, Moja drobinko, że proces obumierania, jakiego doświadcza ziarno, to także w dziedzinie życia duchowego pewna droga złączona z przejściem od moje, ja i swój wysiłek do nasze, my i razem. Takie wasze podskoki ku górze, by Mnie dosięgnąć z pomocą swojej modlitwy, swoich czynów, swoich mądrych zdań - one muszą umrzeć.
Przypomnij sobie jak poprosiłaś małą Olę by zgasiła światło, a nie mogła dosięgnąć i koleżanka podbiegła, by jej pomóc. Czy Ola dała sobie radę, aby to samo światło potem włączyć?".
Tak...Jezu, wtedy podskoczyła i nie było problemu...
,,Na tym przykładzie, Moja drobinko, wiedz, że nie trzeba wam uczyć się wskakiwać na Moje kolana i dosięgać Nieba własnymi dobrze zaprojektowanymi modlitwami, bo wystarczy pozwolić najpierw Innemu od siebie zapalić światło powtórnie.
Kiedy Paweł pisze o pięknie i harmonii życia w małżeństwie, pisze też w odniesieniu do Mnie i do Mojej Oblubienicy Kościoła. O ile wzrasta w poznaniu i umiłowaniu Mego Paschalnego Misterium, o tyle mamy radosną wspólnotę, do której inni mogą dołączyć pociągnięci światłem bliskich relacji, takich, które nie są z tego świata. Ścisła intymna łączność obecna w pożyciu małżeńskim w Moim Kościele jest budowana w tajemniczy sposób przez Ducha Pocieszyciela. Ten Boski Doradca naprawia to, co grzech poniżył i uzdalnia do wzajemnego obdarowywania mimo dzielących was różnic. Najmilsza, w Moim Kościele, nie ma dwoje lecz jedno Ciało, co w

praktyce oznacza, że pozostajesz w niesamowitej radosnej łączności z tymi, którzy spożywają z jednego Chleba i piją z jednego Kielicha. We Mnie stanowicie jedno. Wreszcie, skoro ktoś stwierdzi, że nie interesuje go grzech osoby żyjącej w tym samym mieście, ba w tym samym domu, wówczas nie poznał jeszcze Tego, kim Ja Jestem. W czasie Ostatniej Wieczerzy błagam Ojca o jedność w Moim Kościele, choć dziś ciągle jesteście podzieleni. Jeśli wejdziemy na podwórko kapłańskie, zakonne czy rodzinne, mówicie że jestem Panem, ale nie potraficie się wzajemnie miłować. Dlatego, trzeba wam przestać uparcie zapalać światło samodzielnie, czyli po swojemu próbować skomunikować się ze Mną i ze sobą wzajemnie.
Postawcie na obecność bliską i bezinteresowną - im więcej chwil bycia razem bez potrzeby by brać, a jedynie dla Mnie, tym też więcej otrzymacie od Ojca światłości. Na wszystko przyoblecczcie miłość nie jako uczucie, lecz zdecydowany czyn, w którym zapominacie o sobie, by drugi odkrył jak Ja szaleję za nim.
Tak, tak, boicie się tego słowa, bo jakże Bóg i Człowiek miałby szaleć za swym stworzeniem, ale ostatecznie kto może Mi zabronić robić ze swoim to, czego sam chcę.
Moja oblubienico, ty także zostałaś spytana wprost czy już jesteś święta".
Jezu, ale nie mów mi tego teraz, proszę!
,,Dlaczego? Dzieci są proste w swych pytaniach, a ty nie umiałaś im odpowiedzieć po studiach, ba dwóch kierunkach?".
Nie, Jezu...bo nikt za życia nie jest świętym...to dziecko z pytaniami zawsze musi z czymś wyskoczyć.
,,Drobinko, jest napisane: świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty, czemu boisz się odpowiedzi?".
Jezu! Bo ...
Ja nie umiem odpowiedzieć
,,Drobinka, tak mała chce już skryć się w ziemi, a to jeszcze nie koniec. Zobacz żniwo wielkie a robotników mało, kto upomni Moich kapłanów, że jestem zbyt mało kochany?".
Jezu...
,,Trzeba, Moja oblubienico, iść i świadczyć o Moim życiu, być zaczynem Mego Królestwa zawsze z pustymi rękami.
Bardzo cię kocham, najmniejsza. Bądź Moim ziarnem".
28 paź 2026
,,Moja najdroższa Anetko, patrz w górę, to znaczy, zawsze szukaj tego, co w górze. Ja Jestem Tym, który modlę się do Ojca w nocy tuż przed wyborem Dwunastu. W Moim Słowie często czytacie o nocy, nawet w opisie stworzenia pojawia się noc i dzień. Gdy jednak Ja, Pan rozpoczynam swą czułą rozmowę z Ojcem, wiem, że to początek nowej walki i nowego rozdziału w historii ludzkości. Ojciec ma plan pełen pokoju nie zagłady, by wam zapewnić przyszłość, jakiej oczekujecie. Równocześnie wiem, że wszyscy Mnie opuścicie. Przedziwnym jest ten fakt, że wiedza o waszej słabości nie przeszkadza w modlitwie i w miłowaniu. Ja otulam ziemię w nocy przez Mój dialog miłości z Ojcem, ten sam rozlega się na Krzyżu, gdy ciemności ogarnęły całą ziemię. Rozmowa Syna zamieniła się w monolog, a właściwie tęsknotę za Ojcem i za wami.
,,Oto zwyciężył Lew z pokolenia Judy", a Ja powstaję silniejszy i gotów by wołać po imieniu tych, którzy od wieków zostali wybrani na Moich domowników.
Moja najmilsza Anetko, jak dobrze, gdy bracia mieszkają razem. Skoro kapłan albo któraś z was sióstr zabiega o atmosferę rodzinną, dzieląc się sobą i wsłuchując się w serca i w kroki domowników, mamy mały przedsionek nieba na ziemi.
Moja oblubienico, chodźcie wejdźmy na górę Pana - przyglądałaś się dzisiaj jak wzywałem Moich po imieniu, spójrz i teraz znowu"
***
Jezu, co się stało?
,,Drobinko, widziałaś ich szczęście, teraz zaś schodzimy razem z góry.
Czy rozumiesz? Pragnąłem, aby byli ze Mną. Za Moim spojrzeniem szła miłość.
,,Przed Nim kroczą majestat i piękno", czytacie, a Moje wezwanie po imieniu tych Dwunastu wybrańców miało być zapoczątkowaniem wielkiej rodziny, której i wy jesteście członkami.
Pamiętasz, zapytali Mnie: ,,Rabbi, gdzie mieszkasz?" Ja pod koniec życia powiedziałem: ,,W Domu Ojca Mego jest mieszkań wiele", a oni chcieli iść za Mną nie mając jeszcze pełni darów

Mego Ducha. Dopiero, gdy zostali obdarowani przez przyjście Pocieszyciela, Ja, Pan wezwałem ich do udziału w Moim Paschalnym Misterium.
Jednak zaproszenie do pójścia za Mną, jest obecne już teraz, kiedy każdy słyszy swe imię wypowiedziane z głębokości Boga i z moich ust, ust Syna Człowieczego, który jestem Emmanuelem. ,,Ja wezwałem cię po imieniu, tyś Moim", czytacie już u proroka i mimo, że nie mogliście usłyszeć kiedy podczas Chrztu po raz pierwszy wezwałem was po imieniu, dziś Moje zaproszenie rozlega się w sposób szczególny, ale i w szczególnym czasie. Wspólnotę nie możecie zbudować na swoich jedynie kruchych pomysłach i zainteresowaniach, lecz na trwałym fundamencie relacji ze Mną w jednym Kościele. Po wyborze Dwunastu chciałem, aby zanieśli światu Moją Ewangelię, wypędzali złe duchy i uzdrawiali chorych. Tymczasem mamy dzisiaj, drobinko, tych, którzy głoszą siebie samych beze Mnie, zniewolonych przez złe duchy i chorych na duchową ślepotę pasterzy. Kto teraz będzie głosił im Moje Słowo i kogo mam posłać?
Nie mówię o wszystkich pasterzach, ale o tych, co wewnątrz są drapieżnymi wilkami. To oczywiste, że Moje owce za takimi nie pójdą. Dwunastu nie zostało beatyfikowanych za życia i tu od razu pojawia się pytanie czy kapłani są święci przez samo przyjęcie święceń prezbiteratu? Niestety wielu nie umie odpowiedzieć na to pytanie, ponieważ pragnie mieć dobrych pomocnych i nienagannych księży. Nie mogą się potykać i upadać, nikt nie może im zarzucić, że są leniwi albo trwają w grzechu chciwości. Parafianie chętnie zrobiliby zdjęcie proboszcza i oprawili je w ramkę z aureolą, żeby też podkreślić, że kapłan sam jest święty i nie wolno o nim nic złego powiedzieć.
Inni znów znajdą mnóstwo braków w kapłańskiej posłudze i postarają się, żeby wszyscy wokół o nich wiedzieli - tym samym próbując usprawiedliwić swoje własne grzechy.
Ani jedna, ani druga postawa nie jest dobra.
,,Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni".
Zatem, Moja Anetko, należy wrócić do Tego, który wybiera, nie patrząc tak jak człowiek patrzy, ale na serce. Nie wybrałem Judasza, dlatego, że wiedziałem o jego przyszłej zdradzie, lecz ze względu na Moją bezwarunkową miłość. Tak samo, gdy spojrzałem na Piotra, nie na Jego zdradę, o której wiedziałem, ale na niego. Tu pytanie do was: Przez jaki pryzmat patrzysz na brata? Czy przez pryzmat tego jak cię ostatnio potraktował?
Oto nie ukrzyżowałeś jeszcze swego ciała, razem z jego namiętnościami i pożądaniami.
Najmilsza, już zauważyłaś, że kiedy długo patrzysz na Mnie, w tajemnicy naszego wspólnego mieszkania, twoje spojrzenie na ludzi ulega dziwnej przemianie, prawda?".
Tak, ale wiem, że to Ty, Jezu to we mnie czynisz...zresztą nie wiem jak...naprawdę widzę innych w Duchu Świętym...inaczej.
,,Moja drobinko, to nie jest spojrzenie z tego świata, gdyż spojrzenie ciała goni za materialną korzyścią, zagarnianiem i pochłanianiem dla siebie. Spojrzenie ducha zakłada piękno bezinteresownego bezwarunkowego daru. Czy mam podać konkretny przykład?
Skąd dzisiaj wzięło się pytanie o dobrych uczniów i wymienianie ich po imieniu w jednej z klas, gdzie miałaś lekcję?".
Jezu...to Ty ...to znaczy nie wiem czemu tak zaczęłam ich chwalić.. nie było tego w scenariuszu zajęć.
Dziękuję Ci!
,,Drobinko, im więcej patrzę na ciebie, tak, w tym celu, by wybrać do Mego dzieła, tym mniej jest siostry.....
,,Odtąd już nie ja żyję, ale żyje we mnie Chrystus".
Czytasz o powiązaniach między darami charyzmatycznymi, a mistycznymi, czy odnalazłaś się po jakiejś stronie, mała Moja?".
Po dwóch troszkę...to znaczy jeszcze nie przeczytałam w całości. Cieszę się, że poznaję Ignacego, miałam tutaj duże braki wiedzy...
,,Ukochana, poznanie intelektualne nie jest jeszcze doskonałym, a najlepiej poznajesz, gdy wkraczasz na ścieżkę Mej Miłości Ukrzyżowanej i Zmartwychwstałej. Jesteś na niej razem z Moimi Apostołami, ale i z Ignacym, o którym wiesz jednak sporo. Zauważ, Moja oblubienico, że ten pielgrzym podobnie jak naszych dwóch dzisiejszych bohaterów miłował Mnie w drodze i w drodze też uczył się kochać coraz bardziej i bardziej. Wypełnieniem Prawa jest miłość, a kto miłuje bliźniego wypełnił Prawo.

Mamy, Moja Anetko, bardzo ważne oddzielenie Miłości wobec Ojca i miłości wobec ludzi, tak różne jak rozdział dnia od nocy. Jednak odkąd jestem na świecie, jestem Światłością świata i nie ma we Mnie nocy i ciemności. Dlatego Ja łącząc w sobie dwa przykazania w jedno, czynię was wcześniej obcych Moimi domownikami, a posyłając do braci, tymi, którzy miłują bliźnich nie własną siłą, ale mocą Ducha miłości i prawdy.
Drobinko, wlej więcej czułej i radosnej miłości w swoją codzienność, a będę widoczny w tym miejscu, w którym żyjesz.
Bardzo cię kocham i zawsze jestem z tobą. Pójdź za Mną!".
Kocham Cię, Jezu. Dziękuję Ci.
29 paź 2026 czwartek
,,Moja najdroższa Anetko, patrz, ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił, a Moje światło jeszcze nie zgasło".
Jezu, mówisz na sposób symboliczny, bo jest popołudnie, ale dzień rzeczywiście pochmurny.
,,Zauważ, Moja najmilsza, że twój Oblubieniec ciągle jest w drodze, to znaczy, nie mogę zatrzymać się w spełnianiu woli Mego Ojca. Tak, Ja i Ojciec jedno jesteśmy, wy zaś uczestnicząc w duchowej walce także nie możecie spać. Nie jesteście bowiem synami nocy i ciemności. Wasza Ojczyzna jest w Niebie, a będąc w drodze, dobrze nie oglądać się wstecz, ale też nie lękać się zbytnio jutra.
Oto podstępny Herod miałby czyhać na Moje życie i tym samym miałbym przestać działać razem z Ojcem?
Takich Herodów, Moja drobinko, także i dzisiaj nam nie brakuje. Bezustannie jestem w drodze nawet wyprzedzam Moich do Galilei aż dziwią się, czemu idę przed nimi jako pierwszy.
Czy Moja droga w jakimś miejscu splata się z waszą?".
Jezu, mnie pytasz?
,,Skończyłaś studia, najmniejsza, a poza tym idziesz za Mną, odkąd wezwałem cię po imieniu. Gdzie nasze drogi zostały zamienione z dwóch w jedną?".
Na Krzyżu? Twoim Krzyżu?
,,O, ale i wtedy, kiedy stałem się Jednym z was, Moja Anetko. Właściwie możemy ucieszyć się, że nasza droga w jednym Kościele jest wspólna. Wypaczenia niebiańskiego święta to nie tylko pogaństwo w przebraniu dyni, lecz także i przede wszystkim brak pogłębionej formacji katechumenów. Jeśli nie wiesz kim jesteś i dokąd zdążasz, wszystko co usłyszysz i zobaczysz przyjmiesz jako swoje i dobre. Gdy Pismo mówi: ,,Unikajcie wszystkiego, co ma pozór zła", czy przyjmujecie te słowa jako swoją własność? Dlaczego w waszej formacji nie ma nic albo jedynie zdawkowo o tajemnicy waszego Chrztu i co z niego wynika? Czemu jesteście członkami jednego Ciała i jaka jest wasza droga?".
Czy zły mści się na mnie, dlatego że mówiłam o tym demonicznym i głupim małpowaniu obcych zwyczajów?
Jezu, ja i tak ograniczam się do minimum, bo szybko zwolnią mnie z pracy w tej szkole jak powiem za dużo. Oni tutaj jak marionetki w ręku złego ducha, co zobaczą w reklamie uznają za swoje.
,,Byłaś przerażona czytając, że dzieci z szóstej klasy ostatni raz u spowiedzi były przed swoją pierwszą Komunią?".
Jezu, jak ostrzec tych obecnych rodziców dzieci z 3 klasy? Jak pokazać czy dać im tę pogłębioną relację z Tobą i katechezę o Sakramentach?
,,Chciałabyś zbierać tam, gdzie nikt nie posiał, Moja mała?"
Jak to nikt? Dorośli mieli kiedyś religię w szkole… Cóż …i tylko tyle...
,,Moja drobinko, gdyby katecheza była doświadczeniem, czyli pewnym rodzajem drogi, wówczas wprowadzałaby duszę w relację ze Mną Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Jeśli zaś była suchym wykładem prawd wiary, filmem lub piosenką, trudno o spotkanie ze Mną i z braćmi.
Diabeł pozostaje księciem ciemności i mistrzem podziałów.
Duch Prawdy buduje jedność bez błyszczących opakowań, a często nawet w pewnych przeciwnościach.
,,Moje owce słuchają Mojego głosu".
Czasem nie trzeba mówić, najmilsza, wystarczy, że jesteś znakiem sprzeciwu jak choćby i dzisiaj".

Mieliśmy fantastyczną lekcję religii. Siedziałam i słuchałam jak dziewczyny próbowały zapanować nad klasą i przekazać wiedzę czytaną z telefonu.
Przezabawne, ale pozwoliłam im, żeby zrozumiały jak to jest, jak inni nie chcą słuchać zwłaszcza, że one same często nie słuchają.
,,Najmilsza, ta lekcja na długo zostanie w ich pamięci, ponieważ przeżyły na własnej skórze pewną konfrontację z hałasującymi kolegami".
A ja sobie odpoczywałam, ale słuchając, że chrześcijanie którzy zakazują halloween to księża i siostry - naprostowałam ich myślenie, że sami są chrześcijanami.
Chyba zrobię im lekcję o Sakramentach...jak wrócę z tego słynnego wyjazdu...
,,Drobinko, a twoja, nasza zbroja?
Twój Oblubieniec płacze nad Jeruzalem, bo nie poznało czasu swego nawiedzenia. Wciąż czekacie na odpowiednią chwilę w waszym życiu, kiedy to miałbym do was przyjść, a Ja teraz, gdy czytasz te słowa, w twoim teraz przychodzę. Nie, bez błyskawic, grzmotów i gromów, i bez takiego dźwięku słów, którego miałabyś się bać. Przychodzę najczęściej w lekkim powiewie Ducha i mówię do twego serca. Tak, od chwili Chrztu świętego możesz Mnie słyszeć.
Nierozpoznanie czasu twego nawiedzenia: w dniu Chrztu, w dniu pierwszej spowiedzi, w dniu pierwszej Komunii świętej, w dniu Bierzmowania...w dniu, gdy zawierałeś związek małżeński, kiedy składałeś śluby zakonne, w dniu twoich kapłańskich święceń, w dniu ...dzisiejszym to pewne opóźnienie, a dokładniej przystanek w drodze do Ojca. Zamiast podać Mi dłoń i zmierzać tam, dokąd cię wezwałem albo spoglądasz, a jak to było kiedyś, a jak byłeś w innym miejscu, a jak miałeś lepsze relacje, a jak był życzliwy proboszcz, a kiedy umiałeś się modlić tak pięknie nawet bez słów.
Inna ucieczka z..., czyli przystanek, to oczekiwanie na nie wiadomo jak wspaniałą wspólnotę, zmianę charakteru twego współmałżonka, zmianę przełożonej, zmianę warunków życia itd itd.
Czy chcesz naprawiać cały świat, czy podążać za Mną Moją drogą?
W końcu jaka jest Moja droga? Zarosła kwiatami, czy jest pełna cierni?
Wreszcie czy masz patrzeć na drogę czy na Tego, który ci w wierze przewodzi i ją wydoskonala?
Najmilsza, tę zbroję trzeba założyć razem. Nie jest ona poza twoim zasięgiem, ale też nie możesz jej traktować jako swojej własności i zakładać na zawołanie.
Oto ona: wiara jako tarcza, miecz Słowa jako miecz. Te dwa wydaje się, że posiadasz, lecz czy zdołasz z nich samodzielnie skorzystać w czasie walki?
Otóż, wiara we Mnie nie jest cnotą abstrakcyjną i bez uczynków jest martwa. Gdybyś mogła wybierać, czy chciałabyś, żebym dał tobie wiarę opartą na twojej refleksji nad Moim Słowem czy raczej wiarę wypróbowaną w ogniu?".
Tą drugą, Jezu.
,,Podobnie jest z mieczem Ducha - nie chwytasz go do walki, aby świecił w ciemnościach, lecz dlatego, że Ja, Pan mówię i mocą Mego Słowa wyrzucam złe duchy. Hełm zbawienia i sandały na nogach, żywe i obecne w Moich Sakramentach wymagają użycia w czasie oznaczonym, wówczas, kiedy zostaniesz wezwana do konkretnej walki.
Niech będą wasze biodra przepasane prawdą, czyli jednością myśli, słów i czynów, która również jest Moim darem, a nie waszą zasługą. Wasza ciągła modlitwa to nie samo szeptanie znanych formuł, ale przylgnięcie do Tajemnicy Mego Krzyża i Zmartwychwstania; nie jest ono dane jako jedynie wasz osobisty wysiłek.
O, czy rozumiesz o czym mówię, Moja Anetko?".
Że Ty dajesz nam zbroję i nas oblekasz i to jest nasza zbroja jakby wspólna.
,,Wszystko jest wasze, najmilsza, wy zaś Chrystusa, a Chrystus Boga". Beze Mnie bowiem nic nie możecie uczynić.
W tej chwili, Moja drobinko, wzywaj swoich niebieskich przyjaciół, a nie kontempluj zła, jakie jest na świecie. Diabeł lubi reklamy, ty pokochaj ciszę i ukrycie w Moim Sercu. Zostaw umarłym grzebanie ich umarłych.
Bardzo cię kocham. Pójdź za Mną".
30 paź 2026
,,Moja najdroższa Anetko, zobacz, Ja jestem z tobą przez wszystkie dni aż do skończenia świata. Ile razy zawołasz, odpowiem Tobie i gdy wezwiesz Mnie, możesz być pewna, że jestem nieskończenie blisko.

Najmniejsza i Moja, w Ewangelii nie tylko mamy chorego na puchlinę wodną, którego uzdrowiłem, ale też obraz każdego i każdej z was, a i całej ludzkości, którą dźwigam z niewoli do wolności i ze śmierci do życia. Tak. Ty zaś będąc najmniejszą ujrzałaś swego Oblubieńca tu w tej Ewangelii i mogłaś na nowo podziwiać Moją Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie w słowach: ,,dotknął, uzdrowił i odprawił".
Ty, Jezu działasz w moim umyśle, w sercu nie bardzo wiem, w jaki sposób.
,,Moja Anetko, nie sam sposób jest ważny, ale twoje otwarcie na Moje prowadzenie, bo jestem nieskończenie inny od ciebie, lecz stając się Człowiekiem, stałem się bliższy i nie trzeba już używać wyszukanych zwrotów, żeby ze Mną rozmawiać. Patrz!
,,Dotknął, uzdrowił i odprawił". Mówiłem tobie, że mocą Mojej Męki dotykam waszych serc zwłaszcza serc Moich drogich kapłanów. Wam wydaje się, że dotyk jest złączony z doświadczeniem duchowym, ale oto tu jest coś więcej.
Najmilsza, dotykam serc kapłanów, gdy uwielbiam Mego Ojca na Krzyżu i wołam z wielką tęsknotą za Nim o zjednoczenie was w Moim Kościele, o otwartość na siebie nie tylko na Mnie w Eucharystii, ale na waszych braci i siostry niezależnie, gdzie się znajdują".
Jezu, jak rozwiązać tę kwestię rozmowy z takimi osobami, które nie mogą przyjmować Sakramentów? Jak nazwiesz ich modlitwę?
,,Moja drobinko, będą dzwonić do Mnie przy użyciu telefonu, ale nie będą mogli przyjąć Mnie u siebie. To taki rodzaj modlitwy, w którym chory na wodną puchlinę twierdzi, że sobie poradzi i owszem próbuje nawiązać ze Mną kontakt, ale jakby przez ogień. Dokładniej: jedną nogą stoi nad przepaścią, a drugą na żyznej ziemi, patrząc na Mnie z oddali. Z Mojej strony nie ma przeszkód spotkania, jednak on sam posiada wolną wolę i może pragnąć Mnie trochę i zmieniać swe życie we wszystkich dziedzinach prócz jednej, ale nadal pozostaje w ciemnościach. Możesz się domyślić, że nadmiar Mojego Światła jest dla niego bolesny, ale niedotykanie rany, która krwawi, nie może przynieść uzdrowienia.
Tak jak czytasz, drobinko: ,,w Jego Ranach jest nasze zdrowie". Nie potępiamy człowieka, lecz nazywamy jego grzech po imieniu. Wyobraź sobie piękny kubek gorącej kawy, takiej, którą lubisz, podany wprost z Mojej ręki i świadomość tego, że ktoś lub coś nie pozwoli tobie wziąć do ręki i wypić zawartości. Czy nie zechcesz spróbować jednak rozpoznać przyczynę i postarać się ją wyeliminować, a jeśli sam nie zdołasz, czy nie poprosisz innych o pomoc?".
Jezu, ale wiesz, jakbym ja jeden dzień nie mogła cię przyjąć, umarłabym...pamiętam wtedy w szpitalu, gdy nie było kapelana ...można się załamać...wiem że to Twoja Łaska, ale nie przeżyłabym...bo to dla mnie nie jest zwykła Komunia czy jak pobożni mawiają: ,,Najświętszy Sakrament", nie. Dla mnie to Ty jesteś i jesteś Osobą...wydaje mi się, że wielu w to nie wierzy...
,,Najmilsza, jestem Tym, z którego Boku wypłynęły Krew i woda, a Moje Sakramenty to nie tylko miejsce uświęcenia, ale i osobistego spotkania. Bez nich modlitwa będzie miała jakoś próby kontaktu ze Mną przez telefon. Jednocześnie, Moja drobinko, ty wskazujesz, że spotykasz Mnie jako Osobę, ale mamy tu jeszcze większe tajemnice. Otóż, staję przed wami jako Baranek zabity, byłem umarły, a oto żyję i mam klucze śmierci i otchłani. Uwierz, najmniejsza, że wasze oddalanie się ode Mnie z powodu grzechu i trwanie w grzechu jest obecne w Eucharystii, w Sakramencie Pokuty i Pojednania, w Chrzcie, w Bierzmowaniu, w Tajemnicy Małżeństwa, Kapłaństwa i Namaszczenia chorych, ale po nim jest tu też Moje Zmartwychwstanie i wasza nadzieja zmartwychwstania. Brak świadomości jaka głębia Moich bogactw kryje się w Kościele i w Jego Sakramentach, powoduje, że wielu nie rozumie po co i dlaczego mieliby je przyjmować, skoro mogą jakoś modlić się i chodzić do kościoła.
Tymczasem, Moja mała, jak czytacie: ,,Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i pili Jego Krwi nie będziecie mieli życia w sobie".
Czynicie znak krzyża na modlitwie, bo samo wykonanie tego znaku wydaje się proste i nie wymaga porzucenia grzesznego życia, lecz gdybyście równocześnie wbijali gwoździe w Moje Ciało choćby wtedy gdy wiecie o popełnionym grzechu, wówczas wasz znak krzyża również byłby prawie niewykonalny. Spytacie: po co mam winić samego siebie, że On umarł na KRZYŻU?
Oznacza to, że nie rozumiecie ani Pisma, ani mocy Bożej. Pamiętasz? Kilka razy mówiłem, że śmierć nie ma ostatniego zdania, ponieważ zmartwychwstałem. Kontemplacja Krzyża w życiu Moim i przeglądanie się, jak inni mają trudno w swoim życiu, to jeszcze nie wszystko. Trzeba wam się powtórnie narodzić, czyli przejść Moje Paschalne Misterium, od początku do końca.

Jaki byłby sens porzucania grzechu i stanowczego nawrócenia, jeśli nie wyszedłbym z waszego grobu?
To nie był do końca tylko Grób Jezusa z Nazaretu, a Moja Męka, Śmierć i Zmartwychwstanie nie są wydarzeniem z zamierzchłej przeszłości - one, Moja najmilsza, żyją w Sakramentach Kościoła; we wszystkich Sakramentach.
Zatem raz jeszcze spytaj twoich przyjaciół, czy można cały czas rozmawiać przez telefon z Osobą, która dla ciebie oddała swe życie i kocha cię nieskończenie?
Pragnienie spotkania, nie samego Sakramentu jako pewnego religijnego obrzędu do którego nie możesz przystąpić, ale pragnienie bliskiego spotkania z Moją Osobą, ono powinno zrodzić się w sercach słuchających Mojego Słowa.
Zauważ, Moja Anetko, że uzdrowienie chorego dokonuje się pośród tłumu, który protestuje, że w szabat nie powinienem czynić żadnych znaków. Jezus łamiący Żydowskie Prawo - taką otrzymałem łatkę, w tym celu, aby znaleźć potem powód do oskarżenia. Szukanie tego powodu trwa aż do dnia dzisiejszego, ponieważ nie mając ze Mną relacji, nie pozwalacie Mi na dotknięcie bolesnych ran z waszego życia, twierdząc, że nie mam z nimi nic wspólnego. To taka duchowa tępota, Moja drobinko, czyli zobojętnienie wobec Mojej Osoby. Przepisy religijne są ważne, święte, dobre, choćby w Polsce niejedzenie mięsa w piątki, prawda? Sama wiesz, że zapomnienie tego przepisu powoduje u niektórych obserwatorów wielkie oburzenie, lecz samo nieodzywanie się do innych, czy też złośliwe komentowanie zachowania danej osoby, zdaje się nie być dużym grzechem w waszym rozumieniu. Zatem oceniacie według swego starego sposobu myślenia czy pojmowania i stawiacie je na piedestale, żyjąc w niewoli przepisów jako obcy, a jesteście domownikami. Takie kłamstwo, które nie pozwala, abym uczynił z wami tak jak z tamtym jednym: ,,uzdrowił i odprawił".
Można ogłaszać innym Moje Zmartwychwstanie, kiedy sam osobiście przeżyjesz je na własnej skórze wstając z grobu twego grzechu. Jeśli znów sądzisz, że jestem zbyt wymagający, wzywając do zachowania Przykazań, w tym Przykazania miłości znaczy to, że nie spotkałeś Mnie jeszcze twarzą w twarz. Przypomnij sobie Mego przyjaciela Mojżesza, wcześniej Noego, wspomnij też na Szawła z Tarsu, tak pewnego, że zachowując przepisy i zabijając chrześcijan jest niemal świętym wyznawcą judaizmu. Czy nie trzeba było, abyśmy się spotkali? Ale nie my sami przez jego pobożne modlitwy, lecz przez utratę wzroku i koniec starego życia. Tak. Wy znów chcecie zaczyna od spotkania ze Mną nie wiedząc, że jesteście winnymi Mojej Śmierci, a i wezwani do powstania z martwych. Niewiedza, Moja Anetko, a następnie brak woli poprawy, wcześniej brak żalu, w tym też brak poznania Mnie i Ojca. Malowanie obrazu Jezusa, który kocha wszystkich i toleruje ich razem z ich grzesznym życiem. Cóż, to błędne myślenie, uderza w Moje Paschalne Misterium. Weź do ręki Pismo święte i zacznij wyrywać poszczególne kartki, z którymi się nie zgadzasz i nie możesz ich zrealizować, zostaniesz bez Pisma świętego i beze Mnie.
Czy dość wyjaśniłem tobie, Moja Anetko, dlaczego pragnę waszego życia we Mnie i w Moim Kościele, a nie na łączach telefonicznych?"
Tak, Jezu, dziękuję Ci. Co dalej?
,,Czyń to, co do tej pory: głoś Moją naukę, będąc blisko tych chorych, nędznych, ślepych i ubogich. Ja kiedy zechcę udzielę im światła co do Mojej Obecności w Eucharystii, wówczas zaczną Mnie pragnąć jako Osoby.
Kocham cię i jestem z tobą. Pójdź za Mną".
Dziękuję Ci, Jezu. Kocham Cię.
31 paź 2026
,,Moja najmniejsza drobinko, wysławiaj razem ze Mną, Ojca, Pana nieba i ziemi, że tajemnice Królestwa objawił prostaczkom. Jeśli żyje w tobie małej jeszcze samo pragnienie zajęcia pierwszego miejsca na ziemi, zacznij bardziej pragnąć Mnie samego - jak mówi Psalm. Zdziwiłaś się, gdy Duch objawił tobie, czym jest ostatnie miejsce i kto dla ciebie je zajął?".
Tak, Jezu, bo te słowa kierujesz do nas i nagle wyjaśniasz, że chodzi o Ciebie.
,,On istniejąc w postaci Bożej nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie przyjąwszy postać Sługi". Moje Wcielenie, drobinko zapoczątkowało nowy rozdział zajmowania pierwszych miejsc w Domu Ojca, oznacza to, że wszyscy święci, o których mówić będziecie, na ziemi wydawali się być ostatnimi, a w Niebie zajęli przygotowane im miejsce.

Powiedzmy, Moja ukochana Anetko o tzw. miejscówkach, które zwykle rezerwujecie sobie w różnych miejscach, czy w podróży, czy w miejscu, gdzie zostaliście zaproszeni. Niekiedy samo miejsce jest ważne, aby lepiej widzieć i ogólnie czuć się wyróżnionym. Pamiętasz? To była domena faryzeuszy, którzy potrzebowali doznawać od innych ciągłych wyrazów czci i szacunku. Ja poszedłem inną drogą, Moja drobinko. Jednak zanim wam opowiem, przyjrzyjmy się miejscu w rozumieniu duchowym, które jest związane z waszym przywiązaniem do własnego zdania, do waszych planów i do tego jak inni was postrzegają. Ono wręcz musi być pierwsze, gdyż skoro nagle zostanie zmienione na ostatnie i przestanie się liczyć, wasza dusza i ciało doznają cierpienia, smutku i udręki, prawda?
Czy mam podać przykład z twojego życia, Moja Anetko?".
Nie, Jezu. Wiem, o czym mówisz. Lubię gdy dzieje się tak jak zaplanowałam.
,,To miejsce ważne i takie ściśle duchowe niestety pozostaje kruche i nietrwałe, mimo że trzymacie się go kurczowo oburącz tu na ziemi i jęczycie, o jakże głośno, bo ktoś zmienił wasze plany nagle i bez wcześniejszej zapowiedzi.
Najmilsza, oto teraz czas, żebyś spojrzała na Mnie jako na Tego, który dla ciebie zajął ostanie miejsce, abyś żyła już nie dla siebie i swoich racji.
,,Gdy nadeszła pełnia czasu, Bóg zesłał swego Syna zrodzonego z Niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu". To Ja Jestem. Przyjąłem ludzką naturę, rodząc się na ostatnim miejscu na ziemi, Ja, Pan wszechświata, Bóg mocny, Książę pokoju, Najmniejszy i niesłychanie Ubogi przychodzę, abyście mogli ze Mną i we Mnie wrócić na wasze pierwsze miejsca w Domu Ojca. Z czym jest związane to Moje Uniżenie, drobinko? Czy to jedynie pewien wzór do naśladowania, dla was wciąż niedościgniony?
Najmilsza, nie, we Mnie macie teraz wolny przystęp do Ojca, w jednym Kościele, mocą Mojej Krwi za was przelanej.
Nie tylko mówię, ale nie szukam ludzkiej chwały, gdyż całym sobą kieruję Siebie i was do Ojca, czyli, Moja Anetko, jestem na ziemi jako Ten, kto służy i jako Miłośnik ostatniego miejsca. Dlatego z pokorą podejmuję się życia ukrytego w Nazarecie, a następnie trudu ewangelizacji i zaraz potem Męki i Śmierci ze względu na was w posłuszeństwie Ojcu światłości.
Moja Anetko, czy jest coś w Moim zajęciu ostatniego miejsca, co pomoże wam włączyć się w Mój plan miłości?".
Ta bliskość Twoja, Jezu?
Teraz obecna w Sakramentach?
,,Drobinko, czy jest na świecie naród, który miałby bogów tak bliskich jak Ten, o którym usłyszycie: ,,nie miał wdzięku ani blasku by na Niego popatrzeć"?
Przedziwnym jest Moje pierwsze miejsce, Moja mała, bo wam wydaje się naprawdę ostatnim. Tymczasem gdy zostanę wywyższony nad ziemię, przyciągnę wszystkich do Siebie. Mówiłem tobie niegdyś, że kiedy nie dzieje się twoja wola, Ja czynię swoją. Wiem, że natura ludzka uwielbia pierwsze miejsca na tym świecie, mimo, że Ja upodobałem sobie w ostatnim. Moja drobinko, nie sądź, że trzeba wielkich starań, żeby zmienić swe myślenie i pokochać uniżenie razem z twoim Oblubieńcem. Dobrze znam waszą słabość, stąd też używam rozmaitych środków w Mojej Opatrzności, po to, abyście zrozumieli, że umrzeć razem ze Mną dla swojego ,,widzi mi się" to jest zysk. Jakie to środki?
Najmilsza, bo ta lub inna osoba drażni twój plan pobytu w danym miejscu swoim zachowaniem, ponieważ ktoś pokrzyżował twoje tak dobrze poukładane plany, potem też czyjeś zdanie liczy się o wiele bardziej niż twoje, mimo, że jesteś pewna swej racji. Powiedz, czy to nie jest ,,śmierć twojego egoizmu"? Nie ma możliwości, żeby nie bolało, Moja drobinko, chyba że wcześniej poddałaś swą wolę Woli Ojca i przestałaś szukać pierwszego miejsca w świecie ludzi i wydarzeń na tym świecie.
Jeśli powrócisz do modlitwy o miłość z naszych dawnych rekolekcji zaraz też zaczniesz Mnie prosić o zabranie twej wolności, pamięci, rozumu i woli. Co potem zostanie?".
Jezu, Ty zostaniesz, a ja chcę Ciebie!
,,Tak, tak, mała Moja, dlatego rozumiesz, w jakim celu dobry chirurg przystępując do operacji chwyta za odpowiednie narzędzie by usunąć to, co powoduje chorobę?
W Moim planie uświęcenia wybranych jest duży arsenał takich narzędzi i najlepiej nie przeszkadzać w takiej operacji.
Tak, kto w drobnej rzeczy jest wiernych, w większej również wiernym pozostanie. Jeśli nadarzyła się okazja, aby sprawić radość twoim siostrom, kiedy ty sama z tej radości nie

będziesz mogła skorzystać, najmilsza, wtedy to zrezygnuj dla Mnie z twojej woli, a przesadzę cię wyżej, ale nie na tym świecie; tutaj wszystko jest przemijające, ale jak wiesz, kto spełnia wolę Ojca, ten trwa na wieki.
Mówię wam, Moim przyjaciołom: uniżenie nie może być aktem na pokaz, lecz spełnione w ukryciu ma wartość w oczach Ojca. Nie idźcie zatem o to, żebyście rzeczywiście przy stole czy w ławkach kościelnych pokazywali innym jak bardzo jesteście pokorni i siadali na końcu, ale o wewnętrzne uniżenie, które zakłada posiadanie ostatniego zdania w dyskusji i uważanie innych za wyżej stojących od siebie.
Moja ukochana drobinko, na balu z dziećmi też zajmij ostatnie miejsce, ile razy nadarzy się okazja by zrezygnować z zabawy, którą już przygotowałaś.
Bardzo cię kocham i jestem z tobą".
Dziękuję Ci, Jezu. Też bardzo Cię kocham".
1 lis 2026
,,Moja najdroższa Anetko, dzisiaj jest nasze Święto, czy już słyszałaś o tym, że Dom Ojca Mego został otwarty dla was przez Moje Paschalne Misterium, otwarty dla wszystkich, którzy we Mnie żyją i umierają?
Patrz, Moja drobinko, pytają Mnie jak mają się dostać do Nieba, czy potrzebne są srogie umartwienia, długie i wytrwałe modlitwy, czy raczej trzeba tylko jednego, a jeśli ,,jednego" to co jest tym jednym. Należy tutaj, Moja najmilsza, zmienić słowo ,,co" na ,,kto", a wówczas staniesz na schodach prowadzących do Domu Taty.
Koncentracja na przeróżnych dziełach, cudach, wielkich mowach, rekolekcjach, pielgrzymkach, medytacjach i możemy tu wymienić wiele i bardzo wiele. Jednak one same w sobie nie mają mocy, jeśli nie kochasz Mnie i drugiej osoby tuż obok ciebie (nie jak mawiacie ,,dzieci w Afryce").
Potem wreszcie, żeby kochać, o, zostaliście wezwani, aby najpierw, Moja Anetko, zobaczyć Miłość. Dlatego Jan mówi o widzeniu niezliczonego tłumu opieczętowanych Moją Ukrzyżowaną Miłością na swoich czołach, a zaraz potem słyszycie zaproszenie do odkrywania i zobaczenia Mnie, Wcielonego Słowa, który przecież najwyraźniej i w pełnym świetle pokazałem wam Ojca! ,,Zobaczcie jaką miłością obdarzył nas Ojciec zostaliśmy nazwali dziećmi Bożymi i rzeczywiście nimi jesteśmy".
Obecny kryzys ojcostwa i porzucenia odpowiedzialności za rodzinę przez ojców jest również wynikiem braku odczytania własnej tożsamości chrzcielnej, czyli bycia umiłowanymi dziećmi Ojca Niebieskiego.
Nasi święci przyjaciele, Moja drobinko, po pierwsze zobaczyli miłość w swoim wnętrzu odkryli Jej imię i dopiero sami doświadczając Kto i dlaczego za darmo ich pokochał, mogli iść dalej i przynieść owoc obfity miłując swych braci. Tak.
Moja oblubienico, czy świętość będzie złączona z założeniem nowych wspólnot w Kościele, z mądrymi wypowiedziami, z których inni mieliby korzystać? Czy będzie chodzić w domowych klapkach, gotować obiad i robić zakupy?
Świętość wyłaniająca się z obrazków pięknych mężczyzn i kobiet z aureolą nad głową to taki ideał, którym większość z was na początku zniechęca się, sądząc mylnie, że nie byli grzesznikami i od urodzenia chodzili żyjąc w doskonałej harmonii przede Mną i przed ludźmi. O ile mylne jest to stwierdzenie, można zauważyć już na Moim Królewskim tronie - to znaczy na Krzyżu. Czy wasz Król przypomina tutaj Monarchę, który uzdrawia, uwalnia, głosi piękne przemówienia, czy raczej jak czytasz: ,,Jestem robak a nie człowiek, wzgarda ludu i pośmiewisko pospólstwa". Cóż, ,,celnicy i nierządnice wchodzą przed wami do królestwa niebieskiego", to, Moja drobinko obraz takich świętych, którzy w waszych oczach są robotnikami ostatniej godziny i nie powinni otrzymać po denarze, bo nawrócili się pod koniec swego życia. Czy mam dać wam mocny przykład?
Największy wróg Kościoła Mego na ziemi, będący na najwyższym szczeblu w masonerii, jeśli miałby się zmienić czyli uznałby wszystkie swe grzechy, przyjął Mnie jako swego Pana i Zbawiciela - czy nie mogę wezwać go do Domu Ojca?
Otóż, Moja drobinko, inna od waszej Boża pedagogia zakłada odkrycie miłości Ojca, Syna i Ducha Świętego w ostatnim momencie życia. Wy nazwiecie to sprawiedliwością, a Ja wezwę was do śpiewu radosnego Magnificat, bo ,,Moje Miłosierdzie z pokolenia na pokolenie". Dlatego też nie sądźcie, że posiadacie dziś władzę orzekania o świętości bądź grzeszności waszych bliźnich, gdyż w waszym spojrzeniu nie ma ,,zobaczenia Mnie". Otóż, Moja Anetko, jeśli

wypłyniemy razem na głębię Janowego Słowa, czyli wejdziesz wraz ze Mną do Jordanu, by tam odkryć swą godność relacji z Ojcem, Synem i Duchem Świętym, a następnie ze wszystkimi braćmi i siostrami, wtedy też zobaczysz jaka to miłość i nauczysz się w niej pływać, czyli kochać.
Podobnie jak przyjmując Mnie w Eucharystii możesz i powinnaś żyć zjednoczona ze Mną w miłości, tak samo gdy idzie o Chrzest święty, w nim dostępujesz radości Bożego dziecięctwa i tak ogromnego wywyższenia i wezwania do Mojej chwały, że sami Aniołowie nie są w stanie go skosztować ani też zrozumieć tej tajemnicy.
Po wygłoszeniu Mego orędzia ośmiu Błogosławieństw zszedłem z góry, po to, abyście i wy zeszli wraz ze Mną, to znaczy wprowadzili słowo w czyn, bo dlatego je powiedziałem. Od razu, Moja Anetko, pojawiają się grupy ludzi, o których powiemy, że są jak to ziarno padające na drogę, skałę czy wzrastające pośród cierni, ale mamy tych, którzy jak Moja Mama, biorą słowo do siebie i zatrzymują w swoim sercu. Tam ziarenko Słowa powoli obumiera napotykając pewien opór ze strony poranionej grzechem ludzkiej natury, przechodzi przez gorący piec utrapienia, a potem wzrasta, choć dusza, która je przyjęła nie wie jak to się dzieje. Ów tajemniczy zasiew miłości, gdzie grzesznicy będąc wciąż grzesznikami, stają się podobnymi do Mnie w maleńkich codziennych czynach miłości.
Widzisz, najmilsza Mi Anetko, nazywam je ,,maleńkimi", ponieważ wy sami uwielbiacie: tłumy ludzi w kościele, długie uroczyste nabożeństwa, bogate i zasobne w ciekawe konferencje rekolekcje i przeróżne dzieła, które swoją wielkością miałyby wywołać masowe nawrócenia.
Marzenia duszy zranionej grzechem pierworodnym, która nie potrafi ,,uchwycić" jednego.
Znów wracamy do początku: czy mówię o czymś czy o Kimś?
Zobacz, drobinko, nawrócenie, a następnie tajemnica działania Ducha Świętego w poszczególnych duszach nie ma charakteru wielości, ale skupia się wokół Jednego. Gdy mówiłem o tym w domu Marty i Marii, nie oznaczało to, że jednej z sióstr dałem bilet do nieba, a drugiej kazałem przestać pracować. Nie.
To nowy sposób patrzenia zakładający, że wasze pragnienie bycia ze Mną, towarzyszenia Barankowi dokądkolwiek się udam, a wreszcie relacji miłości, która nie pamięta złego i wszystko przetrzyma, pozwala na udział w Moim Błogosławieństwie, to jest w życiu wiecznym.
Dlatego, Moja Anetko, kiedy będziesz spotykać Moich ,,zwykłych świętych" podczas twej ziemskiej pielgrzymki, poznasz ich po zapachu miłości, który wydziela dusza pokorna i mała".
Zapachu?
Jak miałabym go odczuć, Jezu?
,,Przejawia się w ich sposobie bycia i pragnieniu, abym był kochany ponad wszystko. Jest słabo rozpoznawalny dla zakochanych w dobrach tego świata, zakłada ich udział w Moich cierpieniach i w Moim Zmartwychwstaniu. W końcu możesz go odczuć, gdy tylko zobaczysz Mój blask w ich oczach i w sercu".
Jezu, ale wyjaśnienie!
Ostatecznie, jeśli chcesz, wtedy będę mogła odczuć ten zapach...świętości...
Ale, Jezu, ja chcę tylko Ciebie!
,,Moja Anetko, masz Mnie i tym samym masz wszystko, lecz świętość do jakiej jesteście wezwani w Kościele jest złączona z doświadczeniem wspólnoty miłości i stąd też trzeba zabiegać o to, aby Moi kapłani i twoje siostry także stały się świętymi".
Jezu, wydaje się to strasznie trudne.
,,Nie, Moja drobinko, jeszcze raz tobie mówię, a słuchaj uważnie: trzeba tylko Jednego. Bardzo mocno cię kocham jak wczoraj śpiewałaś z dziećmi w piosence i ty kochaj Mnie bardziej!".
Dziękuję Ci, Jezu. Bardzo Cię kocham!
2 lis 2026
,,Najmilsza, jeśli całe twe życie jest wypełnione oczekiwaniem na Mnie, co stanie się z tobą po śmierci?
Ale raz jeszcze pytam: jeżeli twe życie jest pełnym spotkaniem ze Mną, co stanie się z tobą po śmierci?
Dlatego błogosławieni, którzy we Mnie umierają, lecz szczęśliwi ci, którzy nie widzieli, a uwierzyli.
Co robiłaś wczoraj na cmentarzu, Moja Anetko?".

Nie wiem, Jezu...czułam się jak na przedstawieniu, ale potem mogliśmy się spotkać w Eucharystii...tamta procesja była dziwnym pochodem modlitewnym.
,,Cóż, drobinko, ty zaś byłaś tam tylko ciałem, gdy Moje ukochane dusze mogły w niej uczestniczyć. Uwierz, że choć nie czujesz smaku tamtej wypowiadanej modlitwy, nie oznacza to, że jest ona bezowocna. Oto mała kropla wody, z której dusze czyśćcowe mogły skorzystać, podczas wczorajszego święta. Rzeczywiście, są jako żebracy zdani na jedną monetę, którą możecie im pomóc, a im bardziej ten dar jest ukryty, tym więcej mogą zeń skorzystać. Rozważ, najmilsza, że nawet drobne nieporozumienia z innymi mogą być okazją, by nieść ochłodę tamtym duszom, tak bardzo podległym teraz Mojej Opatrzności i Mojemu Miłosierdziu. Trzeba, Moja Anetko, żeby małe wysiłki was pielgrzymów tej ziemi, dzisiaj dosięgły Nieba, by nieszczęśnicy stali się błogosławionymi. Wasze powstawanie ze śmierci do życia w świetle Mego Zmartwychwstania dokonuje się codziennie i każdego dnia też odpowiadacie na wezwanie: ,,Wejdź do radości twego Pana" albo ,,Idź precz ode Mnie", kładę bowiem przed wami życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo. Wybierajcie więc życie. Zauważ, mała Moja, że skoro Inny wszedł do twego domu i sam zarządza twoim skarbcem, możesz być pewną, że śmierć nie zabierze tobie tajemnicy trwania we Mnie.
Zobacz, najmniejsza, że wiele dusz nieświadomie bądź świadomie trwa w śmierci. Jedni znają Mnie jedynie ze słyszenia, inni spotkali Mnie, ale zaraz odeszli, bo mieli zbyt wiele własnych posiadłości, jeszcze inni nie słyszeli, że tak bardzo ich umiłowałem. Czy mogę ich zaprosić na Moją Ucztę, zaraz po tym, kiedy skończy się czas ich ziemskiej pielgrzymki?
Moja najmniejsza, jeżeli przypomnisz sobie historię bogacza i Łazarza, czy bogacz rzeczywiście nie pragnął, żeby ktoś ochłodził jego język i następnie przestrzegł jego braci żyjących jeszcze na ziemi?
Utracił łączność z Tym, który zaspokaja wszelkie pragnienie i z tymi, o których wiedział, że są jego braćmi. Nazwiemy to brakiem łączności.
U Jana zaś czytasz: ,,mieć z nami uczestnictwo znaczy mieć je z Ojcem, Synem i Duchem Świętym".
Najmilsza, pragnij już teraz zbliżyć się do Mnie, weź udział w Moim Misterium i tym samym trwaj w Moim Kościele, w jedności z pielgrzymami tej ziemi, ale i z tymi, którzy teraz wyglądają kropli wody.
Czy pamiętasz jak mówiłem do Natanaela, że ,,zobaczy jeszcze więcej niż to", ujrzycie niebiosa otwarte i Aniołów Bożych wstępujących i zstępujących na Syna Człowieczego. Mamy zatem, Moja najmilsza, bezustanny ruch, wymianę miłości, obdarowywanie, a skoro jest ono obecne we Mnie Ojcu, Synu i Duchu Świętym, tak też wy możecie czerpać łaskę po łasce wprost z Mego przebitego na Krzyżu Serca. Moja drobinko, przyjdź i pij, a kiedy ty sama pijesz wiedz, że zaraz też pozostali otrzymują to, co sama dostałaś wprost z Mojej ręki. Mamy wspólny spichlerz zasług, ponieważ wszystko Moje jest twoim i Ja żyję, dlatego wy żyć będziecie.
Po śmierci dusze wcześniej zamknięte na Moją Ukrzyżowaną i Zmartwychwstałą Miłość widzą bardzo ostro i wyraźnie, niestety nie mogą znaleźć się tuż przy Mnie, ponieważ nie potrafili kochać i przyjmować Mojej miłości tu na ziemi. Wygląda to tak jak podczas górskiej wędrówki, kiedy kulejący nie może wejść na wysoki szczyt, mimo swego wielkiego pragnienia. Dodatkowo nie może nawet uczynić jednego kroku do przodu, jakby utracił władzę poruszania się. Uwierz, ukochana, że dusza będąca w takim stanie cierpi niewymowne pragnienie i nie może sobie w żaden sposób pomóc. Jednak kiedy wejdziesz do skarbca Mego Kościoła i przyniesiesz mi maleńki dar z myślą o tej jednej biednej, Moje Miłosierdzie nie ma granic dla wszystkich, którzy pozostają w duchowym oczekiwaniu.
Spytasz mnie, drobinko, czy potrafili się modlić, a Ja spytam, czy kochali Mnie i tych, których spotkali w swym ziemskim życiu? Spytam o czas wypełniony miłością lub lękiem. Spytam o pragnienie trwania w Moim Kościele i ucieczkę od chrzcielnicy, czyli lekceważenie tożsamości chrzcielnej. Patrz uważnie na ich chęć spotkania ze Mną: oto tęsknota za Miłością, której nie szukali niegdyś albo szukali Mnie poza wspólnotą Mego Kościoła odrywając się od tajemniczego źródła gdzie jest życie, życie wieczne i życie w pełni.
Najmilsza, kiedy dziś będziesz Mnie miłować to zobaczysz Mnie także dzisiaj w twoim domu, bo w nim właśnie chcę się zatrzymać. Moje teraz oznacza wybór chwili w świadomości bycia kochanym i kochania innych ze względu na Mnie. Ileż darów chcę dziś wylewać na Mój Kościół zwłaszcza ten cierpiący w więzieniu czyśćcowym. Oto studnia bez dna, Moja drobinko. Im bardziej puste twe ręce, tym więcej mogę dać tobie i Moim braciom kapłanom. Tak.

Dążenie człowieka, podczas ziemskiego życia jest albo zmierzaniem do Mnie, który jestem Życiem, albo dążeniem do śmierci, choć nie zawsze zdajecie sobie z tego sprawę. Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem, kto wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Pośród licznych świateł na ziemi posiadacie te sztuczne czyli reflektory, a zmiana koloru nie oznacza, że wskazują na Mnie, który jestem Światłością świata. Zatem wasze pozostawanie w ciemności jest złączone z prawem ciała walczącym w waszych członkach z Prawem ducha. Zauważ, najmilsza, że nie ma między nimi zgody. Ci, którzy na tym świecie zakończyli już walkę, ale wiedz, że nie wszyscy mogą widzieć Mnie prawdziwą Światłość. Moja oblubienico jesteś zaproszona by teraz, kochając Mnie swego Pana, pomóc tamtym szybciej wejść do Domu Ojca. Kochaj Mnie bardziej i Ja bardzo cię kocham. Pójdź za Mną!".
Dziękuję Ci, Jezu. Kocham Cię.
***
,,Całe przejście z niewoli Prawa do wolności w miłowaniu dokonuje się stopniowo i na różnych etapach. Nie możesz nakazać orlątku, aby latało bardzo wysoko, podobnie jak stary orzeł, który ma za sobą wiele lotów w przestworza i nie boi się unosić, gdy tylko zechce.
Jeśli ty, najmniejsza i Moja, możesz zawsze wejść ze Mną w dialog miłości, czemu dziwisz się, że inni tak nie mogą?".
Jezu, bo ja czuję się tu na ziemi jak w klatce....po co tyle słów, tyle mówienia?!
,,Drobinko, orzeł ucząc się latać wykonuje wiele ruchów skrzydłami, prawda?
Stąd też pomyśl, najmilsza, że nie możemy karmić miodem kontemplacji tych, którzy nie mają jeszcze ukształtowanego smaku".
Jezu, wiem, tylko pytanie co ja mam robić między nimi?
,,To proste, dziecię Moje: kochać i modlić się jak oni. Pamiętasz? Uniżyłem samego Siebie. Gdy znajdziesz duszę, która modli się bez słów, o, jesteś wezwana by modlić się z nią wspólnie w milczeniu. Jeżeli znów, Moja drobinko, spotkasz rozgadanego kapłana (których zresztą nie brakuje) trzeba uniżyć się ze Mną do jego poziomu. Podobnie na waszym zjeździe, kiedy przyjdzie czas, by się modlić tak jak nie potrafisz, módl się i cierp razem ze Mną. Pielgrzymka twoja trwa jeszcze, choć wolisz odejść, wola Ojca nie ma na celu pozostawienia grzesznych kapłanów bez pomocy. Posługiwanie się słabym narzędziem to prosty chwyt w Bożym planie miłości, stosowany od wieków, aby okazać moc Mego ramienia strącam władców z tronu a wywyższam pokornych".
Jezu, proszę cię upokarzaj mnie częściej, bo nie chcę, żeby inni tak dziwnie mnie postrzegali...chcę zniknąć i nie być ważną.
,,Drobinko, czy mówisz to od siebie, czy Duch Mój podpowiada tobie? Przecież nie umiesz sama z siebie kosztować Mego Kielicha, jeśli go wcześniej nie otrzymasz".
Tak, to prawda, Jezu.
Nie dawaj mi ani upokorzeń ani ich braku...i naucz spełniać wolę Ojca mimo Mej słabości.
,,Najmilsza, przypomnij sobie jak dostałaś dzisiaj niespodziankę od tego biednego chłopca z domu dziecka. Czy ten liść nie opowiadał o Mojej bezwarunkowej miłości?".
Tak zwłaszcza, że on wcześniej z całej siły krzyczał i przeklinał na szkolnym korytarzu...Skąd ten prezent?
,,Oto działanie Mojej Łaski, która dotyka kiedy chce i kogo chce, a nie mam względu na osobę. Zobacz jak objawiam siebie w drobiazgach codzienności, a następnie połóż głowę na Moim Sercu, odkrywając całą gamę rodzajów Mej Miłości, tę gamę, której dusze teraz w Czyśćcu będące nie mogły wcześniej odczytać, mimo, że dawałem im wiele razy dostrzec Moją Obecność.
Pamiętasz? Najwięcej problemów jakie rodzą się między wami i w was wynika z braku przyjęcia miłości i zalania waszej duszy jej trynitarną potęgą. Jeśli mówię że dusze czyśćcowe to żebracy Miłości, to was pielgrzymów tej ziemi nazwiemy ślepcami w jej odnajdywaniu. W trzydniowym poszukiwaniu Dwunastolatka jest tęsknota rodziców, ale i niepewność wraz z pytaniem: ,,Synu, czemuś nam to uczynił?". Podczas kiedy wy szukając Miłości, odnajdujecie miłość po swojemu, czyli jedynie jej wytwory bądź namiastki w stworzeniach. Gdy pytam Piotra: czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci, myślę nie tylko o jego przyszłym męczeństwie, ale też o tym, czy dobrze przyswoił sobie, że trzeba najpierw spotkać Miłość i doświadczyć osobiście jej palącego żaru, aby następnie móc powiedzieć: ,,Widziałem Pana!".
Najmilsza, ci, którzy od was odeszli i trwają w więzieniu tęsknoty, zbyt rzadko karmili się Miłością, przyjmowali Miłość, spotykali Miłość i kochali. Zatem wasze wstawiennictwo za nimi

będzie niczym woda święcona na cmentarzu: wylewaniem Mojej miłości przy waszej współpracy. Wyobraź sobie, Ogrodnika, który ma swego sługę i posyła go, żeby nawodnił cały ogród dużą ilością wody. Okazuje się, że dopływ wody jest możliwy tylko przy udziale dłoni ogrodnika, a sługa może jedynie poczekać cierpliwie na napełnienie konewki i zanieść ją w kierunku ogrodu, aby następnie przechylić i podlać szczególnie tam, gdzie jest sucho. Wszystko w posłuszeństwie ogrodnikowi. W końcu sam też cieszy się pięknem ogrodu i pije wodę wprost z dłoni ogrodnika. To taki słaby obraz tego jak można wspomóc naszych bohaterów z już kończącego się dnia".
Zastanawiałam się, Jezu, że skoro ten dzień dzisiaj jest ulgą dla tych dusz, a tam nie ma czasu, jak zatem możesz liczyć nasz czas do ich czasu?
,,Odpowiedź na twoje pytanie, drobinko, jest złączona z Ewangelią gdy mówię: ,,ani się żenić nie będą, ani za mąż wychodzić", dlatego nie ma znaczenia kto jest czyją żoną w Moim Królestwie. Zatem wasz czas na ziemi w tajemniczy sposób może być złączony z ich stanem czyśćcowym mocą świętych obcowania i łączności duchowej w Moim Kościele, łączności wybranych członków. Co do twego wyjazdu, trzeba tobie zapamiętać, Moja mała, że jedziesz tam dla jednej osoby, a znów nie pytaj Mnie dla kogo. Wszystko dowiesz się we właściwej porze.
,,Zrozumcie żeście świątynią Boga i Duch Boży mieszka w was".
Duch Mój, Moja Anetko, z radością odpowie na twe wątpliwości i pytania, ale jeszcze ich nie wypowiedziałaś?".
Jezu, bo te wszystkie teksty w stylu ,,odmówić to czy tamto" i pomóc duszom czyśćcowym, mogą być uznane przez Kościół lub nie uznane, ale co ja mam do tego?
,,Cóż, najmilsza, sama odpowiedziałaś.
Masz Krzyż Mój, Moje Zmartwychwstanie przylgnij do Mego Misterium, a tamto pozostaw ziemskim pielgrzymom. Ufaj raczej Mojej Ewangelii i kieruj swe stopy do Moich napomnień. Co do tamtych, którzy sądzą, że o własnych siłach mogą odbudować zniszczone relacje w małżeństwie, trzeba im więcej słuchania niż mówienia, co oznacza, że mają w ciszy słuchać Mego Słowa i poddać się duchowym kierownikom w zaufaniu i uległości, nie swoim dywagacjom, wspomnieniem i przemyśleniom.
Powiedz, że nie odrzucam nikogo, a kochając za darmo, Ja Jestem Panem ich dziś i jutra, nie ich potrzeby czy zranienia. Ja jestem Pan i nie ma innego.
Widzisz, Moja oblubienico, tamte dusze, poproszą cię jeszcze o miłość. Nie odmawiaj, ale pozwól, żeby Moje Rany przemówiły w ich obronie. Bardzo cię kocham. Pójdź za Mną".
Dziękuję Ci, Jezu. Kocham Cię. Dziękuję!
3 lis 2026
,,Moja najmilsza Anetko, słuchaj głosu Mego, gdy pragnę mówić do ciebie i do Moich kapłanów. Czy chcą oni razem ze Mną ucztować w królestwie Bożym, czy raczej mają swój udział w światowej uczcie ziemskich rozkoszy?
Tak, trafiłaś dziś na końcówkę obiadu, a ich talerze stały prawie puste, jakim słowem podzieliłaś się z tymi, którzy chcieli Mnie usłyszeć?".
Jezu, ale temat dotyczył szkoły i urlopów...drażni mnie, że pieniądze są nagle ważniejsze niż wszystko inne i jeszcze ten pomysł z urzędami itd...
Czy nie miałyśmy troszczyć się w naszym zgromadzeniu o Twoje królestwo? Dlaczego pieniądze miałyby stać w centrum?
Jezu, brak słów.
,,Otóż, czy słusznie się gniewasz, Mój robaczku, historia lubi się powtarzać, Mój Apostoł także przestrzegał pierwszych chrześcijan przed szukaniem sprawiedliwości u ludzi i ziemskich trybunałów, ziemskich sędziów. Drobinko, zostaw ich martwe dyskusje, bo przeminą wraz z tymi, którzy je podjęli. Zajmij się słodyczą Mej Ewangelii, a wstydu nie doznasz. W końcu też trzeba wam usłyszeć, że jesteście zaproszeni na Ucztę w Domu Ojca Mego, gdzie jest mieszkań wiele. To wciąż trwające zaproszenie, nie mające względu na osoby. Szczęście wynikające z zasiadania przy Moim Stole Słowa i Eucharystii jest waszym udziałem już tu na ziemi, a stąd wszakże niewiele dzieli was od spotkania ze Mną Twarzą w twarz bez zasłony. Najmilsza, wsłuchaj się w ten fragment, gdzie twój Oblubieniec niejako wchodzi pod stół, by pokazać wam wszystkim kim jest Ojciec. Czytasz z wiarą: ,,Nie skorzystał ze sposobności aby na równi być z Bogiem" i drzwi Nazaretu stoją dla ciebie otworem, tam to Dziewica przyjęła pod swój dach Słowo Wcielone. Tak".

***
Jezu, co stało się ze mną?
,,Moja Anetko, otworzyłem przed twą duszą Moją Tajemnicę jak Moje Uniżenie ogarnęło każdego i każdą z was podczas Mego Wcielenia".
Nie da się odtworzyć z pamięci.
,,Drobinko, Moje Wcielenie przekracza umysł i pamięć, dlatego jedynie dusza może kontemplować bez zasłony To Przewspaniałe dla was Misterium. Wcielenie jest już Zwycięstwem i już Ucztą, ponieważ wasze podległe grzechowi i śmierci ciało stało się udziałem Przedwiecznego, który wkroczyłem w wasz czas, przestrzeń, życie wiodące wcześniej do otchłani i (tak napisz) ubrudziłem Siebie pozostając czystym - oznacza to, że Moje Wcielenie, drobinko, którego nie można opisać ni wytłumaczyć w ludzkim języku, zapoczątkowało wasze uczestnictwo w tajemnicy Trójcy Przenajświętszej. Moja sposobność by na równi być z Ojcem nie uległa zniszczeniu, ale zstąpiłem niczym rosa na kwiaty, byście pojęli, jak bardzo zostaliście ukochani i wraz ze Mną wywyższeni. Gdy zatem czytacie o kenozie Syna Bożego (trzeba nam użyć Moja mała języka teologii) od razu też odbieracie podpisane przez Ojca, Syna i Ducha Świętego zaproszenie: ,,Przyjdźcie na ucztę!".
Kiedy uczta wam samym kojarzy się z jedzeniem, piciem, tańcem i rozmowami z innymi, Ja, Pan wzywam was do Uczty, o której Paweł napisze, że oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć (dlatego nie możesz opowiedzieć co ,,widziałaś" przed chwilą, dziecko Moje".
Ogołocenie, to Moja mała drobinko, w wymiarze Boskim przyjęcie ludzkiej natury i Moje zamieszkanie między wami oraz też bolesna Męka i Śmierć krzyżowa - Śmierć Boga, który stał się Człowiekiem, ale umarł i zmartwychwstał ze względu na was.
Czy trzeba odkryć czym jest Moje ogołocenie?".
Jezu...
,,Nie lękaj się, mała Moja, wyjaśnię w Duchu Świętym z pomocą twego zasobu słów. Wielki stał się małym. Wieczny narodził się w czasie. Syty stał się głodny. Będąc Tym, który zaspokaja wszelkie stworzenie, zaczął pragnąć. Wiecznie zdrowy i pełen radości doświadczył bólu, smutku i lęku. Twórca wszelkiego dobra, samo Dobro, został dotkliwie pobity, wyszydzony, zmasakrowany, pozbawiony wszelkich oznak czystości i piękna jak baranek na rzeź prowadzony. Ten, który jest Słowem zamilknął. Ten, który jest Życiem umarł. Czy jest coś, czego nie utraciłem, Moja najmilsza ze względu na was? Czemu zatem sądzicie, że was nie kocham? Ja, Syn Człowieczy".
Jezu, wiesz, ale gdy to mówisz, wydaje się piękne. My tak nie umiemy przyjąć...Twojego ogołocenia.
,,Tak, najmilsza, bo kiedy zapraszam jakiegoś z Moich kapłanów do Uczty w Moim Królestwie i pozbawiam go (uwaga!) szacunku ze strony ludzi, dobrego imienia, zdrowia, dóbr materialnych, dobrze poukładanego życia, owocnych znajomości, wspaniałego obowiązku czy miejsca, wreszcie także jego skrupulatnie odmawianych modlitw - biedak zaczyna jęczeć i prosić, żebym jednak zostawił mu to lub tamto, bo nie da sobie rady.
Czy rozumiesz, Moja drobinko?
Nie odczytał Mego Uniżenia i Ogołocenia, nie przyjął go za swoje choć usłyszał już: ,,Tyś jest kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka".
Najmilsza, te tłumaczenia, że nie mogą przyjąć Kielicha, który Ja mam pić nie pasują do Mojej Ewangelii, a właściwie zaprzeczają jej treści. Synowie Zebedeusza twierdzą, że mogą pić Kielich, który Ja mam pić. Tymczasem Moi wybrańcy zamiast oblec szatę uniżenia i tę, którą przyjąłem dla nich i za nich Ja, Najwyższy Kapłan, szukają wymówek, ile jeszcze rzeczy trzeba zrobić na tym świecie.
Mała Moja, wróćmy do Mojej Ewangelii: pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha żywota - trzy wyjaśnienia nieprzyjęcia Mego zaproszenia na Ucztę w Niebie. Co zatem uczyni Ten, który zaprasza?
Przejdźmy do Sługi, który ogołociłem samego Siebie, a Ojciec wywyższył Mnie ponad wszystko i darował Mi Imię ponad wszelkie imię, Moja Anetko, ponad imię waszych nieuporządkowanych przywiązań do rzeczy, zdania, osób, miejsc, wreszcie swego życia i swojego decydowania o innych. Patrz, Moja mała, oto wrogowie giną i padają przed Moim Obliczem. Oto pokonałem szatana, śmierć i grzech, jestem Panem Uczty i wszyscy, którzy wcześniej spoczywali w grobach nie czując się zaproszeni, nie słysząc Mego wezwania na Ucztę, wszyscy zapatrzeni w

siebie i dobra tej ziemi, wszyscy usłyszą głos Syna Bożego i wstaną, wojsko bardzo liczne. Moje Zmartwychwstanie ogarnia całe stworzenie, a uniżenie pomaga wejść w waszą rzeczywistość, w waszą codzienność, w wasze sprawy, w wasze pola, woły i wasze ,,żony" - mówię tu o tym, co dalej wydaje się być władcą waszego jestestwa, podczas kiedy to Ja jestem Panem.
Apostoł woła i głosi: ,,jeśli ustami swymi wyznasz, że Jezus jest Panem, a w sercu swym uwierzysz, że Bóg wskrzesił Go z martwych, osiągniesz zbawienie".
Okazuje się, Moja drobinko, że ogołocenie przebiega u Moich pasterzy pewnymi etapami, a Uczta wciąż trwa. Gdy zatem ujrzysz ogołoconego, przypomnij mu o Moim wywyższeniu, ale jeśli poczuje się zbyt bliski Mnie i gotów oddać za Mnie życie, wspomnij na tajemnicę Mego Uniżenia. Na pychę lekarstwem jest doświadczenie braku, na pożądliwość ciała - doświadczenie choroby, na pożądliwość oczu brak widzenia, lecz Moje Zwycięstwo przynosi wszystkim wieczną radość.
Drobinko, bądź Moją szczęśliwą oblubienicą i Ja bardzo cię kocham".
Dziękuję Ci, Jezu. Kocham Cię.
4 lis 2026
,,Patrz, słońce jeszcze nie wzeszło na niebie, ale to Ja Jestem jedynym Słońcem wychodzącym ponad zwykłą codziennością, ponad waszym ludzkim słowem, ponad tym, co jest niestałe i przemija w czasie. Jestem z wami przez wszystkie dni aż do skończenia świata i nie przestaję pochylać się nad waszą nędzą, Ja, Pan. Widzisz wielkie tłumy, jakie szły za Mną? Czy Moje obrócenie się do nich, nie przypomina innej niewiasty, która na dźwięk imienia, które do niej wypowiedziałem, obróciła się już sama, mówiąc: ,,Rabbuni, to znaczy Nauczycielu". To również było wczesnym rankiem, Moja Anetko i wszystko w niej niejako zadrżało, bo Umiłowany, którego szukała pośród mroków śmierci, żyje i mówi do niej. Potem też pobiegnie, by oznajmić tę wiadomość Moim uczniom. Choć słowa kobiety w tamtym czasie nie miały mocy sprawczej, te powodują jednak bieg miłości dwóch Moich Apostołów - tych, których nazwiemy: Skałą i tym, który pozostał ze Mną.
Kiedy jednak Ja obróciłem się do tłumów, by posłać im Moje Żywe Słowo, pozostali zdziwieni Jego nowością i radykalizmem. Bo jakże mogę im mówić o nienawiści będąc Wcieloną Miłością. Tutaj, Moja drobinko, nie słyszysz, że kieruję słowo jedynie do Moich uczniów, ale do ogromnego tłumu, oczyszczając ich serca (tak napisz) od nadmiaru sadła.
To bowiem, do czego jesteście na tej ziemi najbezpieczniej przywiązani, może stać się przyczyną pewnego opóźnienia w drodze do Domu Ojca. Gdy dziś będziesz w drodze, spotykając zapchane samochodami drogi, powiesz, że to powoduje wasze opóźnienie w dotarciu na miejsce, prawda? Ale od razu winni będą inni, nie sam jeden kierowca, lecz ci, którzy również w tym samym czasie podróżują.
W tym Moim Słowie pozbawiam was pewnych złudzeń, że to inni mieliby opóźnić was w drodze do Domu Ojca. To właśnie fakt, że ciałem swym przylgnęliście do ziemi, powoduje waszą niemożność pójścia za Mną, wasze zbytnie troski, brak zawierzenia i takiego ubóstwa, które zakłada wolność w miłowaniu.
Wytłumaczę to, Moja najmilsza, na przykładzie budowania wieży i króla mającego stoczyć bitwę z innym królem. Ich obliczenia wskazują, że klęska jest pewna, ale niechęć, by zastanawiać się nad samym przygotowaniem, zaraz może okazać się zgubną. Jeśli budowniczy wieży usłyszy słowa wskazujące na brak wytrwałości i pewnych przewidywań, Król poniesie dotkliwszą stratę, bo nie tylko zostanie pokonany, lecz również pozbawiony życia, on sam i jego towarzysze broni.
Tym razem ,,obliczenie", Moja mała, a więc konkretne przygotowanie, ba roztropna ocena sytuacji, pozostaje niczym światło Mego Słowa doskonale skuteczne i pomocne, by uczynić więcej niż zrobiłby człowiek nieroztropny.
Pójście za Mną, najmilsza, będzie porzucaniem i zostawieniem, które nie jest wydarzeniem jednorazowym. Wasze złączenie więzami krwi nie jest złem, bo sam dałem wam waszą ziemską rodzinę. Tymczasem każdy rodzaj przywiązania może spowodować, że zamiast biec po drodze Mych Przykazań, przypominacie bogatego młodzieńca, który miał wiele posiadłości albo tych, co zbudowali swe spichlerze, nie wiedząc, że tej nocy zażądam od nich duszy.
Mieć w nienawiści, w Mojej Ewangelii oznacza mądrą miłość, która stawia w centrum Słowo Wcielone, a wszystko inne stoi z tyłu, trwając we właściwej kolejności. Zatem jak czytasz, drobinko: ,,Ojcze, nie Moja, lecz Twoja wola niech się stanie".

Tutaj waszym ojcem, matką, oraz tymi, którzy was opóźniają w drodze za Mną, będą wasze pragnienia, plany i to, co najbliższe waszemu sercu, a nie przeżyte wraz ze Mną. ,,Nie przeżyte ze Mną", czyli trawione egoizmem, tak dzieje się z każdą ziemską relacją, nie wypróbowaną w ogniu cierpienia. Dlatego kto będzie starał się zachować swoje życie, straci je.
Gdy przeżywasz swą codzienność w Mojej Obecności, wszystko, dosłownie wszystko: spotkania, rozmowy, rzeczy czy osoby, nawet więzy rodzinne wypłukane w Mojej Krwi nie zdołają opóźnić cię w budowaniu Mego Kościoła czy w duchowej walce między dawnym ,,nie", a nowym ,,tak".
Wiedz, Moja najmilsza, że w ślad za tym Słowem idzie też Pawłowa wskazówka, by czynić wszystko bez szemrań i powątpiewań. To nie w tym rzecz, że ciało nie będzie już przeciwstawiać się duchowi, ale że dusza zjednoczona ze Mną w miłości i w prawdzie, przestanie sama obliczać swe siły w relacjach z innymi, usiądzie, by mimo upadków i porażek budować nowość uległości najpierw wobec Ducha Świętego, potem wobec tych, którzy wraz z nią budują.
Czy zauważyłaś, Moja Anetko, że mówię więcej, ty zaś milczysz, jakby jeszcze pogrążona w resztkach swego snu?
Oto jestem naprawdę blisko, a wszystkie Me Przykazania są prawdą. Kiedy poddasz się prowadzeniu Ducha Prawdy, Ja sam zapłacę twe koszty przeznaczone na budowę wieży, a dokładniej już je zapłaciłem, ty jedynie możesz przyjąć rachunek i dziwić się, że nie ma na nim twego nazwiska. Jestem jedynym Architektem, który pomaga wznieść wieżę, mimo słabości tych, co próbują porozumieć się z innymi i niewiele wychodzi z ludzkich poranionych zresztą relacji. Otóż, nie bójcie się braku porozumienia, w Mojej Opatrzności nawet braki mogą być twórcze, skoro przestajesz liczyć na własne pomysły i własne doświadczenie. Na Moim Krzyżu wznosi się budowla miłości, która posiada niezniszczalny fundament, a ponieważ zakończona Moim chwalebnym Zwycięstwem, nie ma możliwości, abyście we Mnie nie odnieśli tego samego triumfu, skoro pragniecie Mego Ducha i przestaliście myśleć o sobie samym, poddając się Jemu jako dzieci posłuszne i bardzo kochane.
Patrz, Moja Anetko, czyniąc coś, czego nie chcesz, możesz tym samym oddać chwałę Ojcu w bezinteresownej miłości, gdy tylko twe serce całe będzie na Mnie skierowane.
Bardzo cię kocham i zawsze jestem z tobą. Pójdź za Mną!".
5 lis 2026
,Moja najdroższa Anetko, bardzo chcę szukać cię i odnaleźć, Ja, Pan, Ten, który wzywa po imieniu i Ten, który się zbliża.
W Mojej żywej Ewangelii czytasz, że zbliżali się do Mnie celnicy i grzesznicy, ale sposób, w jaki chcieli Mnie słuchać był naprawdę martwy. Jednak samo ich pragnienie zostało zaspokojone, podczas naszego spotkania.
Najmilsza, wam wydaje się, że stajecie tak blisko Mnie, ponieważ rozpoczynacie modlitwę czy też czas rekolekcji, ale Ja, Pan wskazuję na inną bliskość, taką, która jest pierwsza, czyli na Moje poszukiwanie was najpierw w obrazie owcy, następnie drachmy. Mówię używając znanych wam obrazów czy też tego, co wydaje się być ważne i bardzo ważne. Podobnie jak dzisiaj lubię posługiwać się wyrażeniami z twojej codzienności i tymi, których sama używasz podejmując czynności codzienne. Jeśli celnicy i grzesznicy zbliżają się do Mnie, to dlatego, że żyje we Mnie pragnienie, aby ich ocalić. To pragnienie jest widoczne w Moich Słowach i w czynach tak, że możesz się zdziwić przejrzystością i prawdą - one pozwalają jedynie być, zamiast zyskiwać".
Dlatego chcę iść na spacer tylko z Tobą, Jezu.
,,Przestałaś się martwić swoją wzrastającą tęsknotą, bo przyjąłem cię w czasie Eucharystii do Siebie, jednak nie znasz jeszcze mocy i miłości Mego Ducha, drobinko".
Jezu, ja Cię przyjęłam, nie Ty mnie...
,,Cóż, najmilsza, Eucharystia nie jest spotkaniem jednostronnym, a zatem w Komunii Miłości trwa obdarowywanie i przyjmowanie z obu stron. Stąd też, Moja mała, nie trzeba, abyś trwając we Mnie obawiała się, że nie jesteś przyjmowana".
Trudno mi zrozumieć, Jezu.
,,Duch Mój pouczy cię o wszystkim, ponieważ wzgardziłaś poznaniem wszystkiego innego poza Mną samym. Tak. ,,Znalazłem owcę, która Mi zginęła". Czy słyszysz echo zmartwychwstania? Umiłowana, wcześniej utracona, teraz została odzyskana na nowo i mogę radować się niosąc ją na samym sobie.

Oto Oblubienica Kościół Święty wypłukana we Krwi Baranka, w Nim odzyskuje piękno i swoją królewską godność.
Najmilsza, czym różni się poszukiwanie owcy od szukania drachmy?
W samym obrazie wydaje się, że mamy do czynienia najpierw ze stworzeniem, bo jedna odłącza się od stada. Czy nie czynisz to samo teraz, gdy twoje siostry poszły parami w góry?".
Jezu, ja mam Ciebie, kocham moje siostry, ale nie będę im się narzucać ze swoją osobą. W naszych rozmowach nie ma Ciebie...
,,Ukochana, szukajcie Pana, a wasze serce ożyje, widzisz, Ja chcę, żebyś była w świecie, a nie ze świata. Tymczasem jedna owca odłączając się od stada, nie zna dobrze Tego, który zaczyna jej szukać już w pierwszej chwili, gdy spostrzega jej brak. To dzieje się, zanim powzięła zamiar odejścia i należy tu wrócić do Ogrodu Eden, bo wtedy słychać Moje kroki, w czasie powiewu wiatru, gdy umiłowany Adam ukrył się przede Mną.
O, jak bardzo wstydzicie się swej słabości i grzechu, bojąc się spojrzeć w oczy Miłości jakbym miał przestać was kochać. Nie, zbliżam się i trwa długie poszukiwanie Moich dzieci schowanych w grzechu egoizmu, pychy, chciwości, pragnienia bycia ważnym i znaczącym. Biedne owce odłączone od stada, ale bezustannie poszukiwane. Wielokrotnie przemawiałem do ojców przez proroków, teraz sam przemawiam. Moja drobinko, czy pasterz woła owcę po imieniu? Czy ona słyszy Mój głos, skoro tak daleko odeszła?
Otóż, jej nogi prędko potykają się i upada, nie wie dokąd idzie, bo grzech przysłonił zdolność widzenia. Zauważ, że nie zostawiam tej biednej samą i Moje pójście po nią jest złączone z Tajemnicą Wcielenia.
Słowo przychodzi do swoich zabłąkanych owiec, mówi, wzywa, szuka, lecz w tym wszystkim uniża samego Siebie. Bóg tak umiłował świat, ukochałem tę jedną, która nosi twoje imię. Ileż razy mam powtarzać Moje Słowa miłości wobec Mych braci kapłanów, którzy nie mają w sobie codziennego pragnienia wychodzenia po zagubione owce i nie pachną problemami Moich owiec. Ja będę także szedł, Moja drobinko, za zagubionym pasterzem i odszukam go i wezmę na ramiona, ukażę mu ścieżkę życia, pełnię radości przy Mnie, Ja, Pan. W końcu też, Moja drobinko, stanę między tymi, które się nie zabłąkały, po to, aby zapragnęły pocieszyć tę jedną zabłąkaną. Jedni drugich brzemiona noście, a tak wypełnicie Prawo Chrystusowe. Otóż, Moja Anetko, w tym, co dla was czynię miłość ma pierwsze i ostatnie słowo. Zobacz, że nazywacie Mnie jakże chętnie dobrym Pasterzem, ale sami z siebie jesteście bardziej skłonnymi do ucieczki od stada niż pozostawania tuż przy Mnie i przy owcach".
Jezu, u nas tyle sióstr w refektarzu to hałas zdaje mi się gorszy niż w szkole i nie umiem w tym spokojnie rozmawiać.
,,Jesteś zagubiona, bo słowa nie są potrzebne, gdy się miłuje, ale inni słowami chętnie wyrażają swą miłość wobec braci i sióstr. Najmniejsza, a zamiatanie izby by znaleźć drachmę, to nie ciągłe wasze zabieganie o świętość, o liczne modlitwy, posty, pobożne konferencje? Czy nie mówiłem, że trzeba tylko jednego?
,,Znalazłam drachmę, która mi zginęła", ,,znalazłam Umiłowanego Mej duszy, pochwyciłam Go i nie puszczę". Co teraz jest ważniejsze: radość ze znalezienia drachmy, czy radość dzielona z innymi?
Poszukiwanie monety i jej znalezienie wzywają was by kontemplować Moją Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie, ale dobrze abyście wpuścili Mnie do izby własnego serca, a pomogę wam znaleźć najcenniejszy skarb, skarb Mojej Obecności pośród was.
,,Ani obrzezanie ani nie obrzezanie nic nie znaczy tylko nowe stworzenie", zatem nie musicie starać się o swoje modlitwy, swoje dobre czyny i swoje prace, lecz nade wszystko oddać je z ufnością w ręce Innego. Czy widzisz, Moja mała, że mgła opadła i możesz już podziwiać piękne jesienne kolory?
Jeśli zatem wybierzesz się na spacer, wiedz, że już przygotowałem drogę dla ciebie. Jeżeli zechcesz znów zatrzymać się przy Moim Sercu, miejsce nie ma znaczenia. Odnalazłem cię i kocham nieskończenie, ty zaś pij z tego źródła Mojej Obecności z tobą i pośród ciebie.
Tutaj, najmniejsza, jest kapłan, który potrzebuje odkryć Moje Oblicze w tobie, pamiętaj, aby pozwolić mu Je zobaczyć bez zasłony. Bardzo cię kocham. Pójdź za Mną".
Dziękuję Ci, Jezu. Kocham Cię.
6 lis 2026 piątek
,,Moja najmilsza Anetko".
Czy możesz mnie stąd zabrać, Jezu?

,,Drobinko, nie wypełniłaś jeszcze woli Ojca Mego, jakże mam cię zabrać?
Wejdź w tajemnicę Mojej Ewangelii, czy rozumiesz, kim jest oskarżony człowiek?".
Powiesz, Jezu, że to Ty jesteś?
,,Ja skreśliłem wasz dłużny zapis, Moja oblubienico i otworzyłem bramy naszej - Mojej i waszej Ojczyzny. Bramy podnieście swe szczyty, unieście się odwieczne podwoje, aby mógł wkroczyć Król chwały. Któż jest Tym Królem chwały?
Ach, lubię wchodzić w różne role, Moja najmilsza. Oto ,,roztrwoniłem" majątek Ojca, stając się takim jak wy. Włożyłem bogate szaty syna marnotrawnego, które jednak okazały się dziurawe i bardzo, bardzo brudne. Stałem się wszystkim dla wszystkich, aby ocalić przynajmniej niektórych. Jestem tak blisko, a wy nierzadko szukacie Mnie w zaświatach waszych modlitw. Pamiętasz?
,,Zacheuszu, zejdź prędko, bo dziś muszę się zatrzymać w twoim domu", a teraz: ,,Siadaj prędko i pisz!".
Drobinko: ,,ukochany, umiłowana, wybrany, odkupiona". Zamiast: ,,skazaniec, potępiona, niegodna, wyrzucona". Uwielbiam takie niebiańskie interesy, Moja Anetko: wy wyznajecie wasze grzechy, a Ja jako Baranek gładzę je wszystkie mocą Mojej Krwi. Ty zaś usiądź i opowiadaj, co i ile jesteś winna Królowi miłości?".
Jezu, ja...brak mi słów.
,,To dobrze, gdybyś zaczęła mówić, o, przypomnij sobie syna, który powrócił - on mówi, a ojciec przytula go z wielką czułością do siebie.
Moja drobinko, jak skreśliłem dług Adama, tak i wasze długie rachunki - wszystkie wasze grzechy nad śnieg wybieleją, gdy przyjdziesz do Mego Serca, aby w nim odkryć skarby Mej miłości.
Powiedz, czemu nie chcesz biegnąć razem z twoimi siostrami w tym czasie, jaki wam dałem?".
Jezu, ale Ty wiesz ...nie umiem modlić się słowami i w myślach...ta wielość mnie przygniata...nie pozwolono mi rano spotkać się z Tobą w Eucharystii. Nie potrafię cierpieć tak długo bez Ciebie...jakby to był Wielki Czwartek. Nie tęsknię...raczej umieram...bez Ciebie. Czemu nikt tego nie rozumie?
,,Moja najmilsza Anetko, Ja rozumiem, to nie jest żaden twój wysiłek, ale Mój dar, który zresztą przerasta ciebie tak małą. Warto, żebyś była blisko swoich sióstr, najmniejsza, podobnie jak Ja jestem blisko ciebie bez względu na bolesne różnice. Pozwól, żeby ubierano cię w powłóczyste szaty dawnych modlitw, w tym celu, abyś mogła w przyszłości oznajmić innym, że rozwój życia duchowego uwzględnia etapy, w których każdy z was ma inne tempo rozwoju. Niedobrze jest zabrać chleb dzieciom, a rzucić psom, ale są pewne rodzaje pokarmu, które powinny być mądrze rozdzielane. Zatem nie chodzi ani o wielość modlitw wspólnych, ani ich brak, ale o pewną otwartość na Ducha, która pozwoli odkryć, jak wielka jest różnorodność darów, jakie wam daję w Moim Kościele. Patrz, widać to na przykładzie tego rządcy, który został oskarżony o trwonienie majątku - okazało się, że poradził sobie świetnie, zmieniając większą ilość na mniejszą. O co chodzi, najmilsza, w tej zmianie rachunku?
Oto tak trudna dla was słabych i grzesznych zmiana myślenia: ,,On kocha Mnie nie ,,za", lecz ,,dla".
Jak zatem wybrałem Moich uczniów po to, aby Mi towarzyszyli, a dopiero potem, abym mógł ich wysyłać na głoszenie nauki, oznacza to, najmilsza i Moja, że nie chodzi o żadne nadzwyczajne prace, modlitwy, wysiłki, by chcieć od razu wszystko osiągnąć, ale o zdecydowaną uległość wobec Ducha Świętego i świadomość bycia miłowanym za nic z waszej strony.
Przypatrz się jak ,,trwonię majątek Ojca", Moja Anetko: zostawiam świetlistą Ojczyznę pełną niewyobrażalnie pięknego pokoju i miłości związanej z tym, co dla was jeszcze nieznane i niedostępne, a przyjmuję postać Sługi.
Wy zaczniecie pytać: ,,Czy może być co dobrego z Nazaretu?" i dalej: ,,Zbadaj i zobacz, że żaden prorok nie powstaje z Nazaretu", dalej: ,,Któż może odpuszczać grzechy prócz jednego Boga?".
Słowo, które doznaje odrzucenia przez swoich, o, ta historia, Moja drobinko, lubi się powtarzać. Bo chcielibyście wciąż mieć Boga na swoje podobieństwo i bardzo bliskiego wam, lecz gdy przychodzę jako małe Dziecię niewielu dostrzega na Moim czole królewski napis: ,,Jednorodzony Syn Ojca Przedwiecznego".
Jezu, ale to raczej nikt nie widzi takiego napisu...

,,Moja Anetko, to właśnie jest symbol Chrztu, waszego i Mojego, Ja, Pan".
***
,,Pewne treści pokazuję tobie inaczej, bo i nie będziesz mogła opisać, na czym polega Moje skreślenie waszego długu i obdarowanie. Jednak jak czytasz, że tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało, ale mówię w odniesieniu do Mnie i do Kościoła. Nie obawiaj się, od kiedy uczyniłem was swoimi przyjaciółmi, każdy wasz dług został unieważniony.
Widzisz, inaczej, jeśli chodzi o wasze relacje między braćmi i siostrami, zwykle nie jesteście skorzy, by przebaczać jedni drugim, raczej w swej pamięci zapisujecie, kto jest wam winien i co konkretnie. Ja zaś patrzę na was przez pryzmat Mej Męki, Śmierci i Zmartwychwstania, kochając, mimo waszych długów. Wychodzę wam naprzeciw z przebaczeniem i wystarczy chwycić Moją wyciągniętą dłoń.
Czy uwierzysz, Moja drobinko, zanim stałem się Jednym z was pragnąłem, abyście mieli udział w niespodziankach Mojego Miłosierdzia - wszystkich darowanych długach, które za was spłaciłem. Chcę was widzieć radosnymi z powodu Mego Triumfu nad waszą śmiercią i tymi, którzy z podziwem spoglądają na Mnie jako Swego Brata i Przyjaciela. Moja mała Anetko, trochę ze Mną pocierpisz tutaj, a ten jeden biedny kapłan odzyska to, co do tej pory utracił. Odważnie wstępuj w Moje ślady bycia niezrozumianą przez ludzi, to droga Ukrzyżowanej Miłości. Nie chciej żadnych skrótów, bądź dzielna i pij ten Kielich niezrozumienia od tych, które powinny cię rozumieć. Bardzo cię kocham i jestem blisko".
Dziękuję Ci, Jezu. Też Cię kocham.
7 lis 2026
,,Moja najdroższa Anetko, obdarowałem cię ponad miarę, ale to wszystko jest dla Moich kapłanów. Patrz jak wielu wpatruje się dzisiaj w złudny blask Mamony. Mamona zaś posiada różne imiona, a trudno znaleźć duszę tak ubogą, by choć na krótką chwilę nie pragnęła mieć, posiadać, znaczyć.
Samo wpatrywanie się we Mnie i w Moje życie, dobrze byłoby, gdyby pomogło wam odczytać waszą królewską godność i wartość, lecz wasz wzrok sam z siebie nie potrafi być we Mnie utkwiony. Dlatego zapraszam was najpierw do odkrycia, że Ja spoglądam na was z nieskończoną czułością i miłością, pragnąc podnieść was samych do policzka jako nowo narodzone niemowlęta. Tymczasem machacie nóżkami, krzycząc, że lepiej wam jest stąpać po ziemi samodzielnie bez Mojej pomocy. Wygląda to trochę komicznie, gdy wyobrazisz sobie ten obraz, jednak uwierz, drobinko, że tak czyni większość, goniąc właśnie za wielkością bardziej, niż za tym co liche, małe i ledwie widoczne.
Dzisiaj mamy, ukochana, Ewangelię drobiazgów, zatem bawimy się w poszukiwanie okruchów pod stołem, w zbieranie ułomków pozostałych po rozmnożeniu chlebów i ryb oraz w Moje radosne połączone z Pawłowym: ,,Moc doskonali się w słabości". Dlatego, Moja Anetko, tak dobrze jest uwielbiać Moją Opatrzność, wszak w niej odkrywasz, że drobiazgi codzienności są cennym klejnotami. ,,Wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny", śpiewa Moja Mama, a wy nie bardzo rozumiecie, że pośród waszej szarej codzienności chcę uczynić to samo, co uczyniłem w duszach pokornych i poddanych Mej Miłości. Widzisz, nie zapisałaś, że gdyby twe siostry poddały się tchnieniu Ducha Świętego zaraz też wprowadziłbym je na głębię życia duchowego, ale i na drogę tracenia. Okazuje się, najmilsza i Moja, że trudno jest znaleźć osobę goniącą za tym, co drobne i małe. Jakbyście zapomnieli o Moim Uniżeniu ze względu na was. Moja wierność w małym, czyli spotkanie w Nazarecie, potem wędrówka do Elżbiety i Jana, narodziny w domu chleba, w Betlejem, potem życie ukryte, wcześniej ucieczka do Egiptu. Czyżby wasz Bóg był mały? Najmilsza, tak i nie. Moja przeogromnie szalona miłość ukryta w ludzkim ciele, poddanym cierpieniu i brakom, to taki przykład wierności w małym. Wtedy gdy rozpoczynam swą działalność i czynię pierwszy znak w Kanie, czytasz, że uwierzyli we Mnie Moi uczniowie, ponieważ okazałem swą moc, lecz to dopiero początek. Po szeregu cudów uzdrowień, wskrzeszeń i uwolnień, znów zaczynam się ukrywać. Wreszcie oskarżony, schwytany, pojmany i uwięziony, znów staję się bardzo bardzo Małym w oczach świata. Jestem Miłośnikiem drobiazgów, ponieważ przez Moje Uniżenie przyszła dla was radość zmartwychwstania Mojego i waszego, i nasze zwycięstwo, triumf wierności w małym. Małą i może słabo widoczną dla was jest wola Ojca Niebieskiego, dla Mnie jest ona jedynym Pokarmem i wolą Taty żyję codziennie, przechodząc z wami drogę od maleńkości do wielkości. Przedziwne, że teraz Moje ciche zaproszenie do wierności w małych rzeczach będzie głoszone na dachach, a gdy biedak głośno

zawoła do Mnie, Ja go usłyszę. Najmniejsza i Moja, powiedz czym różni się miłość wobec drobiazgów, miłość Twego Oblubieńca od drobiazgowości?
Mamy bowiem dusze tak przywiązane do drobiazgów, że gotowe są niemal codziennie biec do spowiedzi, co im powiemy na to chore myślenie?".
Jezu, Ty byś powiedział: Zbudź się o śpiący i że nie kochasz nas za coś, ale dla nas samych.
,,Moja najmilsza, diabeł chciałby, abyście długo kontemplowali wasze upadki: niemiłe słowa wypowiedziane wobec bliźnich, krzywe spojrzenia, pewne zaniedbania w modlitwie i inne. Ja dźwigając was z barłogu grzechu i podnosząc ku Ojcu, wołam was do patrzenia ku górze. Mamona i wszystko inne związane z ziemią i pożądliwością ciała, nakazuje wam koncentrację na drobiazgach beze Mnie. To błąd tymczasowości, który powoduje że dusze trwonią przede wszystkim swój czas rozpamiętując co kiedy zrobiły złego, a Ja zwykle rzucam światło Słowa by wyrwać z was z drobiazgowości do innego życia. To Ja Jestem drogą i prawdą, i życiem. We Mnie drobiazgi zyskują inny smak i zapach. Pamiętasz? Jeden denar - niestety zakopany, drugi denar - zapłata za dzień pracy, jedna owca, jeden syn marnotrawny, jedna wdowa, jedno słowo, które wypowiem uzdrawia jednego człowieka. Tak, spodobało się Bogu przez głupstwo głoszenia Słowa zbawić wierzących.
Czy teraz, najmilsza rozumiesz, dlaczego lubię i twoje drobiazgi?
Biorę kolorowy liść, jaki podniesiesz z ziemi, aby opowiedzieć tobie kim jest Ojciec i jak bardzo was miłuje. Książki teologiczne okażą się zbędne, gdy Ja sam włożę słowa w twoje usta".
Jezu, wiesz, moje siostry strasznie mocno są przywiązane do rodziny, ale swojej tej ziemskiej. Zaproponowałam przecięcie pępowiny i były zgorszone.
,,Moja drobinko, tutaj trzeba dawać mleko nie pokarm stały. Widzisz lęk przed utratą nie pozwala im iść za Oblubieńcem, nie możesz ich popchnąć, bo szybko upadną. Tu trzeba czasu i wytartych kolan. Tak, ponieważ więzi rodzinne nie przeżyte w Mojej Obecności i w świetle Mego Paschalnego Misterium zostawiają was na odległym miejscu niczym starszego syna na progu ojcowskiego domu. Nagle ktoś umiera czy cierpi albo się raduje i wy zaraz chcecie decydować o jego losie. Pozwólcie obojgu róść aż do żniwa. Pozwólcie, abym cierpiał razem z cierpiącym nawet kiedy nic nie rozumiecie z jego bólu. Nie bawcie się w zbawiciela swojej rodziny, ponieważ nie możecie żadnego z waszych włosów uczynić białym lub czarnym. Zauważ, Moja Anetko, że wszystko to, czego nie złożyliście na Ołtarzu Krzyża powraca do was i przygniata swoim ościeniem, a pragnienie posiadania wspaniałej ziemskiej rodziny beze Mnie także jest kruche i niestałe. Tylko ten, kto spełnia wolę Ojca Mego ten jest Mi bratem, siostrą i matką. Jesteście powołani do większych rzeczy, a wasza prawdziwa rodzina nie ma początku ni końca. Warto zatem przylgnąć bardziej do Mnie i kochać Mnie bardziej. Moja ukochana drobinko, pójdź za Mną. Kocham cię".
Dziękuję Ci, Jezu. Też bardzo Cię kocham.
8 lis 2026
,,Czy dojechałyście razem ze Mną na miejsce docelowe, czy beze Mnie, dziecko Moje?".
Jezu, nie zostawiłam Ciebie w tamtym miejscu, zawsze jesteś ze mną.
,,Kocham cię i znam zawartość lampy, którą dzisiaj zabrałaś".
Moja lampa? Jezu, totalnie nie rozumiem tego człowieka!
,,Najmilsza, któż może was zrozumieć jak nie sam Duch Boży? Widzisz, kochając obdarowuję każdego z was dając i lampę, i oliwę, ale co czynicie z nimi po drodze?
Zapadacie w sen będący obrazem śmierci, podczas, gdy Ja Jestem zmartwychwstaniem i życiem.
Zobacz, najmilsza, w czasie Chrztu już posiadasz wiarę, nadzieję i miłość, co dalej?
Sen zwany życiem codziennym, dużo słów, mało czynów, utrata więzi, skłonność do grzechu, mgła!
Jechałyście przez większość trasy tak bardzo zanurzone we mgle, że gdyby nie światła w samochodzie i białe pasy na ulicy, czy dotarłybyście na miejsce?".
Wątpię...
,,Najmilsza, zatem co stoi na przeszkodzie, żeby żyć tajemnicą Chrzcielnego zanurzenia w Moje Paschalne Misterium?".
Grzech na pewno.
,,Wróćmy do naszej karmelitanki, ona bowiem zamieszkiwała swoje wnętrze, wręcz wróciła do siebie. Tak, bardzo się cieszyłyście widząc znak zapowiadający koniec podróży dzisiaj?! Moja Anetko, ten koniec, lecz i początek jest w was samych.

,,O głębokości bogactw, mądrości i wiedzy Boga". Zanurzeni w życiu Trójcy Przenajświętszej jesteście mocą Chrztu Moją świątynią i Moim mieszkaniem. Umiłowani, tak, stójcie mocno w Panu!
Zatem należy wejść do wnętrza domu - tam też trwa symfonia słuchania, to znaczy, dotarłszy do środka, możesz odkryć kim jesteś i narodzić się na nowo.
Jeśli otworzymy Ewangelię, Moja drobinko, wiele dialogów ze Mną, dokonuje się we wnętrzu domu lub świątyni. Mamy i dialogi zewnętrzne, lecz one po dłuższym czasie kończą się pójściem za Mną.
,,Rabbi, gdzie mieszkasz?".
Chodźcie, a zobaczycie!
Pytają Mnie o mieszkanie, a nie dotarli na miejsce, podczas, gdy jestem nieskończenie blisko każdego z nich.
Czy pojmujesz, Moja najmniejsza?
Jestem tuż obok, a oni pytają, gdzie mieszkam. Wzywam do pójścia za Mną, a konkretnie wzywam do wejścia w ich własne wnętrze. Ja bowiem nie tylko, że stałem się Jednym z was i wszedłem w waszą codzienność, Ja, Moja Anetko, odkupiłem każdego z was przywracając wam godność, nadając wam nowe imię. O, naprawdę dałem wam i lampy, i oliwę. Jestem Wcieloną Mądrością, Moja mała, ty zaś beze mnie pozostajesz i w ciemnościach, i we mgle. Twoja mgła, choć rozmówca nie wykazał zainteresowania, jest łaską Ducha Miłości, który lubi czynić wielkie rzeczy w duszach małych".
Jezu, to było niesamowite, dziś w czasie naszego różańca w podróży...nie wiem czy uda mi się opisać.
,,Pomogę tobie, najdroższa i Moja, lecz najpierw pozwól, że w kończącym się dniu, zajrzymy do naszych ukochanych śpiących panien. Nie będziemy używać języka tamtych czasów ani omawiać tamtejszych weselnych zwyczajów, obejrzymy sam początek planów Ojca Przedwiecznego, który powiedział: ,,Niech stanie światłość" i stała się światłość. Oddzielona od ciemności rozświetliła mrok i od tej pory wszystko, co mówicie w ciemnościach, będzie w świetle powtarzane. Kiedy zaczniesz myśleć o wczorajszym wieczornym dialogu z naszym Nikodemem, ujrzysz jego ciemność pełną obaw, bo po co ma wstawać, by brać w rękę lampę, która nie należy do niego.
Cóż, gdy w przyszłości włożę tą samą lampę w jego ręce, przestanie bać się jej ognia".
Jezu, czy to jest niedowiarstwo czy pobożna ostrożność?
,,Panny roztropne oprócz lampy zabrały ze sobą oliwę. Otóż, można zapomnieć pewnych niezbędnych rzeczy, ale czy miłość potrafi pokryć codzienność zapomnieniem? Czy Ten, który kocha nawet pośród mroku, ciemności i snu, przestanie myśleć o umiłowanej osobie?
Ty tak mała również zamknęłaś oczy w czasie podróży".
Bo nie znoszę radia, ale nie powiedziałam tego siostrom i chciałam być tylko z Tobą... one były pewne że śpię, ale jak można spać w świetle i przy muzyce i rozmowach.
,,Uciekłaś od tłumu, ale Ja wcześniej poprosiłem byś zajrzała do Mego Serca, Moja drobinko, tam nie ma nocy i nie trzeba lampy ani oliwy. Jak wtedy mają zachować się bohaterki z Mojej Ewangelii?
Patrz, patrz, tu sam dialog mówi o Mojej Tajemnicy Tego, który był, jest i przychodzi.
Wszystkie panny na głos wołania - wstały. Wszystkie opatrzyły lampy, ale niektóre zauważyły, że nie mogą iść, bo nie zabrały oliwy. Dzisiaj (uśmiechniesz się) miały być czynne Żabki albo galerie handlowe w większym mieście gdzie łamie się różne przepisy.
Moja najmilsza, tamte nieroztropne szukają pomocy u koleżanek, ale otrzymują odpowiedź odmowną. Czy pamiętasz?
,,Czy możecie pić Kielich który Ja mam pić?". ,,Czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?".
,,Czy na to złym okiem patrzysz, że Ja jestem dobry?".
Zapraszam do dialogu miłości. Zawsze. Nie do tego, abyście przestali rozmawiać ze sobą i zazdrościć jedni drugim ich mądrości bądź lepszego przygotowania.
Zauważ, że w Moim Królestwie pierwszeństwo mają ubodzy, prości i małe dzieci. Bez kombinowania, w szczerości serca, tamte oznajmiają: ,,Mogłoby i nam i wam nie wystarczyć, idźcie raczej do sprzedających i kupcie sobie".
Najmilsza, w tym wezwaniu trwa ukryta mądrość, bo niedobrze jest zabrać chleb dzieciom, a rzucić psom, lecz jest pewien moment i pewna godzina, gdy podział okazuje się być zgubny dla obu stron.

W tym wypadku przygotowanie do spotkania z panem młodym nie ma podziału. Czy twoja dusza dostrzega, że nie ma już dwoje, lecz jedno ciało? Że w Moim Kościele, najmilsza, wszystko jest wasze i Ja was wszystkich pragnę mieć u Siebie, ale nie wszyscy jesteście posiadaczami Mojej mądrości w całej pełni jej niezwykłej Tajemnicy. Dlatego trudno, żebym nakazywał każdemu, by zrozumiał, że we Mnie nie ma podziału na Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie, gdyż wszystko jest jednym wydarzeniem.
Nie mogłaś wczoraj podzielić się Moją oliwą z tym, który nie ma jej dla siebie przygotowanej i stąd też został obojętny jak ci, których nikt nie najął.
Ty zaś wyruszyłaś w dalszą drogę, raniąc jego serce i sama doświadczając zranienia. Tak. Co dalej?
Moja drobinko, Ja i Ojciec jedno jesteśmy. W Duchu Świętym rozlega się nasz dialog miłości bez braków oliwy, gdyż ona wręcz płynie we Mnie. Tutaj nie ma też potrzeby dzielenia na, bo jestem Jeden w Trzech Osobach. Tego, czego pragnie Ojciec, pragnie Syn, pragnie Duch Święty. Gdy mówię do ciebie, do was małych słyszysz ,,trzy", a w rzeczywistości jestem jednym Bogiem. Cóż, nie wyjaśnimy tego w ciemności, ale na weselu, tam też panny nieroztropne nie mogą wejść, ponieważ ukochały braki i podziały, a w ich sercu jedność była przedmiotem handlu, nie prawdziwej miłości.
Otóż, drobinko, nie chcę, abyście na modlitwie prowadzili ze Mną handel wymienny, bo dam wam oliwę, kiedy odmówiliście taką bądź inną modlitwę. Nie tak będzie między wami. Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary. Chcę was w całości czyli obecnych w swoim wnętrzu ze Mną. Odwołując się do Tajemnicy Chrztu, Moja Anetko, zyskasz więcej niż w sklepie z oliwą, znaczy to, że gdy odczytasz razem z Elżbietą że jesteśmy w jednym domu, wówczas szybko inni też zapragną tam właśnie się odnaleźć. Bardzo cię kocham, mała Moja. Bądź we Mnie jak Ja jestem w tobie ".
Kocham Cię, Jezu. Dziękuję Ci.
9 lis 2026
,,Moja najmilsza Anetko, jak przyjęłaś dziś do siebie Moje żywe Słowo?
Czy przebywasz ze Mną w świątyni, czy na zewnątrz w sprawach świata? Co to znaczy, że Duch Boży w was jest i mieszka?
Otóż to tak wielka tajemnica, że same teksty biblijne naświetlają jedynie jej zewnętrzny zarys, ale Psalm zaprasza do środka, gdyż Ja Jestem we wnętrzu Mojego Kościoła. To ważne zdanie dla poszukujących Mnie na zewnątrz.
Miałaś żal z powodu braku możliwości dialogu z niektórymi, prawda?
Wiedz, że pozostawanie na zewnątrz własnej świątyni skłania do życia w monologu. Takie mówienie zwrócone do rzeczy, spraw i osób na zewnątrz, często stoi w pewnej opozycji do Mojej Ewangelii. Ponieważ Ja wzywam do wejścia na górę, do domu, do spotkania ze Mną prawdziwym Bogiem i prawdziwym Człowiekiem. Świat będzie was wołał i świecił, i krzyczał, że będziecie biec tam, dokąd nie powinniście, ponieważ Ja wybrałem was sobie ze świata. W końcu, Moja drobinko, niektórzy spośród was będą chcieli wrzucić świat do wnętrza Mego Kościoła, ale jak czytasz: ,,Ja świat zwyciężyłem". Skoro wyrzucam stary kwas z Domu Mego Ojca, a zatem tych, którzy tam handlują i chcą ,,ubijać własne interesy", oznacza, że każdy kto miłuje świat, zostaje na zewnątrz i nie ma w nim miłości Ojca. Znów chcę, żeby w Mojej Świątyni brzmiała pieśń nowa, a oczyszczenie, jakiego dokonuję, ma na celu uwielbienie Ojca. Nie lubicie słuchać utworów, kiedy jeden z wykonawców fałszuje albo instrument jest rozstrojony i nie gra. Ja zaś wzywam was do czystego śpiewu, w którym nie ma domieszki światowych interesów. Najmilsza, czy nie trzeba iść do szkoły muzycznej, aby lepiej śpiewać i grać na instrumentach muzycznych?
Ale by śpiewać w Mojej Świątyni konieczna jest pieśń twego Oblubieńca, pieśń nowa, w której nie ma nocy ani ciemności. Mówię o Moim Zwycięskim Misterium. Czy pamiętasz?
,,Śpiewajcie Panu pieśń nową".
Moja najmniejsza Anetko, możesz nie mieć dobrego głosu, nie znać nut ani melodii, lecz wystarczy, że Ten, który już zaśpiewał, pociągnie cię dalej i dalej w głąb swojej Tajemnicy. Królestwo Moje nie jest z tego świata, dlatego Żydzi nie rozumieją języka, którym do nich przemawiam. Nie wiedzą, że Ja jestem prawdziwą świątynią, która zostanie zburzona i odbudowana mocą Bożego Ducha. Czytałaś o wodzie wpływającej ze ściany świątyni, ach, a strumienie Krwi i wody, jakie wypłynęły z Mego Serca, czy one nie dają życia duszom? Tu już

nie chodzi o zdrowie ciała i zwykły pokarm, ale o Tego, który za ciebie umarł i zmartwychwstał. Widzisz?
Woda nie przestanie płynąć, a Ja nie przestanę wylewać na was Mego Ducha w Sakramentach Mego Kościoła, dlatego jak śpiewasz: ,,Nurty rzeki rozweselają Miasto Boże". Moja drobinko, czy potraficie się jeszcze radować z Moich Sakramentów, z powodu spotkania ze Mną i Łaski, którą otrzymujecie? Czy raczej radujecie się tym światem i jego dobrami?
A co zatem masz, czego byś wcześniej nie otrzymał.
Wiesz, najmilsza w jaki sposób Ja oczyściłem Moją świątynię?
Nie tchnieniem sądu i pożogi, lecz przez Moją Krew za was wylaną. Dlatego nie należycie już do samych siebie, bo za wielką cenę zostaliście nabyci. Patrz, najmniejsza, że to Ja za was przyjmuję karę wam należną, o, jakże bolesną, bo Moje Najświętsze Ciało zostaje zupełnie zniszczone, przebite i sponiewierane, a dokładniej mówiąc ,,zburzone".
Wszystko po to, żeby wznieść nową budowlę piękną i czystą, w której Moja Oblubienica stanie się ozdobą Mego Domu, w pełni ze Mną zjednoczona. Zobacz, co potrafi miłość! Jak ogromna cena zapłacona i w końcu jak teraz została odnowiona wasza wcześniej zepsuta grzechem pierworodnym natura. Oto jesteście, a wcześniej was nie było!
Jesteście bowiem we Mnie wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, ludem świętym. Najmilsza, samo wejście do swego wnętrza, gdzie Ja Jestem, okazuje się być dla wielu jakby niedostępne bądź zbyt wyniosłe i zamknięte. Dlatego stojąc na zewnątrz głośno wołają do Mnie albo też zastanawiają się, czy zrobili dość wiele dobrych uczynków, dość dużo zmówionych modlitw i postów, abym może chociaż lekko uchylił drzwi. Tymczasem one od dawna są naprawdę otwarte. To tak jak wówczas, gdy wchodzisz do budynku, a nie znasz wejścia i szukasz idąc wkoło, równocześnie nie zauważasz, że przeszłaś i minęłaś wejście, zajęta samym szukaniem zbyt szybkim i powierzchownym. Paweł powiedział Ateńczykom, że jestem blisko każdego, we Mnie żyjecie poruszacie się i jesteście".
Wiesz, Jezu, dla Ciebie wszystko jest proste, a z naszej strony lubimy komplikować albo szukamy cię tak bardzo po swojemu.
,,Tak, mała Moja, jednak pamiętasz, że można Mnie znaleźć wszędzie, a najlepiej w świątyni twej duszy. Wejście tu także nie jest zaryglowane. Przeciwnie, dzięki uczestnictwu w Moich Sakramentach, prędko wejdziesz przez małe ucho igielne, a wtedy też odkryjesz niezmierzone bogactwa Chrystusa. Tak, świątynia, w której mieszkam nie jest biedna, Moja drobinko. Wróćmy do obrazu, jaki nie tak dawno tobie pokazałem jak wchodzę do komnaty twej duszy i zbieram kamienie".
Tak, świetnie to pokazałeś - w Twoich rękach zaczęły się świecić, ale dopiero wtedy gdy sam je podniosłeś.
,,Kamienie jako symbol twego ,,chcę" czyli woli, która nie czyni tego, czego pragnie Ojciec, lecz buduje codzienne wybory na swoich planach, przeczuciach i nie wsłuchuje się w głos Mego Ducha.
Pamiętasz Samuela? On też słyszał, a nie rozpoznał od razu, że go wołam.
Daniel w jaskini lwów wybrawszy raczej śmierć niż grzech, wychodzi zwycięski. Tak samo Jonasz w brzuchu wielkiej ryby, zmienia swą decyzję i podejmuje się trudu głoszenia mieszkańcom Niniwy surowego napomnienia. Odwrócenie się od złego postępowania jest skutkiem poznania woli Ojca, które zostało poprzedzone próbą.
Dlatego potrzebne było aby Jeden umarł za naród niż gdyby miał zginąć cały naród. Potem znów, Moja Anetko, gdy przyjrzysz się przemianie Piotra, który przestał się lękać i Marii Magdalenie, która zatęskniła za Prawdziwą, bo Wcieloną Miłością; w końcu też Mojemu spotkaniu z prześladowcą Kościoła, wszędzie w tle pojawia się śmierć albo inaczej ,,zburzenie" starego by powstało nowe.
Tak też teraz Duch Mój czyni w poszczególnych osobach i we wspólnotach: tracicie w celu odzyskania. Obyście umieli przyjąć oczyszczenie, będące szansą nowych narodzin.
Moja drobinko, świątynia, do jakiej przychodzę to nie jest mieszkanie jednostki. Zgadza się, że każda dusza jest inna i każda inaczej może odkryć Moją Obecność. Jednak, Moja mała, w takiej różnorodności jedność jest możliwa i polega także, i przede wszystkim na znoszenie inności drugiego w miłości.
Zanim zaczniesz projektować Mój Kościół według swego wizerunku, pozwól, że twój ołówek znajdzie się w Moim ręku; tak jak tamte kamienie.

Ja chętnie użyję wydarzeń i osób z twojej szarej codzienności, żeby wznieść przepiękny gmach, gdzie Ja Baranek będę jedyną Lampą, a twoja chęć świecenia zgaśnie z powodu nadmiaru innego Światła. Czy zgadzasz się, żebym świecił?".
Tak jak chcesz, Jezu, Ty możesz wszystko...proszę podnoś często te moje kamienie...
,,Moja Anetko, nie ma ich tak dużo. Im bardziej odkrywasz swą niemoc, tym bardziej wzmaga się działanie Ducha Prawdy; On bowiem jest wolny w działaniu, kiedy nie przeszkadzasz Mu kochać.
Bądź wierna każdej najmniejszej łasce, a większe rzeczy ukażę twojej duszy.
,,Śpiewacie Panu pieśń nową, głoście Moją chwałę w zgromadzeniu świętych".
Kocham cię".
10 lis 2026 ,,Moja najmilsza drobinko, zobacz jak twój Oblubieniec zakłada strój sługi, abyś mogła odpocząć w cieniu Mego Słowa. ,,Tyś jest Moim Synem", lecz także ,,przyjął Postać Sługi". Wiem, najmniejsza, że Moje Słowa kierujecie do siebie, podczas, gdy Ja dziś, tu i teraz mówię w Duchu Świętym odsłaniając wszystko z Mojej perspektywy, ale tym samym zapraszam was do nowego spojrzenia. Któż z was mając sługę, co powraca z pola, każe mu usiąść do stołu? Moja Anetko, wróć ze Mną do ostatniej wieczerzy, do chwili, gdy klękam przed Moimi i przepasany prześcieradłem umywam wam nogi. Jednak potem modyfikuję nazwę sługi zmieniając ją na przyjaciela. Zanim się to stanie, polecam Moim, żeby wzajemnie sobie umywali nogi. Takie przejście od sługi do przyjaciela to, Moja drobinko, także przejście od spełniania przepisów do miłowania, od mówienia do słuchania, od ciągłego zabiegania o poprawę samych siebie do skierowania swego spojrzenia na Moje Wielkanocne Misterium. Zacznij zatem kontemplację Mnie twojego Służącego, a następnie zobacz jak bardzo cię umiłowałem".

---

Jezu, znów gdzieś mnie porwałeś... ,,Chciałem pokazać tobie małej, kim jestem i jak was kocham. Czy to zbyt mało, Moja Anetko?". Nie, tylko ja nie wiem potem jak to opisać ...służysz nam wszystkim i kochasz służąc, a tu dalej nie umiem tego wyrazić, to poza moimi zmysłami. ,,To, co duchowe, zna tylko Duch Boży. Nie obawiaj się, twój umysł nie mógłby nic zrozumieć, jeśli nie otrzymałby specjalnej pomocy. Zauważ, że bardzo utrudziłem się w posługiwaniu wobec każdego i każdej z was. Zamiast zasiąść do stołu jako Pan i Nauczyciel, klękam przed wami, obmywając wasze stopy. Posługa niewolnika spoczywa w rękach Króla. Dlaczego odwracam dobrze znany porządek? Najmilsza, po to, żeby każdy z was nie bał się pochylać nad cudzą nędzą, wiedząc, że co uczyniliście jednemu z braci Moich najmniejszych, Mnieście uczynili". Jezu, jak pomóc temu chłopcu, który tak żebrze o miłość, a równocześnie zachowując się agresywnie zwraca na siebie uwagę wszystkich. ,,Najmilsza, on wie, że gdy będzie potulny, nikt nie będzie się nim zbytnio zajmował, dlatego jego wołanie o to, by wszyscy patrzyli na niego, pragnienie bycia w centrum. Trzeba byłoby pomóc mu odnaleźć nadzieję na taką intensyfikację dobra ze strony innych, aby uleczyć jego wewnętrzne choroby spowodowane przemocą domową. Uwierz, Moja mała, że historia związana z rodzinnym podwórkiem wędruje za wami niemal przez całe życie niezależnie od tego jak bardzo czuliście się zaopiekowanymi w swoim dzieciństwie, zawsze znalazły się momenty, kiedy ktoś przeszedł obok was bez przyklęknięcia, nie okazał wam dość ciepła i pokornej posługi; takie braki wymagają potem spotkania ze Mną w Sakramentach, gdzie nie wszyscy jednak docierają. Okazuje się bowiem, że chcecie Mnie spotkać, ale albo sami siadacie do stołu sądząc, że przyjdę do was natychmiast i klęknę przed wami; albo znów nakazujecie Mi siadać i sami zaczynacie biegać naprawiając wszystko wokół i twierdząc, że wiecie lepiej ode Mnie co należy zmienić. Widzisz, Moja drobinko, dobrze wam idzie zmiana tekstu Ewangelii, ale swego nastawienia wobec Mojej darmowej miłości nie umiecie zmienić. Niekiedy słyszę od was, że jesteście sługami nieużytecznymi, podczas gdy, żeby nazywać tak siebie trzeba przebyć długą i bolesną drogę umierania dla grzechu bardzo bogatej i intensywnej posługi. To trochę tak jak wtedy, kiedy kapłan bądź osoba zakonna przechodzi na emeryturę, a jednak pragnie wciąż dużo pracować i jak mówicie ,,czuć się potrzebną". Tutaj powstaje pytanie: czy taka praca jest, była i będzie rzeczywiście najważniejsza? Przyjrzyj się, Ja podjąłem się niezmiernie ważnej posługi miłości - oddałem życie za was, gdy byliście jeszcze nieprzyjaciółmi. Zacząłem czynić więcej dokładnie wtedy, gdy wy usiedliście przy stole, oznajmiając, że jesteście bogaci i nic wam już nie trzeba. Tak jak Moi Apostołowie, gdy twierdzą, że nie muszą Mnie o nic pytać, bo już wszystko wiedzą. Ach, wiedza wbija w pychę, miłość zaś buduje. Oznacza to, Moja Anetko, że twój Oblubieniec,

choć mógł zasiąść razem z Ojcem przy królewskim stole w Jego Domu, schodzi, żeby wam usłużyć stawszy się Człowiekiem. Przychodzę przez posłuszeństwo Jednej, Niepokalanej i pełnej Łaski, która nie zna dawnego ,,nie" Adama i jest cała gotowa, aby służyć. W Niej mam swoje nowe, o, jakże piękne i czyste mieszkanie. Co dalej, Moja drobinko najmniejsza? Przez większość lat Mego ziemskiego życia w ciszy Nazaretu, służę wam tak ukryty, że nawet Moi sąsiedzi nie wiedzą kim jestem i nie uważają Mnie za Nauczyciela, ale jestem uważany za syna cieśli. Dzisiaj nazwalibyście Mnie zwykłym mieszczaninem, który wykonuje swe obowiązki sumiennie, lecz nie wyróżnia się niczym szczególnym. Służę w tak wielkim ukryciu, Moja mała, jakbym i tu szeptał wam do ucha, że Mój Ojciec także widzi w ukryciu i odda tobie. Potem, Moja oblubienico, zobacz, wychodzę na pustynię, żeby tym samym wskazać na ogrom duchowej walki, jaką trzeba wam podjąć, aby odkryć, że nie jesteście już niewolnikami, ale dziećmi. Następnie po przyjęciu Chrztu, nie siadam na tronie i nie sądzę dwunastu pokoleń Izraela, ale wyruszam w drogę, aby głosić miłość Ojca, uzdrawiać, uwalniać, służyć z wielkim oddaniem Temu, który Mnie posłał. Skoro wracam z tej trzyletniej drogi, Moja Anetko, nie siadam znów do stołu, Mój odpoczynek jest na Krzyżu, pośród dwóch łotrów, tam, gdzie wszyscy Mnie opuścili. Czy nie wygląda na to, że jestem Sługą Nieużytecznym, skoro patrząc na Mnie wykrzywiacie wargi i potrząsacie głowami? Najmilsza i Moja, do końca was umiłowałem i dlatego możesz zasiąść ze Mną do Uczty niebieskiej, gdzie obchodząc będę wam usługiwał. Ale tamta Uczta będzie Ucztą życia i tam też będę Wszystkim we wszystkich. Dzisiaj mija dwadzieścia lat odkąd uczysz się kochać Mnie bardziej jako Moja mała oblubienica. Czy żałujesz, że zostałaś w tym zgromadzeniu do którego cię wezwałem?". Nie, Jezu. Jestem na swoim miejscu i bardzo szczęśliwa. Dziękuję Ci. Wszystko mam od Ciebie. ,,Otóż, wiesz, Moja ukochana, że kiedy daję prezenty, one zawsze są do podziału?". Tak, ale nie wszyscy chcą przyjąć... Ile bym dała, żeby opowiedzieć Moimi siostrom, że tak bardzo ich kochasz i jesteś tak blisko i pragniesz im się udzielać...a nie mogę...
,,Moja najmilsza drobinko, wszystko ma swój czas, a ty swoją otwartą postawą, postawą szczęścia we Mnie i ze Mną mówisz głośniej niż wtedy, gdybyś wyjawiła im nasze tajemnice. Moich prezentów ci dzisiaj nie zabraknie. Bardzo cię kocham. Pójdź za Mną!".
Jezu, nie dawaj mi proszę prezentów...chcę tylko Ciebie!!!!
11 lis 2026
"Moja najmilsza Anetko, patrz, wychodzę tobie naprzeciw w tej rannej porze, czy zdołasz pojąć Moją miłość?
Wy czytacie o dziesięciu trędowatych, którzy wyszli Mi na spotkanie i zatrzymali się z daleka. Tak, powiesz, że to z powodu choroby musieli zachować pewien dystans, co nie przeszkadzało w wołaniu o pełne uzdrowienie.
Najmniejsza, Ja też narodziłem się w Izraelu, gdzie Moi bracia starali się zachowywać dziesięć przykazań Bożych, a nawet więcej, bo i wiele przepisów Prawa Mojżeszowego. Staję wobec prawdy o dziesięciu Przykazaniach, lecz bez obaw mówię, które jest z nich największe, oznacza to, że Moja wewnętrzna wolność i zjednoczenie z Ojcem nie pozwala na traktowanie ich jako panów, którym się służy. To szabat został ustanowiony dla człowieka, nie człowiek dla szabatu - mówię o tym jasno Moim słuchaczom, ale nie pojmują i nie rozumieją. Kładę Mój zwycięski Krzyż na waszej drodze życia, ukazując prawdę o trudzie i pięknie odkrywania prawdy o Moim Ojcu. Nie wystarczy dźwigać dziesięć tablic kamiennych, samo skrupulatne pilnowanie przepisów nie zaprowadzi was do Domu, gdzie mieszkań jest wiele. Widzisz, najmilsza i Moja, objawiam ziemi jej wyroki, lecz nie chce pojąć, że to Ja Jestem Tym, który miał przyjść. Nie potrzeba, abym objął dziesięciu i przywrócił im pełne widzenie spraw i rzeczy, uzdrawiając ze strasznej choroby wykluczenia z relacji. Trzeba raczej pokornego uświadomienia sobie, kim jestem i dlaczego nadaję sens życia dziesięciu. To właśnie czyni Samarytanin, wracając i dziękując. Cóż, nie myślę o jego statusie społecznym, ale patrzę na wolne serce. Nie ogląda się bowiem na braci, którzy pędzą przed siebie, ciesząc się odzyskanym zdrowiem. Ten jeden pragnie więcej.
Tak, Moja drobinko, znów włożę jego szaty, Ja bowiem poddany próbie, wypełniam plan miłości Ojca, wzgardzony i odepchnięty przez wszystkich, wracam, aby dziękować.
Jak czytasz?
,,Z radością dziękujcie Ojcu, który was uczynił zdolnymi do uczestnictwa w dziale świętych w światłości". Dziękuję, ponieważ odkrywam, że to, co dla was uczyniłem jest Moim, waszym, naszym, ba, wspólnym i że już nie ma dwoje, lecz jedno ciało.

Tamci skoncentrowani na udzielonej im łasce uzdrowienia, nie umieją zobaczyć Osoby. Zauważ, że podobnie dzieje się w twojej Ojczyźnie, Moja Anetko, bo kiedy ktoś coś otrzymuje, kieruje swą uwagę na to, co dostał lub na samego siebie. Któż jest tak mądry i odczytuje swą codzienność w świetle Mego Słowa?
,,Pan rzekł i stała się światłość".
Zatem powrócić do Syna Człowieczego, to doświadczyć pełni uzdrowienia w Moich Ranach, nie może się to dokonać bez pewnego oddzielenia.
Odtąd dwoje stanie przeciw trojgu, a troje przeciw dwojgu. Matka przeciw córce, a córka przeciw matce. Samarytanin odłączył się od reszty uzdrowionych, ponieważ jego serce zapragnęło (tak napisz) spotkania nieprzepisowego.
Spotkanie złączone z przepisem wygląda tak jak mówi Ewangelia: stanęli, zawołali, zostali uzdrowieni przez wędrownego Nauczyciela i odeszli, by pokazać się kapłanom. To był przepis, Moja drobinko. Tak ważny, że nie można go było złamać. Samarytanin miał świadomość swego pochodzenia, ale też dotknął nowej rzeczywistości Syna, który ratuje was od śmierci. Upada przede Mną na kolana niczym Piotr po udanym połowie ryb i o dziwo nie nazywa siebie grzesznym, najmilsza, lecz zaczyna hymn dziękczynienia i uwielbienia. Pamiętasz Izraelitów, co przeszli po suchym dnie morskim? Pięknie śpiewali o tym, czego doświadczyli. Moja Mama też śpiewa na progu domu Elżbiety, bo Duch miłości i prawdy wkłada w Jej usta Moje Słowa. Wdzięczność pozostaje też Moim darem dla was, ponieważ jak czytacie, sam dziękuję Ojcu, że Mnie wysłuchał.
Najmilsza, tu jest wychodzenie i powracanie do relacji. Wiesz, że teraz wasz kraj jest zalewany podziałami i dlatego obcym łatwo jest wami zarządzać. Ja kiedy poślę wam Ducha zjednoczę podzielonych i uczynię więcej niż możecie pojąć czy zrozumieć. W obrazie dziękującego Samarytanina mamy również Tomasza, który kontempluje Moje Rany po Zmartwychwstaniu. Te jaśniejące Chwałą znaki są zaproszeniem do osobistej relacji ze Mną. Tak, wszystko dokonuje się we Wspólnocie Kościoła, a jednak Ja wzywam was do bycia blisko i powrotu na rozmowę ze Mną. Gdy spotkasz prawdziwego Boga i Człowieka, czy marzysz o bardzo dokładnym zachowaniu pewnych znanych przepisów religijnych, czy o nowej bliskiej więzi, która sięga poza zasłonę dawnego Prawa.
Wiedz, Moja mała, że nawet w historii twej Ojczyzny pojawiają się jednostki, powracające do Mnie na kolanach i prowadzące tam innych. Ale warto zauważyć, że niektórzy z nich doświadczyli bolesnego odrzucenia przez innych, ponieważ chcieli być naprawdę blisko Mego Serca. Bliskość taka będzie kosztować niezrozumienie i odtrącenie, lecz w przyszłości wszystkim przyniesie błogosławione owoce. Uwierz, Moja mała, że mówię o tych, co wydaje się, że są daleko, a stali się bliscy przez Moją Krew.
Jakże miałbym nie cieszyć się z odzyskanego zdrowia tamtych dziesięciu? Dlatego zapytałem jednego, gdzie oni są?
Moja oblubienico, to bardzo istotne pytanie. Miłość, to ona nigdy nie ustaje i jest największa. Skończą się proroctwa i dar języków, a miłość jest.
Pytam o dziewięciu, ponieważ nie chcieli przyjść z powrotem, żeby podziękować i odnaleźć nową relację ze sobą nawzajem i ze Mną. Jednak równocześnie rzucam wam światło na sam fakt, że wielość zachowanych przepisów bez miłości jest niczym i nie powoduje powrotu. Lepsze jest Prawo, jakie piszę na tablicach serc waszych, bo ono jest niezniszczalne dzięki Mojej Ofierze Miłości.
Moja drobinko, tamten jeden wraca do spotkania ze Słowem, wraca do Sakramentów, wraca do Ojca.
Uzdrowienie dokonane w Moich Ranach nie służy waszemu powrotowi do świata, ale tam, gdzie wasza Ojczyzna, prawdziwa Ojczyzna - służy powrotowi w Moje ramiona.
Moja najmilsza, podsumowując, odpowiedz, czy będziesz dziś modlić się za twoją ziemską Ojczyznę, czy kochać ją z całego twego małego serca?
Otóż kochając ten ziemski dom, kochasz także niebieski, który zresztą jest twym miejscem docelowym w tej pielgrzymce. Podaj Mi rękę, Moja oblubienico, bo twój Mąż stoi z tobą na tej ziemi i w Domu Ojca.
Tak, a Ja i Ojciec jedno jesteśmy. Kocham cię".
12 lis 2026
,,Moja najdroższa Anetko".
Mój ukochany Jezu.

,,Zauważ, najmilsza, że Moje Królestwo przychodzi do ciebie nawet z rozrabiającymi dziećmi". Dałeś mi dzisiaj cierpliwość do nich. Dziękuję Ci...nie krzyczałam, mimo tych osób tak bardzo przeszkadzających...
,,Oto Moja mała oblubienico, czas nadejścia Syna Człowieczego jest inny niż wasze ziemskie przewidywania i uwarunkowania. Ja przychodzę w tym, co niepozorne, a dusza wrażliwa odnajdzie Mnie tam, gdzie inni widzą tylko zło, grzech i smutek. Tak, najmniejsza, nieraz odbieracie kartkę z czarnym, zamazanym rysunkiem i mówicie z żalem: ,,Nic z tego nie będzie". Następnie wkładają wam w dłonie dzieło sztuki i jesteście zachwyceni wiedząc jak bardzo jest drogie i ile wymagało jego wykonanie. Podczas gdy Moje Królestwo przychodzi w sposób niedostrzegalny także w obrazie niewolnika, który doświadczy wolności bycia kochanym za darmo.
Najmilsza, miłość wobec Onezyma mówi również o Moim Paschalnym Misterium i o tym jak wielki trzeba podjąć trud, żeby zdjąć z waszych rąk i serca kajdany niewoli grzechu.
***
Jezu, znów...nie wiem co się ze mną stało...
,,Najmilsza, jak błyskawica gdy zabłyśnie i biegnie od jednego krańca nieba do drugiego tak będzie z Moim Dniem. Teraz zaś ogarniam cię zewsząd i kładę na ciebie swą rękę. Nie mogłaś krzyczeć na dzieci, bo Mnie w nich widziałaś. Powiedz jak mam zaprowadzić Moich kapłanów do odkrywania Mej czułej Obecności w ich życiu?
Czy nie trzeba wyjąć im najpierw tego pierwszego zamazanego obrazka, na którym nie ma Mnie i Mojej Miłości, ale ich wymagania wobec świata, w którym żyją?
Gdy mówię, że Moje Królestwo nie jest z tego świata, to nie oznacza, że nie możecie w nim dostrzec Moich śladów.
Istnieje pierwiastek zła, o którym powiecie: ,,demoniczne plany", lecz jest Ten, który jest Dobry i Dobrem samym, dlatego obca jest Mu wszelka złość i przewrotność.
,,Daję wam przykazanie nowe, abyście się wzajemnie miłowali jak Ja was umiłowałem", ale sami z siebie jesteście zdolni jedynie do rywalizacji, zazdrości i nienawiści. Zobacz, Moja drobinko, oddałem za was życie, gdy byliście jeszcze nieprzyjaciółmi. Rzuciłem iskrę prawdy, dobra i piękna, tam, gdzie nikt nie chciał siać i nikt nie mógł nic zebrać.
Kiedy tobie małej wydaje się bezowocnym organizowanie spotkań dla ochrzczonych ateistów, trzeba chwycić kotwicę nadziei, począwszy od siebie. Twoje zmartwienia związane z tym spotkaniem są zbyteczne, gdyż Duch Mój spoczywa na tobie, dlatego powiesz to, co ci polecę. Głoszenie Słowa z mocą burzy warowne twierdze grzechu i rozpala ogniem wystygłe serca. Kiedy nie wiecie co macie mówić, Inny przemawia za was i w was. W tym czasie, najmilsza, następuje wznoszenie ubogiej budowli, o której wie Ojciec, że jest udana.
Królestwo śmierci nie osiągnie swego celu, ale w ważnej chwili, Ja sam przyjdę Moim z pomocą i przypaszę do waszych bioder miecz Słowa. Trzeba, Moja oblubienico, abyś głosiła słowami i życiem, że Jestem. W twoich oczach niech świeci się Moja nauka o tym, co małe i bardzo proste. Mamy ziarenko gorczycy, nasienie wrzucone w ziemię, drachmę, wdowi grosz i wybraną cząstkę, potem zabłąkaną i znalezioną owcę, odzyskanego niewolnika, który jest znów synem.
,,Miłuję Pana, albowiem usłyszał głos Mojego błagania", powie Psalmista, a wy?
Ileż razy dziennie otwieram przed wami podwoje Mego Królestwa, a nie widzicie.
Chętnie oglądacie piękne filmy z przemawiającym do was przesłaniem, ale w tym, co daję wam codziennie, nie potraficie dostrzec Mego Oblicza.
Trzy dni byłem poszukiwany, bez listu gończego, bez ogłoszenia w mediach, bez akcji ratunkowej, lecz w wielkim bólu serca Moich najbliższych. Zagubiony, a znaleziony Skarb. Potrzebowali powrócić do miejsca, w którym ostatnio sami byli, bo nie wyruszyłem z nimi w drogę powrotną. Stąd też nauka dla was, Moja Anetko, że Królestwo Moje nie przychodzi w sposób dostrzegalny i jakże często jest dla was rzeczywistością ukrytą. Jestem blisko, ponieważ żyję w waszej duszy przez Dar Chrztu świętego i mocą Łaski otrzymanej podczas Eucharystii. Czy tak trudno jest tam wrócić?
Widzisz, najmilsza, w przypadku dusz zagubionych w grzechu, które nie przystępują do Sakramentów, zawsze możesz powołać się do Tajemnicy Mojego przebywania w nich przez Chrzest. Nie kłamiesz mówiąc, że jest w nich zalążek Mego Królestwa, mocno zaryglowany przez ich wewnętrzne „nie” wobec Sakramentu Pokuty, lecz trwały i niezniszczalny. Oznacza to, że mogą szukać Mnie i Mojej Obecności, wspominając chwilę nadania im królewskiego

imienia i królewskiej godności. ,,Królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i pije". Apostoł mówi tu o pokarmie i napoju, lecz Ja powiem dalej, że są ci, którzy nie przyjmując Mnie w Eucharystii nie mają życia w sobie, a jednak Moje życie w momencie Chrztu już otrzymali. Cóż, możemy karmić ich Moim Słowem w obfitości, aż odczują, że Słowo prowadzi do świątyni Mej Obecności w Sakramentach Kościoła. Trzy dni drogi, Moja drobinko. Jak jest napisane: ,,trzeciego dnia zmartwychwstał", a Moi uczniowie przypomnieli sobie, że wcześniej muszę wiele wycierpieć.
Trzy dni szukania Królestwa w duszach ludzkich, a bardziej dokładnie: Trzy dni, by was uwolnić od szukania Mnie tam, gdzie Mnie nie ma, czyli po drodze.
Uwaga, Moja mała, wiedz, że dusza, która już wcześniej odkryła Mą Obecność w świątyni swego wnętrza i w Moim Kościele przez Sakramenty, wracając i wybierając się w drogę, bierze Moje Słowa i również teraz widzi mnóstwo znaków Mego Królestwa. Tak tak wszędzie. Wymieńmy je, najmilsza:
w stworzeniach, w spotkanych osobach, w wydarzeniach z życia swojego i innych, w rozmowach, w wiadomościach, w drobiazgach - w uśmiechu czy w znalezionym przedmiocie. Jestem, który jestem, a Moje Królestwo w jej wnętrzu znalezione, tak samo jest widoczne wokół niej wszędzie, dokąd się uda.
Nowa Ewa - Maryja także odkrywa Moją Obecność, kiedy fizycznie jestem daleko od Nazaretu. Jak odkrywa?
Przez wiarę i miłość. Jest tak bardzo wolna, że myśl o Moim Bóstwie i Człowieczeństwie wypełnia Jej Serce nadzieją i pozwala wciąż tęsknić za spotkaniem. Cóż, mówimy o spotkaniach ziemskich i tym jednym niebieskim spotkaniu. Jak sądzisz, najmilsza, które jest dla Mamy, najważniejsze?".
Każde...to znaczy te na ziemi i w Niebie tak samo.
,,Dokładnie, tak dobrze odpowiedziałaś. Maryja spełniając wolę Ojca dotyka Mej Obecności na ziemi i podobnie pragnie być ze Mną w domu Ojca, wszystko w oznaczonym czasie. Dlatego rozumiesz, że nie ma tu podziału na czas, na modlitwę, czas na spotkania, czas na pracę czy na odpoczynek. Wszystko jest jednym, wszystko dokonuje się w miłości. Wszystko służy budowaniu Mego Królestwa.
Drobinko, o co chciałaś Mnie zapytać?".
Czy powinnam porozmawiać z nimi?
Jezu, Ty wiesz kogo mam na myśli.
,,Moja Anetko, jeśli rozmowa wasza posłuży wzrostowi Mego Królestwa w duszach kapłanów, będę się cieszył, że z nimi rozmawiasz. Wiedz, że Mój zamysł miłości jest lepszy niż się spodziewasz. Zaufaj i bądź zawsze prostą i szczerą jak dziecko. Bardzo cię kocham. Pójdź za Mną".
Dziękuję Ci, Jezu. Kocham Cię.
13 lis 2026
,,Moja najdroższa Anetko, czy chcesz rozmawiać ze Mną?".
Tak, Jezu mój, bo i dajesz mi takie pragnienie. Dziękuję Ci. Wiesz, że sama z siebie nic nie mogę.
,,Tak, ale wiedz, że im mniejszą będziesz w oczach własnych i w oczach świata, tym bardziej cię wywyższę. Patrz na dni Noego i dni Lota, czy Moje porównanie z Ewangelii jest na dzisiaj trafne, czy będąc odległym w czasie nie ma nic wspólnego z Moim Kościołem dziś i tu, gdzie aktualnie się znajdziesz?".
Na pewno ma coś wspólnego. Ty, Jezu zwykle wszystko łączysz, czego się dotkniesz.
,,Dotknij się Mego Serca, drobinko...".
***
Jezu, czy możesz mi wyjaśnić, czemu porywasz gdzieś moją duszę?
,,Dziecię Moje, ona jest już naszą nie jedynie twoją, uwierz w Moją Trójjedyną Miłość. Jakże mam mówić o tym, co niewysłowione w języku tego świata?
On sam przemija, a wypełniając wolę Ojca trwasz na wieki, mała Moja.
Dni Noego nie różniły się od waszej doczesności. Nieprawość, w jakiej żyła ludzkość przypominała potop, przez który w końcu została pochłonięta. Tymczasem, Moja najmilsza, ten jeden sprawiedliwy wchodzi do arki, która powstała jako owoc wysiłku długiej budowy, nie do końca zrozumiałej dla tych, co budowali. Arka schronienia, dokąd wszedł Noe wraz ze swą rodziną i z Moimi stworzeniami, które miały zostać ocalone to synonim Kościoła, na Moim

Krzyżu wzniesionego. Gdy zatem podnoszą się fale obcych ideologii śmierci, grzechu i wszelkiego zepsucia oraz kiedy widzisz, że działa już tajemnica bezbożności, trzeba wejść do wnętrza Arki. W jaki sposób dzisiaj możecie schronić się w cieniu Moich skrzydeł?
Oczywiście podobnie jak Maryja przez posłuszeństwo Słowu, potem przez samą głębię życia wewnętrznego, która nie może ograniczać się jedynie do samego zewnętrznego miejsca. Skoro wezwałem Szymona Piotra, żeby wypłynął na głębię, Moja Anetko, zapragnąłem też jego wejścia do łodzi o świcie. Możesz wyobrazić sobie, Moja mała, że kiedy Noe wszedł do Arki nic nie wskazywało na to, że zacznie padać deszcz, a tym bardziej na nadejście nawałnicy, czy gwałtownej ulewy, która miałaby zagrażać ziemi. Pomyśl jak bardzo trzeba było mu zaufać, że wejście do środka pomoże uratować jego i jego najbliższych. Równocześnie ten Mój wybranek czytał dobrze znaki czasu, odkrywając, że jego samotność na tym świecie jest złączona z pewnym oddzieleniem od reszty. Nie chciał bowiem tańczyć w rytm świata grzechu, bo w Moim Prawie upodobał sobie. Trwanie przy lampie Słowa pozwoliło mu rozpoznać właściwy czas na wejście do arki. Podobnie Szymon Piotr, w dialogu ze Mną rozpoznał zaproszenie do zawierzenia wbrew nadziei i powrotu do łodzi - w oczach pozostałych rybaków i w jego własnym osądzie bardzo mało opłacalnego, gdyż w ciągu dnia ryby nie biorą. ,,Ale na Twoje Słowo zarzucę sieci".
Najmilsza, mamy ryzyko poddania się Słowu. Skutek - to sieci pełne ryb i nasz bohater na kolanach. W przypadku Noego mamy tak naprawdę początek potopu, który wygubił wszystkich prócz tego jednego i jego rodziny.
Wiesz, Moja ukochana, o kim mówię?".
Jezu, znów o Sobie!
,,Czy nie dla was poniosłem okrutną śmierć i jeden wyszedłem cało z waszego potopu grzechu, a wraz ze Mną pod Krzyżem rodzi się i wzrasta nowa rodzina Kościół Święty, który zawsze będzie jaśniał pośród mroków tego świata.
Co dalej?
Widzimy Lota, który zostaje ocalony nie przed wodą, ale pochłaniającym miasta ogniem zagłady. Jednak ten jeden niesiony Słowem, żywi ukryte pragnienie, żeby spojrzeć na koniec Sodomy i Gomory. W tym ostatnim kroku ulega pokusie oglądania się za siebie. Moja drobinko, tutaj daję wam ważne wezwanie do następnego radykalnego pójścia za Mną, które nie znosi drobnych kompromisów ze złem. Czy mam podać przykłady?
Opowiadasz pewną historię i zaczynasz zmyślać nie mówiąc do końca prawdy, żeby zabłysnąć elokwencją w oczach innych. Podejmujesz obowiązek, lecz zostawiasz go w połowie, bo może są rzeczy dużo ważniejsze. Rozpoczynasz drogę modlitwy, ale przypominasz sobie, że kiedyś to wyglądało inaczej i próbujesz wrócić do tamtych dni.
Tymczasem Moja Ewangelia mówi jasno: ,,Kto będzie starał się zachować swoje życie, straci je". Mówię tu o pewnych radykalnych cięciach, związanych również z waszą codziennością. Jeśli zapraszam do środka, dlaczego chcecie pozostać na zewnątrz w sprawach tej ziemi? Najlepiej widać to na przykładzie osób konsekrowanych jak i samych kapłanów, którzy w początkach Mego wezwania płoną gorliwością i wciąż widzę ich na kolanach albo na modlitwie Słowem, a po kilku, kilkunastu latach, zaczynają przypominać wyschnięty krzew na pustyni, którego nikt nie uprawia. Tak, pomimo rekolekcji, dni skupienia, przyjmowania Sakramentów, częstego pozostawania przed otwartym brewiarzem.
Otóż, nie wystarczy być letnim kapłanem, nie wystarczy modlić się, pościć, być tam, gdzie zostałeś posłany, trzeba więcej: - kochać i radośniej tracić!
Cóż, uśmiechniesz się, najmilsza, bo tracenie nie jest radosne, lecz smutne. Dopiero po dłuższym czasie, przynosi błogi plon sprawiedliwości tym, którzy podjęli się pokornej współpracy ze Słowem.
Bracia, jak słuchacie?
,,Jedna będzie wzięta, druga zostawiona".
Jeśli pozbawiam cię teraz czegoś albo kogoś w tym życiu, spójrz uważniej co zostało. Okazuje się, że wasze przywiązania, tak czasem ukrywane nawet przed wami samymi, gdy je zabiorę, pozwalają duszy na wejście do środka. Zatem, straciłeś?
,,Raduj się w Panu, a spełni pragnienia twego serca".
Wiesz, Moja najmilsza, że ten, kto odkrywa codziennie tę fascynującą w zwrotach akcji drogę tracenia, ten też nie jest sługą skłonnym do zapominania, ale wykonawcą dzieła. Noe, o, porzucił, drobinko, całą ziemię i swoje przywiązanie do lądu stałego, wszedł do arki.

Szymon Piotr porzucił swój styl łowienia w nocy, swój plan na odpoczynek za dnia i opinię wszystkich wokół, wszedł do łodzi i wypłynął ponownie.
Dalej Moja Mama, Niepokalana, wbrew światu, nie znając męża, przyjęła Słowo Wcielone do Siebie i stała się Matką Boga, Moją Świątynią, nową Arką ocalenia. Piękna i czysta.
Co to znaczy dla was, Moja drobinko?
Dokąd macie wejść i co zostawić?
Otóż wiele i bardzo wiele. Im więcej zechcesz oddać, tym więcej zyskasz. Pamiętasz dobrze? ,,Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za Tobą, co więc otrzymamy?".
Najmilsza, dobre relacje także czasem trzeba zostawić, abym Ja uczynił je nieskończenie lepszymi. Nie bój się i bądź posłuszna Mojemu Słowu. Ja jestem w tobie a ty we Mnie. Bardzo cię kocham".
Jezu, kocham Cię!!!
14 lis 2026
,,Moja mała oblubienico, zobacz jak bardzo cię umiłowałem: Moja modlitwa trwa zawsze. Jak czytasz: ,,Z wołaniem i płaczem zanosił On gorące prośby i błagania do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci i został wysłuchany dzięki swej uległości". Widzisz, drobinko, warto czasem spełnić wolę drugiego niż swoją, a siebie postawić na ostatnim miejscu".
Toteż mam teraz taką możliwość, Jezu. Małe nasze nieporozumienia czy tzw. niedogadanie pokazują, że pochodzimy z różnych domów i tak bardzo się różnimy.
,,Mam moc, najmilsza, zjednoczyć was w Duchu Świętym, pomimo tych waszych różnic tak w poglądach jak i w samym postrzeganiu rzeczywistości zewnętrznej.
Ukochana, nie bój się dobrze wpatrywać w naszą wdowę, bo Mnie samego ujrzysz właśnie kochając. Miłość pozwala wpatrywać się w Umiłowanego wszędzie i zawsze. Nie zaprzeczysz? Ile razy zatem przychodzę do was małych, słabych, grzesznych, zamkniętych i osądzających surowo wszystko i wszystkich?
,,Szukałem pocieszycieli, lecz ich nie znalazłem". ,,Oto stoję u drzwi i kołaczę".
Zauważ, że Moje polecenie modlitwy bezustannej nie jest poza twoim zasięgiem i nie przekracza twych możliwości. Duch Święty uczy ciebie, ale wraz z tobą i Moich kapłanów, że zawsze powinniście się modlić i nie ustawać. Gdy mówisz o tym dzieciom, zwykle myślą o modlitwie rozumianej jako częste powtarzanie dobrze znanej formułki, twoje siostry dobrze uformowane w Kościele i w Zgromadzeniu, powiedzą o aktach strzelistych, a ty, mała Moja?".
Jezu, ja powtórzę za Tobą, że tu chodzi o obecność. Ale nie jako praktykę czyli mój wysiłek, żebym starała się pamiętać w każdym momencie, że jesteś ze Mną, lecz jako Twoja Łaska niczym przeze mnie niezasłużona.
,,Najmilsza, co zrobić, żeby inni nie stali pod drzwiami? Jak mają wejść do środka, żeby sędzia spotkał się z nimi twarzą w twarz?".
Jezu, nie wiem...
,,Moja Anetko, zamknięte drzwi są związane z waszym doświadczeniem modlitwy rozumianej jako pewien wytrwały monolog bądź też rozmyślanie o Moim życiu. Podczas modlitwy słowami, najmilsza, widać wyraźnie duży wysiłek ze strony osoby, która mówi. Gdy zaczniecie rozważać, wasz umysł, pamięć i wyobraźnia również podejmują pewien trud. Wdowa w Mojej Ewangelii jest samotna i ma pewność, że sędzia jest dla niej jedynym ratunkiem i gdy ją wysłucha odzyska upragniony pokój i szczęście. Tak patrzy wdowa, a Ja spoglądam dalej i głębiej na jej poranione, poharatane serce. Uczestniczyłaś w szkoleniu o samoobronie, prawda? Nawet zdążyłaś podzielić się ze swoimi siostrami, jak można bronić się w czasie ataku z zewnątrz. Jednak nikt nie powiedział wam o tym, jak bardzo niebezpiecznym przeciwnikiem jest dla was szatan, ciało i świat. Ciało rozumiane w Mojej Tajemnicy jako podległe skłonności do grzechu, a świat będący miejscem, w którym trwa nieustanna walka między dobrem, a złem.
Najmilsza, ale wdowa już dotknięta skutkami grzechu pierworodnego nie zawsze widzi jak bardzo została zraniona, dlatego jej poszukiwanie pomocy to pragnienie kontaktu z osobą osądzającą rzeczywistość. Można dać tej wdowie nową nadzieję, że Sędzia, który jej wysłucha, nie będzie wołał ni podnosił głosu, a pierwszą osobą, którą się zajmie będzie wdowa i jej zranione serce.
Pamiętaj, najmilsza, że im bardziej dusza spotyka w swym życiu różne formy i postaci zła, tym dalej pozostaje od swego wnętrza, a poszukuje pomocy i obrony na zewnątrz. Syn nikogo nie sądzi, bo cały sąd oddał swemu Ojcu. Duch zaś, kiedy przyjdzie przekona świat o grzechu, sprawiedliwości i o sądzie. Potrzeba mądrej oceny sytuacji złączonej z rozeznawaniem

duchowym, to tajemnica spotkania w Moim Kościele duszy poszukującej i duszy odnalezionej lub i poszukującej.
Pozwólcie, że objaśnię bardziej szczegółowo, jako wasz pełen miłości Sędzia i Przyjaciel: Dusza poszukująca to kierownik duchowy i możemy założyć na niego togę sędziego, mimo, że nie zna jeszcze całej i pełnej prawdy. Dusza poszukująca przychodzi do niego z pewnym problemem, sytuacją albo pytaniem, wierząc, że tamten otrzyma światło i wysłucha jej zwierzeń, pozostając niejako z boku całej sprawy.
Inaczej, jeśli dusza już została znaleziona przeze Mnie osobiście i we wspólnocie Kościoła, wówczas kierownik poszukuje, a ona nie szuka. Trochę tak jakbyście odwrócili role w Mojej Ewangelii i sędzia pukałby do drzwi wdowy oczekując wyjaśnień w sprawie jakiej się podjął. Czy można odwrócić role w Moim żywym Słowie?".
Nie, Jezu. Sam mówisz że ani jedna jota i kreska nie zmienią się w Twoim Prawie.
,,Zgadza się, Moja drobinko, ale posłuchaj co mówi wdowa i sędzia. Ich spotkanie jest wypełnione nowym światłem, ponieważ okazuje się, że nie mogą nic zrozumieć ni pojąć z Mojego Misterium, jeśli sędzia nie zacznie słuchać bez swoich przemyśleń, planów czy też dobrze ułożonych zdań. Najmilsza, porzucić osąd nad duszą, nad światem, nad konkretnymi osobami, to właśnie jest powierzenie się Mojej Opatrzności. Do tego jest zaproszona wdowa i sędzia, a w przypadku duszy odnalezionej mamy sytuacje, w której sędzia otwiera drzwi dla niej i dla Mnie albo wysłuchuje przez drzwi zamknięte. Najmilsza, czy...".
***
Nie wiem, Jezu, jak i dlaczego tak czynisz ze mną...otworzyłeś wszystkie drzwi. Nie wiem czy to była opowieść o Twoim Wcieleniu...czy to Wniebowstąpienie Twoje?
,,Tak jak usłyszałaś, drobinko: ,,Bramy podnieście swe szczyty, unieście się odwieczne podwoje, aby mógł wkroczyć Król chwały. Stałem się Jednym z was, przekroczyłem drzwi waszej obojętności, otworzyłem swoim Zmartwychwstaniem to, co było zamknięte. Wdowa została wysłuchana, ta, która straciła męża, posiada Innego, który jest większy od wszystkich. Nie jest już sama i nie musi stać przed zaryglowanym wejściem. Od dzisiaj jej jedynym sędzią jest Miłość Wcielona. Ukazałem tobie, najmniejsza, pełnię Mojej radości, dokąd was zapraszam, ale trzeba, abyś tam prowadziła Moich kapłanów - do tej radości, jakiej świat dać nie może. Powiedz im, że wszystko jest otwarte, że Moje Serce jest przede wszystkim dla nich otwarte".
Jezu, jak ja mam im to powiedzieć?
,,Tak jak słyszysz, drobinko".
Dla Ciebie, Jezu, wszystko jest takie proste...a ja nie wiem jak mam to zrobić.
,,Najmilsza, czas jest krótki, a ty nie musisz wiedzieć jak to zrobić, bądź posłuszna Memu Słowu - ono jest twoim sędzią.
Poddaj się Jego władzy. Wiesz jak bardzo cię kocham. Zanieś im Moją miłość. Sądzą, że nie kocham ich wystarczająco".
Jezu, jak można tak myśleć, że nie kochasz!?
,,Cóż, wolność człowieka sprawia, że każdy z was, może nie szukać Mnie i Mojej miłości albo szukać jej jedynie po swojemu. Wskaż im na Moją bliskość w ich codzienności, drobinko. Nie martw się dam ci odpowiednich ludzi i narzędzia, ty zaś kochaj Mnie zawsze bardziej. Jestem, który Jestem".
15 lis 2026 33 niedziela zwykła r.A
,,Moja najmilsza Anetko, patrz, rozpoczyna się dzień, a Ja kładę Moje talenty w twoje dłonie. Czy zdążyłaś je zauważyć?
Najpierw, Moja mała, uczyń jak podczas połowu z przypowieści o Moim Królestwie: usiedli na brzegu, jedne ryby zostały zebrane, inne odrzucone. Tak samo, kiedy od rana w umyśle powstają pewne myśli, pragnienia i plany, najmilsza, przypatrz się uważnie, jaki mają kolor - czy pochodzą od Ducha Bożego, czy z twojego skarbca miłości własnej, a w najgorszym przypadku od złego, który jak lew ryczący krąży szukając kogo pożreć.
Najmniejsza, dopiero wówczas, kiedy twoje serce ujrzy w świetle Mego Słowa talent, jaki otrzymałaś, możesz go wykorzystać na chwałę Ojca albo znów zakopać z powodu skłonności do grzechu i słabości oraz licznych twoich przywiązań.
Czy widzisz co już tobie dałem, najmilsza?".
Życie, czas, odzienie, pokarm, napój, pragnienie bycia z Tobą.

,,Spójrz na ostatnie, które wymieniłaś, drobinko. Czy nie jest jako nasienie wrzucone w ziemię, czy ziarenko gorczycy, najmniejsze i słabo dostrzegalne?
Właściwie niektórzy powiedzą, że mało ważne, lecz nie dla tego, kto odkrył Moją miłość i łaskę, jako darmo daną.
Najmilsza, darmowość Mego Królestwa z uwagi na swą tajemnicę, okazuje się być prawie niedostępną dla tych, którzy uważają się za bogatych. Nie mówię tylko o bogactwie materialnym, lecz o stanie duszy przekonanej, że wiele ma, bo wzbogaciła się przez tyle lat modlitwami i własnym samodoskonaleniem, dlatego nie trzeba jej nic mówić i tym samym, nie potrafi już przyjmować z wiarą Moich zbawczych napomnień. Dzierży w swych dłoniach jeden talent, ale nie chce poznać bliżej Mnie i Ojca, pojawia się w niej lęk, opór przed nieznanym i wreszcie nie czuje się kochaną i wybraną przeze Mnie. Należałoby tu wspomnieć starszego syna z innej przypowieści, który mówi: ,,A mnie nigdy nie dałeś koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi...wrócił ten syn twój, który roztrwonił swój majątek z nierządnicami". Zobacz, drobinko, ocena, surowa ocena rzeczywistości i woli Ojca, która jest miłością i miłosierdziem. Strzeż się takiej duchowej chciwości, co dla siebie chowa osąd o ludziach, rzeczach i wydarzeniach. Mówiłem o tym wczoraj, a jeszcze nie rozumiecie.
Trzeba, Moja mała, naprawdę trzeba, ostrożnie stanąć na czatach, gdy pojawiają się w twym sercu przeróżne myśli, bo tutaj albo ty jesteś, albo znów zły duch podpowiada swoje rozwiązania danej sytuacji. Jeden talent łatwo jest ukryć w ziemi, trudniej kiedy jest ich wiele, prawda?
Najmilsza, patrz...".
***
Jezu, Ty wszystko odnosisz do swojego Misterium. Wszystko!
,,Czy mogłoby być inaczej, dziecię Moje?
Wyjaśnimy to tym, którzy nie widzą jeszcze. Oto po grzechu nie zostawiam biednej ludzkości samej, pojawiają się osoby, które nazwiemy patriarchami i prorokami - oni to swoim życiem i słowem wskazują, że przyjdzie Ten, który będzie sam Talentem zakopanym przez was leniwych i słabych. Następnie Ojciec posyła Syna, a wy czytacie w innej przypowieści: ,,Uszanują Mego Syna". Kładę w wasze dłonie Tajemnicę Mego Bóstwa i zjednoczonego z Nim Człowieczeństwa. Wreszcie patrzycie na Mnie zawieszonego na Drzewie Krzyża jako błogosławiony Owoc, Inny od wszystkich, życiodajny Owoc. W końcu zerwany spoczywam w ziemi, zabity i osądzony jako Skazaniec, wasz Skazaniec. Co stało się, Moja drobinko, z jednym talentem zakopanym w ziemi?".
Gospodarz zabiera ten talent i daje temu, który ma najwięcej talentów.
,,Tak, Ja wychodzę z Grobu zwycięski i składam w dłonie wcześniej już obdarowanej ludzkości Mój jeden, przez was zakopany w ziemi talent: Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie. Wystarczy, żeby Moi słudzy weszli do radości swego Pana, a ta radość jest pełna. Czy dobrze objaśniłem wam Moją przypowieść?".
Jezu, to takie niestandardowe tłumaczenie.
,,Najmilsza, a jak zwykle tłumaczą Moją Ewangelię pasterze Kościoła na ziemi?"
Jezu, Ty wiesz przecież...
Że każdy z nas coś od Ciebie otrzymuje i może wykorzystać w życiu albo nie...tak snują swoje rozważania.. ale raczej nie spotkałam się, żeby ktoś wszystko do Ciebie Jezu odnosił i do tego, coś dla nas czynił.
Dlaczego przed chwilą bolało mnie serce?
,,Moja drobinko, bo nie przyjmują żadnego z talentów ani Mojego Słowa zawartego w Piśmie świętym, ani Moich Sakramentów, a gdy je przyjmują, zaraz przylatują ptaki podniebne i wydziobują ziarno posiane na drodze. Zauważ, że ten ostatni sługa z Mojej przypowieści nosi na sobie znamiona śmierci, pozostali dwaj wydają się być dobrymi pracownikami i mają udział w Mojej radości, lecz dopiero, wtedy, gdy wraca gospodarz, żeby zobaczyć co uczynili z talentami. Znów wraca sędzia, który nie chciał wpuścić wdowy, to znaczy, że Moje Słowo sprawuje sąd, osądza wszystko sprawiedliwie. Trzej słudzy symbolizują obdarowaną ludzkość podobnie jak niewiasta z pierwszego czytania, dzielna, mądra i gotowa, aby służyć innym. Na górze pojawia się Kościół jak Małżonka przystrojona w szaty dla swego Męża, pełna chwały, odziana w złotogłów. Dalej czytacie o tych, którzy przybyli z wielkiego ucisku, odziani w białe szaty, a w ręku ich palmy. Syn marnotrawny także otrzymuje pierścień, sandały i nową szatę,

ponieważ (zdziwisz się, drobinko!) wrócił, by zostać na nowo obdarowany przez Ojca światłości.
Kto ma temu będzie dodane.
Spytasz co ma ten biedak, który przecież wydał wszystko i po ludzku nic nie posiada?
Najmilsza, on znów ma wszystko!
Odkrył bowiem, że Moje zbawienie nie jest złączone z bezustannym zarabianiem na Moją miłość, bo jak powiedziałem starszemu synowi: ,,Wszystko moje do ciebie należy". Jedyne co potrzeba wam, to wrócić w Moje ramiona, uradować się Moim Miłosierdziem, a dzieciom powiem i więcej: Wystarczy dać się przytulić.
Niektórzy bardzo boją się Mojej czułości i takiego duchowego przytulenia, bo też twierdzą kręcąc głową, że na nie nie zasługują. Czyżby nie czytali Mojej przypowieści o miłosiernym ojcu?
Albo co gorsza często czytali, a nie pojęli, że o nich właśnie mówię.
Moja ukochana drobinko, przytulony syn pozwala na Moją Obecność i darmowość Mej miłości. Talent nabiera nowego blasku ukryty w ziemi, a Ja uzdalniam człowieka, aby Mnie kochał i przyjął w dłonie tę wcześniej utraconą miłość.
Czy będę od ciebie wymagał, skoro tyle daję?
Drobinko, jak sądzisz?".
Jezu, że wymagasz dając też dość siły, żebym mogła odpowiedzieć na to, co dajesz. Dziwi mnie tylko, że akurat ja...bo tylu masz ludzi...na pewno lepszych i bardziej gotowych do przyjmowania Twoich darów.
,,Nie, drobinko, zawsze wybieram ubogich i najmniejszych, żeby ten kto się chlubi, we Mnie się chlubił. Oto przyjdę niebawem. Bardzo cię kocham. Pójdź za Mną!".
Nie wiem jak mam dziękować, Jezu...
Kocham Cię.
16 lis 2026
,,Czas, aby słuchać i kochać bardziej, Moja drobinko. Czy jesteś zmęczona drogą, czy też pełna zapału do rozmowy?".
Zmęczona, Jezu, znów mi włożyli zastępstwo niespodziewanie, a właściwie dwa i jeszcze te inne niespodzianki.
,,Czy chcesz wystąpić w roli naszego niewidomego, czy sam mam to uczynić?".
Jezu, Ty wiesz lepiej.
,,Otóż, Moja najmilsza oblubienico, ten kto nie widzi, ma wyostrzony słuch, prawda? Zaczyna nie tylko słuchać, ale wręcz chłonie nadchodzące zewsząd odgłosy. Czy dobrze mu jest żyć w ciemnościach i jakiego światła poszukuje, Moja Anetko?".
Chciałby widzieć wszystko.
,,Najmilsza, cała scena rozgrywa się w tłumie, gdzie ten jeden może nie być najważniejszym. ,,Szukajcie Pana, gdy się pozwala odnaleźć, wzywajcie Go, kiedy jest blisko". Ja usłyszałem jego wołanie i wiedziałem, że jestem wołany po imieniu. Kimże jest Ten, o którym powiedziano, że Jego Imię jest ponad wszelkie imię?
Otóż, Moja Anetko szukałem was, a wy przyszliście do Mnie. Głębia przyzywa głębię hukiem wodospadów, a ten ślepy jest jednym pośród wielu, który nie przestaje wołać Mnie po imieniu. Czym jest jego poznanie wśród ciemności wiary? Jaki przyniesie skutek tak długie cierpliwe wołanie?
Zatrzymałem się, będąc przynaglony jego wielkim staraniem. Wy powiecie: ,,żebrał o miłość", a Ja powiem: ,,Kochał i był kochany".
Moja mała...
***
Nie mogę pisać, Jezu.
,,Byłaś w ciemności czy w świetle, dziecię Moje?".
Nie wiem, Jezu, pamiętam, że Maryja zgodziła się być Twoją Mamą, potem urodziłeś się i wreszcie umarłeś, zmartwychwstałeś, wszystko to razem połączone. Ale to było pełne światła!
,,Drobinko, Ja jestem Tym, który przechadza się pośród siedmiu złotych świeczników. Jestem, który Jestem. Cały jestem Światłością i Stwórcą światła. Dlatego odkąd stałem się Człowiekiem, pełne Światło zeszło do was na ziemię, aby nikt nie trwał w ciemności, żeby jawne były też wasze uczynki. Widzisz, najmilsza? Czy Mnie widzisz?

To bardzo ważne, abyś odkrywając powoli Moją czułą miłość, obdarowała nią tych, do których cię posyłam.
Dlaczego pytam ślepego o to, co mam mu uczynić?
Tak samo pytałem w synagodze, w dzień szabatu, ale wtedy spotkało Mnie jako odpowiedź złowrogie milczenie znawców przepisów. Tymczasem niewidomy wyznaje szczerze, że chce widzieć. To tak proste, drobinko, jak dziecięce gaworzenie albo jak twoi uczniowie czyniący dokładnie tak jak mówisz i zamykając oczy chcieli Mnie usłyszeć".
Te dzieciaki akurat w tej klasie są fantastyczne - takie szczere i posłuszne, że aż szok. Nie da się ich nie lubić.
,,Najmilsza, ale twoje urwisy także oczekują na wsparcie i mądre słowa, o ile zechcesz dalej prowadzić ze Mną dialog.
W końcu, spojrzałem w oczy niewidomego".
Jezu, ale on cię jeszcze nie mógł zobaczyć.
,,Moja Anetko, podobnie patrzę na was, kiedy pochylacie się nad Moim Słowem, tak samo, gdy adorujecie Mą Obecność w Tajemnicy Chleba Eucharystycznego. Ja widzę, wy zaś nie widzicie. Czy ktoś wtedy rzeczywiście woła tak intensywnie i z wiarą jak choćby wielka święta Karmelu szepcząca uparcie, że chce widzieć Boga.
Co przeszkadza wam patrzeć na Mnie i wcześniej zawołać do Mnie z całego serca i z całej duszy?
Najmilsza, znów wracamy do początków, kiedy w Ogrodzie Eden Adam wraz z Ewą nie posłuchali Mnie i następnie skryli się przede Mną. Kto wtedy pierwszy zawołał: ,,Gdzie jesteś?". Kto odpowiedział i wyszedł z ukrycia, nagi z powodu lęku, albo lękiem nagi? Bardzo biedny, ślepy i ubogi, pozbawiony relacji, chory, w końcu i na śmierć skazany.
Najmniejsza, Ja posyłam światło w słowach proroków, którzy mówią, że wschodzi nowa gwiazda z Jakuba i że Mesjasz na pewno przyjdzie, a Jego chwała napełni całą ziemię.
Maryja podejmuje dialog, nie jest ukryta, ale staje przede Mną w świetle gotowości, żeby słuchać, widzieć i przyjmować. Zapamiętajcie te trzy: słuchać, widzieć i przyjmować. Z powodu grzechu pierworodnego diabeł niejako wyrwał z waszych rąk słuchanie, widzenie i przyjmowanie, abyście byli skłonnymi do pożądliwości ciała, oczu i pychy żywota, a w konsekwencji zwątpili w Moją Miłość i w Moje Miłosierdzie.
Teraz znów od Dnia Mych Narodzin, światło zabłysło na Wschodzie, a Książę pokoju przybył, aby oświecić tych co mieszkają w mroku i w cieniu śmierci. Moja drobinko, Ja Jestem!
Tak, uśmiechnij się, przed chwilą ukazałem twojej duszy radosne siostry i braci po spotkaniu ze Mną w Domu Ojca, tam, gdzie nie będzie już nocy ani ciemności".
Tak, to było przepiękne...niekończąca się radość! Aż nie do wiary.
,,Najmilsza, nie mogę nie zatrzymać się u boku Mej spragnionej widzenia ludzkości, dlatego w tajemnicy Mojej Męki i Śmierci, kiedy z Mego przebitego Serca wypłynęły Krew i Woda - Ja uzdrawiam całą ziemię potęgą Mego Paschalnego Misterium. Będziecie czerpać i już możecie czerpać ze zdrojów zbawienia. Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie, niech przyjdzie do Mnie i pije.
Ach, najdroższa, mówię o Sakramentach, które większość z was traktuje jako pewne symbole duchowej rzeczywistości.
Nie, to nie symbole, tam jest Życie i tam Ja Jestem. Nie ma już ciemności, jeśli przez Chrzest masz udział w Moim Świetle. Nie ma smutku, gdy przez Bierzmowanie napełniam cię mądrością Mego Ducha. Nie ma głodu, skoro karmię cię Chlebem Aniołów. Nie ma śmierci, bo przyodziewam cię w białe szaty w Sakramencie Pokuty i Pojednania. Nie ma śmierci i choroby, ponieważ namaszczam cię Moim świętym olejem. Nie ma samotności, gdyż posyłam cię do Mego ludu, abyś pasł Moje owce albo znów w zjednoczeniu z małżonką budował Mój Kościół na ziemi. Nie ma śmierci, Ja Jestem zmartwychwstaniem i życiem. Moje siedem świeczników ozdabia cały Kościół, a w waszych duszach płonie żywy ogień Ducha, który nie przestaje działać, oczyszcza, napełnia i uświęca tych, którzy są Moimi.
Moja Anetko, niewidomy przejrzał, ty także pozwól, abym patrzył z podziwem na dzieła, jakie dokonuje Duch Miłości w twoim życiu. Bądź razem ze Mną. Ja jestem Twoim światłem i bardzo cię kocham".
Dziękuję Ci, Jezu. Też Cię kocham.
17 lis 2026
,,Zacheuszu, zejdź prędko, bo dziś muszę się zatrzymać w twoim domu!".

Moja drobinko, dlaczego Ja przynaglam do zejścia szybko i bez zwłoki? Skąd też bierze się, Moje spojrzenie zwrócone do góry i czemu nie wybieram kogoś bardziej ważnego niż ten człowiek?".
Jezu, to proste, kochasz słabych i grzesznych, a on próbuje Cię zobaczyć i spotkać.
,,Najmilsza, Zacheusz jak notuje Ewangelista chce Mnie zobaczyć, czy Ja pierwszy widzę go w opresji, w niewoli jego grzechu i samotności?".
W Ewangelii wydaje się, że on...
,,Moja drobinko, w jego sercu powstaje nieme wołanie o miłość, które czyni z niego samotnika pośród tego świata. Takie wyłączenie pośród innych braci czy nie przypomina wam innego bohatera - Józefa, który miewał sny i jego bracia postanowili go zabić? Zabrali mu szatę i wrzucili do studni, w końcu został sprzedany jako niewolnik, a był synem. Po tamtej smutnej przygodzie w przedziwnym sposób został wywyższony na dworze faraona, tak że nowe spotkanie z braćmi przyniosło mu i całemu domowi Izraela obfite błogosławieństwo. Tak samo rzecz ma się z Abrahamem, który wyruszając w drogę także schodzi z drzewa własnych planów i zamierzeń, by doczekać się potomka obietnicy. Czy widzisz jak wiele łączy naszych bohaterów, Moja Anetko?
,,Był umarły, a znów ożył, zaginął, a odnalazł się".
Ty będziesz się dziwić, skąd ta mądrość, która jest ci dana, a Ja powiem więcej - miłując. Bo kimże jest Zacheusz, jeśli nie Moim bratem umiłowanym?
Chodź!".
***
,,Radość spotkania na Drzewie, radość tajemnicy, radość zjednoczenia. ,,Razem z Chrystusem zostałem przybity do Krzyża. Teraz zaś już nie ja żyję, ale żyje we mnie Chrystus". Spotkanie obok sykomory czy raczej na Drzewie?
Otóż, kiedy sięgniemy, najmilsza, po inne obrazy: drzewo poznania dobra i zła, drzewo rodzące owoce, drzewo figowe, które zostało objęte przekleństwem Syna Człowieczego, wreszcie Drzewo Mego zwycięskiego Krzyża, powiedz, gdzie można Mnie spotkać?".
Jezu, na Krzyżu!
,,Drobinko, ,,na" czy ,,obok" Krzyża, bo to bardzo istotne. Czytacie: ,,Obok krzyża stały...", a następnie: ,,Przeklęty mąż, którego powieszono na Drzewie". To ważna nauka, Moja najmniejsza, ponieważ wokół sykomory, na którą wszedł Zacheusz zgromadził się tłum gapiów. Gdy zawołałem go po imieniu i po jego zejściu z drzewa, tłum zaczyna szemrać - przypomina to nam reakcję niektórych Żydów po Moim Zmartwychwstaniu. Nie można mówić, że wyszedłem z grobu, gdyż to jedynie plotka mająca być w ustach Moich uczniów powodem głoszenia zgubnej nauki o tym, co dla tamtych wydawało się być jednym wielkim oszustwem. Dobro okazane grzesznikowi pokryte falą hejtu. Celowo używam słowa z waszego podwórka, abyś wiedziała, że Moje spotkanie z Zacheuszem nie jest jedynie historyczną perykopą z Ewangelii. Ja dziś chcę zatrzymać się w twoim domu. Znów należałoby rozłożyć słowo,,dom" na czynniki pierwsze, bo niektórzy spośród was nie wiedzą co znaczy mieszkać w domu, tak zajęci wszystkim, co nie pozwala wejść do swego wnętrza i usłyszeć jak stoję na progu twego serca i kołaczę. Bardzo bardzo samotny, niczym Zacheusz, bez pomocy człowieka, który zechciałby rozradować się razem ze mną Miłosierdziem. Czy nie wysławiam Ojca Mego w domu Zacheusza, tego odrzuconego przez wszystkich, okrzykniętego złodziejem i skazanego na ludzką pogardę?
Moja mała, a co stanie się, jeśli każdy z was założy na siebie maskę Zacheusza i powie, że przecież jestem bogaty i niczego mi nie brakuje, modlę się, poszczę, pomagam innym, wypełniam moje obowiązki, nie jestem złoczyńcą.
Dziecię Moje, często zapominacie, że istnieje także duchowa kradzież polegająca na przypisywanie sobie samemu dóbr niematerialnych, których sam nie posiadasz. Mógłbym ich wymienić bardzo wiele, a każdy z was odnalazłby swoje skarby, o których mówi, że je zdobył przez wytrwałą pracę nad sobą. Cóż, mamy zatem bogatych, którzy są ubogimi i biednych, co stali się bogaci.
W Moim spotkaniu z Zacheuszem (już nie na Drzewie, lecz w Domu, jego i Moim domu) nie ma już tak i nie, ale dokonało się tak. Złoto oczyszczone w ogniu, nowe szaty i balsam uzdrawiający jego oczy - to wszystko otrzymuje ode Mnie za darmo, w tajemnicy spotkania spotkań. Dziś nazwiemy je Eucharystią albo i Sakramentem Pokuty, a tam trudno o wasze wcześniej przygotowane bogactwa. W przypadku celnika jego balastem jest grzech, a kiedy go

złoży u Moich stóp, staje się wolny i pełen wewnętrznego ubóstwa. Nie potrafi kraść, gdyż tak bardzo go obdarowałem, że nie wyobraża sobie znów zabierać innym ich pieniądze.
Okrywam go szatą bycia kochanym, jako pewne odzienie na pożądliwość ciała, tak, że nabywa ode Mnie królewskiej godności aż sam czuje rosnące zaskoczenie. Wcześniej ogałacał innych z ich majątku, teraz odkrywa, że otrzymał nie coś lecz kogoś, dlatego pragnie się dzielić.
Na koniec jego oczy zamiast szukać nowych możliwości uzyskania pieniędzy, szukają Moich oczu i tym samym zaczynają patrzeć na świat jak na dar, nie zaś na miejsce konsumpcji.
Tak bardzo ukochany, nie potrafi teraz nie odpowiedzieć miłością na Miłość i o dziwo rośnie w oczach innych.
,,Oto się powiedzie Memu Słudze, wybije się, wywyższy i bardzo wyrośnie. W Jego Imieniu narody nadzieję pokładać będą".
Widzisz, Moja drobinko, twój Oblubieniec lubi łączyć to, co podzielone, na fragmenty Pisma świętego. Czy jesteś dziś biedna, czy bogata i ile razy Mnie dzisiaj spotkałaś?".
Jezu, te biedne dzieci bez rodziców...byłeś tam. Nie umiałam zanieść im Twej miłości.
,,Czyżbyś chciała ich okraść? Czemu tak mówisz?".
Nie, chodzi o to, że nie mam wciąż dojścia do ich rodziców a jak bym miała to jak mam powiedzieć, że nie praca i pieniądze są najważniejsze?
,,Drobinko, mówisz sobą, swoim życiem, oni odkrywają czytając Mą Obecność, a twoje dzieci, które uczysz, mogą Mnie bliżej poznać czasem i bez słów.
Jeśli widzisz dziś chęć posiadania rzeczy, osób bądź siebie samej na własność, wejdź wraz ze Mną na inne Drzewo, a spotkanie się dokona i wszystko będzie znów możliwe. W końcu, najmilsza, słabość złożona w Moje ręce, każda słabość staje się mocą, a braki wyrównywa i leczy Moje Miłosierdzie. Powiedz Moim kapłanom, że dziś chcę się zatrzymać w ich domu i bardzo ich kocham. Wreszcie i ty pójdź za Mną. Kocham cię".
18 lis 2026
,,Moja najmniejsza, patrz w ten piękny listopadowy dzień, gdy wszystko pokryte jest szarością przemijania, Ja, Pan rzucam światło na wasze życie i przypominam o minie, którą każdy z was za darmo otrzymał od Ojca światłości.
Dziwisz się, że ciemność i szarość nazywam pięknymi, ale Moja Anetko, odkąd stałem się Człowiekiem, trudno mówić, że wszystko jest nudne i nie posiada kolorów czy nadziei. Wszak Ja, Pan z wielką radością kładę Moją minę w wasze ręce i można śmiało powiedzieć, Moja drobinko, że wiem, co dokładnie jest wam potrzebne w danym czasie i miejscu, gdzie jesteście.
W tle Mojej przypowieści pojawiają się z boku ci, którzy nie chcą, abym panował nad nimi, a naprawdę zamierzają Moją zgubę. Tacy pragną wolności, a trwają w niewoli własnych pożądań i swojej woli skierowanej bardziej do złego, pełnej dawnego zepsucia. Patrz, najmilsza, tamci stoją niejako w cieniu, lecz w odpowiednim czasie, zostaną ukazani i ukarani. W dniu tym otrę każdą łzę z waszych oczu.
Dzisiaj, najmilsza, w twe drobne dłonie złożyłem całego Siebie. Bardzo wyraźnie widać Mnie złożonego w dłoniach kapłana podczas Liturgii Eucharystycznej".
Jezu, ale ja wtedy już nic nie widzę...nawet nie patrzę na ołtarz, bo mgła dziwna jest przed moimi oczami.
,,Czy twoje serce jest zaniepokojone, Moja Anetko?".
Nie, odczuwam pokój i Twoją bliskość, Jezu...to, że jesteś.
,,To i podstawa, Moja drobinko, mina złożona w twe ręce płonie - tak jak płonął krzew widziany oczyma Mojżesza, jak płonął piec, z którego uratowano trzech młodzieńców, w końcu jak płonęli Moi Apostołowie w dniu zesłania Ducha Pocieszyciela. Jego Ogień porywa i oczyszcza, trudno utrzymać tak bardzo gorącą minę. Wydaje się, że dar przewyższa nieskończenie osobę, która go otrzymuje i wciąga ją w nieprzeniknione morze Moich Tajemnic".
***
To było jak Maryja zgodziła się na to, aby zostać Twoją Matką...pierwsza pomnożona mina...Duch Święty Ją napełnił! Niesamowite. Nie da się opowiedzieć słowami.
,,Opowiem, Moja Anetko, dla tych, którzy stoją po tamtej stronie Ołtarza, a nie płoną ogniem Mej Miłości, ostygli i obojętni. Mówicie o kryzysie kapłaństwa?
Ja mówię o kryzysie człowieczeństwa. Czy człowiek kochając i będąc kochany wpadnie w dół, z którego nie chce zostać wyzwolonym? Zauważ, że „ci, co zaufali Panu odzyskują siły, otrzymują skrzydła jak orły, biegną bez zmęczenia". Ci, znów, którzy utracili nadzieję,

wcześniej doświadczyli jej braku, a w rzeczywistości nie umieli odkryć wydarzeń ze swojego życia bardzo mocno złączonych, ba stopionych w jedno z Moim życiem. Otóż, Moja drobinko, jeśli kapłan nie modli się, niech spyta, czy wcześniej jego modlitwa była Moją, czy jego. Jeśli męczą go codzienne obowiązki, niech spyta, czy są Moimi, czy także zajął się tym, aby je ukryć gdzieś głęboko jedynie dla własnego użytku.
Prywatna własność w życiu kapłańskim nie istnieje. Odtąd bowiem Moje życie i Moje wszystko należy do ciebie, to i nie dziw się przeciwnościom, chorobom, niezrozumieniu ze strony przełożonych, odrzuceniu przez ludzi, również bardzo bliskich. Utrata sensu powołania kapłańskiego jest błogosławieństwem!
Dlaczego? Ponieważ to wspaniała okazja, aby odnowić inną więź, o której jedynie słyszałeś, teraz masz dobry moment na dostrzeżenie tej właśnie ,,miny".
Zwyczajność, proza, bylejakość? One nie mają miejsca w tajemnicy Boga i Człowieka, w udziale, twoim udziale w Moim Misterium. Mina trzymana w twym ręku płonie żywym Ogniem Ducha. Sakramenty jakie sprawujesz, niezależnie od twego stanu ducha, są wiecznym obdarowywaniem, uobecniane w codzienności, dotykają Wieczności.
Widzisz, drobinko, starając się o poranną Eucharystie w parafii, nieświadomie kładziesz przed tamtym kapłanem Moją płonącą minę. Boi się jej dotknąć, ale Ja jestem blisko, by go ochraniać.
Kapłaństwo będzie pewnym dorastaniem, drogą do objęcia majątku twego Przyjaciela, tego, o jakim ci się nawet nie śniło. Wreszcie, Moja oblubienico, czy zwieszanie głowy jak sitowie, biedaka, który jest przekonany o swoim bólu i cierpieniu to ścieżka wiodąca do uzdrowienia? Nie. Ponieważ, Ja sam będę pasł owce Moje i sam będę je układał na legowisko. Ty zaś albo zaczniesz zdumiewać się Moim działaniem, albo skierujesz swój wzrok ku marności tego świata. ,,Ja Pan powołałem cię słusznie, ująłem cię za rękę i ukształtowałem". Sam jesteś Moją miną i choćbyś przybrał skrzydła jutrzenki i zamieszkał na krańcu świata, tam również będzie cię wiodła Moja ręka.
Moja Anetko, napisz Moim kapłanom, żeby weszli do Nazaretu. Maryja słyszy Słowo, zachwyca się Jego ciężarem, słucha, pyta, odpowiada uniżeniem na Moje Uniżenie. Następuje nieopisany przez żadne książki Cud Niewysłowiony Mojego Wcielenia. Gdzie cała natura milknie, a Maryja nie trzyma w dłoni Słowa, ale przyjmuje Je cała, stając się Moim pierwszym tabernakulum. Pomyśl, Mój drogi przyjacielu, gdy otwierasz je, wchodzisz w przestrzeń Mojej Tajemnicy, rozdzielając Mnie tłumom, ale i tym samym pojedynczym Osobom, wypowiadasz Moje Imię, pozostając sam tak mały wobec Misterium jak Maryja szepcząca Fiat w swojej izbie. Otwierasz drzwi niebios spragnionym duszom, nie wiedząc jak to się dzieje, że dotykasz się Ognia, a cały nie płoniesz?!
Z uwagi na piękno Misterium Wcielenia można śpiewać, pisać, mówić o Nim, ale tutaj podobnie jak z przyjmowaniem Słowa konieczne jest wejście w czyn, czyli przekroczenie pewnej granicy.
Zabolały cię dzisiaj słowa o tych, którzy mieliby zostać ścięci w Moich oczach. Najmilsza, wyjaśniłem tobie już rano, co trzeba wyciąć.
Zobacz, że Ja przychodzę, aby spełniać wolę Ojca i wypełniam ją do końca i we wszystkim. W pomnożeniu otrzymanej miny najbardziej przeszkadza wam wasza wolna wola, która jak dalej przeczytasz: ,,Wy zawsze sprzeciwiacie się Duchowi Świętemu". Właściwie, najmilsza, jesteście skorzy do żniw, a naprawdę do wycinania, ścinania i pozbawienia najpierw samych siebie nadziei na Moje Miłosierdzie. Sami odcinacie dopływ Mojej Łaski do waszego serca".
W jaki sposób?
,,Drobinko, poprzez waszą chęć, aby realizować swoje plany, nie Moje; potem, aby też poprawiać innych wokół według swego pomysłu i mówić, że jeśli ten lub tamten się zmieni, będzie miał szansę na spotkanie ze Mną. A jeśli Ja mam tutaj nieco inne zamiary? Pamiętasz?
,,Jeśli twa prawa ręka jest powodem do grzechu, odetnij ją i odrzuć od siebie". Toteż ile razy sięgasz po takie duchowe nożyce, by eliminować zło dokoła siebie, znów wróć do początków. ,,Słowo stało się Ciałem i zamieszkało między nami".
Trzeba bardziej szukać dobra niż zła, także w kontekście ścinania innych w oczach, bo w tym przodujecie wy sami. Raczej podnieś na duchu, z całą cierpliwością, ilekroć nauczasz i nie bój się być dobrym dla złych i gnuśnych.

Najmilsza, dziś jeszcze wypełnisz swoją pokutę, a biedny będzie ocalony. Bardzo cię kocham i jestem z tobą".
Dziękuję Ci, Jezu. Też Cię kocham.
19 lis 2026 czwartek
,,Moja najdroższa Anetko, czy nie jest to chwila, aby bardziej kochać i więcej przyjmować?".
Tak, Jezu, ale wiesz, dzieciaki dały mi dzisiaj w kość. Widzę rosnące w nich zainteresowanie medialnym bagnem i brak kontaktu z rodzicami...wydaje się to straszne. My zabieramy im telefon w szkole, a oni w domu nadrabiają zaległości siedzenia w tych urządzeniach stokrotnie i nikt ich nie kontroluje. A potem ,,modlimy się o powołania".
,,Najmilsza, czy chcesz płakać razem ze Mną nad tym pokoleniem, które odrzuca ,,być" kosztem ,,mieć" i nie widzi swej winy, by ją móc znienawidzić?
Jeśli widzisz piętrzące się fale nie zapomnij o Tym, który jestem od nich większy, a i nieskończenie inny od tego, w jaki sposób jestem postrzegany. Zobacz, drobinko, że Ja spoglądam w kierunku miasta znając wszystko co jest i dla niego ukryte, wy zaś patrzycie jedynie powierzchownie czy też przez pryzmat waszego doświadczenia. Moje łzy, najmilsza nie spływają nie ziemię bezowocnie".
Jak to?
,,Gdy płaczę, zaraz też okazując współczucie, mówię o tym, jak bardzo jestem dla was bratem, siostrą i matką."
***
,,Tak, tu już twoja dusza mogła przez drobny ułamek sekundy dostrzec, czym jest Moje Wcielenie. Bóg płacze?
Nie, płacze Bóg i Człowiek. Moja Anetko, co to oznacza?
Otóż, ile razy czujesz swą bezradność wobec pewnych wydarzeń, zachowania osób czy ich wyborów, stań przede Mną płaczącym. ,,O, jak morze ogromną jest boleść Moja!". Wiem, że wobec tajemnicy ludzkiej wolności, nawet Ojciec Mój staje bezradny, wiedząc, że przez świadome decyzje człowiek może odrzucić Boże Miłosierdzie i skazać siebie na wieczne potępienie. Kiedy płaczę, wówczas otrzymuję od Ojca władzę i moc, aby was wszystkich przyciągnąć do Siebie. Z wysokości Krzyża, Ja, Baranek zabity zbliżam się do Księgi Życia, by otworzyć jej pieczęcie. Zwycięski Lew z pokolenia Judy nadchodzi do was, aby rzeczywiście otrzeć każdą łzę z waszego oblicza. Moja drobinko, każdą. Pamiętasz, w czasie Eucharystii dzisiaj rano, podzieliłem świadomie twoje łzy, jedne z nich nazywając łzami skruchy, drugie łzami egoizmu, których będzie więcej? Co zrobić z nimi, jeśli pogrążają twą duszę w udręce?".
Ty wiesz, Jezu, powiedziałeś, że są naszymi.
,,Zgadza się, ponieważ wszystko, co już ma Ojciec jest Moje. Jeśli płaczesz z powodu zła na ziemi, choćby tego, które próbuje zagarnąć w niewolę dzieci i młodzież, najmilsza, nie płacz sama. Przypomnij sobie Martę, która straciła brata, wtedy i Ja razem z nią i z innymi płakałem. Tymczasem uczucie dobrze przeżyte zostaje włączone w Mój zamysł życia i staje się zaczynem radości. Tak samo Maria płacząca w Ogrodzie Zmartwychwstania, nie płacze ze skruchy ani z egoizmu, jej łzy dziwnie tęsknią. Dlaczego nazywam je ,,dziwną tęsknotą"?
Bo w jej sercu trwa nadzieja, bez względu na otaczającą ją zewsząd woń śmierci Mistrza z Nazaretu. Pragnie ujrzeć Moje Ciało, chce Je namaścić jako Najdroższe, co jeszcze ma na świecie i nie znajduje. Słyszysz jej płacz podobny do tamtego z Apokalipsy?
Księga wymaga otwarcia, a nie ma Tego, który otwiera. Czy nie ma, czy raczej jest jeszcze nierozpoznany i stąd też Maria Magdalena dalej chce być z Nim, a nie znajduje?
Mamy tu płacz tęsknoty, na który Ja sam odpowiadam wymawiając imię niewiasty, a ona musi obrócić się (uśmiechniesz się, bo o 180 stopni), żeby Mnie zobaczyć.
Płacząca nie ma dość wyostrzonego zmysłu wzroku i konieczny jest ruch, żeby wyjść z tego ,,zapłakania".
Widzisz, najmilsza, człowiek żyjący Moim Zwycięstwem, mimo piętrzących się fal przeciwności i problemów, odnajdzie iskrę nadziei i będzie na nią dmuchał w celu rozniecenia ognia. Drobinko, aby innych podnosić, trzeba samemu oprzeć się na dobrym i bezpiecznym fundamencie. Ten fundament już jest położony.
,,Nie przestawajcie modlić się i prosić Boga, abyście doszli do pełnego poznania Jego woli", mówi Apostoł. Ten też pragnie, aby każdy z was odnalazł się w Księdze otworzonej przez Baranka.

Moja Anetko, wiedz, że Moje łzy nie dotykają swą oczyszczającą mocą jedynie miast, państw, narodów czy momentów w historii ludzkości, gdy wielu wydawało się, że to już koniec tego świata. Mój płacz wpisuje się też i przede wszystkim w życie konkretnych osób, również twoje, ale nie kończy się samym upadkiem, Ja jestem Tym, który twą głowę podnosi. Podnoszę każdego, kto jest biedny i zgnębiony na duchu i który z drżeniem czci Moje Słowo. Gdy ujrzysz Mnie płaczącego oznacza to, że jestem bliski, Emmanuel, Bóg z nami. Poznałem wasze ludzkie przyczyny smutku i smutek sam, lecz będąc Bogiem uczyniłem go ,,zasługującym na wieczną radość".
,,Nie mają wina", usłyszałem w Kanie, od Mojej zasmuconej Mamy, ale nazywając Ją Niewiastą, nie pytałem o powód płaczu, a oparłem się na chwili, która nie nadeszła.
Potem oglądaliście radość biesiadników, napojonych winem o smaku niebywale innym, a zachowanym aż do tej pory.
Zamieniłem tamten smutek i brak w wesele, tymczasem dzisiejszego czasu, wy wciąż nie rozpoznajecie?
Czas afirmacji świata wirtualnych sposobów komunikacji to samotność, smutek i lęk złączony ze zjawiskiem wzrastającej wewnętrznej samotności. Można mieć wiele kontaktów w mediach, a w świecie realnym odczuwać przerażający smutek i odrzucenie. Wówczas ratunkiem nie będzie jedynie sama modlitwa rozumiana jako szeptanie pacierzy bez zrozumienia i w pośpiechu, by niczego nie przeoczyć, ale odkrycie Mojej miłującej Obecności, która nie jest wirtualną, lecz jestem w Twojej codzienności Ukrzyżowany i Zmartwychwstały.
Samo podniesienie głowy, a dalej odwrócenie się, aby Mnie zobaczyć nie będzie możliwe bez osobistego poznania przyczyny twego smutku. Wróćmy do tamtego Ogrodu: ,,Niewiasto, czemu płaczesz, kogo szukasz?".
Jeśli płaczesz, bo straciłeś coś lub kogoś ukochanego, pomyśl, czy było/był twoją własnością.
Jeżeli szukasz Mnie, a nie swoich ambicji, czy pożądań, czy też poważnie zabrzmi: ,,swojej drogi świętości", cóż zatrzymaj się i zapłacz najpierw nad sobą. Tak tak jak niewiasty na Mojej drodze krzyżowej również nie płakały z miłości ani z powodu skruchy, ani z tęsknoty.
Zmieniłem mocą Słowa kierunek ich płaczu. Nazywamy to, Moja drobinko, nawróceniem - u jednych trwa chwilę, u innych bardzo długo i wymaga częstych spotkań ze Mną płaczącym.
Radosny i uśmiechnięty nie przemawiam do miłośników tego świata, bo oni chcą kogoś, kto zna ich ból i pustkę istnienia.
Zanim zabierzesz się do naprawy rodziców twoich uczniów, zacznij od tęsknoty za Mną, Moja Anetko, zobaczysz, że Moja wielkanocna radość pochłonie twoje łzy i uczyni z nich wspaniały kosz pełen kwiatów nadziei i wiary. To dość proste.
Przestań płakać po swojemu, płacz ze Mną i ze względu na Moje pragnienie szczęścia tych, którzy dzierżą w swych dłoniach klucze Mego Królestwa.
Bardzo cię kocham, Moja drobinko. Pójdź za Mną".
Dziękuję Ci Jezu, kocham Cię.
20 lis 2026
,,Moja najdroższa Anetko, patrz na Moje jarzmo i brzemię, są one słodkie i lekkie dla tych, którzy wcześniej skosztowali także pewnej goryczy. Okazuje się, że wielu postępuje jako wrogowie Mego Krzyża, sądząc, że dojście do spotkania ze Mną nie wymaga trudu i zmagania, bo jestem dobry, toteż powinienem wam zapewnić dobrą drogę.
Najmilsza, czy świątynia, z której wyrzucam zwierzęta i przewracam stoły bankierów nie zionie potem pustką i pojawia się pytanie: co dalej?
Otóż, Ja znam wasze wczoraj, dziś i jutro, a kiedy uczę was modlitwy, konieczne jest oczyszczenie z tego, co stare. Zauważ, mała Moja, że handel zwierzętami należał do kultu religijnego, dlatego Mój czyn wydawał się więcej niż niezrozumiały. Słowa o domu Ojca Mego brzmiały niejasno, a właściwie mogły stać się przyczyną nowych represji wobec Mojej Osoby.
Nazywam Boga Ojcem, wobec tamtejszych kupców oznacza to, że czynię siebie równym samemu Stwórcy, a wygnawszy ich ze świątyni, ogłoszę znane im przecież przykazanie miłości. W zetknięciu się przeczystego Syna z brudem świata obecnym w świątyni obserwujecie zdecydowany czyn, przez który Ja, Pan zapowiadam inny czas, inną modlitwę, inny rodzaj kultu, gdzie Osoba zajmie należne jej miejsce. Widzicie to wyraźnie w czasie Mojego wjazdu na osiołku do Jerozolimy.
Tymczasem podjęcie się tego, co kosztuje, czyli oczyszczenie miejsca świętego zawsze będzie bolesne i kosztowne. Cóż, wiem, Moja drobinko, że chcielibyście za wszelką cenę uniknąć

cierpienia, lecz jak delikatnie postąpić wobec ogromu grzechu nagromadzonego w duszy ochrzczonej?
Tak, wyobrażasz sobie, że jeden grzesznik, który staje wobec tajemnicy swoich licznych upadków, bez Mojej pomocy będzie w stanie powstać i pozwoli, żebym go oczyścił?
Nie, Moja mała, taki bowiem broni się na wszelkie możliwe sposoby, sądząc, że utraci możliwość decydowania o sobie i będę mu kazał ciągle słuchać i uczynię Moim niewolnikiem. Ja zaś pragnę, żebyś był Moim ukochanym i wolnym synem.
Moja Anetko, czy tu w świątyni widzisz Mój gniew?
Czy raczej czynię zadość tym, którzy nie wiedzą dokąd iść? Otóż Moje oczyszczenie trwa".
***
,,Moje oczyszczenie trwa w Sakramentach Mego Kościoła, codziennie uobecniam Moją Ofiarę, a wy udzielacie swej odpowiedzi albo ponownie zastawiacie świątynię kolejnymi sprzętami bądź tym, co porusza się, dając wam ulgę, pieniądze i wytchnienie. Tak, Moja mała, możemy tu włączyć niebezpieczne gry, przed którymi próbujesz ostrzec nieświadomych rodziców dzieci, wszelkie formy rozrywki, wciągające w niematerialny świat bardzo szybki i ruchliwy, niby ujarzmiony, a jednak wciągający w swoje sieci. Patrz, najmniejsza, na Mój radykalizm: nie zostawiłem żadnego stołu z monetami, żadnego zwierzęcia ni człowieka. Nie ma nikogo kto by mógł cię potępić - tak tu przechodzimy do chwili, w której kobieta cudzołożna pochwycona na grzechu zostaje ocalona mocną ręką i silnym ramieniem swego Wybawcy. Ona również zostaje sama, bez oskarżycieli, ponieważ ich kamienie nie mogły zrobić jej krzywdy. Ja, Pan czynię wszystko nowe. Biorę to rozbite naczynie w swoje dłonie i odnawiam przez swe Miłosierdzie.
Powiedz, drobinko, czy istnieje na tej ziemi siła większa niż przebaczenie?
Dlaczego nie ma wśród was tych, którzy zapewniają innych o tajemnicy Mego Paschalnego Misterium?
Daję wam Siebie za darmo i bez potrzeby płacenia, ale uganiacie się za innymi formami zapewnienia sobie życia na tym świecie. Zauważyłaś, mała Moja?
Zarabianie, kupno, sprzedaż, wymiana, a tu wkracza Inny, aby każdy z was, został zaproszony do odnowienia się duchem w myśleniu. Jestem gotów, aby was ocalić przez oczyszczenie, ale czy chcecie przyjąć co wam daję, zabierając?
Zobacz, Moja mała, ile darów już zostawiłem i pragnę wam dać na nowo bez potrzeby kupowania i sprzedaży. W Moim Królestwie panuje absolutnie bezinteresowna czysta miłość, a wy nie potraficie jej poznać i przyjąć.
Przelałem za was swoją Krew, czy jest większe dzieło od Mojego?
Moja Anetko, w życiu duchowym również nie ma płacenia i sprzedaży, wiesz w jaki sposób Ojciec, Syn i Duch dają i przyjmują, jakże mówić tutaj o handlu? Ja jestem z wami jak Ten, kto służy, Ojciec Mój działa, Duch obdarowuje i uświęca, gdzie tu miejsce na handel?
Najmilsza, dobrze, abyś przeprowadziła Moich kapłanów z podwórka świątyni do jej wnętrza, ponieważ w środku Ja Jestem bardzo blisko, na zewnątrz zaś panuje mrok, ciemność i ,,wymiana handlowa".
Oczywiście wrócimy do pustych rąk, bo tu wkładam Moim braciom kapłanom Moje Tajemnice, bardzo słodkie w smaku, mimo, że nie umieją jeszcze dobrze ich przyjmować. Dlatego trzeba bolesnego oczyszczenia, które pomoże im odkryć Moje Prawdziwe Oblicze - Tego, który jest wolny w obdarowywaniu. Wreszcie, Moja mała oblubienico, Dom Ojca jest w Kościele tym na ziemi, ale i w Niebie, a łączność z tymi, którzy zakończyli ziemską pielgrzymkę, nadal aktualna, pozwala na dodatkowe relacje.
Wejdź ze Mną tu, gdzie czynię pustkę w świątyni, bo nie trzeba nam tłumów, lecz Jednego, który kocha za darmo. Dorastanie do postawy bezinteresownej służby może trwać przez całe życie, jednak pozwólcie, aby się rozpoczęło.
Najskuteczniejszym sposobem jest wylanie Ducha Prawdy, On to przekona wszystkich o tym, że beze Mnie są bankrutami, ale ukochanymi bankrutami, ponieważ Ja jeden jestem Ubogi, a wzbogacam wielu. Ja składam jedną Ofiarę, a Ona trwa i nie kończy się - tak, że ciągle możecie czerpać z jej owoców. Bądź tą, która mniej mówi, a sercem swym zachowuje Me Słowa, kochając. Ja Jestem Pan i bardzo cię kocham".
Dziękuję Ci, Jezu. Kocham Cię.
21 lis 2026 sobota

,,Moja najdroższa Anetko, patrz, cały świat pogrążony w mroku i cieniu śmierci, ale Moje Słowo trwa na wieki niezależnie od zmieniającego się świata, który owszem jest chętny, aby mówić, słuchać zaś nie może i nie chce.
Dialog z saduceuszami ukazuje ich nie tylko niewiedzę, bo także pewne uparte schematy postępowania i wiary w swoje idee. Łatwiej jest wielbłądowi przejść przez ucho igielne niż bogatemu wejść do królestwa. Człowiek bardzo mocno przekonany o słuszności swoich poglądów nie jest zdolny do słuchania, gdyż tu trzeba się uniżyć, by móc usłyszeć czyjś rosnący gniew i pretensje czy nadmiar smutku związany z lękiem o dzień jutrzejszy albo po prostu zupełnie inne spojrzenie na życie. Ja mówię do tych, którzy słuchają, lecz jak czytacie w Ewangelii najpierw słucham uważnie tych, którzy snują swą opowieść o kobiecie i jej siedmiu mężach.
Cóż, najmilsza i Moja, biedna niewiasta jest pewnym obrazem ludzkości szukającej szczęścia i podejmującej próby jego budowania na tej ziemi. Co ciekawe: siedem prób należenia do kogoś i szczęścia doczesnego, zostaje przerwanych śmiercią. Czy rozumiesz, najmilsza, jak bardzo ,,bezpłodnymi", nie przynoszącymi życia, są wasze próby kochania Boga i bliźniego? Chęć tworzenia rodziny, domu, zaplecza, w którym każdy odkrywa, że dobrze wybrał i jest kochany przez innych, wszystkie jakby w jednej chwili zostają zakopane pod ziemią. Utrata majątku, stanowiska w pracy, najbardziej drogiej osoby, boli i sprawia, że dusza pogrąża się w żałobie, nie wiedząc dokąd idzie. Potem jednak wiedziona kolejnym porywem serca znajduje sobie innego boga, od początku buduje wieżę relacji, znów przerwaną śmiercią i niedokończoną. To widok z poziomu świata, widok w oczach tych, którzy swą ufność pokładają w dobrach tego świata. O, jakże inną jest Moja Miłość Ukrzyżowana i Zmartwychwstała...".
***
To sposób, w jaki mówisz - o też jest nie do wypowiedzenia, Jezu...
,,Moja najmilsza, jak ukazałem: łaska i wierność spotkają się ze sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój.
,,Ja poślubię cię sobie na wieki, poślubię przez sprawiedliwość i prawo, przez miłość i Miłosierdzie, poślubię cię sobie przez wierność, a poznasz Pana". Ziemia wyda swój owoc, wtedy, gdy wzejdzie Słońce sprawiedliwości. Zobacz, że po Moim przyjściu na świat, nagle wszystko odzyskuje nowe życie we Mnie, dzieje się to nie tylko przez Moje Słowa, ale Czyn oraz obecność pośród was grzesznych, na śmierć skazanych, w waszym rozumieniu ,,niczyich" czyli nie należących do nikogo. Otwieram przed wami nowy dom, włączam w Moją rodzinę, bo sam Sakrament Chrztu czyni was ,,członkami Mego Mistycznego Ciała". Tak.
Czy twój ,,pierwszy mąż" umiera?
Jeśli otrzymał nową szatę, nowe imię i pieczęć przynależności do rodziny dzieci Bożych, trudno mówić, że jest skazany na śmierć. Bynajmniej jest wezwany do życia, bo to, co się narodziło z Ducha, jest duchem. Czy zaślubiny Baranka z Oblubienicą Kościołem nie sięgają Wieczności? Jeżeli tak, to tym bardziej chrzcielna konsekracja czyni was nowym stworzeniem wybranym, odkupionym i umiłowanym. Tutaj też, Moja Anetko, możemy śmiało oznajmić światu, że ochrzczony jest płodnym duchowo i nie mieszka już w cieniu dawnej śmierci i grzechu zepsucia, ponieważ kto narodził się z wody i Ducha, umarł dla grzechu. Teraz byłoby nieco trudniej opowiadać wedle starego sposobu myślenia historię kobiety, która straciła siedmiu mężów, gdyż w Moim Kościele wciąż zyskujesz i wciąż możesz wydawać owoce pokoju, miłości i prawdy, przez czynną współpracę z Mą Łaską.
Weźmy, najmilsza, przykład, gdy ochrzczony zamiast żyć w radości nowego życia skłania się do grzechu, a w końcu wewnętrznie staje się trupem z powodu trwania w niewoli zepsucia, w końcu doświadcza przygniatającej samotności twierdząc, że nie należy do nikogo na tym świecie. Zakopał minę? Odciął się od korzeni. Zaczął zmierzać ku wiecznej zagładzie, nieświadomy dokąd idzie.
Mówi, że żyje, a jest martwy. Kto zatem może pomóc mu powstać?
Otóż dokładnie tak, że gdy jeden członek cierpi, cierpią pozostałe, stąd też, Moja drobinko, nie sądź, że nie jesteście odpowiedzialnymi za tych, co przestali przyjmować Moje Sakramenty i karmić się Moim Słowem. Czy nie wzięli samodzielnie duchowego rozwodu, sądząc, że sami poradzą sobie na tym świecie, a wieź ze Mną nie jest dość opłacalna?
Otóż, głupi i ślepi, ci, co zmarnowali dany im czas na wzrastanie w Mojej Łasce i utworzyli sobie posąg nowego męża, który stał się dla nich najważniejszy.

Toteż, nikt z was nie może dwom panom służyć. Jeśli w twym życiu pojawia się wielość dążeń, dobrze jest zatrzymać się u Moich stóp, bo może się okazać, że trzeba tylko jednego, a wciąż dążysz do posiadania i tworzenia, lecz beze Mnie.
Zobacz, że relacja z Tym, który za ciebie umarł i zmartwychwstał jest niezniszczalna, a równocześnie buduje Kościół na ziemi i pozwala na trwanie w rodzinie, która także trwa na wieki.
Pamiętasz, mała Moja?
Przedtem wszystko było martwe i biegliście ku wiecznej zgubie, ku nicości. Teraz Ja przyszedłszy na ten świat położyłem na nim swą dłoń pokoju, miłości i przebaczenia. Rozlałem na ludzkość olejek radości, nazywając ją ,,Moją własnością". Potem oglądaliście i dalej oglądacie potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak piasek na morskim brzegu, potomstwo obiecane Abrahamowi, który nazwany został ojcem narodów. Ja jestem Potomkiem Dawida, a kto wierzy we Mnie, nie umrze na wieki.
Płodność Kościoła nie pochodzi z powodu zwycięstwa potęg militarnych czy finansowych, czy z powodu nadzwyczajnych akcji duszpasterskich, ale z powodu Jednego - Pana młodego, który was nigdy nie opuszczę i nie pozostawię. Sam jestem jednym Świadkiem, który gładzi grzechy świata i każdy kto rozpocznie życie w jedności ze Mną jest tak samo płodnym w tym co czyni, jak Ten, który go wskrzesił do życia w świetle.
Zobacz, drobinko, że zabierasz się za proste czynności dnia codziennego, a one mają swój niepowtarzalny smak i zapach - oznacza to, że pozostając we Mnie jesteś nowym stworzeniem i możesz cieszyć się, że najmniejszy czyn spełniony we Mnie jest płodny, to znaczy niesie Moje życie i zmartwychwstanie. Jesteś człowiekiem niebieskim jako Moja siostra, a twoje wysiłki by Mnie kochać, wzmocnione Łaską uświęcającą, rodzą życie.
Dobrze znasz Ezechiela i jego proroctwo o nieprzeliczonych owocach z drzew rosnących nad strumieniem wypływającym ze świątyni?
Ja znów zapraszam do picia spragnionych rzeki płynącej z Moich Sakramentów. Ja Jestem Zmartwychwstanie i Życie, kto wierzy we Mnie nie umrze na wieki.
Dziecię Moje, żyj dzisiaj ze świadomością tej płodności, która nie od ciebie pochodzi i kochaj Mnie jako twego jedynego Oblubieńca. Ja Jestem Pan i bardzo cię kocham".
Dziękuję Ci, Jezu. Też Cię kocham.
22 lis 2026 Chrystusa Króla wrzechświata
,,Moja najdroższa Anetko, patrz: oto burzą się narody, a ludy knują daremne zamysły. Moje Królestwo wydaje się wzrastać jako ziarno w ziemi zakopane. Niektórzy próbują ogarnąć je za pomocą wnikliwych naukowych i biblijnych badań, a innym wystarczy zmysł wiary i miłości, która wszystko przetrzyma. Oczywiście ubodzy grzesznicy, celnicy i nierządnice wchodzą przed wami do Mojego Królestwa, bo okazuje się, że ten kto mniema, że jest wielki, dopóki nie stanie się małym nie ujrzy tego, co obiecałem.
Ponieważ Moje Królestwo jest wczoraj, dziś i na wieki, a sięga o wiele dalej niż możesz pojąć czy zrozumieć rządząc się innymi prawami niż te, które oglądacie na tym świecie i nazywacie, że są sprawiedliwe. Wobec tajemnicy Krzyża i Zmartwychwstania Mojego, mnogie ludy, narody i języki pogrążą się w milczeniu. Bo to co za wielkie uchodzi w oczach świata obrzydliwością jest w Moich oczach.
Czy wizja Sądu Ostatecznego odczytana w dzisiejszej Ewangelii może was jeszcze przerazić? Czy rodzi uczucie lęku albo wyrzuty sumienia?
Czy nie pozostaje tylko obrazem, który można przedstawić na ścianach świątyni i powiedzieć: ,,Czy to wogóle kiedyś nastąpi?"?
Widzisz, mała Moja, a Moje Słowo wciąż jest żywe i skuteczne, nawet gdy jest nieprzyjęte, wyrzucone poza margines społeczny i przybite do twardej deski pewnych przekonań religijnych. Zatem kiedy mówię, tak też czynię, dlatego słuchaj Mój ludu nauki Mojej.
Ja jestem dobrym Pasterzem, stawiam owce po prawej, a kozły po lewej swej stronie.
Drobinko, to ważne: stawiam je po Mojej prawicy i po lewej stronie, aby oddzielić jednych od drugich, jak sądzisz, w jakim celu to czynię?
Moja najmilsza, oto siewca wyszedł siać: a jedno słowo padło na drogę przyleciały ptaki i wydziobały je, inne słowo padło na ziemię żyzną i plon przyniosło.
Czy rozumiesz, mała Moja?".
Jezu, zamiast ziarno używasz ,,słowo".
,,Tak, Moja drobinko, aby ukazać słodycz tu zawartą, trzeba wejść głębiej w Moją naukę".

***
Jezu, nie wiem co Ty ze mną czynisz...
,,Nic nie szkodzi, że niewiele rozumiesz, Moje Królestwo wymyka się spod znanych prawideł tego świata. Widziałaś Najpiękniejszą z owiec postawioną po prawej stronie, Ona to jest wzorem dla pozostałych, a tamten podział jest szczęśliwym podziałem, bo Moja sprawiedliwość jest przepełniona Miłosierdziem. ,,Ujrzycie niebiosa otwarte i Aniołów Bożych zstępujących i wstępujących na Syna Człowieczego, a na Moje Imię zegnie się każde kolano. Drobinko, już teraz konieczny jest podział na Moją wolę i twoją własną, jak zauważyłaś ta druga nie jest skora do tego, aby karmić, poić, przyodziewać, uzdrawiać i odwiedzać więźniów, prawda?
Jednak sama kontemplacja Mojego Misterium pozwala na rozpoznanie Mego Oblicza, ale też Mojej woli wobec wszystkich, którzy łakną i pragną sprawiedliwości. Owce słuchające Mego głosu nie próżnują, gdyż ich nadzieja pełna jest nieśmiertelności. Idą one za Mną, trwając w Mojej Obecności, bezustannie obdarowują tych, do których zostały posłane. Jedna owca wzbogaca wielu, ponieważ dostrzega Moje pragnienie obecne w najmniejszych i ubogich tego świata. Cóż, nie chodzi wcale tylko i wyłącznie o budowę szpitali, domów pomocy społecznej czy wspaniałych organizacji charytatywnych, o, czasem trzeba niewiele; jak słyszałaś już dzisiaj: uśmiech, jedno słowo otuchy, pełne ciepła spojrzenie, ba jedna dobra myśl o innych. Z drobiazgów składa się wasza codzienność, lecz w nich bywacie mało uważni i zajęci sobą, można was nazwać ludem obojętnym. Pamiętasz, że byłem zasmucony uzdrawiając w szabat, kiedy inni zajęci swymi przepisami patrzyli na Moje dzieło i na Mnie jak na intruza, który ma im coś odebrać lub co gorsza pokryci szatą obojętności nie umieli opowiedzieć się za dobrem i szczęściem, choć było w zasięgu ich ręki. Patrz, najmniejsza i Moja, jak szybko możesz Mnie minąć na ulicy jako przechodnia i nie podać Mi swojej ręki. Jeszcze bardziej ważną sytuacją jest taka, kiedy w twym domu mieszka głodny, chory lub uwięziony, czy możesz być obojętną? Trzeba wam się powtórnie narodzić do relacji, najpierw do was mówię te słowa, Moi kapłani. Jak macie nauczać innych o Moim Królestwie, nie będąc w nim po uszy zanurzeni? Co to znaczy prowadzić owce, Moją drogą?
Czy potrafisz rozróżnić, która z nich słucha głosu obcych i teraz oddala się od stada? Kiedy ostatnio szedłeś za zagubioną tak długo aż ją znalazłem?
W końcu też nie mówię tobie o wielkich dziełach, ale pytam o twoje posłuszeństwo Mojemu Słowu. Sąd Ostateczny jest utkany z posłuszeństwa i z jego braku, gdyż tutaj wyraźnie widać kto z was szedł za wolą Ojca, kto za swoim pragnieniem często nieuporządkowanym. O jak szczęśliwym jest Mój Sąd, Moja Anetko, wówczas wychodzą na jaw zamysły serc wielu, a Ja już nie spoczywam w ramionach Symeona, ale na tronie pośród Matki Kościoła, gdzie nie ma już mroku i dawnej ciemności. Czy przeraził cię Mój majestat?".
Nie, Jezu...jesteś Miłością.
,,Czy widzisz Mnie w Moich ubogich kapłanach? O, trzeba tobie patrzeć na ich serca, często tak bardzo poranione, że nie mają sił, aby opowiedzieć się po Mojej prawej stronie.
Moja najmilsza, Ja w Moim Kościele buduję jedność mocą Ducha Świętego, ty zaś doświadczasz walki i podziału. Wreszcie, gdy walka się skończy, nastąpi Mój podział, prawdziwie błogosławiony, wtedy też sprawiedliwi będą jaśnieć jak słońce w Królestwie Ojca Mego. Uwierz, najmilsza i Moja, że wszystko co dla was uczyniłem jest bardzo dobre, a w Domu Ojca Mego są wszystkie otwarte mieszkania. Twa najmniejsza czynność pasuje do Mego Królestwa, ile razy dokonuje się w Mojej Obecności. Podobnie jest ze słowem we Mnie wypowiedzianym i tak samo z myślą, którą składasz z radością na Moim ołtarzu.
Chodź, będę twoim Królem, kiedy Mi pozwolisz. Bardzo cię kocham. Pójdź za Mną".
Dziękuję Ci, Jezu. Kocham Cię.